

KESKIVIikko 10. MAALISKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

1. Istunnon avaaminen

2. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

3. EU 2020 - 11. helmikuuta 2010 pidetyn Eurooppa-neuvoston epävirallisen kokouksen seuranta (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset) ks. pöytäkirja

4. Israelia/Palestiinaa koskevien Goldstonen suositusten täytäntöönpano (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

5. Kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten vähemmistöjen tilanne Valko-Venäjällä (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

6. YUTP:aa koskeva vuosittainen selvitys 2008 – Euroopan turvallisuusstrategian ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpano – Ydinsulkusopimus (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Toivotan Catherine Ashtonin tervetulleeksi ja julistan istunnon avatuksi.

Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Gabriele Albertinin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä (A7-0023/2010) toukokuun 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen II osan G jakson 43 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille esitetystä neuvoston vuosittaisesta selvityksestä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista vuonna 2008 (2009/2057(INI)),

– Arnaud Danjeanin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä (A7-0026/2010) Euroopan turvallisuusstrategian ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta (2009/2198(INI)),

– Gabriele Albertinin ja Arnaud Danjeanin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatimasta suullisesta kysymyksestä ydinsulkusopimuksesta neuvostolle (O-0169/2009 - B7-0009/2010) ja

– Gabriele Albertinin ja Arnaud Danjeanin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatimasta suullisesta kysymyksestä ydinsulkusopimuksesta komissiolle (O-0170/2009 - B7-0010/2010).

Gabriele Albertini, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Lissabonin sopimuksen tultua voimaan unionin on sovellettava uutta lähestymistapaa ja kollektiivisia toimia kohdatessaan maailmanlaajuisia haasteita. Sopimuksen voimaantulon myötä hiljattain saatu toimivalta merkitsee, että parlamentti käy toistuvaa, yhteistyössä tapahtuvaa ja tehokasta keskustelua ensisijaisen keskustelukumppaninsa korkea edustaja Ashtonin kanssa, jolla on kunnia toimia ensi kertaa uutena varapuheenjohtajana/korkeana edustajana.

Äänestimme yksimielisesti hänen tehtävistään tammikuussa, ja neuvosto ja komissio lupasivat useaan otteeseen, että parlamentti osallistuu jatkuvasti kaikkien Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merkittävimpien näkökohtien käsittelyyn. Kuten mietinnössä vahvistetaan, korkeaa edustajaa kehoitetaan tulemaan Euroopan parlamenttiin ja kuulemaan sitä usein ja säännöllisesti.

Lissabonin sopimuksen myötä Euroopan unionin ulkoiset toimet saavat uuden ja merkittävän ulottuvuuden, mutta tämän tavoitteen saavuttaminen riippuu tosiasiallisesti myös siitä, onko Euroopan unionilla tarvittavat talousarvioresurssit. Euroopan parlamentilla on keskeinen tehtävä ulkoisten toimien demokraattisen legitimitietin valvojana. Tuleva Euroopan ulkosuhdehallinto toimii diplomaattikuntana ja järjestelmänä Euroopan unionille, joka on tähän saakka voinut tukeutua vain kansalliseen edustukseen.

Virallisten edustajien, joiden valinta on korkean edustajan vastuulla, tehtävät ovat hyvin merkittäviä ja ajankohtaisia. Kuten mietinnössä esitetään, parlamentti vaatii kuitenkin suurempaa äänestys- ja valvontavaltaa erityisedustajien nimityksissä ja tehtävissä avoimuusperiaatteen ja ansioiden mukaisesti, joita korkean edustajan on ehdokkaita nimetessään noudatettava. Toivomme, että lopulta saavutamme tehtävien yhdistämisen tilanteen – lukuun ottamatta erityisedustajaa, jonka toimialan on oltava alueellinen – jotta saamme mittakaavaetua Euroopan unionin ulkoisten toimien tehostamiseksi ja samalla vähennämme niiden kustannuksia.

Strategiaa koskevan johdanto-osan jälkeen mietinnössä tarkastellaan unionin ulkopoliittikkaa aihekohtaisesti ja eri maantieteellisillä alueilla. Euroopan unionin on tehtävä läsnäolonsa havaittavaksi niissä kansainvälisissä organisaatioissa, joihin se kuuluu, erityisesti maailmanlaajuisen turvallisuuden pääasiallisessa valvojassa Yhdistyneissä Kansakunnissa. Sillä on oltava merkittävä asema, ei pelkästään turvallisuusneuvoston paikkaa ajatellen, vaan myös kahta elintä yhdistävien henkilöstön ja delegaatioiden osalta. Kehotamme varapuheenjohtajaa/korkeaa edustajaa antamaan Euroopan täyttää kunnianhimoisen tavoitteensa ja tulla aktiiviseksi ja itsenäiseksi kumppaniksi Yhdysvaltojen kaltaiselle merkittävälle liittolaiselle, jotta voidaan vastata terrorismin, rahoituksen sekä Venäjän, Kiinan ja Japanin kaltaisten teollisuusjättien usein hankalien suhteiden aiheuttamiin maailmanlaajuisiin haasteisiin.

Seuraavaksi mietinnössä esitetään maantieteellinen analyysi siitä, mitä toivomme saavuttavamme. Balkanin maiden osalta esitetään laajentumista koskeva aihe: mietinnössä kiitetään vakautusprosessin asteittaista toteuttamista Kosovossa, jossa Euroopan unioni toimii Eulex-operaatioissa, mutta edelleen on ponnisteltava sen varmistamiseksi, että liittymisehtoja noudatetaan useissa valtioissa, joiden liittymisehdokkuus on lähellä – Turkissa sekä Bosnia ja Herzegovinassa.

Mietinnön itäistä kumppanuutta ja Mustanmeren aluetta koskevassa luvussa tarkastellaan Euroopan unionin energiatoimitusten varmuutta ja riippuvuutta toimituksista. Venäjää koskevassa kappaleessa kehoitetaan allekirjoittamaan uusi kumppanuus- ja yhteistyösopimus. Mitä tulee Etelä-Kaukasiaan, mietinnössä vaaditaan Georgian alueellista koskemattomuutta ja sen etnisten vähemmistöjen kunnioittamista sekä Vuoristo-Karabahin ja Transnistrian konfliktien ratkaisemista.

Lähi-idässä Euroopan unionilla on oltava Israelin ja Palestiinan välisessä konfliktissa vahvempi poliittinen rooli rauhanprosessin uudelleenkäynnistämisessä 12. joulukuuta 2009 kokoontuneen neuvoston päätelmien mukaisesti. Välimeren unioniin liittyy Turkin ja Kyproksen välisen konfliktin ratkaiseminen. Aasiassa Afganistan on siirtymässä kriittiseen vaiheeseen muodostettaessa uutta hallitusta vaalien jälkeen, Pakistan on keskeisessä asemassa terrorismin torjunnassa ja Iranin osalta ollaan huolestuneita perusoikeuksiin kohdistuvista rikkomuksista. Afrikan osalta pannaan tyytyväisenä merkille Somalian rannikolla toteutettu puolustusoperaatio. Latinalaisessa Amerikassa on tarve luoda vakaa ja kestävä kumppanuussuhde Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välille.

Kuuntelen kollegojen huomautuksia hyvin tarkkaavaisesti ja vastaan niihin lopuksi.

Arnaud Danjean, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, tänään esittelemämme mietintö Euroopan turvallisuusstrategian ja yhteisen turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta on parlamentin jokavuotinen asiakirja, jossa esitetään eräänlainen välivaiheen arvio Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta ja esitetään ehdotuksia, joilla pyritään parantamaan politiikan tehokkuutta ja näkyvyyttä.

Tänä vuonna mietintö on laadittu aivan erityisessä tilanteessa, joten sen olisi lisättävä ehdotusten painoarvoa. Erityistilanteelle on ominaista kolmen merkittävän syklin yhdistelmä.

Juhlimme ensinnäkin vuoden 2009 lopussa Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan 10-vuotisjuhlia. Kuluneet kymmenen vuotta ovat osoittaneet, että Eurooppa kykeni toteuttamaan siviili- ja sotilasoperaatioita paikan päällä yli 23 kriisissä. Tätä perustavaa laatua olevaa saavutusta voidaan kehittää edelleen. Se osoittaa, että Euroopalle on kysyntää ja että unionilla on institutionaalista, poliittista ja operatiivista valmiutta vastata näihin haasteisiin.

Toinen merkittävä sykli on tietenkin – ja jäsen Albertini mainitsi sen hetki sitten – Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano. Turvallisuuden ja puolustuksen osalta muutos on paljon laajempi kuin puhtaasti semanttinen tarkistus. ETPP:sta tulee todellakin yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka, YTTP, ja siihen on tultava uusi ulottuvuus. Uudella sopimuksella on lisätty turvallisuus- ja puolustuspolitiikan välineitä ja ulottuvuutta, erityisesti sisällyttämällä lausekkeet keskinäisestä avustamisesta, solidaarisuudesta ja pysyvästä rakenteellisesta yhteistyöstä ja ennen kaikkea luomalla Euroopan ulkosuhdehallinto ja teidän virkanne korkeana edustajana, komission varapuheenjohtajana.

Lopuksi kolmas tämän mietinnön laatimisajankohtaa leimaava tapahtuma on se, että Nato, joka 21 jäsenvaltiolle 27:stä on edelleen Euroopan mantereen kollektiivisen turvallisuuden kannalta pääasiallinen viitekohta, tarkistaa parhaillaan strategisia käsitteitään, ja että tämän Naton arvioinnin on saatava myös meidät, unioni, määrittämään entistä selkeämmin kumppanuusedellytykset, jotka edelleen ovat ratkaisevia.

Tämän osalta mietinnön tavoite ei ole niinkään korostaa mitään doktriinia, vaan pikemminkin siinä pyritään tarjoamaan itsestään kehittyvä etenemissuunnitelma, kaikille uusille elimille, joita perustetaan ja joiden on opittava tekemään yhteistyötä. Tavoitteena on tehdä unionista entistä uskottavampi, entistä tehokkaampi ja näkyvämpi turvallisuuden ja puolustuksen osalta. Tässä Euroopan parlamentille on ehdottomasti annettava entistä suurempaa vastuuta näillä arkaluonteisilla aloilla, jos politiikan, jolla on määrä pääasiassa taata Euroopan kansalaisten turvallisuus, halutaan olevan täysin legitiimiä.

Halusimme korostaa mietinnöllä seuraavia seikkoja. Ensinnäkin halusimme korostaa, että Euroopan turvallisuus- ja puolustusstrategian ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tarkoituksena on ennen kaikkea palvella Euroopan kansalaisia, taata heidän turvallisuutensa ja parantaa sitä. Tämä ei ole turha poliittinen tavoite, eikä kyse ole pelkästään vaikutelmista. Se vastaa maanosamme tarvetta pyrkiä takaamaan oma turvallisuutensa, mutta myös edistää osaltaan meitä ympäröivän maailman vakautta, ratkaista kriisejä ja uhkia, joita ympäristössämme kehittyi. Perinteisten aseellisten selkkausten lisäksi, joita edelleen syntyy välittömässä ympäristössämme, Euroopan on kyettävä ilmaisemaan omat etunäkökohtansa ja puolustamaan niitä uusia uhkia vastaan – ajattelen nyt erityisesti merirosvousta ja tietoverkkorikollisuutta.

Katsoimme tärkeäksi myös korostaa sitä, kuinka vertaansa vailla on Euroopan lisäarvo kriisinhallinnassa sen tarjoamien lukuisten eri ratkaisujen ansiosta sekä sen tasapainon ansiosta, johon se pyrkii kaikissa operaatioissaan niin siviili- kuin sotilaallisissakin ulottuvuuksissa. Tämän osalta en myöskään hyväksy joidenkin unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa kohtaan esittämää kritiikkiä, erityisesti sitä, että kyse olisi militarisoinnista. Uskon vilpittömästi unionin siviili- ja sotilasvälineiden täydentävään luonteeseen, ja Haitin hiljattainen kriisi, johon kävitte tutustumassa – ja uskon, että saitte seurata hyvää yhteistyötä – todistaa tarpeen yhdistää toisiinsa siviili- ja sotilasresurssimme, jotta voimme selviytyä luonnonkatastrofeista ja suurista kriiseistä.

Olimme nimenomaan innokkaita tarkastelemaan kaikkia näitä operaatioita korostaaksemme sitä, mitä pidämme niiden vahvuuksina, mutta toisinaan myös niiden heikkouksia – ne on tunnustettava, jotta asioita voidaan parantaa. Halusimme myös innokkaasti tuoda esiin useita unionin turvallisuuden kannalta strategisesti merkittäviä alueita sekä kannustaa neuvostoa ja komissiota vauhdittamaan globaalien strategioiden täytäntöönpanoa erityisesti Afrikan sarvessa sekä Afganistanin ja Pakistanin alueella.

Valmiuksien alalla – niin siviili- kuin sotilasvalmiuksien – joka on politiikkamme uskottavuuden kannalta ratkaiseva asia, haasteena on unionin reagointikyvyn parantaminen. Meidän on kyettävä mobilisoimaan entistä nopeammin ja tehokkaammin aineelliset resurssit ja pätevä henkilöstö, joita jäsenvaltioilla on käytettävissä. Meillä on kuitenkin myös oltava valmiudet tehokkaan turvallisuus- ja puolustusteollisuuden avulla, joka yhdistää arvokkaan teknologisen tietämyksen ja joka myös tarjoaa Euroopassa satojatuhansia työpaikkoja, varustautua ennakoituja tarpeita vastaavalla varusteohjelmalla.

Euroopan puolustusteollisuus on alkanut organisoitua maanosassamme puolustuspaketin avulla. Teolliseen ja kaupalliseen yhteistyöhön liittyviä seikkoja on tarkasteltava pikaisesti, erityisesti mitä tulee eurooppalaisen teollisuuden hiljattain kohtaamiin vaikeuksiin päästä esimerkiksi Yhdysvaltojen markkinoille.

Tämä on lyhyt, valitettavasti liiankin lyhyt yhteenveto mietinnön painopistealoista, jotka muodostuvat kaikista niistä haasteista, joihin teidän on vastattava. Parlamentti on valmis tekemään täysimääräiset tehtävänsä, huolehtimaan täysimääräisesti myönteisistä ja rakentavista tehtävistään auttaakseen teitä toteuttamaan nämä kunnianhimoiset tavoitteet, jotka ovat kaikille yhteisiä. Lisäksi haluan käyttää tätä tilaisuutta kiittääkseni kaikkia poliittisia ryhmiä, jotka ovat tehneet paljon työtä parantaakseen tätä mietintöä. Olemme kaikki tehneet yhdessä hyvää työtä säilyttääksemme korkean kunnianhimoisen tason ottamalla tietenkin huomioon kaikkien poliittisten ryhmien ominaispiirteet.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, käytän myös tätä tilaisuutta tarkastella kansanne ydinsulkusopimusta. Toukokuussa pidettävän ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssin alla Euroopan parlamentti halusi tarkastella kansanne unionin sitoutumista aseiden leviämisen estämiseen sekä aseiden ja aseistariisunnan valvontaan. Tämän vuoksi teille on esitetty suullisia kysymyksiä, joihin pian vastaatte.

Kansainvälinen konteksti vaikuttaa tarjoavan uusia mahdollisuuksia tarkistuskonferenssin alla. Ensinnäkin presidentti Obama on vahvistanut voimakkaasti tavoitteensa ydinaseettomasta maailmasta sekä sitoumuksensa

pyrkii aktiivisesti ratifioimaan täydellinen ydinkoekieltosopimus Yhdysvalloissa. Toiseksi uuden sopimuksen tekeminen Venäjän kanssa START-sopimuksen korvaamiseksi vaikuttaa etenevän hyvin, ja lopuksi uutta aseriisuntasopimusta koskevat neuvottelut ovat käynnistyneet ja sopimuksella kielletäisiin ydinaseiden fissiokelpoisten aineiden tuotanto.

Ydinasearsenaalien supistamisessa tärkeintä on tietenkin jatkaa kahden suurimman arsenaalin supistamista. Ne kuuluvat Venäjälle ja Yhdysvalloille, joilla yleisesti uskotaan edelleen olevan lähes 95 prosenttia maailman nykyisistä ydinaseista. Tämän vuoksi olemme tyytyväisiä presidentti Medvedevin ja presidentti Obaman tekemään sitoumukseen uuden aseiden vähentämistä koskevan sopimuksen tekemisestä lähitulevaisuudessa. Kuinka unioni aikoo tässä yhteydessä tukea näitä pyrkimyksiä ja tehdä yhteistyötä Yhdysvaltojen ja Venäjän kanssa?

Unionin on myös vastattava ydinaseiden leviämisen estämiseen kohdistuviin haasteisiin ja erityisesti niihin, joita kohtaamme kahdessa merkittävimmässä aseiden leviämiskriisissä Iranissa ja Pohjois-Koreassa, jotka edelleen ovat suurin kansainväliseen turvallisuuteen kohdistuva uhka. Aikooko unioni edelleen sitoutua tehokkaasti ja täysimääräisesti näiden kriisien selvittämiseen, erityisesti Iranin osalta? Odotamme teidän ohjaustanne tässä merkittävässä asiassa, arvoisa korkea edustaja Ashton. Unionilla on lisäksi merkittävä tehtävä ydinenergian rauhanomaista käyttöä koskevan yhteistyön edistämässä. Tiedätte, että tämä on merkittävä haaste. Mitä toimia tämän osalta toteutetaan ja mikä on strategianne tässä asiassa?

Lopuksi Euroopan parlamentti haluaa unionin toimivan ennakoivana voimana tulevassa ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssissa. Unionin uuden ja tasapainoisen yhteisen kannan hyväksyminen on ratkaisevaa, jos unioni haluaa puolustaa kantaansa. Kuinka jäsenvaltiot suhtautuvat tähän?

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Olen iloinen voidessani olla kanssanne ja keskustella Euroopan merkittävistä kansainvälisistä asioista.

Aluksi haluan kiittää jäsen Albertinia ja jäsen Danjeania heidän erinomaisista mietinnöistään. Jos saan sanoa, olette alleviivanneet kohtaamiemme haasteiden määrää, ulottuvuutta ja kiireellisyyttä.

Alkaen oikeusvaltion vahvistamisesta Kosovossa aina yhteistyön tekemiseen nousevan talouden maiden kanssa maailmanlaajuisen hallinnon vastuun jakamisessa, alkaen rauhan edistämisestä Lähi-idässä – ja tuomitsen yhdessä varapresidentti Bidenin kanssa päätöksen rakentaa 1 600 uutta taloa Itä-Jerusalemiin – aina suojan tarjoamiseen Haitin maanjäristyksen henkiin jääneille uhreille, joiden luona vierailin viime viikolla, aseiden leviämistä esimerkiksi Iranissa koskevien asioiden tarkastelusta aina tehokkaiden vastausten suunnittelemiseen energian, ilmastomuutoksen ja tietoverkkoturvallisuuden kaltaisiin uusiin haasteisiin.

Eurooppa on parhaillaan vaiheessa, jossa rakennetaan jotain uutta, jossa ihmisten on mukautettava henkisiä karttojaan ja toimielinten on löydettävä oma paikkansa. Tämä on sotkuista ja monimutkaista, mutta myös jännittävää, sillä on mahdollon korostaa liikaa tämän hetken merkitystä. Juuri nyt meillä on mahdollisuus rakentaa sitä, mitä monet ovat Euroopassa – ja täällä parlamentissa – halunneet jo pitkään: voimakkaampaa ja uskottavampaa eurooppalaista ulkopoliittikkaa.

Avain tähän on tietenkin ulkosuhdehallinto. Meidän on rakennettava vankka järjestelmä, joka antaa meille mahdollisuudet tarkastella nykypäivän ongelmia ja huomenna ilmeneviä uusia ongelmia.

Olemme vuosia pyrkineet laatimaan ja toteuttamaan kattavia strategioita, mutta se oli vaikeaa vanhoissa rakenteissa ja järjestelmissä. Lissabonin sopimuksen ja ulkosuhdehallinnon myötä meidän pitäisi nyt kyetä tähän.

Kaiken toimintamme keskiössä on yksinkertainen totuus: voidaksemme suojata etujamme ja edistää arvojamme meidän on sitouduttava toimintaan rajojemme ulkopuolella. Kukaan ei voi toivoa olevansa vakauden ja vaurauden saari turvattomuuden ja epäoikeudenmukaisuuden meressä.

Maailmamme on muutostilassa. Voidaksemme sitoutua siihen tehokkaasti meidän on ensin määriteltävä se. Minulle tämän päivän maailman hätkähdyttävimmät ominaispiirteet ovat kaksitahoisia. Ensinnäkin on olemassa syvät keskinäiset riippuvuussuhteet politiikan, talouden ja turvallisuuden osalta: teknologia, ajatukset, taudit, raha – kaikki liikkuu. Olemme sidoksissa toisiimme tavalla, jollaista ei ole koskaan ennen ollut. Toiseksi se, että valta siirtyy, niin poliittisten järjestelmien sisällä – karkeasti sanoen hallituksilta markkinoille ja kansalaisjärjestöille – kuin poliittisten järjestelmien välillä – karkeasti sanoen vanhasta lännestä itään ja etelään. Molemmat ovat seurausta globalisaatiosta, joka ei ole pelkästään taloudellinen vaan myös poliittinen ilmiö, niin ilmenemismuodoissaan kuin niiden seurauksissa.

Ajatelkaapa Kiinan ja muiden suurten poliittisten toimijoiden nousua tai rahoituskriisin poliittista vaikutusta. Velat ovat lännessä ja ylijäämät idässä. Myös taloudellisen vallan uudelleenjakautuminen muokkaa poliittista keskusteluumme. Tai ajatellaanpa ilmastonmuutosta, joka ei ole pelkästään ympäristöongelma, vaan joka tuntuu myös turvallisuuden ja geopolitiikan puitteissa.

Meidän on siis selviydyttävä monimutkaisista ongelmista ja vieläpä uudessa geopolittisessa ympäristössä. Meidän on mukauduttava. Nyt ei ole aika turvautua autopilottiin tai pidättäytyä kapeassa kansallisten tapojen puolustamisessa. On aika olla fiksu ja kunnianhimoinen.

Esitän joitakin lukuja kuvatakseni tätä seikkaa. Euroopan osuus koko maailman väestöstä on enää seitsemän prosenttia, kun se sata vuotta sitten oli 25 prosenttia. Viimeisten 60 vuoden aikana osuutemme koko maailman BKT:sta on laskenut 28 prosentista 21 prosenttiin. Kiinan, Intian ja muiden taloudet kirivät edellemme 10 prosentin vuosivauhtia.

Taloudellinen painoarvo muuttuu poliittiseksi vaikutusvallaksi ja itseluottamukseksi. Se on havaittavissa kaikkialla: ilmastonmuutosneuvotteluista Iraniin ja suuriin energiasopimuksiin Afrikassa ja Keski-Aasiassa. Jos vedämme yhtä köyttä, voimme turvata omat etumme. Jos emme, muut tekevät päätökset puolestamme. Se on näin yksinkertaista, todellakin näin yksinkertaista.

On selvää, kumpaa minä kannatan. Meidän on vastattava tähän eurooppalaisina. Ensinnäkin vetämällä yhtä köyttä, sillä yhtenäisyys on vaikutusvallan ennakoedellytys, ja toiseksi toimimalla, sillä vastaus ongelmaan ei voi löytyä paperista tai kokouksesta. Jos halutaan tuloksia, on toimittava ja toisinaan otettava riskejä. Ja kyllä, Euroopassa on vallalla suuntaus asettaa prosessi etusijalle tuloksiin nähden. Kolmanneksi meidän on oltava periaatteellisia ja luovia, sillä meiltä edellytetään molempia: periaatteellisuutta arvojemme puolustamisessa ja luovuutta siinä, kuinka muovaamme yksilöllisiä ratkaisuja monimutkaisiin ongelmiin.

Kuten jäsen Albertinin mietinnössä perustellusti korostetaan, ”tarvitaan uutta lähestymistapaa, jotta EU voi toimia kollektiivisesti ja vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin demokraattisesti, yhtenäisesti, johdonmukaisesti ja tehokkaasti”. Tästä yleiskuvasta erottuu useita keskeisiä tavoitteita: ensinnäkin on varmistettava vakaus ja turvallisuus lähialueillamme edistämällä poliittisia ja taloudellisia uudistuksia. Tämä on itsessään tärkeää itsestään selvistä syistä, mutta laajempi kansainvälinen uskottavuutemme perustuu myös siihen, että hoidamme hyvin naapurustoamme.

Toiseksi on vastattava globaaleihin turvallisuushaasteisiin, aikamme haasteisiin. Tähän tarvitsemme kattavia strategioita, voimakkaita kansainvälisiä organisaatioita sekä oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista niin valtioiden sisällä kuin niiden välilläkin.

Kolmanneksi on rakennettava strategisten suhteiden verkosto keskeisten valtioiden ja organisaatioiden kesken, sillä mikään yksittäinen toimija ei voi ratkaista nyt kohtaamiamme haasteita.

Kaiken tämän lisäksi on Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen – keino kolmen muun tavoitteen saavuttamiseen ja Lissabonin sopimuksessa esitetyn lupauksen toteuttamiseen.

Nämä ovat ne keskeiset tehtävät, joille olen omistautunut otettuani vastaan tehtäväni. Ensin matkustin Washingtoniin ja New Yorkiin, mikä oli oikea tapa käynnistää merkittävät suhteemme Yhdysvaltoihin ja YK:hon. Sen jälkeen olen käynyt Moskovassa, Kiovassa, Balkanilla ja Haitissa. Ensi viikolla matkustan Lähi-itään, ja kuukauden lopussa jälleen New Yorkiin. Tällä välin olen toiminut ulkoasiainneuvoston puheenjohtajana kolme kertaa, osallistunut Eurooppa-neuvoston epäviralliseen kokoukseen ja tavannut komission kollegiona. Olen tehnyt kovasti työtä saadakseni aikaan tarvittavan sisäisen yksimielisyyden vierailemalla useissa EU:n pääkaupungeissa: Berliinissä, Pariisissa, Lontoossa, Wienissä ja Ljubljana. Olen luonnollisesti käyttänyt huomattavan paljon aikaa ulkosuhdehallinnon perustamiseen, ja tämä työ jatkuu tulevana viikkoina, kuten yhteistyö teidän kanssanne.

Tämän takia, parlamentin edun vuoksi, olen varmistanut Euroopan parlamentin osallistumisen perustamaani ohjausryhmään. Keskustelen siitä myös tänään iltapäivällä puheenjohtajakokouksessa. Kun osallistun ulkoasiainvaliokunnan kokoukseen 23. maaliskuuta, meillä on mahdollisuus perusteelliseen keskusteluun kaikkien asiasta vastaavien valiokuntien läsnä ollessa.

Aina, kun luodaan jotain uutta, syntyy vastarintaa. Toiset haluavat mieluummin minimoida tappiot kuin maksimoida yhteisen hyödyn. Minä suhtaudun toisin, ja toivon parlamentinkin suhtautuvan niin.

Tämä on sukupolvellemme ainutlaatuinen mahdollisuus luoda jotain uutta, jotain, jossa lopultakin yhdistyvät sitoutumisessamme käytettävät välineet yhtenäisen poliittisen strategian tukemiseksi. Tämä on Euroopalle

valtava mahdollisuus. Meidän ei pidä madaltaa tavoitteitamme, vaan pikemminkin etsiä keinot niiden saavuttamiseksi. On aika tarkastella kokonaiskuvaa, olla luova ja kantaa yhteistä vastuuta. Jos onnistumme tässä – ja meidän on onnistuttava – kykenemme laatimaan 2000-luvun eurooppalaista ulkopoliittikkaa sen saavuttamiseen suunnitellun ulkosuhdehallinnon avulla: sellaisen, jossa otamme käyttöön kaikki vaikutusvallan keinomme – poliittiset, taloudelliset, kehitys yhteistyötä ja kriisinhallintoa koskevat välineet – koordinoitulla tavalla. Tämän elimen on edustettava Euroopan unionia myös maantieteellisesti ja sukupuolten tasa-arvon osalta. Minusta tämä on ainoa hyväksyttävä etenemistapa.

Esitän pari esimerkkiä siitä, mitä tarkoitan puhuessani kattavasta lähestymistavasta.

Ensinnäkin Länsi-Balkan – minulla oli ilo matkustaa alueella hiljattain. Tavallaan Balkanin alue on EU:n ulkopoliittikan syntymäpaikka. Enemmän kuin missään muualla, meidän on onnistuttava siellä. Tarkoitukseni oli luoda hyvät yhteistyösuhteet poliittisiin johtajiin, keskustella kansalaisyhteiskunnan kanssa siitä, mitä yhteisöön kuulumisen voisi tarkoittaa, ja varmistaa toimiva koordinointi EU:n eri toimijoiden kesken paikan päällä. Yksi havainto, jonka tein, oli että alueella edistytään, vaikkakin epätasaisesti ja vaillinaisesti. Eurooppalainen näkökulma on päällimmäinen kehys – niin tavoitteenamme kuin uudistusten pääkannustimena. Kuten olen kaikkialla korostanut, eteneminen polulla kohti EU:ta riippuu sitoutumisesta uudistuksiin kotimaassa. Tämä koskee ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota ja alueellista yhteistyötä.

Tuemme strategiaamme saatavilla olevin ulkopoliittikan välinein. Kosovossa on suurin siviilioperaatiomme, ja se on menestys. Bosniassa olemme mukauttaneet Althea-operaatiota, sillä tilanne on vakautunut, ja kehittäneet koulutusohjelmaa. Levitämme voimakkaasti eurooppalaista viestiä valmistauduttaessa lokakuun vaaleihin. Koko alueella olemme edistyneet viisumivapauden alalla ja kansojen välisissä yhteyksissä.

Balkanin strategiaamme toimii siis kuten pitääkin: se on tavoitteidensa osalta strateginen, välineiltään monitahoinen ja täytäntöönpanon osalta räätälöity.

Toinen esimerkkini on Afrikan sarvi. Siellä korostuu valtion haurauden, köyhyyden, luonnonvaroista, muun muassa vedestä käytävän kilpailun sekä merirosvouksen, terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden välinen vuorovaikutus. Ainoa mahdollinen vastaus on laaja-alainen, ja juuri siihen me pyrimme. Merioperaatiotamme Atalantaa on laajasti kehuttu menestyksekkääksi. Seuraavassa vaiheessa pyrimme kehittämään edelleen vaihtoehtoja merirosvouksesta epäiltyjen siirtämiseksi syytteen asettamista varten alueella. Käynnistämme Somalian siirtymäkauden hallituksen koulutusoperaation, jonka odotetaan alkavan keväällä. Vakautusvälineemme avulla rahoitamme liitännäistoimenpiteitä valmiuksien kehittämiseksi, merenkulkuviranomaisten kouluttamiseksi sekä pitkän ajanjakson kehitystyön edistämiseksi Jemenissä ja Somaliassa köyhyyden ja lukutaidottomuuden poistamisen aloilla sekä terveyden alalla.

Tapamme toimia Georgiassa noudattaa samaa käsikirjoitusta. Kun ratkaisematon konflikti kärjistyi avoimeksi konfliktiksi elokuussa 2008, me vastasimme välittömästi. Ryhdyimme kansainvälisiin johtotehtäviin, neuvottelimme aselevon ja käynnistimme 300 hengen seurantaoperaation ennätysajassa. Siitä lähtien olemme osallistuneet kaikkien yhteisön ja YTPP:n välineiden avulla uusien väkivaltaisuuksien torjumiseen sekä vakauden rakentamiseen Georgiassa ja kyseisellä alueella.

Johdamme Geneven keskusteluja yhdessä YK:n ja ETYJin kanssa, ja tämä on ainoa foorumi, jolla kaikki asianosaiset kokoontuvat. Isännöimme Georgian jälleenrakentamisen ja taloudellisen tuen lahjoittajien konferenssia ja sisällytimme Georgian – sekä Armenian ja Azerbaidžanin – Euroopan naapuruuspolitiikkaan. Jatkamme näiden uudistusten ja tiiviimpien yhteyksien edistämistä. Teemme työtä kaupan vapauttamisen ja viisumivapauksien eteen ja tuemme luottamusta lisääviä toimenpiteitä luodaksemme uudelleen yhteydet irtautumaan pyrkiviin tasavaltoihin.

Georgiassa on vielä paljon työtä, ja meillä on täysimittainen esityslista keskustellessamme tästä Venäjän kanssa, ja keskustelin Sergei Lavrovin kanssa vain 10 päivää sitten. Tässä tapauksessa me osoitimme, mihin EU pystyy, kun mobilisoimme täysimääräisesti resurssimme. Näihin uskomattoman hektisiin viikkoihin osallistuneet ovat kertoneet minulle, että tässä tapauksessa on tehty jotain poikkeuksellista. Tarvitaan siis vahvempia rakenteita, lisää joustavuutta ja parempia valmiuksia, jos haluamme Georgiasta vertailukohdan tuleville toimillemme.

Seuraavaksi tarkastelen yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaamme ja totean, että olen pääosin samaa mieltä Danjeenin mietinnön kanssa siitä, kuinka merkittäviä operaatiomme ovat. Niillä pelastetaan ihmishenkiä, luodaan tilaa toimivalle politiikalle ja ne merkitsevät sitä, että Eurooppa voi hyödyntää kaikkia vallan välineitään kantaakseen vastuunsa.

Minusta on hämmästyttävää, kuinka pitkälle olemme päässeet viimeisten kymmenen vuoden aikana. Yli 20 operaatioon on osallistunut yli 70 000 miestä ja naista tämän ajanjakson aikana. Me hoidamme kriisinhallintoa eurooppalaisella tavalla, kattavalla lähestymistavalla kansainvälisen oikeuden ja sopimusten tukemiseksi ja tiiviissä yhteistyössä keskeisten kumppaniemme kanssa. Teemme hyvää yhteistyötä Naton kanssa Bosniassa ja Herzegovinassa sekä Somalian rannikolla. Poliittisten seikkojen vuoksi se on vaikeampaa Kosovossa ja Afganistanissa. Tämä on saatava korjattua, joten teen yhteistyötä Naton pääsihteerin kanssa EU:n ja Naton välisten suhteiden parantamiseksi käytännön aloilla ja myönteisen ilmapiirin luomiseksi. Katsotaan, kuinka voimme kehittää suhteitamme pragmaattisesti. Toinen keskeinen kumppani on YK. On paljon hyviä esimerkkejä EU:n ja YK:n yhteistyöstä paikan päällä – Kongon demokraattisessa tasavallassa, Tšadissa ja tietysti Kosovossa. Olemme viime aikoina oppineet tuntemaan toisemme paremmin, mutta tätä voidaan kehittää edelleen ja vahvistaa keskittymällä suunnittelun ja parhaiden käytäntöjen jakamisen kaltaisille aloille.

Danjeenin mietinnössä ja laajemminkin on esitetty kysymys siitä, olisiko EU:n aika saada oma pysyvä operatiokeskuksensa. Kyseessä on vakava asia, joka edellyttää vakavaa keskustelua. Kukaan ei kiistä sitä, että tarvitsemme keskuksen voidaksemme suunnitella ja toteuttaa sotilasoperaatioita. Kysymys on siitä, onko nykyinen SHAPEn tai kansallisiin päämajoihin perustuva järjestelmä tehokkain tapa, vai olisiko jokin muu tapa parempi.

Havaitsemme usein lähestyvämme asiaa rakenteiden kannalta. Minusta meidän on ensin analysoitava se, mitä toimia on toteutettava. Minusta meillä on kolme pääasiallista tehtävää, joihin päätösten olisi perustuttava: ensimmäinen on valmius suunnitella ja toteuttaa sotilasoperaatioita, myös suunnitella etukäteen, sekä kyky reagoida tarvittaessa nopeasti. Toinen on kyky kehittää siviili- ja sotilasalojen koordinoitua entistä rakenteellisemmalla tavalla valmiuksiemme maksimoimiseksi ja kolmas valmius yhteyksien luomiseen muihin, yleisen koordinoinnin optimointiin ja se, mitä kutsumme epämääräisesti kansainväliseksi yhteisöksi. Jos käytämme lähtökohtana keskusteluillemme tätä analyysiä, meidän pitäisi kyetä löytämään yhteinen sävel ja edetä sen määrittämiseen, mitä on tehtävä.

Mietinnössä kehoitetaan myös perustamaan puolustusasioiden neuvosto, ja tiedän tämän ajatuksen olleen esillä jo jonkin aikaa. Huhtikuun seuraava kokous toteutuu vakiintuneen käytännön mukaan, mutta puolustusministeriiden epävirallisessa tapaamisessa syntyi yksimielisyys ehdottaessani ulkoasioiden neuvoston kokoontumista puolustusministerien kokoonpanolla. Näin tarjotaan puolustusministereille mahdollisuus kokoontua ja tehdä päätöksiä esimerkiksi valmiuksien kehittämisestä.

Viimeinen tätä koskeva seikkani liittyy ehdotukseen pelastuspalvelujoukoista. Aloittakaamme Haitissa saaduista kokemuksista, joita parhaillaan tarkastellaan. Soveltakaamme sitten Lissabonin henkeä ja tarkastelkaamme mitä vaihtoehtoja meillä on mobilisoida jäsenvaltioiden varoja yhdessä EU:n välineiden kanssa joko YK:n ja OCHAN tukemiseksi tai EU:n omiin toimiin. Avainsanojen on oltava synergian maksimoiminen ja kovien tai keinotekoisien jakojen välttäminen siinä, kuinka tarkastelemme EU:n sisäisiä tai ulkoisia kriisejä.

Esitetyn suullisen kysymyksen vuoksi tarkastelen lopuksi ydinaseiden leviämisen estämistä. Haluan mainita lyhyesti kaksi merkittävintä seikkaa: niistä ensimmäinen on toukokuussa New Yorkissa pidettävä ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssi. Minä osallistun siihen tavoitteenani varmistaa, että tulos on menestyksenkäs. Meidän on oltava tarkkana: koko sopimukseen perustuvaan ydinsulkujärjestelmään kohdistuu yhä enemmän paineita. Siihen vastataksemme meidän on oltava valmiita antamaan oma panoksemme: on tarjottava mahdollisuus ydinenergian rauhanomaiseen käyttöön erityisesti kehitysmailla välttämällä samalla aseiden leviämisen riskit, ja tähän sisältyy ydinpolttoainekiertoa koskevaan monenkeskiseen lähestymistapaan liittyvä työ – katson, että 84 valtiota on hyötynyt EU:n tukiohjelmista. On edistytävä ydinaseriisunnassa – poliittisesti, ja tämä on ratkaisevaa rakentavan ilmapiirin luomiseksi. On myös tarkasteltava alueellisia leviämistä koskevia kriisejä, erityisesti Iranin kanssa, joka kykenee viemään konferenssin raiteiltaan.

Kuten tiedätte, EU johtaa pyrkimyksiä löytää diplomaattisia ratkaisuja. Tuemme täysin turvallisuusneuvoston uusia rajoittavia toimenpiteitä koskevaa prosessia, jos – kuten todellakin tällä hetkellä – Iran edelleen jättää noudattamatta velvoitteitaan.

Toinen asia on presidentti Obaman ydinturvallisuushuippukokous. Me jaamme huippukokouksen tavoitteen, toisin sanoen ydinmateriaalin turvallisuuden lisäämistä ja niiden terroristien käsiin joutumisen ehkäisemistä koskevan tavoitteen. EU on nähdäkseni tukenut IAEA:ta vuodesta 2004 alkaen valtioiden auttamiseksi tällä alalla ja me toimimme näin jatkossakin.

Lopuksi palaan siihen, mistä aloitin. Euroopan maailmanlaajuisen toiminnan kysyntä on valtava. Meidän on varmistettava, että tarjonta vastaa kysyntää. Lissabonin sopimus tarjoaa tähän mahdollisuuden. Meidän on toimittava sopimuksen kirjaimen ja hengen mukaisesti, muistaen miksi eurooppalaiset johtajat alun alkaen neuvottelivat tällaisen sopimuksen. Minusta syy on selvä: jotta voimme rakentaa vahvemman ja itsevarmemman eurooppalaisen ulkopolitiikan, joka palvelee Euroopan unionin kansalaisia. Tiedän monien täällä parlamentissa jakavan tämän tavoitteen ja luotan tukeen, jotta se voi toteutua.

Nadezhda Neynsky, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän korkeaa edustaja Ashtonia hänen rohkaisevasta lausunnostaan.

Budjettivaliokunnan YUTP:ta koskevan lausunnon valmistelijana haluan samalla korostaa, että on hyvin tärkeää, että hän käynnistää aiempien ja nykyisten YUTP-operaatioiden ja YTPP-siviilioperaatioiden tarkastuksen niiden heikkouksien ja vahvuuksien määrittämiseksi. Tällä tavalla Euroopan unionista tulee entistä tehokkaampi turvallisuuden tarjoaja, se lisää autonomiaansa ja erityisesti käyttää entistä järkevämmiin tähän osoitetut määrärahat, jotka valitettavasti ovat edelleen liian pieniä.

Ioannis Kasoulides, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, on pelottavaa ajatella pienikokoisen ydintuholaitteen, joka kuitenkin voi tappaa miljoonia ihmisiä, joutuvan terroristien käsiin. Joitakin vuosia sitten pystyimme sanomaan, että se on hyvin epätodennäköistä. Emme voi enää sanoa näin.

Iranin ja Pohjois-Korean kaltaiset valtiot ovat hankkimassa tai niillä on valmiudet hankkia ydinaseita. Pakistanilainen tiedemies on oletettavasti myynyt taitotietoaan Iraniin ja Pohjois-Korea on ostanut ydinmateriaalia. Kukaan ei vastusta sitä, että Iran hankkii ydinenergiaa rauhanomaisiin tarkoituksiin, mutta kärsivällisyys on hupenemassa, jos Iran ostaa aikaa 5+1-keskusteluissa, joita me tuemme.

Tarvitaan YK:n kaksivaiheista lähestymistapaa ja älykkäiden, kohdennettujen sanktioiden valmistelua. Ydinaseiden leviäminen on niin kriittisessä vaiheessa, että Henry Kissingerin kaltaiset henkilöt ovat tulleet esiin todetakseen, että ainoastaan edistymisen kohti täydellistä kieltämistä voi varmistaa leviämisen estämisen ja globaalin turvallisuuden.

Kannatamme siis kansainvälistä sopimusta ydinaseiden asteittaiseksi kieltämiseksi, halkeamiskelpoisten aineiden tuotannon lakkauttamista, täydellisen ydinkoekielto-sopimuksen edistämistä, ydinkärkien vähentämistä, STARTia jne., kaiken ydinpolttoaineen käsittelyn saattamista IAEA:n valvontaan sekä sen mandaatin ja tarkastusvaltuuksien vahvistamista.

Adrian Severin, *S&D-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, toivon meidän olevan yhtä mieltä siitä, että tarvitsemme ennakoivaa ulkopolitiikka, jota ohjaavat yhteiset eurooppalaiset tavoitteemme ja joka perustuu yhteisiin arvoihimme. Tässä politiikassa on tunnustettava globalisoituneen maailman turvallisuuden jakamattomuus, sillä se on etujen solidaarisuuden lähde niin Euroopan unionissa kuin sen ulkopuolellekin.

Tällainen politiikkaa edellyttää asianmukaisia institutionaalisia välineitä. Ensisijaiset tavoitteet ovat siis selviä, ja olen iloinen havaitessani, että ensisijaiset tavoitteet, jotka aion mainita, ovat samat kuin korkea edustaja Ashtonilla. Tarvitaan tehokas ulkosuhdehallinto, eloisa naapuruuspolitiikka, uraa uurtava laajentumispolitiikka, hyvin suunnitellut kumppanuudet niin perinteisten kuin uusienkin strategisten toimijoiden kanssa, tehokas strategia globaaleihin haasteisiin vastaamiseksi, erityisesti energiavarmuuden, ydinaseiden leviämisen estämisen, maahanmuuton, rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden, rajat ylittävän köyhyyden, kulttuuristen konfliktien ja muiden aloilla.

Mitä tulee ulkosuhdehallintoon, tarvitsemme elimen, jonka ei pidä perustua pelkästään poliittisen ja talousarviota koskevan vastuullisuuden periaatteelle vaan myös tehokkuusperiaatteelle. Meidän ei pidä perustaa yksikköä, jossa säilytetään vanha kansallinen kilpailu tai nykyinen byrokraattinen rakenne. Kahdesta tehtävästä vastaavan Euroopan ulkosuhdehallinnon johtajan on istuttava molemmilla tuoleillaan yhtä aikaa, sillä näin taataan yksikön yhtenäisyys ja sen toimien johdonmukaisuus.

Ulkoisessa naapuruuspolitiikassa tarvitsemme lähestymistavan, jossa ei suljeta pois Venäjää ja Turkia. Mustallamerellä meidän on edettävä synergiasta strategiaan. Ratkaisemattomissa konflikteissa tarvitsemme alueellisia aloitteita sekä alueellisen yhteistyön ja turvallisuuden mekanismeja kansainvälisin takein.

Koko maailman turvallisuus edellyttää uutta, kaksinapaisuuden jälkeisen ajan todellisuutta vastaavaa järjestelyä. Meidän on edistettävä arvojamme maailmassa, mutta maallisin tavoin eikä uusina ristiretkinä.

Minusta nämä ja monet muut ovat ensisijaisia tavoitteitamme, jotka kuvaavat tätä valtavaa urakkaamme. Tehkäämme yhteistyötä parlamentin, komission ja neuvoston kesken täyttääksemme tämän tehtävämme.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat. Arvoisa korkea edustaja Ashton, aluksi haluan toivottaa teidät tervetulleeksi ja todeta, että toivon todellakin teidän erinomaisen ja voimakkaan esittelyne tänään merkitsevän meille kaikille erityisen vaikean ajanjakson päättymistä, joka alkoi marraskuussa komission edellisen toimikauden päättyessä. Yhdestä asiasta voimme olla yhtä mieltä: meillä ei ole varaa näin pitkään jatkailuajanjaksoihin. Marraskuun lopusta aivan viime aikoihin asti vaikutti siltä – olen pahoillani joutuessani sanomaan tämän – kuin EU olisi kadonnut maailman näyttämöltä tai ollut ainakin hyvin lähellä katoamista. Toistan vielä, ettemme voi sallia tämän tapahtua missään tilanteessa. On nimittäin selvää, ettei muu maailma odota meitä. Mainitsitte joitakin lukuja, jotka kuvastavat tätä selvästi. Olemme kuitenkin myös todistaneet lukuisia tapahtumia, jotka myös kuvastavat tätä selvästi: yhä toistuvat luonnonkatastrofit, yhä toistuvat kauheat hyökkäykset, se tosiasia, että eräät Lähi-idän hallitukset demokraattisuudestaan huolimatta kuitenkin tekevät päätöksiä, jotka haittaavat vakavalla tavalla rauhanprosessia, tai sitä, mitä siitä on jäljellä, ja niin edelleen. Tämän vuoksi tarvitsemme korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan, joka kykenee asemassaan olemaan läsnä paikan päällä, ei pelkästään eurooppalaisissa päätöksentekokeskuksissa, vaan myös kaikkialla maailmassa. Sekä te että me tiesimme, että otitte vastaan lähes mahdottoman tehtävän. Ihailen teitä siitä. Olemme luvanneet tukea teitä tehtävässänne. Olemme iloisia siitä, että saimme kuulla puheenvuoronne ja saamme todistaa voimakasta kantaanne Euroopan ulkosuhdehallinnosta, jota me kaikki niin kipeästi tarvitsemme. Jos joku vielä haluaa lopettaa sen, mitä me englantilaiset kutsumme nimellä ”turf wars” – toisella puolella taistellaan hansikkain ja toisella puolella ilman – olen varma, että kykenemme valmistautumaan siihen, mitä tuleman pitää. Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne.

Franziska Katharina Brantner, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, arvoisa korkea edustaja Ashton, me kuuntelimme teitä hyvin tarkkaan. Valitettavasti meidän on todettava, että joudumme todennäköisesti odottamaan jonkin aikaa ennen kuin laaditte täsmällisiä tulevia hankkeita koskevia suunnitelmia periaatteitanne koskevan esseenne pohjalta, jota voimme itse asiassa tukea.

Haluan kuitenkin sanoa muutaman sanan ulkosuhdehallinnosta, josta todellakin odotin kuulevani teiltä jotain kouraantuntuvampaa. Toistitte useasti, että on kyse johdonmukaisuudesta, joka on päivän sana. Monissa tapauksissa tarvitsemme yhteisiä suunnitelmia ja ohjelmia ulkosuhdehallinnolle ja komissiolle. Kenen tahansa, joka haluaa jättää useita politiikan aloja komissiolle tai neuvoston sihteeristölle on rehellisesti myönnettävä kannattavansa vallitsevaa tilannetta ja Nizzan sopimuksen mukaista järjestelmää.

Meille merkittävä ensisijainen asia on se, missä määrin voimme saada aikaan enemmistön kaikissa kriisien ehkäisyä, siviilikriisinhallintaa ja jälleenrakentamista koskevissa asioissa. Katsomme, että kyse on nimenomaan asioista, joita kutsutaan nimellä rauhanrakentaminen, toisin sanoen konfliktien ehkäisystä, ennakkovaroituksesta, välittäjänä toimimisesta konflikteissa, sovittelusta sekä lyhyen ja keskipitkän aikavälin vakauttamisesta. Tarvitsemme tätä tarkoitusta vastaavan organisationaalisen yksikön, joten ehdotamme kriisinhallinnan ja rauhanrakentamisen osaston perustamista. Haluankin kysyä kantaanne tällaisen osaston perustamisesta. Tässä vaiheessa haluan todella korostaa sitä, että me tuemme niin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kuin vakautusvälineenkin talousarvion sisällyttämistä Euroopan ulkosuhdehallintoon, ei kuitenkaan osana kriisinhallinta- ja suunnitteluosastoa ja sen alaisuuteen, vaan sen sijaan uuteen rakenteeseen, jonka toivon teidän perustavan. Haluaisin kuulla teidän näkemyksenne asiasta.

Toinen meille merkittävä asia on perinteisten ulkopoliittikan alojen ja uusien alojen, kuten energiapolitiikan, ilmastopolitiikan, oikeus- ja sisäasioiden, väliset yhteydet. Minkälaisia rakenteita suunnittelette antaaksenne ulkosuhdehallinnolle järjestelmällisen pääsyn näille EU:n ja sen jäsenvaltioiden globaaleille politiikanaloille?

Vielä yksi seikka on meille tärkeä: tämän on oltava nykyaikainen yksikkö, jonka henkilöstöpolitiikka on tasapainoista. Tällä viikolla juhlittiin maaliskuun kahdeksatta päivää. On siis selvää, että meidän mielestämme naisten oikeudet on ankkuroitava tiukasti tähän yksikköön ja että naisten on osallistuttava siihen. Arvoisa korkea edustaja Ashton, monet naispuoliset Euroopan parlamentin jäsenet ovat kirjoittaneet teille ja pyytäneet teitä varmistamaan, että YK:n päätöslauselmia 1325 ja 1820 noudatetaan alusta alkaen yksikön institutionaalisessa rakenteessa. Tämänkin osalta kysyn siis: mitkä ovat suunnitelmanne tässä asiassa?

Kuten totesin, teillä on tukemme pyrittäessä perustamaan järkevää yhteistä ulkosuhdehallintoa. Odotan vastauksianne.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus on nyt oikeudellinen tosiasia kansainvälisessä oikeusjärjestelmässä, vaikka siltä puuttuukin kansalaisten antama demokraattinen legitimiys, sillä suurimmalta osalta EU:n kansalaisia, myös Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilta,

kiistettiin oikeus kansanäänestykseen. ECR-ryhmä ja brittiläiset konservatiivit ovat kuitenkin sitoutuneet myönteisiin pyrkimyksiin ja edistymiseen toimielinkehyksessä.

Toivoisin jäsenvaltioilta ja komissiolta samanlaista lähestymistapaa. Mielestäni on varsin ironista, että Lissabonin sopimuksen mukainen ensimmäinen merkittävä institutionaalinen luomus, Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen, uhkaa työntää EU:n takaisin itsetutkiskeluun ja kiistelyyn, joka Lissabonin sopimuksella oli määrä saada hävitettyä. Epäilemättä ulkosuhdehallinnon perustamisesta on keskusteltava ja se edellyttää yksimielisyyttä siitä, kuka mitään tekee ja parhaiten, mutta YUTP:n ulkopoliittisten osatekijöiden on jätävä tiukasti neuvoston käsiin.

Tarvitsemme kuitenkin myös voimakkaan johtajan, jonka Lissabonin sopimus teoriassa mahdollistaa, muokkaamaan Euroopan diplomatialle kestävän näkemyksen maailmassa. Odotamme teidän, arvoisa korkea edustaja Ashton, tarttuvan aloitteeseen ja vahvistavan teille sopimuksella taatun auktoriteetin ja johtoaseman, tarvittaessa lyövän päät yhteen ja kartoittavan tietä eteenpäin. Tuemme teitä pyrkimyksissänne, jos voitte osoittaa, että pystytte vastaamaan pelottavaan haasteeseen.

EU:lla on ollut useita vuosia aikaa miettiä tätä yksikköä, joten nyt nähtävä eteenpäin rämpiminen ja epäröinti eivät ole ansioksi EU:n kunnianhimoisille tavoitteille globaalista asemasta ulkopoliitikassa YUTP:n kautta.

On myös yleisempiä näkökohtia. Albertinin mietinnössä, jota kannatan voimakkaasti, esitetään unionin ulkopoliittikan painopistealat ja tuetaan perustellusti Länsi-Balkanin maiden, erityisesti Kroatian, Makedonian ja Montenegron EU-jäsenyysoiveita. Olen asian esittelijä.

Siinä mainitaan kuitenkin myös transatlanttinen liitto ja Nato, joiden uskomme olevan EU:n ulkoisen turvallisuuspolitiikan kulmakiviä. Siinä korostetaan aivan oikein EU:n vastuuta ratkaisemattomien konfliktien ratkaisussa, erityisesti välittömässä naapurustossamme Transnistriassa ja Vuoristo-Karabahissa, sekä hyviä suhteita Ukraina.

Lopuksi kuitenkin mainitaan Taiwan EU:n merkittävänä kumppanina, ja sen olisi voitava osallistua aktiivisesti ja täysimääräisesti kansainvälisiin organisaatioihin EU:n politiikan ja Yhden Kiinan-politiikan mukaisesti.

Willy Meyer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, jäsen Albertini tietää jo syyt, joiden vuoksi ryhmäni esittää vähemmistöön jääneen mielipiteen mietintöön yhteisestä ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta. Arvoisa korkea edustaja Ashton, periaatteessa teemme näin, koska olemme tehneet johtopäätöksen. Meitä ympäröivissä valtioissa, Euroopan unionissa, turvallisuus- ja puolustuspolitiikalla ei ole mitään tekemistä alueen puolustamisen kanssa: turvallisuuspolitiikka on nyt ulkopoliittikan heijastuma.

Katsomme, että ulkopoliittikan ensisijaisen tavoitteen on oltava aseriisunnan aikaansaaminen kansainvälisellä tasolla: täydellinen aseriisunta sellaisten pragmaattisten toimintatapojen avulla, joilla vastataan maailman nykyisen turvattomuuden syihin.

Tänä päivänä maailman suurimmat joukkotuhoaseet ovat nälkä ja köyhyys. Nämä ovat aseita, joita emme voita sotilasvoimin. Tämän vuoksi katsomme, että tämän pohdinnan perusteella meidän olisi sitouduttava siirtymävaiheen turvallisuusjärjestelmään, joka mahdollistaisi koko maailman turvallisuuden asteittaisen demilitarisoinnin. Emme luonnollisesti ole samaa mieltä unionin yhteyksistä muun muassa Natoon, koska Naton strategia on ollut sotilaallisen vastauksen antaminen turvattomuuteen, kuten järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja terrorismiin, joihin ei koskaan ole voinut vastata sotilaallisesti.

Uskon, että tämä lisääntyvä militarisointi edellyttää jäsenvaltioilta yhä vankempaa aseiteollisuutta ja yhä suurempia asemenoja. Olemme nyt korkeimmalla tasolla sivilisaation ja aseiden osalta, korkeammalla kuin kylmän sodan aikaan, mikä on kaukana pragmaattisesta toiminnasta demilitarisoinnin eteen.

Sen paremmin terrorismin kuin järjestäytyneen rikollisuuden ei pidä olla sotilaallisia kohteita. Niiden on oltava poliisin, kansainvälisen tuomioistuimen yksiköiden ja tiedustelupalveluiden kohteita, ja on pyrittävä saamaan rikolliset tuomioistuimen eteen, mutta ne eivät ole sotilaallisen toiminnan kohteita.

Tämän vuoksi emme hyväksy militarismin painotusta. Emme hyväksy Yhdysvaltojen sotilastukikohtia Euroopan unionissa. Emme halua tätä millekään valtiolle, emme halua yhdenkään voimakkaan valtion käyttävän sotavoimia maailmassa, ja tämän vuoksi katsomme, että kansainvälisen oikeuden noudattaminen on hyvin tärkeää. Emme hyväksy Kosovon tunnustamista – emme usko yhdenkään sellaisen valtion tunnustamiseen, joka käyttää kansainvälisen oikeuden ulkopuolista voimaa – sillä uskomme kansainväliseen oikeuteen ja tämän vuoksi uskomme, että Länsi-Saharan siirtomaavallan purkamisprosessin olisi sisällyttävä

tähän mietintöön. Vaadimme tietysti myös joukkojen vetämistä Afganistanista, jossa kuten Nato itsekin myöntää viikko toisensa jälkeen, aiheutetaan viattomien siviilien kuolemia. Emme siis hyväksy militarisoinnin tietä.

Fiorello Provera, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa korkea edustaja Ashton, jäsen Albertinin todella erinomaiseen mietintöön sisältyy katkelma, jolla katson olevan suurta poliittista merkitystä: se on osa, jossa maahanmuuton ilmiö yhdistetään yhteistyöhön kehitysmaiden kanssa.

Näin valtaviin muuttovirtojen valvominen pelkästään vastatoimenpitein ja sisäpolitiikan keinoin on mahdotonta. Myöskään maahanmuuttajien jakaminen kaikkiin Euroopan unionin jäsenvaltioihin ei ratkaise ongelmaa. Päinvastoin se rohkaisisi uusia muuttajia. Ratkaiseva vastaus maahanmuuttoilmiön valvontaan on mieluiten yhteisön tasolla koordinoitun yhteistyöpolitiikan kehittäminen, jolla pyritään sekä taloudelliseen edistymiseen että sosiaaliseen ja demokraattiseen kehitykseen. Maastamuuton on oltava valinta, ei pakko.

Jotta tämä yhteistyöpolitiikka olisi tehokasta ja saavuttaisi todellisessa tarpeessa olevat, on tärkeää edistää paikallista hyvää hallintoa, jota ilman seuraa tehottomuutta, korruptiota, resurssien tuhlaamista ja heikkoja tuloksia. Paikallishallinnon varmistaminen ja hallitusten välinen yhteistyö on ulkopoliittikan tavoite, ja kehitysyhteistyön on oltava merkittävä väline Euroopan ulkopoliitikassa: tämä on henkilökohtainen viestini korkea edustaja Ashtonille minulle niin rakkaalla alalla, kehitysyhteistyössä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, se, että Lissabonin sopimuksessa määritettiin vain hyvin epämääräisiä ulkopoliittisia tavoitteita, palaa nyt vainoamaan meitä. Luultavasti joudumme maksamaan myös siitä, että korkea edustaja Ashton on ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, jolla ei ole lainkaan todellista ulkopoliittista kokemusta ja joka ututettiin unioniin pienimpänä yhteisenä nimittäjänä, jonka jäsenvaltiot kykenivät löytämään.

Jos pysymme vaiti kaikista merkittävistä ulkopoliittisista asioista, me eurooppalaiset voimme saavuttaa aivan yhtä vähän kuin joukko diplomaatteja, jotka käättelevät kaikkialla maailmassa vaikka edustavatkin erilaista ulkopoliitiikkaa.

Meillä ei todella myöskään ole varaa erimielisyyksiin Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Tätä epäilemättä merkittävää uutta yksikköä ei pidä eikä saa tuupata ohi jäsenvaltioiden päämiesten jonnekin eurokraattien toiminta-alalle.

Meidän on luultavasti aika raivata tiemme läpi aluskasvillisuuden tämän ulkosuhdehallinnon perustamisessa ja muun maailman on taas aika kuulla EU:n ääni. Uuden korkean edustajan on myös aika toimia entistä ymmärtäväisemmällä tavalla näissä asioissa, myös esimerkiksi käyttämällä kaikkia unionin kolmea työkieltä – siis myös saksaa – Euroopan ulkosuhdehallinnossa.

Meidän on hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla kokemusta ja hyviä suhteita, joita yksittäisillä jäsenvaltioilla on tietyillä alueilla. Ajatellaanpa esimerkiksi Itävallan historiallisia kokemuksia Länsi-Balkanilla. Näin toimittaessa on oltava selvää, ettei Euroopan turvallisuutta puolusteta Hindu Kushin vuoristoalueella, vaan EU:n ulkorajoilla Balkanilla. EU:n on lakattava toimimasta Naton ja Yhdysvaltojen jatkona ja pääasiallisena rahoittajana. Eurooppalaiset rahat on todellakin parempi käyttää Frontexiin kuin Afganistanin autiomaihin.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen esittää joitakin huomautuksia suoraan minulle esitetystä seikoista ja kysymyksistä.

Jäsen Kasoulidesille ydinsulkusopimuksen tarkistuksesta, sen onnistuminen on ensisijaisen tärkeää. Katsomme, että meidän on otettava käytännön askeleita: kattavan ydinkoekieltosopimuksen on tultava voimaan; halkeamiskelpoisia aineita koskeva sopimus; tuki ydinergian rauhanomaiselle käytölle sellaisten turvallisten tapojen löytämiseksi, joilla varmistamme leviämisen estämisen – esimerkiksi polttoainepankin panostemme avulla – ja tuki hyvin voimakkaalle ja tehokkaalle IAEA:lle. Kuten sanottu, meidän on tietenkin erityisesti tehtävä työtä Lähi-idän kaltaisilla alueilla, mikä tarkoittaa sitä, että meidän on edelleen painostettava Irania ja tarkasteltava siellä esiin nousevia asioita.

Hyvä jäsen Severin, ulkosuhdehallinnon ja sille esittämienne painopistealojen osalta olemme samoilla linjoilla – täsmälleen samoilla. Minulle on hyvin tärkeää, että yksiköllä on poliittinen ja budjettia koskeva vastuuvelvollisuus, täsmälleen kuten esititte, ja se on toteutettava tällä kahden tuolin tavalla. On myös ratkaisevan tärkeää, kuten totesitte, että otamme mukaan muita keskeisiä kumppaneita ja keskustelemme näistä asioista niiden kanssa. Uskoakseni mainitsitte esimerkiksi Venäjän ja Turkin. Venäjällä olen jo vierailut.

Vietin osan viikonlopusta Turkin ulkoministerin kanssa: se oli todellinen mahdollisuus keskustella todella syvällisesti tulevasta suhteesta. Olen siis koko sydämeistäni samaa mieltä esittämistänne painopistealoista ja kiitän teitä niistä.

Hyvä jäsen Neyts-Uyttebroeck, kiitän teitä ystävällisistä sanoistanne. Minusta ei niinkään ole kyse siitä, että EU olisi hävinnyt kansainväliseltä näyttämöltä. Kyse oli välttämättömästä keskeytyksestä, tehokkaan komission saamisesta, ja se on nyt ratkaistu. Omalta osaltani se oli äärimmäisen tärkeää, koska komission virkaanastumiseen asti minulla ei ollut edes kabinetia, puhumattakaan ulkosuhdehallinnosta. Nyt olemme asemassa, jossa voimme aloittaa resurssien yhdistämisen.

Minusta korostitte myös aivan oikein sitä, että on tärkeää olla näkyvä paikan päällä. Ongelmani on, kuten tiedätte, etten ole vielä oppinut aikamatkustamaan. Katson kuitenkin aivan välttämättömäksi sen, että kun katsomme eteenpäin, tarkastelemme asetettuja ensisijaisia tavoitteita, jotka uskon parlamentin pitkälti hyväksyvän, ja varmistamme, että toimeni suuntautuvat juuri näihin tavoitteisiin, joista yksi on yksikön perustaminen, sillä sitä ei vielä ole olemassa. Sillä ei vielä ole henkilöstörakennetta. Sitä ei vielä ole. Mutta kun sellainen saadaan, voimme osoittaa Euroopan voiman sanan parhaassa merkityksessä kaikkialla maailmassa.

Hyvä jäsen Brantner, pyritte jälleen saamaan minulta mahdollisimman paljon yksityiskohtaista tietoa. Minusta se on tärkeää. Esititte joitakin hyvin kriittisiä huomioita. Emme halua toimissamme päällekkäisyyksiä muiden toimielinten kanssa. Haluamme maantieteellisen lähestymistavan toimiimme, ja olen samaa mieltä kanssanne rauhanrakentamisesta: että se on merkittävä ala, jolla EU:n on toimittava.

Tavallaan siinä yhdistyvät ne toimiemme eri osatekijät, joissa olemme hyviä – työmme valtiorakenteiden kehittämisessä, oikeusasioissa, oikeusvaltion alalla, työmme kehitysohjelmissa, työmme ilmastonmuutokseen liittyvien asioiden ratkaisemisessa, työmme tuen antamisessa hallituksille ja ihmisille – kaikki tämä on suunniteltu tekemään meidät turvallisemmaksi, vakaammaksi ja vauraammaksi, mutta itse asiassa näin toimiessamme me luomme turvallisempaa, vakaampaa ja vauraampaa maailmaa.

Nämä tavoitteet ovat hyvin merkittäviä.

Olen täysin samaa mieltä kanssanne naisista. Meidän on saatava lisää naisia, esimerkiksi poliisioperaatioihin, joissa olen nähnyt heitä hyvin vähän. Meidän on varmistettava, että naiset otetaan tiukasti mukaan yksikköön sen kaikilla tasoilla. Meidän on varmistettava, että vastaamme tähän haasteeseen. Kaikkein merkittävintä, mitä haluan teille sanoa, on kuitenkin se, että ulkosuhdehallinnon on oltava koko Euroopan unionin palveluksessa.

Mitä siis teemme oikeus- ja sisäasioissa ympäri maailman, mitä parlamentaarikot haluavat tehdä muiden parlamenttien kanssa? Meidän on hyödynnettävä kehitettävää yksikköä, jotta se voi palvella teitä auttamalla tarkastelemaan asioita paikan päällä. Minusta olemme näissä asioissa täsmälleen samaa mieltä.

Hyvä jäsen Tannock: haasteita vastaava vakuuttava johtajuus. Toivon, että alatte pian nähdä sitä, minkä katsotte vakuuttavaksi johtajuudeksi. Kuten sanotte, on hyvin tärkeää, että tarkastelemme joitakin näistä kriittisistä aiheista: Balkanin alue ja transatlanttiset suhteet ovat ehdottoman keskeisiä toiminnassamme. Tämän vuoksi käytämme paljon aikaa keskusteluihin Yhdysvaltojen kanssa ja tämän vuoksi käytän henkilökohtaisesti paljon aikaa keskusteluun ja vuoropuheluun heidän kanssaan ja tietenkin Ukrainan kanssa.

Toivon teidän olevan tyytyväisiä päätökseeni osallistua virkaanastujaisiin ja kutsua sitten presidentti Janukovitsh Brysseliin, jossa hän vietti ensimmäiset päivänsä presidenttinä. Hänen virkaanastujaisensa olivat torstaina. Maanantaina hän oli Brysselissä aloittaakseen tulevien suhteiden edistämisen ja syventämisen.

Hyvä jäsen Meyer, puhuitte ulkopoliitikasta ja aseriisunnasta sekä siitä, onko asianmukaista ajatella sotilaallisin termein. Esitän kaksi lyhyttä esimerkkiä, joista toista olen jo kuvannut, Atalantaa, sekä sen merkitystä, että meillä on kattava lähestymistapa toimiimme.

Meillä on Somalian rannikolla aluksia, jotka ovat muuten toimineet tänä viikonloppuna erityisen menestyksekkäästi, kun Ranskan laivasto sai kiinni merirosvoja, jotka aikoivat saada tuhoa aikaan tuolla merialueella. Tähän liittyy sen varmistaminen, että heidät asetetaan syytteeseen ja että heitä kohdellaan asianmukaisesti alueen valtioissa viitaten meidän oikeudellisiin normeihimme.

Tähän liittyy myös komission työstämä kehitysohjelma, jolla pyritään tukemaan Somalian taloutta, jotta se paranisi. Tähän puolestaan liittyy pian käynnistämämme työ ihmisten kouluttamiseksi turvallisuuden

takaamiseksi alueella. Toisin sanoen kyseessä on yhdistetty lähestymistapa ja kattava lähestymistapa. Tämä merkitsee oikeiden välineiden käyttämistä, jotta voidaan puuttua ihmisten kohtaamiin ongelmiin.

Toinen esimerkki: vierailtuani viime viikolla Haitissa, minun on annettava tunnustusta italialaisille, joiden näin työskentelevän siellä. Juuri Aquilan tragedian kohdanneet ihmiset, mutta paikalla olivat laivasto, palomiehet, kansalaisjärjestöt, oli siviilejä, lääkäreitä, psykiatreja, hammaslääkäreitä, sairaanhoitajia, kaikki tekivät työtä yhden komentajan johdolla, itse asiassa sen laivan komentajan, jossa oli sairaala täynnä ihmisiä, joita hoidettiin maanjäristyksen välittömien seurauksien vuoksi. Nuoria ihmisiä, joilta oli amputoitu raaja, pahoja palovammoja saaneita lapsia; heitä hoidettiin, joukot olivat siellä heitä tukemassa.

Yritän sanoa, että minusta on ajateltava sitä kattavaa strategiaa ja lähestymistapaa, jota voimme tarjota ja johon liittyy saatavilla olevien keinojen käyttäminen ja niiden käyttäminen mahdollisimman tehokkaasti.

Hyvä jäsen Provera, esititte merkittävän seikan kehitysyhteistyöstä ja maahanmuutosta, sen, että jos ihmiset kokevat, ettei heillä ole muuta vaihtoehtoa, he ottavat riskejä, vaarantavat usein henkensä, lähteäkseen maasta, jossa asuvat, jossa ovat syntyneet ja jossa haluavat elää. Suurin osa ihmisistä haluaa pystyä elämään maassa, jossa ovat kasvaneet.

Minusta tärkeä asia kehitysyhteistyössä onkin aina ollut kyetä tukemaan ihmisten taloudellista toimeentuloa, jotta he voivat jäädä ja asua siellä, missä haluavat elää sekä saada koulutustukea, terveydenhoitoa ja niin edelleen.

Tämä tulee olemaan hyvin suuri osa siitä, mitä teemme paikan päällä, ja se auttaa erityisesti valtioissa, joissa ilmastonmuutoksen aiheuttama epävakaus voi olla hyvin vaikeaa.

Lopuksi, hyvä jäsen Mölzer, haluan sanoa teille, että älkää olko niin pessimisti. Ei ole kysymys toimimisesta yli valtionpäämiesten. Kyse on jostain ainutlaatuisen eurooppalaisen rakentamisesta – se ei ole sama asia, kuin mitä tapahtuu jäsenvaltioissa, olipa kyse sitten Saksasta, Italiasta, Ranskasta, Yhdistyneestä kuningaskunnasta tai mistä tahansa. Se ei ole sama asia. Me rakennamme jotain erilaista, joka koskee pitkän ajanjakson turvallisuutta ja vakautta, talouskasvua paikan päällä, johon voimme vaikuttaa omaksi eduksemme, mutta on kyse myös meille rakkaista arvoista.

Ja mitä kielitaitooni tulee, *oui, je peux parler français, mais je ne suis pas très bien en français. Ich habe auch zwei Jahre in der Schule Deutsch gelernt, aber ich habe es jetzt vergessen* (kyllä, puhun ranskaa, mutten kovin hyvin. Olen myös opiskellut saksaa kaksi vuotta koulussa, mutta olen sen sittemmin unohtanut.)

Osaan siis näitä kieliä, ja kehityn koko ajan niiden käytössä. Odotan sitä hetkeä, jolloin voin todella keskustella kanssanne saksaksi paljon paremmin kuin nyt.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, Albertinin ja Danjeenin mietinnöt sekä päätöslauselmaesitys ydinaseiden leviämisen estämisestä osoittavat, että pian on tehtävä tärkeitä päätöksiä ja että meidän on valmistauduttava tähän. Haluaisin esittää teille pari lisäesimerkkiä. Minusta Euroopan unionilla on nyt tärkeä tehtävä tässä ratkaisevassa vaiheessa, jossa pyritään estämään Irania rakentamasta ydinaseita, ja katson, että tarvitaan todellista toimintahyörintää 5+1-ryhmässä, erityisesti YK:n päätöslauselman valmistelussa sekä sanktioiden mahdollisessa laajentamisessa, jotta voidaan estää uuden ydinasevaltion syntyminen ei-sotilaallisin keinoin. Lähi-idän dramaattinen tilanne ja ongelmien ratkaiseminen siellä liittyvät tähän suoraan tai epäsuorasti.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, kiitän teitä siitä, että matkustitte Kiinaan keskustelemaan presidentti Janukovitshin kanssa. On ratkaisevan tärkeää onnistua tukemaan tällaisia valtioita, jotta ne eivät tee vääriä päätöksiä. On myös tehtävä selväksi se, etteivät tulliliitto Venäjän kanssa ja vapaakauppa-alue Euroopan unionin kanssa ole yhteensopivia ja että oikean ratkaisun edut tulevat selviksi.

Minulla on vielä yksi huomautus. Toisin kuin monet ulko- ja puolustusministerit, me osoitamme riittävää kärsivällisyyttä voidaksemme kehittää kanssanne järkevän ulkosuhdehallinnon. Me haluamme tämän ulkosuhdehallinnon. Sen on oltava menestyksenkäs. Se on ennakkoodellytys sille, että voimme puhua yksiaanisesti. Olisi väärin tehdä liian nopeita ja siksi vääriä päätöksiä. Meillä ei ole nyt aikataulupaineita – tarvitsemme järkevän tuloksen. Meidän on kuitenkin ajateltava sitä, että menneisyydessä unioni on menestynyt silloin, kun on sovellettu yhteisömenetelmää, ja että kun on toimittu hallitusten välisesti, on hyvin harvoin tai koskaan onnistuttu. Tämän vuoksi on oltava selvää, että asiat, jotka kuuluvat yhteisön politiikkaan, eivät saa salamyhkäisesti muuttua hallitusten väliseksi politiikaksi ulkosuhdehallinnon kautta. Meidän on saatava aikaan takeet tästä turvataksemme yhtenäisen yksikön tehokkuuden, mutta myös siihen liittyvän yhteisön politiikka ja Euroopan parlamentin oikeudet – talousarvion, talousarvion valvonnan ja vastuuvapauden

myöntämisen osalta – sekä Euroopan parlamentin poliittiset valvontaoikeudet. Toivomme myönteistä yhteistyötä.

(Suosionosoituksia)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, puhun teille nyt komission varapuheenjohtajana mutta myös korkeana edustajana – sillä toisin kuin ulkoministereillä oletan teillä olevan korkeana edustajana myös jonkinlaista poliittista vastuuta parlamenttia kohtaan. Tänäa tulee kuluneeksi sata päivää Lissabonin sopimuksen voimaantulosta. On tehtävä kaksi välitöntä ja merkittävää päätöstä etenemissuunnastamme. Toinen niistä on – kuten itsekin totesitte aluksi – ulkopoliitiikan laajentaminen, sillä ilmasto, energia ja muutkin asiat kuuluvat ulkopoliitiikkaan, ja toinen on dynaamisen ja tehokkaan ulkosuhdehallinnon perustaminen.

Energiapolitiikan osalta Kööpenhaminan huippukokous osoitti, että jos emme ole yhtenäisiä, jos toimimme hajanaisesti, jos jokainen hallituksen päämies katsoo, että hänen on saatava aikaan jotain erityistä, saamme aikaan vähemmän kuin muuten. Nyt olisimme Kiinan ja Yhdysvaltojen kannat huomioon ottaen voineet saada aikaan jotain todella ihmeellistä, mutta Kööpenhaminan kaltaisen saippuaopperan ei pidä antaa toistua.

Tämän vuoksi – ja tässä olen samaa mieltä jäsen Brokin kanssa – meidän on saatava aikaan vankka ulkosuhdehallinto. Monien muiden tavoin en ole yllätynyt, mutta kylläkin kauhistunut havaitessani kuinka monet ulkoministerit aiheuttavat teille ongelmia pelkästä kateudesta. Toteamme tämän aivan kaunistelematta. Monet tukevat teitä, mutta monet aiheuttavat ongelmia. He eivät yksinkertaisesti kestä sitä, etteivät enää ole johtoasemassa ja että ovat taas ulkoministerien asemassa. Loppujen lopuksi ulkoministerinä oleminen ei ole huono homma, eikä sen tarvitse merkitä sitä, että olisi päätettävä jokaisesta yksityiskohdasta Euroopan unionissa. Tämän vuoksi toteamme täällä hyvin selkeästi, että käytämme parlamentin valmiuksia täysimääräisesti, emme estääksemme jotakin vaan luodaksemme jotain rakettavaa. Ulkosuhdehallinto on rakettavaa – kuten Lissabonin sopimuksessa todetaan – kun se on selkeästi teidän alaisuudessanne, arvoisa korkea edustaja Ashton, ja tietenkin toimiessaan tiiviissä yhteistyössä komission kanssa.

Emme vastaavasti suvaitse tähän mennessä yhteisömenetelmän mukaisesti toimineen lainsäädäntötoiminnan, joka Lissabonin sopimuksen mukaan jatkuu samalla tavalla, muuttumista yhtäkkiä hallitusten väliseksi Tämä nähkääs on juuri sitä, mitä monet ministerit ja kenties jopa hallitusten päämiehet haluavat, eivät pelkästään heikentääkseen hieman komissiota vaan myös heikentääkseen yhteisön lainsäädäntöä. Tätä ei voida hyväksyä. Tähän on vedettävä selvä raja.

Se, kuinka tämä toimii ulkosuhdehallinnon osalta on asia, josta me tulemme keskustelemaan tulevana viikkoina – kuten ennenkin. Toistan siis myös lopuksi jotain, joka on jo sanottu ääneen. Kyse ei ole ajoituksesta, vaikka haluammekin pikaisen ratkaisun, vaan kyse on sisältöön perustuvasta esittelystä. On jälleen kerran toistettava, erityisesti ulkoministerien neuvostolle, että tämä parlamentti harjoittaa oikeuksiaan – ei enempää muttei myöskään vähempää – talousarvion ja henkilöstösäännön osalta, sillä tavoitteenamme on tehokas ulkosuhdehallinto.

(Suosionosoituksia)

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, uskon että me kaikki odotimme lastentauteja ilmaantuvan sopimuksen voimaansaattamisessa, ja on kenties pahoiteltava sitä, ettemme sisällyttäneet sopimukseen lauseketta aikamatkustamisesta, mutta emme osanneet odottaa emmekä hyväksy luottamuksen romahtamista komission ja neuvoston välillä ulkosuhdehallinnon perustamisen osalta. Ratkaisu löytyy sopimuksesta, jota on noudatettava ja kunnioitettava tunnollisesti.

Sen 40 artiklassa suojataan tehtävänjakoa komission ja neuvoston kesken. Molempien on sovellettava pragmatismia sen varmistamiseksi, että koko politiikanalalle voidaan luoda voimakasta, tehokasta ja johdonmukaista diplomatiaa. Catherine Ashton esittää meille havainnollisen kuvauksen EU:sta iltaapuolen maanosan nousevana voimana. On aivan selvää, että toiminta Afganistanissa on ongelma, joka edellyttää huomiota, ja tarvitaan strategian ja taktiikan syvällistä uudistusta. Meidän tehtävämme on arvioida uudelleen siellä toimimisen tarkoitus, kustannukset ja kesto.

ALDE-ryhmä on innokas painamaan kaasua puolustuksen alalla. Meidän on löydettävä 27 valtion yhteiset turvallisuusnäkökohdat ja hyödynnettävä näiden valtioiden vertailukelpoisia kokemuksia ja arvioitava avoimesti ETPP-operaatioiden vahvuudet, luodaksemme olosuhteet, jossa voidaan edistää pysyvää rakenteellista yhteistyötä puolustuksen alalla.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, kiitän jäsen Danjeania hänen erinomaisesta mietinnöstään, jossa hän selittää yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tämänhetkisen tilanteen. Hän selittää myös, mistä kohdista ei ole päästy sopimukseen.

Jos parlamentti hyväksyy tämän mietinnön, sen on edettävä pidemmälle kuin komissio ja neuvosto tietyissä erityisissä kohdissa, sillä esimerkiksi tässä mietinnössä viitataan jälleen kerran nimenomaan ja myönteisellä tavalla Barnierin mietintöön eurooppalaisesta pelastuspalvelusta. On valitettavaa, että korkea edustaja Ashton juuri hylkäsi ajatuksen jälleen kerran.

(EN) Arvoisa korkea edustaja Ashton, pahoittelen sitä, että yksi harvoista puheenvuoronne seikoista, jossa vastasitte kielteisesti, koski tätä jäsen Barnierin ajatusta, vaikka muissa asioissa vaikutatte olevan samaa mieltä kaikkien muiden kanssa.

(DE) Uudessa mietinnössä, kuten Albertinin mietinnössäkin, kannatetaan unionin koulutusoperaatiota Somaliassa. Me Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä vastustamme ajatusta. Kompuroimme operaatioon siellä, vaikkei ole selvää mikä on sen lisäarvo siihen, mitä alueella on jo tehty, eikä se, mihin laajempaan poliittiseen kehukseen se perustuu, tai edes onko sillä mitään merkitystä Somalian kansallisen jälleenrakentamisen kannalta. On hyvin todennäköistä, että maksamme aivan liikaa kouluttaaksemme jalkaväensotilaita, jotka sitten siirtyvät palvelemaan eniten maksavaa sotapäällikköä.

Esitän vielä kolmannen kommentin. Mietinnössä puhutaan Euroopan strategisesta autonomiasta turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla saavutettavana tavoitteena. Minusta tämä on liikaa – haukkaamme enemmän kuin mitä pystymme pureskelemaan. En usko yhdenkään jäsenvaltion olevan sellaisessa asemassa, että pystyisi kokoamaan ne jättimäiset sotilasmenot, joita tarvitsisimme, jos suhtautuisimme vakavasti strategisen autonomian saavuttamiseen. Olen myös sitä mieltä, että tämä olisi joka tapauksessa strateginen virhe. Euroopan on löydettävä asemansa Euroopan ja koko maailman turvallisuusverkostossa, eikä tällainen asema voi olla strategisesti itsenäinen. Meidän olisi siis parempi sopia, hyvin järkevästi ja realistisesti, niiden valmiuksien ja rakenteiden vahvistamisesta, jotka antavat meille valmiuksia toimia itsenäisemmin.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Arvoisa korkea edustaja Ashton, arvoisa puhemies, vaikutusvaltainen venäläinen sotilasviranomais on todennut, että jos Venäjällä olisi ollut Mistral-luokan maihinnousualuksia, Georgian miehitys olisi kestänyt noin puoli tuntia. Samaan aikaan Ranska myy Mistraleja Venäjälle, huolimatta siitä, ettei Sarkozyn suunnitelmaa ole pantu täytäntöön, ja samalla Ranska tukee Pohjois-Euroopan kaasuputkea.

On vaikea puhua Euroopan turvallisuudesta, jos välttelemme keskustelua tilanteesta Euroopan unionin itärajalla, mutta näin kävi koko mietintöä koskevan työskentelyn ajan, ja osoitan sanani suuresti pahoitellen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan puheenjohtajalle. Pyrittiin hinnalla millä hyvänsä välttämään keskustelua Zapad 2009 -harjoitusten kaltaisista asioista. Pidettiin huolta siitä, ettei tästä puhuta, aivan kuin turvallisuus- ja puolustuspolitiikka – Euroopan unionin yhteinen politiikka, jonka laatiminen on meidän tehtävämme – olisi vain suurten valtioiden politiikkaa. Puhuttiin paljon siitä, mitä tapahtuu kaukana toisella puolen maailmaa, ja siitä mitä tapahtuu lähes kaikissa maailman osissa, mutta hinnalla millä hyvänsä – myös monet parlamentin jäsenet omaksuivat tämän lähestymistavan – pyrittiin välttämään unionin itärajan merkittävistä ongelmista puhumista. Tämä oli poikkeuksellisen sekavaa eurooppalaista megalomaniata, jolla sivuutettiin joidenkin jäsenvaltioiden edut. Tämän vuoksi me emme tue tätä mietintöä, mutta tämä on myös pyyntö, jonka haluan esittää korkealle edustajalle Ashtonille.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (IT) Pyydän anteeksi jäsen Kowal, mutta olette puhunut minuutin ja 44 sekuntia teille annetun minuutin sijaan.

Sabine Lössing (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan tehdä tässä vaiheessa selväksi ryhmäni Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta, että olemme hyvin huolestuneita EU:n ulkopoliittikan kehityksestä kohti militarisoitua ja yhä interventionistisempaa politiikkaa. Tämä on vaarallinen kehityssuunta. Haluan todeta täysin selvästi, että katsomme militaristisen lähestymistavan soveltamisen konfliktien ratkaisuun tai valtioiden tai alueiden oletettuun vakauttamiseen olevan täysin väärä tapa toimia turvallisuuden lisäämiseksi EU:ssa ja koko maailmassa. Sotilaallinen väliintulo – ja valitettavasti Afganistan on tästä varsin tuore esimerkki – tuo kärsimystä, kuolemaa ja jatkuvaa tuhoa, muttei rauhaa eikä tilanteen parantumista paikallisen väestön osalta.

Danjeenin mietinnössä luetellaan niin kutsuttuja keskeisiä uhkia, jotka ovat EU:n tulevan turvallisuuspolitiikan haasteita. Yksi näistä on ilmastonmuutos – johon ovat ylivoimaisesti syytä lännen teollisuusvaltiot. Jos ihmisten on paettava etelän valtioista, koska heillä ei ole enää vettä ja elintarvikkeet ovat yhä niukempia, heistä tulee turvallisuusongelma Euroopalle. Tällainen näkemys on kyyninen ja epäinhimillinen. Jos valtiot romahtavat uusliberalistisen talouspolitiikan tuloksena, niistä tulee turvallisuusongelmia. Me emme tarvitse militarismia vaan muutosta, Euroopan unionin uusliberalistisen suuntauksen lopettamista.

Euroopan ulkosuhdehallinto, Euroopan puolustusvirasto, kriisinhallinta- ja suunnitteluosaston perustaminen sekä suunniteltu rahasto sotilasoperaatioiden rahoittamiseksi ovat keinoja, joilla EU:sta tehdään globaali toimija militaristisin tavoin. Katsomme, että Euroopan ulkosuhdehallinnon keskittämisperikymykset ovat vaarallista ja epädemokraattista kehitystä. EU:n olisi omaksuttava demilitarisoinnin ja aseriisunnan tehtävä, erityisesti ydinaseriisun alalla. On lopultakin edistettävä ydinsulkusopimuksen 6 artiklan mukaista ydinasevaltioiden velvoitetta luopua täysin ydinaseista. Tämä oli keskeinen lupaus, jonka perusteella monet valtiot allekirjoittivat ydinsulkusopimuksen ja ovat sen seurauksena kestävästi pysyttäneet hankkimatta ydinaseita. Luotettavat takeet hyökkäämättömyydestä ovat paras keino estää aseiden leviämistä, sillä muuten hyökkäysuhan alaiset valtiot pyrkivät torjumaan hyökkäyksiä hankkimalla ydinaseita.

Haluan tässä yhteydessä vähintäänkin korostaa erityisesti Iranin osalta, että minkäänlaiset sotilasoperaatiot tai sotilaallinen toiminta aseiden leviämisen estämiseksi ovat täysin kielteisiä ja hyvin vaarallisia. Hylkäämme Danjeenin mietinnön ja olemme esittäneet oman päätöslauselmaehdotuksemme ydinsulkusopimuksesta.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, äskettäinen otsikko sanomalehdessä ”kiinalaisia miljardeja Balkanille” edellyttää todellakin eurooppalaista vastausta tähän keskusteluun, sillä loppujen lopuksi uudet kiinalaiset investointialoitteet kohdistuvat valtioihin, joista on jo tullut EU:n jäseniä tai jotka toivovat pääsevänsä jäseniksi.

Neuvosto ja komissio, mikä on Kiinan asema Balkanilla? Siihen liittyy nimittäin monenlaista taloudellista toimintaa: merkittävien julkisten töiden rahoittamisesta ja toteuttamisesta aina teollisuuteen ja maatalouteen kohdistuviin investointeihin ja satamien ostamiseen. Ratkaisevaa tässä on se, että kiinalainen lähestymistapa on täysin läntisten standardien vastainen. Merkittävä kysymys kuuluukin: onko tämä kiinalainen toimintasuunnitelma heittänyt kapuloita rattaisiin EU:n tätä aluetta koskevassa työläässä laajentumissuunnitelmassa? Olipa vastauksenne mikä tahansa, Kiinan kello tikittää nopeammin ja tuottavammin kuin läntinen kello myös tällä alueella.

Lopuksi, arvoisa korkea edustaja, olette lähdössä matkalle Lähi-itään. Noam Shalit, lähes neljä vuotta sitten kaapatun israelilaissotilaan Gilad Shalitin isä, luottaa täyteen tukeenne Giladin vapauttamiseksi. Minäkin luotan siihen.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, tarkastelen lyhyesti kahta seikkaa. Ensinnäkin velvollisuus tarjota apua on selvästi ristiriidassa Itävallan puolueettomuuden kanssa, ja tämän vuoksi mietintöön on tärkeää sisällyttää seuraavat seikat. Ensinnäkin on todettava, että velvollisuus tarjota apua ei ole oikeudellisesti velvoittava, ja toiseksi, ettei sotilaallisten keinojen käyttö ole välttämättä tarpeen, ja kolmanneksi, että yksittäiset jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, mitä niiden tarjoama apu tosiasiaa käsittää.

Valiokunta ei hyväksynyt tätä, pääasiassa sisällön kannalta. Minusta nimenomaan tapa, jolla tämä hylättiin, osoittaa myös vakavaa kunnioituksen puutetta. Arvoisa korkea edustaja Ahston, pyydän teitä kunnioittamaan enemmän meitä itävaltalaisia tällä arkaluonteisella alalla.

Toinen huomautukseni koskee vähemmistöön jäänyttä mielipidettä. Demokratioiden ja yhteiskuntien laatu käy yhä uudelleen ilmi siitä, kuinka ne kohtelevat vähemmistöjä. Minusta on erittäin hyvä asia, että meillä on tämä vähemmistömielipidettä koskeva vaihtoehto. En ole samaa mieltä kaikista sen kohdista, mutta olen hyvin iloinen siitä, että jäsen Lösing käytti tätä vaihtoehtoa.

(Suosionosoituksia)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluan hyödyntää kollegojeni Danjeenin ja Albertinin erinomaisia mietintöjä käyttäkseni jälleen kerran puheenvuoron tukeakseni korkean edustajan keskeistä asemaa. On kaikkien eduksi toivottava, että korkea edustaja Ashton ymmärtää asemansa merkityksen, että hän puolustaa asemaansa ja että hän määrätietoisesti vahvistaa tätä asemaansa sopimuksen vaatimusten toteuttamisessa käytännössä, esimerkiksi vahvistaessaan Euroopan unionin suhteita strategiaan kumppaneihinsa ja sen johtoasemaa monenkeskisillä foorumeilla.

Lyhyesti sanottuna tarvitsemme pikaisesti strategian, jossa pohjimmiltaan määritetään ne todelliset edut, joita haluamme noudattaa, ja on tärkeää, että otamme jäsenvaltiot mukaan merkittäviin tavoitteisiin. On myös tärkeää, ettemme anna minkään vastuualojen jakamista koskevien toimielinten välisten kiistojen ohjata itseämme – viittaen erityisesti tulevaan Euroopan ulkosuhdehallintoon. Pohjimmiltaan me haluamme teidän, arvoisa korkea edustaja Ashton, ottavan keskeisen aseman. Haluamme teidän ottavan keskeisen aseman ilman byrokratiaa.

Haluan siis esittää erään huomion. Olen todella pahoillani siitä, että päätitte olla osallistumatta tämänpäiväiseen keskusteluun Kuubasta. Tiedän, että teillä on tähän hyvä syy, ja että olette ensimmäinen, joka osallistuu keskusteluun arktisista alueista, mikä on myös hyvin tärkeää. *Cuba libre* ei kuitenkaan ole pelkästään cocktailin nimi. Se on myös demokratian iskulause, jota niin monet tämän parlamentin jäsenet kantavat sydämellään. Tämän vuoksi toivon, että löydätte aikaa osallistua, ottaa osaa ja tukea parlamentin päätöstä voimallanne ja asemanne mukaisella voimalla. Osallistutte keskusteluun arktisista alueista ja tulette huomaamaan, että *Cuba librekin* on helpompi nauttia jäillä.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Ulkoasiainvaliokunnan mietintö neuvoston vuosittaisesta selvityksestä laadittiin yhteistyön ja vuoropuhelun hengessä, mikä on leimallista lähestymistavassamme kaikkiin strategiaan asioihin. Merkittävä osa mietinnöstä on omistettu Lissabonin sopimuksen vaikutuksille.

Tässä yhteydessä haluan kiinnittää huomiota yhteen merkittävään näkökohtaan yhteistyössämme. Yhteisen ulkopoliittikan menestys ja toteutettujen institutionaalisten uudistusten varsinaiset tulokset ovat keskeinen tekijä, joka määrittää Euroopan kansalaisten suhtautumista Euroopan unionin valmiuksiin puolustaa heidän etujaan, muuttua ja kehittyä. Perusteltua tai ei, odotukset ovat korkealla Euroopan unionin aseman vahvistumisessa maailmannäyttämöllä, eikä meillä ole oikeutta tuottaa pettymystä Euroopan kansalaisille.

Valitettavasti eurooppalainen lehdistö on viime viikkoina asettanut ulkopoliittikan hyvin kielteiseen valoon, eikä täysin vailla perusteita, ja esittänyt sen jäsenvaltioiden välisenä kilpailuna uuden ulkosuhdehallinnon viroista, toimielinten välisenä kilpailuna siitä, kumpaa toimielintä korkea edustaja Ashton useammin edustaa – komissiota vai neuvostoa – sekä Euroopan parlamentin kohtuuttomana taisteluna suuremmasta vaikutusvallasta.

Ymmärrätte kyllä, että tämä on meille sisäisesti haitallista. Lisäksi se on erityisen haitallista viestinä ulkoisille kumppaneillemme. Jakautuminen heikentää meitä heidän silmissään.

Tämän vuoksi käytän hyväkseni mahdollisuutta esittää tässä keskustelussa vetoamus. Kaikkien meidän, joilla on kantamme yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan suunnittelemisesta ja kehittämisestä, on keskityttävä tärkeisiin strategiaan asioihin ja pyrittävä saamaan aikaan mahdollisimman pian konkreettisia tuloksia entistä laajemman vuoropuhelun ja rakentavan lähestymistavan avulla. Meidän on saatava Euroopan kansalaiset kokemaan, että he kuuluvat yhtenäiseen Euroopan unioniin, jonka ääntä kuullaan ja jolla on vaikutusvaltaa maailmanpolitiikassa.

Pino Arlacchi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, yhteinen päätöslauselmaesitys ydinsulkusopimuksesta on hyvin merkittävä, ja ALDE-ryhmä ja minä olemme hyvin ylpeitä siitä, että olemme osallistuneet sen laatimiseen. Päätöslauselma on kokonaisvaltainen, sillä se kattaa kaikki aseriisuntaa koskevat asiat ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssista ydinaseettomiin alueisiin.

Päätöslauselmassa vaaditaan ydinaseetonta Lähi-itää sekä kaikkien taktisten kärkien vetämistä pois Euroopan maaperältä Venäjän kanssa käytävän veljellisen vuoropuhelun yhteydessä. Päätöslauselmassa viitataan myös useaan otteeseen ydinaseettomaan maailmaan, tavoitteeseen, joka on saavutettavissa erityissopimuksella ja kunnianhimoisessa aikataulussa – mikä tarkoittaa lyhyttä aikataulua.

Päätöslauselmamme on eurooppalainen vastaus presidentti Obaman ehdotukseen ydinaseiden hävittämisestä. Asiakirjaa onkin tämän vuoksi tarkasteltava askeleena kohti ydinaseiden täydellistä kieltä. Se merkitsee loppua sille paradoksille, että tietyt valtiot omistavat laillisesti ydinaseita, kun taas toisaalta kaikilta valtioilta on kielletty täysin kemialliset ja biologiset aseistukset. Atomipommeista on tehtävä laittomia ja niiden hallussapidon on eräänä päivänä oltava rikollista. Luotan siihen, että parlamentti jatkaa edistymistä tähän suuntaan entistä voimakkaammin ja näkemyksellisemmin.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja ja korkea edustaja, parlamentin Kosovon esittelijänä olen hyvin tyytyväinen kuultuani teidän sanovan, että katsotte Länsi-Balkanin olevan Euroopan ulkopoliittikan keskiössä ja ettei Euroopan unionilla ole varaa epäonnistua.

Sanoitte kuitenkin myös, että Bosniassa on saavutettu vakaus. Arvoisa korkea edustaja Ashton, Bosnian tämänhetkisessä tilanteessa vakaus ja vakauttaminen ovat itse asiassa vaarallisia. Kaikki eivät voi osallistua demokraattiseen prosessiin. Nykyinen perustuslaki – Daytonin perustuslaki – oli 1990-luvulla vakauden merkki, mutta se ei ole sitä enää. Minkälainen strategia teillä, meillä, koko EU:lla on tämän muuttamiseksi? Sanoitte, että teillä on Bosnialle strategia. Se tarkoittaa tarkastelua korkean edustajan toimistossa – mutta missä on EU:n strategia? Toivon teidän kertovan minulle tämän. Minusta EU:n on vielä kehitettävä tätä koskevaa strategiaa.

Kosovon osalta kuvasitte Eulex-operaatiota menestyksekkääksi. Se on vain osittain totta. Vielä on paljon tehtävää, esimerkiksi kansalaisten viisumivapauden alalla. Arvoisa korkea edustaja Ashton, kehotan teitä varmistamaan, että komissio alkaa välittömästi laatia etenemissuunnitelmaa, jotta Kosovon kansalaisille tehdään selväksi, ettei heitä ole jätetty oman onnensa nojaan.

Ette valitettavasti vastannut jäsen Brantnerin esittämään kysymykseen. Rauhanrakentamiselle omistettu osasto, rauhanrakentamiselle omistettu pääosasto ulkosuhdehallinnossa on päivän sana. Olette kanssamme samaa mieltä siitä, että rauhanrakentaminen on tärkeää, mutta ankkuroitteko sen ulkosuhdehallintoon? Perustatteko rauhanrakentamiselle omistetun pääosaston? Se olisi tarpeen, jotta voidaan selvästi osoittaa, mihin Euroopan unioni pyrkii.

Mitä tulee Danjeenin mietintöön, olen hyvin iloinen siitä, että valiokunta hyväksyi sen, että Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tulevassa kehittämisessä kunnioitetaan täysimääräisesti tiettyjen valtioiden puolueettomuutta. Tämä tarkoittaa, että ne päättävät itse siitä milloin, missä ja kuinka ne osallistuvat ja tarjoavat apua.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, silloin kun EU voi tuoda lisäarvoa eikä se vaaranna suvereenia etujamme tai kilpaile Naton kaltaisten organisaatioiden kanssa, me tuemme sitä.

Suurimmalta osin tämä merkitsee yhteisten kantojen hyväksymistä tietyistä keskeisistä asioista ja siviilitehtävistä humanitaarisen avun alalla tai konfliktin jälkeisessä jälleenrakentamisessa ja kehitysyhteistyössä, vaikka minun onkin todettava, että Eupolin ansiot Afganistanissa eivät juuri herätä luottamusta.

Yksinkertainen totuus on se, että tehtävänne EU:n ulkoministerinä on toimia EU:n poliittisen yhdentymisen työkaluna. Ulkosuhdehallinnon ja EU:n lähetystöjen ketjun kaikkialla maailmassa vaikutuksena on kansallisen edustuksen vaarantuminen monissa pääkaupungeissa, ja se varustetaan kierosti rahalla, joka tulee kansakunniltamme, jotta voidaan edistää jonkun toisen ulkopoliittikkaa.

Nyt tarkasteltavana oleva mietintö EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta on manifesti EU:n sotilaallisesta yhdentymisestä, ja siinä sekoitetaan tarkoituksellisesti sotilaallinen ja siviilien kriisinhallinta EU:n aseman perustelemiseksi. Siinä luotetaan tekaistuun kertomukseen EU:n operaatioista ja pyritään yhä enemmän saamaan komissiota osallistumaan toimintaan aloilla, jotka itse asiassa kuuluvat kansallisvaltioiden ja neuvoston vastuualaan.

Lähes jokaisessa mietinnön kohdassa puolletaan EU:n sotilaallisen väliintulon lisäämistä Naton ja yksittäisten eurooppalaisten valtioiden suvereenin koskemattomuuden kustannuksella.

Muistutan, että yksi Yhdistyneen kuningaskunnan labourhallituksen merkittävistä rajoista neuvotteluissa oli, että se sanoi vastustavansa ajatusta erillisestä ja pysyvästä EU:n operaatiokeskuksesta sotilasoperaatioiden suunnittelua ja toteuttamista varten, sillä se olisi täysin selkeää päällekkäisyyttä Naton kanssa, jonka SHAPE-päämajassa huolehditaan juuri näistä tehtävistä.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, kun kysyin teiltä tästä 11. tammikuuta, sanoitte olevani samaa mieltä tuolloisesta kannastani. Nyt vaikuttaa siltä, että olette muuttanut mielenne. Olisi kiinnostavaa tietää, mitä te nyt todella ajattelette.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, jäsen Albertinin mietintö on todellakin erinomainen, ja minä onnittelen häntä siitä. Hän on vakava henkilö, joka esittää aina vakavia mietintöjä. Myös korkea edustaja Ashtonin puheenvuoro oli tärkeä ja erinomainen.

Uskon, että on tarkasteltu lukuisia ulkopoliittisia seikkoja, mutta katson, että kaikki, mihin kahdessa mietinnössä viitataan ulkopoliitiikan ja turvallisuuspolitiikan asianmukaisen harjoittamisen osalta, liittyy erottamattomasti kahteen seikkaan. Ensinnäkin on määritettävä selkeästi Euroopan unionin rajat, jotta Euroopan unionia kohdellaan yhdenmukaisella kunnioituksella, ja toiseksi tarvitaan resursseja, toisin sanoen rahaa. En ole lukenut sanaakaan resursseista kummastakaan mietinnöstä, vaikka ne ovat tehokkaan ulkopoliitiikan aivan perustavaa laatua oleva edellytys.

Katson uuden järjestyksen tuoneen mukanaan uuden globaalin talouden häiriötilan. Vallalla on yhteiskunnallinen ja poliittinen häiriötila, ja samanlainen häiriötila on tulossa myös valuutta-alalle. Haluan tämän vuoksi, että korkea edustaja Ashton koordinoi toimintaa talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan välillä, jotta voimme keskustella resursseista valitun politiikan tukemiseksi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, pelkään, että meille on tänään esitetty luettelo tarkasteltavista aloista tai luettelo latteuksista. Valitettavasti esittelyynne sisälsi hyvin vähän strategisia näkemyksiä.

Mitä toimia esimerkiksi ehdotatte sen varmistamiseksi, että saamme aikaan suurempaa lähentymistä Venäjään, sen sijaan, että sallimme Venäjän ajautua yhä lähemmäs yhteistyötä Iranin ja Pohjois-Korean kaltaisten roistohallintojen kanssa? Mitkä ovat ehdotuksenne sen osalta, että Iran pyrkii kehittämään ydinaseita? Minkä kannan otatte islamilaisen maailman yhä kasvavaan länsivastaisuuteen ja Euroopan-vastaisuuteen? Tämä suuntaus on havaittavissa myös Turkin kaltaisissa ehdokasvaltioissa.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, oletteko valmis puolustamaan eurooppalaisia saavutuksia, kuten ilmaisunvapautta sekä kirkon ja valtion erottamista, selkeällä ja tinkimättömällä tavalla kasvavaa poliittista islamia vastaan? Katson, ettei voida toistaa sitä heikkoa asennetta, jonka EU valitsi muutama vuosi sitten tanskalaisessa sarjakuvakriisissä.

Jäsen Proveran tavoin minäkin haluan kysyä teiltä, oletteko valmis saattamaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikkamme voimaan saadaksemme valtavan Eurooppaan suuntautuvan maahanmuuttoaallon valvontaan. Tarkoitin nyt sekä laitonta että laillista maahanmuuttoa. Ette ole vastannut tähän kysymykseen.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivotan tervetulleeksi korkean edustajan, varapuheenjohtajan ja ulkoasiainneuvoston puheenjohtajan kaikissa kolmessa tehtävässään. Hänellä on kolme tehtävää. Mietintömme koskevat menneitä aikoja. Arvoisa korkea edustaja Ashton, virkanne oli määrä käynnistää uusi aikakausi, joten puhun uudesta aikakaudesta. Edustatte vastasyntyntä virkaa, vastasyntyntä instituutiota, jolla on vaikea lapsuus.

Kyseessä on hybridi, jonka sähkömoottori on yhteisömenettely ja dieselmoottori hallitusten välinen menettely. Kyseessä on orpo, jonka oletetut vanhemmat, jäsenvaltiot, neuvosto ja komissio, tarkastelevat sitä epäileväisesti ja etäältä. Parlamentti on valmis ottamaan vanhemman tehtävät.

Näin varhaisessa vaiheessa vaarana on, että uusi elin revitään hajalle toimielinten vastakkaisten etujen taisteluissa. Parlamentti on ollut ja on edelleen EU:n voimakkaan ulkopoliitiikan vankka kannattaja. Voitte luottaa meihin.

Olkaa niin hyvä ja pitäkää parlamenttia liittolaisenne, kenties myös vilpittömänä välittäjänä niiden joukossa, jotka haluaisivat teille vain yhden tehtävän eivätkä kaikkia kolmea.

Parlamentti odottaa uuden instituution muiden tavoin liitettävän meihin toimielinten välisellä sopimuksella, jossa esitetään selkeästi yhteistyön säännöt. Me haluamme osallistua yhteispäätösmenettelyyn, kuten sopimuksessa määrätään, rahoitusta ja henkilöstöä koskeissa säännöksissä yhtenäisen Euroopan ulkosuhdehallinnon hengessä, emmekä toivo rikki revittyä Euroopan ulkosuhdehallintoa. Olkaa niin hyvä ja harkitkaa viraston vahvistamista kompetenssin ja poliittisen painoarvon osalta nimittämällä virastoonne varajohtajia – eräänlaisia varaministereitä, myös parlamentista. Näin ratkaistaisiin sekin ongelma, ettei vuorokaudessa ole kuin 24 tuntia, sillä muilla tavoin ongelma ei ole ratkaistavissa. Teitä tarvitaan kaikkialla, ja me haluamme että moninkertaistatte mahdollisuudet toimia teidän puolestanne ja unionin puolesta.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, me sosialistit ja demokraatit uskomme Euroopan unioniin, joka on vahvasti läsnä kansainvälisellä näyttämöllä, unioniin, jolla on yhteinen ulkopoliittikka ja joka voi puhua yksiaanisesti tässä yhä monimutkaisemmassa maailmassa, unioniin, jolla on erillinen puolustusidentiteetti, mikä antaa sille mahdollisuuden riippumattomiin valintoihin ja toimiin sekä erityisen aseman kansainvälisellä tasolla. Viitataan erityisesti jäsen Danjeenin erinomaiseen mietintöön ja kiitän häntä tuottavasta yhteistyöstä.

Haluan esittää neljä seikkaa.

Ensinnäkin, erityisesti Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen tehty viittaus YK:n järjestelmän keskeiseen asemaan ja sille esitetty kehotus vahvistaa monenkeskistä yhteistyötä ovat merkittäviä.

Toiseksi me kannatamme tiivistä yhteistyötä Naton kanssa. Haluamme kuitenkin korostaa, ettei yhteistyön pidä haitata Euroopan unionin puolustusvalmiuksien itsenäistä kehittämistä. Päinvastoin, on otettava täysimääräisesti huomioon eroavuudet näiden kahden organisaation välillä ja niiden itsenäisyyden on säilyttävä koskemattomana, erityisesti päätöksenteossa.

Kolmanneksi katson, että tarvitaan kohta, jossa tarkastellaan tehostetun yhteistyön tarvetta Venäjän kanssa, joka on unionin strateginen kumppani muun muassa energiavarmuuden ja kriisinhallinnan aloilla.

Lopuksi haluan tuoda julki tyytyväisyyteni siihen, että mietinnössä nyt viitataan yleisen aseriisunnan tarpeeseen korostaen kevytaseita, jalkaväkimiinoja ja rypäleammuksia. Samalla katson kuitenkin, että Euroopan parlamentin olisi omaksuttava selkeämpi kanta ja pyydettyjä jäsenvaltioita tarjoamaan todellista tukea presidentti Obaman aloitteelle ydinaseettomasta maailmasta. Aseriisunta ja ydinaseiden leviämisen estäminen ovat mahdollisia, jos joka ikinen meistä pyrkii viime kädessä tämän tavoitteen saavuttamiseen.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Haluan antaa tunnustusta jäsen Albertinin ja jäsen Danjeenin laadukkaille mietinnöille. Tämä todistaa, että parlamentissa on asiantuntevia ihmisiä. Arvoisa korkea edustaja Ashton, toivon, että hyödynnätte tätä asiantuntemusta, joka on meidän kaikkien edun mukaista.

Haluan korostaa erityisesti mietinnössä esitettyä suositusta tämän parlamentin yhteistyöstä EU:n politiikanalojen seurannassa. Lissabonin sopimuksen 1 kohdan mukaisesti uskon meidän voivan jakaa tämän parlamentin ja kansallisten parlamenttien vastuuta edistääksemme entistä johdonmukaisempaa lähestymistapaa tähän poliittiseen toimenpiteeseen.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, haluan kuitenkin vielä mainita, että on tarpeen odottaa teiltä paljon johdonmukaisempaa strategiaa turvallisuuspolitiikassa. Mitä tulee ulkosuhdehallintoon, uskon, että yksikössä ja Euroopan kansalaisia varten työskentelevän henkilöstön on edustettava suhteellisesti jäsenvaltioiden asiantuntemusta, sillä valitettavasti hyvin monet toimielimet ovat saavuttaneet piilevän epäpätevyuden ja byrokratian tason, joka voi vahingoittaa globaalia ja johdonmukaista näkemystä Euroopan unionista.

Lopuksi haluan kysyä teiltä taistelujoukoista, rakenteista, joita olemme luoneet, mutta emme valitettavasti ole käyttäneet. Nekin voivat vahingoittaa turvallisuuspolitiikan imagoa, ja haluaisin tietää teidän näkemyksenne. Mitä tulee Atalanta-operaatioon, katson, että tarvitaan paljon realistisempaa lähestymistapaa, sillä valitettavasti joukkojemme saavuttamat menestykset ovat epäsuhdassa merirosvoustopausten valtavaan määrään nähden.

Kiitos.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, sallinette minun puhua yhtä avoimesti kuin lancasterilainen toiselle, sillä tämä ei nyt suju kovin hyvin, vai mitä? Ei todellakaan suju. Arvoisa korkea edustaja Ashton, sanoitte aikaisemmin, että Eurooppa tarvitsee uskottavaa ulkopoliittikkaa. Kuinka ulkopoliittikkamme voi olla uskottavaa, kun sen korkea edustaja on epäuskottava?

Vaikuttaa siltä, että kompuroitte kriisistä toiseen siinä määrin, että Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoasiainministerin oli kirjoitettava teille tällä viikolla ja kehotettava teitä piristymään ja ryhtymään peliin. Me UKIPissa olimme tätä mieltä alusta alkaen. Vastustimme nimitystänne, koska olette mielestämme selvästi liian vaikean tehtävän edessä – ja osoittautui, että olimme oikeassa.

On sanottu, että nimityksenne komission toimesta pysäyttäisi Tokion ja Washingtonin liikenteen. Ette kuitenkaan ole kyennyt edes nimittämään lähettilästä Washingtoniin koska vanha kunnon Barroso sai teidät ansaan!

Brittiläisessä lehdistössä väitetään myös, että pidätte puhelimenne suljettuna kahdeksan jälkeen illalla. Arvoisa korkea edustaja Ashton, olette kuitenkin maailman korkeapalkkaisin naispoliitikko. Teille maksetaan enemmän kuin rouva Merkelille ja Hillary Clintonille, tehtävänne on ympärivuorokautinen. Kaiken kukkuraksi eilen raportoitiin, että teille hankitaan Learjet. Teidän odotetaan lentävän 300 000 mailia vuodessa. Se riittää kuumatkaan, ja nyt suurin osa ihmisistä toivoisi teidän jäävän tänne.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) (Ei ollut minun vuoroni, mutta jatkan silti.) Aluksi haluan onnitella jäsen Albertinia hänen laatimastaan erinomaisesta mietinnöstä, jossa korostetaan asemaa, joka Euroopan unionilla on oltava kansainvälisellä näyttämöllä globaalina toimijana ja johtavan toimijana.

Olen erityisen tyytyväinen 47 kohdan sisällyttämisestä tekstiin. Siinä korostetaan alueellisen yhteistyön merkitystä itäisen kumppanuuden ja Mustanmeren synergian suhteen, ja uskon tämän alan olevan sellainen, jossa Euroopan unionin toiminta voi johtaa todelliseen muutokseen niin taloudelliselta kuin poliittiseltakin kannalta.

Toisaalta haluan onnitella myös Arnaud Danjeania sellaisen mietinnön laatimisesta, jossa onnistutaan menestyksekkäästi tarkastelemaan sekä Euroopan unionin kohtaamia haasteita että myös sen saavutuksia turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla. Katson, että nyt kun tämän politiikan käynnistämisestä on kulunut kymmenen vuotta, Danjeanin mietinnössä esitetyt ehdotukset ovat hyvin merkittäviä EU:n toiminnan parantamisen kannalta, sillä se edistää varmasti osaltaan Euroopan kansalaisten turvallisuutta ja viime kädessä rauhaa ja kansainvälistä turvallisuutta.

Haluan korostaa tässä yhteydessä yhtä erityistä kohtaa tässä erinomaisessa mietinnössä. Se koskee suhteiden Yhdysvaltoihin merkitystä kriisinhallinnassa, rauhanturvaamisessa ja sotilaallisissa asioissa yleensä. Tämän osalta yhdysvaltalaisen kumppanimme käynnistämä ohjustentorjuntajärjestelmähanke on merkittävä sekä kotimaalleni Romanian, joka on päättänyt osallistua siihen, että myös laajemmassa merkityksessä, sillä ballististen ohjusten leviäminen on vakava uhka koko Euroopan väestölle.

Haluan mainita, että kannatin mietinnön 87 kohtaan esitettyä tarkistusta 34, sillä katson, että vaikka ohjustentorjuntajärjestelmää koskeva hanke voi auttaa käynnistämään keskustelua EU:n tasolla, viittauksessa vuoropuheluun Venäjän kanssa ei ole tässä yhteydessä mitään järkeä.

Kiitos.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, jäsen Albertinin ja jäsen Danjeanin laatimat mietinnöt ovat hyvin tärkeitä asiakirjoja, jotka esitetään ratkaisevalla hetkellä. Lissabonin sopimus on tullut voimaan, EU:lla on uusi parlamentti ja transatlanttinen yhteistyö vaikuttaa lupaavalta.

Jäsen Danjeanin mietinnössä tarkastellaan EU:n jäsenvaltioiden kohtaamia uusia turvallisuushaasteita. Tämän osalta siinä kehoitetaan laatimaan valkoinen kirja, joka voisi käynnistää julkisen keskustelun ja nostaa YTPP:n profiilia, toisaalta osoittamalla selkeämmät suhteet tavoitteiden ja etujen kesken ja toisaalta määrittämällä keinot ja resurssit niiden saavuttamiseksi.

Mietinnössä esitetään myös – ja tämä on oikein hyvä asia – konkreettisia ehdotuksia ja osoitetaan ne alat, jotka edellyttävät lisätoimia sotilaallisella alalla. Samalla jotkut ehdotukset, kuten eurooppalaisen tuotannon suosimisen periaate puolustushankinnoissa ja eurooppalaisen puolustusteollisuuden pakollista osallistumista Yhdysvaltojen tulevaan ohjuspuolustusjärjestelmään koskeva vaatimus, vaikuttavat melko mahdottomilta sovittaa yhteen, eikä ole aina käytännöllistä vastata kaikkiin tarpeisiin uudella elimellä.

Yleisesti ottaen, kun Euroopassa kylmän sodan päättymisestä alkaen on jatkuvasti vähennetty sotilasmenoja ja kansalaiset suhtautuvat vastahakoisesti sotilastoimien tukemiseen yleensä, YTPP-lähestymistavan ei pitä olla pelkästään mekaaninen vaan yhtä lailla poliittinen. Poliittisen tahdon palauttaminen tämän osalta on siis välttämätöntä YTPP:n onnistumiselle.

Lopuksi mietintö on tärkeä myös, koska siinä tarkastellaan hyvin ajankohtaisesti Euroopan parlamentin asemaa suhteessa yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan. Kiitän jäsen Danjeania ja muita kollegojani heidän panoksestaan.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, esityksellä parlamentin päätöslauselmaksi yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta pyritään muun muassa luomaan sotilaallisia rakenteita osana Euroopan unionia. Kehotan perustamaan Euroopan unionin erityisen puolustusasioiden neuvoston ja sotilasoperaatiokeskuksen. Näillä välineillä annettaisiin unionille kansainvälisen toimijan asema sotilasasioissa.

On muistettava, että EU:n 27 jäsenvaltiosta jopa 21 on Naton jäseniä. Vain kuusi EU:n jäsenvaltiota ei kuulu Natoon, ja niistä suurin osa on julistautunut puolueettomaksi. Tämä herättääkin perustavaa laatua olevan kysymyksen – onko esityksen tavoitteena tiettyjen EU:n jäsenvaltioiden kehittäminen vai onko se myös vakava askel kohti erillisen sotilaallisen liittouman perustamista kilpailuasemaan Naton kanssa? Edes keskipitkällä aikavälillä ei ole mahdollista säilyttää yhtä aikaa molempien järjestöjen jäsenyyttä. Tämän

mietinnön puolesta äänestäminen tänään merkitsee siis todellisuudessa unionin siviililuonteen tuhoamista, punaisen kortin näyttämistä Natolle sekä vaihtoehtoisen sotilaallisen liittouman rakentamisen käynnistämistä.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, aluksi haluan onnitella lämpimästi kahta kollegaani heidän mietinnöistään, jotka ovat muodostaneet perustan erinomaiselle ja hyvin tuloksekkaalle keskustelulle. Haluaisin mainita myös muutamia peruseriaatteita. Ensin yhteisestä ulkopoliitikasta: Euroopan unionin imago on tällä hetkellä valitettavan moniääninen. Arvoisa korkea edustaja, pyydän ja kehotan teitä varmistamaan, että todellakin pyrimme saamaan aikaan ja varmistamaan, että Eurooppa puhuu yksiaanisesti. Tämä on todellakin tarpeellista, jos haluamme saada aikaan Euroopan laajuisen liittouman.

Toiseksi on oikein, että mainittiin transatlanttiset suhteet. Niin diplomatian alalla, talouden alalla, turvallisuuspolitiikassa ja puolustuspolitiikassa me todellakin tarvitsemme tiivistä kumppanuutta kollegojemme kanssa Yhdysvalloissa, mutta tasavertaisina kumppaneina tasavertaiselta pohjalta. Myös kansalaisten oikeuksia ja turvallisuuskysymyksiä on tarkasteltava tasapuolisesti, kuten parlamentti lopulta painokkaasti vaati SWIFT-sopimuksen yhteydessä.

Kolmas seikkani on se, että on totta, että Länsi-Balkan on aivan ratkaiseva tekijä Euroopan tulevassa turvallisuus- ja ulkopoliitikassa. Meidän on tarjottava näille valtioille eurooppalaiset näkymät. Tämä merkitsee poliittisesti vakaita suhteita, henkilökohtaista turvallisuutta ja talouskehitystä. Euroopan ulkosuhdehallinnon on autettava tämän kaiken saavuttamisessa, ja parlamentti on asiassa puolellanne. Katsomme, että Euroopan ulkosuhdehallinnon on oltava yksikkö, joka toimii Eurooppaa varten, ei jäsenvaltioita varten, toimielimiä ja eurooppalaista ajattelua ja työskentelyä varten, ei muita etunäkökohtia varten. Parlamentti on puolellanne tässä asiassa.

Kannatan tietysti myös Saksan ulkoministeriä, joka vaatii saksan kielen käyttämistä yhtenä Euroopan ulkosuhdehallinnon työkielenä.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, kyllä, me tarvitsemme yhteistä ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, mutta hyödyntäkäämme sitä, jotta saisimme aikaan ydinaseettoman maailman. Tiedämme, ettei se tapahdu yhdessä yössä; olemme taistelleet sen puolesta riittävän kauan ajatellaksemme näin. Voimme kenties kuitenkin onnistua presidentti Obaman ja presidentti Medvedevin kanssa lähentymään ratkaisevasti tätä tavoitetta.

Olen myös tyytyväinen siihen, että koalitisopimuksensa nojalla Saksan liittohallitus aikoo pyytää Yhdysvaltojen ydinaseiden vetämistä pois Saksasta. Tämä olisi selkeä ja yksiselitteinen viesti. Olemme myös tyytyväisiä siihen, että Naton pääsihteerin on määrä järjestää laaja-alainen keskustelu ydinaseettoman maailman kattavan tavoitteen toteuttamisesta ilman, että turvallisuusnäkökohtia joudutaan lyömään laimin. Tämäkin olisi merkittävä askel eteenpäin.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, uskon, että hyvin strukturoidun ulkosuhdehallinnon avulla voitte saada paljon aikaan. Olen tämän suhteen täynnä toivoa ja minun on todettava, että monissa puheenvuoroissa, jota joudumme täällä parlamentissa kuuntelemaan – erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan niin kutsutun parlamentaarisen ryhmän puheenvuoroissa – laatu on kärsinyt todella paljon.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Kollegojeni Albertinin ja Danjeenin erinomaisiin mietintöihin sisältyy useita inspiroivia ajatuksia siitä, kuinka voitaisiin virtaviivaistaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanon keskeisiä näkökohtia ja mahdollisuuksia.

Haluan korostaa, että juuri nyt, kun tarkastellaan Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamista ja sen tulevaa toimintaa, on äärimmäisen tärkeää, että yksikkö perustetaan alusta alkaen mahdollisimman järkevälle perustalle. Sen on siis palveltava Euroopan unionin ensisijaisia tavoitteita ja pyrkimyksiä vahvistaa unionin asemaa maailmassa.

Kuten tänään havaitsemme, tehtävä ei ole yksinkertainen eikä helppo. Ulkosuhdehallinnon konseptia kehittäessämme me havaitsemme jo, että yhteisön toimielinten usein ristiriitaiset etunäkökohdat ja niiden yksittäiset osatekijät ovat törmäyskurssilla, toisinaan jopa niihin kuuluvat ryhmät ja ihmiset. Tähän voidaan vielä lisätä yksittäisten jäsenvaltioiden kansalliset etunäkökohdat. Tässä tilanteessa kaikkien prosessiin osallistuvien toimijoiden ja osanottajien on toimittava vastuullisesti, ennakkoluulottomasta ja objektiivisesti ja kyettävä nousemaan oman egonsa yläpuolelle. On pidettävä mielessä pääasiassa yhteinen tavoite: sellaisen diplomaattisen yksikön perustaminen, joka toimii yhtenäisenä osatekijänä palvellen yksinomaan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden tarpeita. Tässä on hyvin merkittävä johtajan tehtävä – teidän tehtävänne,

arvoisa korkea edustaja Ashton. Olisi virhe, jos erityisten etunäkökohtien ja halun voittaa omalla mielipiteellään muut mielipiteet millä hinnalla tahansa oman merkityksen ja aseman osoittamiseksi sallittaisiin ylittää laajemman näkökulman tarve. Näiden pyrkimysten tulokset tulevat osoittamaan, olemmeko todella kiinnostuneita vahvemman Euroopan unionista, vai onko kyse jälleen yhdestä mielenosoituksesta ja kilpailusta siinä, kenen asema on voimakkain Euroopan unionin rakenteissa.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa korkea edustaja ja varapuheenjohtaja, haluan korostaa, että keskustelemme kolmesta parlamentin laatimasta erinomaisesta asiakirjasta. Ne ovat kunnianhimoisia asiakirjoja, joissa ilmaistaan selkeitä kantoja, tehdään selkeitä valintoja ja joista on vallalla laaja yksimielisyys niiden parlamentin ryhmien välillä, jotka välittävät Euroopasta ja sen tulevaisuudesta. Se on merkittävä tosiseikka, joka osoittaa parlamentin tahdon ja valmiudet tarjoutua ehdokkaaksi keskeiseen asemaan YUTP/YTPP:n alalla sen perusteella, jota kutsuisin Lissabonin sopimuksen aktiiviseksi lukemiseksi.

Aiomme harjoittaa tätä tehtävää ulkosuhdehallinnon rakentamisprosessissa, emme pelkästään taataksemme parlamentin etuoikeudet, vaan myös antaaksemme panoksemme siihen, että luodaan yksikölle organisaatio, jolla on valmiudet varmistaa EU:n ulkoisten toimien johdonmukaisuus ja tehokkuus samalla kun vahvistetaan ja laajennetaan asteittain yhteisömenetelmää.

Danjeenin mietinnöstä haluan korostaa, että strategisen riippumattomuuden käsite esitetään monenkeskisen lähestymistavan yhteydessä ja että se on edellytys strategisen Yhdysvaltain-kumppanuuden vahvistamiselle. Haluan myös korostaa sitä, että parlamentti vaatii yksimielisesti operaatiokeskusta, ja arvoisa korkea edustaja, olen iloinen siitä, että olette ilmoittanut olevanne avoin tätä koskevalle laajemmalle keskustelulle.

Ydinaseiden leviämisen estämisestä annetusta päätöslauselmasta haluan korostaa, kuinka tärkeää on suunnitella ydinaseetonta maailmaa, tuomita selkeästi taktiset ydinaseet vanhentuneina sekä joidenkin eurooppalaisten hallitusten tällä alalla hiljattain omaksumat kannat. Parlamentin viesti on siis selkeä, realistinen ja kunnianhimoinen, ja me toivomme korkean edustajan voivan yhtyä siihen ja kannattaa sitä.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen kollega Albertinia ja kollega Danjeania heidän kattavista ja luovista ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevista mietinnöistään.

Arvoisa korkea edustaja, kuten totesitte, Euroopan on määrä olla globaali toimija, mutta seitsemällä prosentilla maailman väestöstä ja yhdellä viidenneksellä sen BKT:sta se on mahdollista vain yhteisiin arvoihin perustuvan entistä vahvemman transatlanttisen yhteistyön kautta.

Ensinnäkin EU:n on osoitettava määrätietoisesti halua kehittää johdonmukaisia strategioita viidellä keskeisellä alalla: yhteiset strategiat Kiinan ja Venäjän osalta, Lähi-idän rauha, Afganistan ja energiavarmuus.

Maailmanlaajuisen uskottavuutemme ja tehokkuutemme merkittävin puute on edelleen se, ettemme usein onnistu muodostamaan yhtenäistä kantaa näillä aloilla. Teidän pääasiallinen haasteenne on toteuttaa käytännössä erinomainen lausuntonne yhtenäisen poliittisen strategian laatimisesta ja kollektiivisesta vastuusta.

Olen tyytyväinen kollega Danjeenin mietinnön 10 kohtaan, jossa kehoitetaan neuvostoa ja komissiota laatimaan arvio tietoverkon asettamista haasteista ja toimista, joilla näihin uhkiin voidaan vastata tehokkaasti ja hyödyntäen parhaita käytäntöjä. Sota tietoverkoissa ei ole tulevaisuuden haaste. Se on jo jokapäiväistä. EU:n on siis välittömästi laadittava eurooppalainen tietoverkkoturvallisuutta koskeva strategia.

Lopuksi tarkastelen Euroopan ulkosuhdehallintoa. Minusta Euroopan ulkosuhdehallinnon muodostamisen on perustuttava tasapuoliseen maantieteelliseen tasapainoon ja kaikkien jäsenvaltioiden, uusien ja vanhojen, edustajien yhtäläisiin mahdollisuuksiin siten, että sovelletaan kiintiöjärjestelmää. Vain näin voidaan taata tehokkuus ja avoimuus ja lopulta uuden diplomaattisen yksikön uskottavuus.

Toivotan teille onnea, arvoisa korkea edustaja. Kiitos.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashton pyysi meitä tänään mukauttamaan henkisiä karttojamme, haastamaan institutionaalisia muutoksia kohtaan tunnetun vastarinnan ja välttämään kansallisten etujen kapea-alaista puolustamista. Jos parlamentti tarkoittaa sitä mitä se sanoo YUTP:sta, meidän on lähetettävä selkeä viesti, että tuemme voimakasta, laaja-alaista ja syrjimätöntä ulkosuhdehallintoa emmekä omia etuoikeuksiamme valvoessamme osallistu oman edun tavoitteluun, jolla pyritään rajoittamaan ulkosuhdehallinnon valmiuksia ja näin myös sen tehokkuutta.

Tämän on merkittävä nimityksiä pelkästään ansioiden perusteella, nimityksiä jäsenvaltioiden ulkoministeriöistä alusta alkaen ja kaikkialta Euroopan unionista. Se merkitsee strategisen neuvonannon sisällyttämistä energiatoimitusten ja ympäristöpolitiikan kaltaisilla aloilla. Se merkitsee organisaatorakenteita, jotka kuvastavat ulottuvuutta maailmassa ja joissa otetaan asianmukaisesti huomioon Afrikka ja transatlanttiset suhteet sekä suhteet Aasiaan, Latinalaiseen Amerikkaan ja naapurustoomme. Se merkitsee riittäviä rahoitusmarginaaleja, ei pelkästään nopeisiin toimiin ja humanitaarisiin toimiin vaan myös rahan siirtämistä vastaamaan uusia poliittisia painopistealoja. Se merkitsee, että tuetaan Cathy Ashtonin päätöstä asettaa katastrofeihin vastaaminen katastrofimatkausten yläpuolelle ja sitä, että hän määrittää rahoitussuunnittelun keskeiset suuntaukset. Se merkitsee sitä, että parlamentti tukee uusia järjestelyjä jakaessaan tehtäviä pikemminkin kansainvälisten käytäntöjen kuin välttämättä aiempien sääntöjemme mukaisesti.

Lopuksi olen iloinen siitä, että komission istuin on tänään tyhjänä, ja kaikille Lissabonin sopimuksen puolesta kampanjoineille totean, ettei meidän pidä rajoittaa heidän tai omaa tukeamme sen täysimääräiselle täytäntöönpanolle.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, unionin ulkopoliittikka siirtyy uuteen vaiheeseen, kuten korkea edustaja Ashton ja jäsen Albertini tänään totesivat.

Perustamissopimuksen 21 artiklassa esitetään objektiiviset periaatteet. Sopimuksella perustetaan myös uusia virkoja, korkean edustajan, komission varapuheenjohtajan ja Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan virat, Euroopan ulkosuhdehallinto sekä uusi turvallisuus- ja puolustuspolitiikka, joka on kollegani Danjeenin mietinnön aiheena ja niin edelleen.

Näillä innovaatioilla pyritään varmistamaan, että Euroopan unionilla on paljon entistä tehokkaampi vaikutusvalta maailmassa, ja minusta kolmansien maiden kanssa pidettävät huippukokoukset ovat edelleen ihanteellisia välineitä tämän saavuttamiseksi. Euroopan unioni ei pidä usein huippukokouksia yksittäisten valtioiden kanssa, joten meidän olisi huolehdittava niistä.

Viime viikolla Marokossa pidetty huippukokous oli ensimmäinen huippukokous arabivaltion kanssa, ja se symboloi myös Marokolle myönnettyä edistynyttä asemaa. Arvoisa korkea edustaja Ashton, olisin toivonut teidän osallistuvan huippukokoukseen. Pahoittelen myös Marokon kuninkaan pois jäämistä. Hänen poissaolonsa vuoksi huippukokous, joka olisi voinut olla historiallinen, menetti poliittista vaikutusvaltaa, merkitystä ja vaikuttavuutta.

Toivon Barcelonassa pidettävän Välimeren unionin huippukokouksen myös olevan menestyksenkäs osallistujien määrän osalta.

Pahoittelen myös sitä, ettei presidentti Obaman kanssa pidettäväksi aiottua kevään huippukokousta järjestetä. Kuten Albertinin mietinnössä todetaan, Lissabonin sopimuksessa luodaan pohja Yhdysvaltojen kanssa käytävän vuoropuhelun mekanismien vahvistamiselle. Huippukokouksessa olisi voitu tarkastella tätä ja muitakin aiheita.

Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen ei pidä hukata mahdollisuutta tarkastella kahdenvälisiä asioita, konflikteja ja nyt kerääntyviä globaaleja haasteita korkealla tasolla. Olisi paradoksaalista – minä päätän tähän – jos me nyt saatuaamme Lissabonin sopimuksen ottaisimme riskin muuttua merkityksettömäksi maailmassa, jota jotkut nyt kutsuvat ”postlantiseksi” tai ”postamerikkalaiseksi”.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Arvoisa korkea edustaja, hyvät kollegat, haluan puheenvuorossani korostaa tarvetta luoda kumppanuus Venäjän kanssa. EU:n jäsenvaltiot ja Venäjä kohtaavat monia yhteisiä haasteita ja uhkia. Voin mainita terrorismin torjunnan, joukkotuhouksien leviämisen torjunnan, alueelliset konfliktit Lähi-idässä ja Afganistanissa, ilmastonmuutoksen, energiavarmuuden ja niin edelleen. Euroopan unioni ja Venäjä eivät kumpikaan kykene ratkaisemaan näitä ongelmia yksin. Tarvitaan yhteistyötä, ja yhteistyön olisi oltava perustana uudelle EU:n ja Venäjän väliselle kattavalle sopimukselle.

Kehotan tämän vuoksi korkeaa edustajaa hyödyntämään uutta toimivaltaansa ja vauhdittamaan Venäjän kanssa käytäviä neuvotteluja. Arvoisa korkea edustaja, kehotan teitä myös hyödyntämään uutta toimivaltaanne koordinoitaksenne entistä tehokkaammin yksittäisten jäsenvaltioiden kantoja sekä yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaamme osallistuvien yksittäisten osapuolten kantoja, sillä tämä on ainoa tapa varmistaa yhtenäinen lähestymistapa sekä edistää ihmisoikeuksien, demokratian, oikeusvaltion, tasa-arvon ja keskinäisten suhteiden tasapuolisuuden kaltaisia arvojamme.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen molempiin mietintöihin, kannatan niitä ja onnittelen esittelijöitä näistä asiakirjoista.

Nostan esiin kaksi seikkaa. Ensinnäkin Danjeenin mietinnöstä haluan tuoda esiin seikan, joka on aiheuttanut paljon ihmettelyä lukuisissa EU:n jäsenvaltioissa. Tarkoitan nyt erityisesti Pariisin ja Moskovan keskinäisiä keskusteluja neljän Mistral-taistelualuksen mahdollisesta myynnistä Venäjälle.

Mistral-taistelualus on luonteeltaan selkeästi hyökkäysalus, ja on todellakin hälyttävää, että tietyt jäsenvaltiot ryhtyvät sellaisiin asekauppoihin kolmansien maiden kanssa, joilla voi olla hyvin kielteisiä vaikutuksia muiden EU:n jäsenvaltioiden tai EU:n naapurivaltioiden turvallisuudelle.

Lissabonin sopimuksessa esitetään yhteisen puolustuksen tavoitteet ja siihen sisältyy lauseke solidaarisuudesta turvallisuuden ja puolustuksen alalla. Mitä teidän mielestänne parlamentin ja muiden EU:n toimielinten olisi vaadittava? Yhteisiä EU:n sisäisiä sääntöjä asemyynnistä EU:n jäsenvaltiosta kolmansiin maihin.

Albertinin mietinnön osalta haluan korostaa Itä-Aasian vakauden ja turvallisuuden merkitystä. Olemme tyytyväisiä niin Taipeiin kuin Beijinginkin pyrkimyksiin parantaa valtioiden välisiä suhteita ja vahvistaa vuoropuhelua sekä käytännön yhteistyötä. Tässä yhteydessä EU:n on tuettava voimakkaasti Taiwanin osallistumista kansainväliseen siviili-ilmailujärjestöön ja Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutosta koskevaan puitesopimukseen, sillä Taiwanin osallistuminen näihin organisaatioihin on tärkeää EU:n ja koko maailman edun vuoksi.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Arvoisa korkea edustaja, olen pitkälti samaa mieltä kanssanne, kun toteatte, että keskeinen tavoitteenne on entistä parempi ja uskottavampi eurooppalainen ulkopolitiikka. Balkanin alueen, meidän maanosamme vakaus ja turvallisuus, on keskeinen tavoitteenne.

Meillä ei todellakaan ole varaa epäonnistumisiin tässä. Tämän vuoksi suosittelen, että sitoudutte kahteen asiaan: ensinnäkin ratkaisemaan pikaisesti Kreikan ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian väliset suhteet, jotta jäsenvaltiomme Kreikka voi taas hengittää vapaammin pohjoisrajansa osalta, ja toiseksi ponnistelemaan sen varmistamiseksi, että Serbia keinotekoisessa ongelmassaan, jossa se joutuu tekemään valinnan Euroopan unionin ja Kosovon kesken, valitsisi Euroopan unionin eikä toisin sanoen eristäisi itseään. Olisi kenties hyvä ajatus muistuttaa ystäviämme Serbiassa siitä merkittävästä seikasta, että Serbia ja Kosovo ovat jälleen yhdessä, kun niistä tulee Euroopan unionin jäseniä.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja, tänään istutte toisella puolella. Jos vaihdatte puolta kerran kuukaudessa, se käy kyllä minulle.

Tämän keskustelun lähestyessä loppuaan useat ensisijaiset arvioinnit ovat tulleet selväksi. Haluamme teidän johtavan ulkosuhdehallintoa, jossa teillä – kuten kollega aiemmin totesi – on kaksi tehtävää yhtä aikaa. Näiden kahden tehtävän on kuitenkin oltava ainoat päällekkäisyydet – emme tarvitse päällekkäisyyksiä rakenteissa. Yhteisömenetelmän säilyminen on varmistettava, eikä pelkästään talousarvion ja Euroopan parlamentin valvonnan aloilla. Tehdäkseni tämän täysin selväksi, uuden yksikön ei pidä olla yksinomaan ulkoministerien leikkikalu, vaikka he ovat loukkaantuneita siitä, etteivät enää kuulu Eurooppa-neuvostoon. Sama koskee henkilöstön nimittämistä ja yksikön merkittävien virkojen täyttämistä.

Danjeenin mietinnön osalta annan täyden tukeni esittelijän valitsemalle linjalle. Pysyvän operaatiokeskuksen osalta olen jäsen Van Ordenin tavoin pannut merkille, että korkea edustaja Ashton on muuttanut kantaansa tässä asiassa sitten kuulemisensa, ja minun on todettava, että oikeaan suuntaan. Olette siirtynyt torjunnasta testausvaiheeseen. Uskon edelleen, että jos meidän on määrä johtaa siviili- ja sotilasoperaatioiden suunnittelua täysin yhtenäistetyllä tavalla ulkosuhdehallinnossa, on järkevää johtaa yksikköä omasta operatiivisesta päämajastaan.

Mitä tulee Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän ehdotukseen rauhanrakentamisen pääosaston perustamisesta haluan todeta, että toisin kuin kollegani tämän istuntonsalin vasemmassa ääripäässä, katson koko EU-hankkeen ja erityisesti ulkopolitiikkamme olevan ainutlaatuinen rauhanrakentamishanke. Tämän perusteella en ole varma siitä, pitäisikö meidän rajoittaa tämä yhteen osastoon.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, uskomme, että uudet instituutiot tarvitsevat hieman aikaa käynnistyä, mutta katsomme myös, ettemme saa irrottaa katsettamme pallosta. Tärkeintä ei ole se, mitä jotkut vaativat, että korkea edustaja on paikalla kaikkialla, mihin Euroopan ulkopolitiikka liittyy. Tärkeää on, että Euroopan unioni on läsnä kansainvälisellä näyttämöllä valmiuksin puhua kantojensa puolesta. Tästä on kyse niissä mietinnöissä, joista keskustelemme tänään.

Tämän vuoksi kannatamme laajaa Euroopan unionin politiikkaa yhteistyösuhteissa kaikkien niiden valtioiden kanssa, joiden kanssa meillä on yhtenevät edut, erityisesti ihmisoikeuksien kannalta, aina Valko-Venäjältä Kuubaan. Tarvitsemme tätä politiikkaa kaikkia niitä valtioita varten, joissa meillä on intressejä ihmisoikeuksien, turvallisuuden tai globaalien haasteiden osalta, sillä Euroopan unioni voi vaikuttaa asioihin, kuten osoitettiin Espanjan puheenjohtajakaudella jäsenvaltioiden enemmistön yhteisellä kannalla ihmisoikeusneuvostossa Genevessä, ja tähän on päästävä myös Lähi-idässä ja Kuubassa. Tämä on ennakoiva ja uudistusmielinen askel eteenpäin Euroopan unionin ulkoisissa toimissa. Haluamme voimakkaan ja aidon Euroopan ulkosuhdehallinnon, joka tukee korkean edustajan työtä ja vastaa myös parlamentin toiveisiin.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, haluan ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että voimme tänään keskustella kanssanne yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta sekä yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta. Useista päinvastaisista äänistä huolimatta haluan sanoa olevani varma, että tämän parlamentin enemmistö toivoo teille hyvää ja haluaa nähdä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja ammattitaitoisen ulkosuhdehallinnon rakentamisen, yksikön, jossa voitte hyödyntää kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden parhaita diplomaatteja.

Tämänpäiväinen keskustelumme yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta perustuu pomoni turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnassa, jäsen Danjeenin erinomaiseen mietintöön. Unionin on tietenkin rakennettava yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteet. Meillä on edessämme paljon haasteita, ei pelkästään konflikteja, vaan myös luonnonkatastrofeja, terrorismin uhkia ja niin edelleen. Tämän vuoksi meidän on vahvistettava operatiivisia valmiuksiamme. Unionin on huolehdittava omasta turvallisuudestaan, mutta sen on myös oltava aktiivinen globaalien haasteiden edessä. Tämä ei ole mahdollista ilman hyvää yhteistyötä Atlantin toisella puolella sijaitsevien liittolaistemme kanssa. Katson, että itse asiassa, eikä pelkästään siksi että suurin osa EU:n jäsenvaltioista kuuluu Natoon, vaan juuri näiden haasteiden vuoksi, kaikki odottavat teidän kykenevän käynnistämään hyvän vuoropuhelun ja rakentamaan johdonmukaisen yhteistyön Euroopan unionin ja Naton välille.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, lopetan hauskaan huomautukseen, toivottavasti olette ehtinyt lähettää puhelinnumeronne Henry Kissingerin lisäksi myös Hilary Clintonille.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää varapuhemies Ashtonin näkemyksellisestä ja substanssipitoisesta puheenvuorosta.

Joillakin on kanssanne ongelmia, arvoisa varapuheenjohtaja Ashton, koska ette ole maskuliininen kenraali tai varsinkaan kapeamielinen nationalisti. Olen erityisen tyytyväinen siihen, että korostitte valtioiden välistä oikeutta ja kehotan teitä aktiivisesti vaatimaan tätä Lähi-idän tapauksessa. Arvostan myös sitoutumistanne pikemminkin yhteisten etujen merkittävään periaatteeseen kuin jäsenvaltioiden vähäisiin menetyksiin.

Lähi-itä on kenties kaikkein epävakain alue, joka voi tällä hetkellä johtaa laajaan maailmanpalloon. Teidän on tehtävä tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa ja vaadittava 8. joulukuuta annetun neuvoston julkilausuman olevan keskeisessä asemassa kehiksenä edistykselle siellä.

Lopuksi suositan voimakkaasti, että tuette ajatusta toiminnasta Lähi-idän tekemiseksi ydinaseettomaksi vyöhykkeeksi.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Katson jäsen Danjeenin ja jäsen Albertinin mietintöjen olevan askel kohti kovasti kaipaamaamme yhteistä näkemystä Euroopan unionista globaalina toimijana rauhan ja turvallisuuden turvaajana, ja onnittelen esittelijöitä tästä.

Hupenevat puolustusmäärärahat ja nykyinen talouskriisi tekevät ilmeisen selväksi, että jos haluamme Euroopan puhuvan yksiaanisesti maailmassa ja lähettävän voimakkaita, kunnioitusta herättäviä viestejä, meidän on käytettävä saatavilla olevia resursseja entistä harkitsevammin ja tehokkaammin.

Euroopan puolustusviraston asema, jota vahvistettiin Lissabonin sopimuksella, on ratkaisevan tärkeä potentiaalimme maksimoimiseksi yhteisin hankinnoin, keskittämällä voimavaroja ja yhteisen koulutuksen kautta. Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan siviili- ja sotilasnäkökohtien välistä vuorovaikutusta on käytettävä unionin valmiuksien ja tehokkuuden parantamiseksi.

Odotan näkeväni korkea edustaja ja Euroopan puolustusviraston johtaja Ashtonin ryhtyvän aktiivisesti toimimaan tähän suuntaan. Lopuksi, arvoisa korkea edustaja Ashton, toivon teille menestystä yhteisen ulkosuhdehallinnon perustamisessa. Odotan, että maantieteellisen tasapainon periaate otetaan huomioon nimitettäessä yksikköön henkilöstöä, jotta se voi aidosti edustaa koko Euroopan unionia. Eurooppa tarvitsee teidän menestystänne.

Ágnes Hankiss (PPE). – (HU) Hyvät kollegat, ensinnäkin haluan onnitella Arnaud Danjeania hänen mietinnöstään, joka on sekä kattava että samalla hyvin syvälinen jokaisessa tarkastellussa asiassa. Omalta osaltani puhun vain yhdestä seikasta. Euroopan unionin jäsenvaltioiden joukossa on useita valtioita, kuten kotimaani Unkari, jotka haluaisivat toimia aktiivisesti täysimääräisinä ja tasavertaisina jäseninä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevassa yhteistyössä. Hyvin tunnetuista historiallisista syistä niiden aineelliset voimavarat tai valmiudet tai edes tietopohja eivät vielä mahdollista niiden yhdenvertaista asemaa suurimpien valtioiden kanssa. Tämän vuoksi äänestin niiden esitettyjen tarkistusten puolesta, joilla pyritään helpottamaan tällaista osallistumista ja muiden saavuttamista. Toisaalta tämä koskee meneillään olevaa rakenteellista yhteistyötä, jota olisi voitu ja kenties voitaisiin vieläkin muotoilla siten, ettei se muodosta vahvimpien ja suurimpien jäsenvaltioiden eliittikerhoa, toisin sanoen ettei se esitä yhtenäisiä ja yhdenmukaisia vaatimuksia kaikille osallistujille, sillä tässä tapauksessa tietyt valtiot jäävät ulkopuolelle, vaan sen sijaan annettaisiin pienemmille valtioille mahdollisuus osallistua niiden erityisvalmiuksien mukaisesti. Toisaalta on kehitettävä tätä koskevaa koulutusverkostoa. Kiitän puhemiestä näiden seikkojen lisäämisestä mietintöön.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, haluan tänään onnitella molempia esittelijöitä, jotka ovat niin loistavasti ohjanneet tätä keskustelua, keskustelua, joka on johtanut tämän asiakirjan, tai pikemminkin sekä jäsen Albertinin että jäsen Danjeanin mietintöjen hyväksymiseen.

Sanoisin asiakirjojen tulleen hyväksytyiksi juuri oikeaan aikaan, korkea edustaja Ashtonin toimikauden alussa, ja että olemme osoittaneet hyvin yksityiskohtaisesti, mitä haluamme Euroopan unionin ulkopoliitikalta. Arvoisa korkea edustaja Ashton, olette hyödyntänyt oikein hyvin tätä tilaisuutta siirtäessänne nämä kaksi erityislaatuista asiakirjaa omaan näkemykseenne maailmasta, ja onnittelen teitä tästä. En tietenkään tule aina onnittelemaan teitä, paitsi jos teette kantanne selväksi erityisissä ongelmissa, dilemmoissa ja kriiseissä. Tänään onnittelen teitä erityisesti siitä, että esitte kriittisen huomautuksenne Israelin hallituksen toimista laittomien siirtokuntien rakentamisen alalla.

Lopuksi totean vielä, että minusta meidän on tulevaisuudessa kiinnitettävä enemmän huomiota Japaniin, vanhaan ja luotettuun ystävään, eikä meidän pidä olla niin Kiinan ja muiden nopeasti kasvavien valtioiden lumoissa.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, puhun todennäköisesti kaikkien läsnä olevien puolesta todetessani, että ulkopoliittikka on yksi Euroopan unionin suurimmista haasteista ja että toivomme, että teidän johdollanne, arvoisa korkea edustaja Ashton, Euroopan unionista tulee todellinen ulkopoliittikan sääntelijä maailmanlaajuisella tasolla.

Keskityn kahteen alaan. Niistä ensimmäinen on Lähi-idän poliittinen tilanne. Odotamme teiltä selkeää kantaa terrorismin torjuntaa koskevassa strategiassa. Odotamme pääasiassa, että tilanne, erityisesti Afganistanissa, on sellainen, että siitä on mahdollista peräntyä. Haluan tässä kohdin ehdottaa, että käytämme kaikkia mahdollisia keinoja, myös pääosin siviilioperaatioita, pyrkimyksissämme nykyaikaistaa valtio, joka tänä päivänä on raunioina 30 vuotta kestäneen sodankäynnin jälkeen. Katson myös, että poliittinen osallistuminen Afganistanin jälleenrakentamiseen on keskeinen tekijä valtion vakauttamisessa. Toinen alue on Iran, jolla on tänä päivänä keskeinen asema alueen ulkopoliitikassa. Katson, että sitoutuminen ydinaseiden leviämisen estämiseen on ratkaiseva tehtävä, joka myös kuuluu teille. Toivomme teille menestystä ja luotamme siihen, että pystytte koordinoimaan työtänne hyvin Yhdysvaltojen politiikan kanssa.

Katson, että Afganistanin, Pakistanin, Intian ja Iranin poliittinen tilanne on maailman turvallisuuspolitiikan kannalta hyvin merkittävä. Tämän vuoksi, arvoisa korkea edustaja Ashton, tehtävänne on hyvin arvokas.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, kuvasitte Atalanta-operaatiota merirosvouksen torjumiseksi Afrikan sarvessa menestykseksi.

Merirosvot toteuttivat kuitenkin viime viikolla valtavan hyökkäyksen baskimaalaisia, espanjalaisia ja ranskalaisia kalastusaluksia vastaan, pakottivat alukset lähtemään alueelta ja vetäytymään alueille, joilla niitä voidaan suojella, mutta jossa ei ole kalaa, eikä pidä unohtaa satoja ihmisiä, jotka ovat edelleen panttivankeina eri aluksilla.

Pyydän teitä soveltamaan parlamentin joulukuussa hyväksymää päätöslauselmaa, jotta tässä operaatiossa suojellaan kalastusaluksia ja tätä suojelua laajennetaan. Kehotan myös tarkastelemaan uudelleen strategioita ja tarkistamaan pikaisesti operaatiossa Intian valtamerellä sovellettavia tekniikoita sekä sitä, miten sen läsnäolo toteutetaan.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, 58 ihmistä menetti henkensä sunnuntaina yrittäessään harjoittaa äänioikeuttaan Irakin vaaleissa ja 140 henkeä loukkaantui vakavasti. Väkivalta, pelottelu, hyökkäysuhka tai kirstytys eivät kuitenkaan pelottaneet miljoonia urheita irakilaisia menemästä äänestämään.

Vaalien tulosta on yritetty toistuvasti vääristellä ja manipuloida. Se, että valheellinen oikeus- ja vastuuvuorollisuuskomissio kielsi yli 500 lahkoihin kuulumatonta maallista ehdokasta asettumasta ehdolle, toistuvat pommihyökkäykset vaalipäivänä sekä vaalitulosten antamisen hyvin pahaenteinen viivästyminen ovat kaikki huolestuttavia merkkejä likaisista toimista.

Iranin uhkaava sekaantuminen asioihin on ollut jatkuva uhka näissä vaaleissa, ja meidän on nyt lähetettävä tiukka varoitus: älkää yrittäkö asettaa virkaan nukkepääministeriä Irakissa, älkää yrittäkö kavaltaa Irakin kansalta sen demokraattisia oikeuksia älkääkö syöskö Irakia laukojen väliseen kaaokseen, sillä lännessä tarkkaillaan teitä, te olette valokeilassa.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashtonin tehtävä kuvataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 18 artiklassa siten, että hän osallistuu yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan muotoiluun ja toteuttaa sitä neuvoston valtuuttamana, ja neuvosto tietenkin käsittää kansallisvaltioiden edustajat. Samassa artiklassa todetaan kuitenkin myös, että hänen on oltava komission varapuheenjohtaja ja että hän toimii komissiossa. Lisäksi olen ymmärtänyt, että entiselle komission henkilöstölle annetaan etusija diplomaattikunnan ja ulkoministeriöiden henkilöstöön nähden nimitettäessä henkilöstöä ulkosuhdehallintoon.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, on selvää, että tehtävänne on suunniteltu heikentämään jatkuvasti jäsenvaltioiden vaikutusvaltaa ulkopoliittikkaan, eikä pelkästään yksittäisten jäsenvaltioiden vaan myös niiden kollektiivin neuvostossa. Te ja teidän seuraajanne toimitte neuvoston valtuuttamina vain paperilla. Todellinen liikkeellepaneva voima EU:n ulkopoliitikassa on komissiolla. Jäsenvaltiot ja neuvosto tulevat jatkuvasti pitämään siitä syrjässä.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Jäsen Albertinin mietinnön pääasiallinen viesti on johdonmukainen ja tehokas politiikka. Onnittelten häntä sekä jäsen Danjeania heidän mietinnöistään.

Haluan korostaa, että tämän työn toteuttamiseen liittyy myös henkilökohtainen näkökulma. Euroopan ulkosuhdehallintoa tarkastellaan mietinnössä, ja vaikka se koskeekin vuotta 2008 – valitettavasti ei vielä vuotta 2009 – se on tässä markkeri, jolla mitataan sitä, kuinka me itse asiassa toteutamme sitä työtä, joka nyt kuuluu korkea edustaja Ashtonin johtamalle yksikölle. Minusta pyytämämme maantieteellinen tasapaino sekä Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien asema tässä prosessissa ovat hyvin merkittäviä. Todellisia työhönottokriteerejä ja Euroopan parlamentin asemaa yksikön kehittämisessä tulevat arvioimaan hyvin huolellisesti täällä parlamentissa.

Toivomme, että prosessi olisi selkeä ja yksinkertainen, jotta me yksittäisten äänestäjien edustajat voimme sen ymmärtää, sillä he itse asiassa muodostavat Euroopan unionin.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Esitän vilpittömät kiitokseni molemmille esittelijöille, jäsen Albertinille ja jäsen Danjeanille.

Haluan muistuttaa teitä traagisesta tapahtumasta Belgradissa 12. maaliskuuta seitsemän vuotta sitten. Viittaatan Serbian entisen pääministerin Zoran Đinđićin murhaan. Hänet tapettiin Serbian normalisoinnin, demokratisoinnin ja eurooppalaistamisen pysäyttämiseksi. Sitä ei kuitenkaan onnistuttu pysäyttämään. Sitä vain viivytettiin. Tapahtumalla on ollut kielteisiä vaikutuksia myös naapurivaltioihin ja koko alueeseen.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, pyydän teitä auttamaan ja rohkaisemaan eurooppalaismielisiä joukkoja kaikkialla lähialueillamme. Teidän on toimittava oikea-aikaisesti ja ennalta ehkäisevällä tavalla. Olette valinnut itsellenne uuden instituution ja uuden tehtävän, itse asiassa kaksi tehtävää ja kaksi instituutiota, ja teistä on tulossa niin sanoakseni kaksinkertainen keulakuva. Paluuta entiseen ei ole, ei teillä eikä meillä. Koska voitte vain mennä eteenpäin, pyydän teitä antamaan oikeutusta teille osoittamallemme luottamukselle.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, laaja-alaiset mietinnöt edellyttävät yleensä erillisiä arviointoja, ja tämä pätee tässäkin tapauksessa. Kannatan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, jossa tarkastellaan laitonta maahanmuuttoa, viisumipetoksia, rikollista matkailua ja valheellisia turvapaikkahakemuksia. Kannatan myös yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, jossa pyritään turvaamaan Schengen-alueen rajat ja selvästi vauhdittamaan järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa. Suhtaudun kuitenkin kriittisesti, jopa vastustan sellaista ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, jolla pyritään antamaan EU:lle aktiivinen

asema sotilasasioissa, joissa YK ja Nato jo toimivat. Tällainen päällekkäisyys on vältettävä – ja puhun tietenkin puolueettoman valtion edustajan erityisasemassa. Vastustan myös viisumivaatimuksen poistamista, harkitsematonta luopumista Balkanin valtioiden osalta, josta jo nyt muutaman kuukauden kuluttua noin 150 000 makedonialaista suuntaa Keski-Eurooppaan, ja kaksi kolmannesta heistä ovat jo laittomia.

Tämä ei todellakaan ole oikea tapa turvata Euroopan kansalaisten turvallisuustarpeita – se ei edistä turvallisuutta eikä todellakaan saa kansalaisia toivomaan lisää Eurooppaa.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Olen huolissani siitä, että edelliset konferenssit eivät ole tuottaneet konkreettisia tuloksia ydinaseiden leviämisen estämisen alalla. Tällaiset aseet ja teknologia leviävät edelleen. On olemassa kasvava vaara siitä, että ydinteknologia ajautuu rikollis- ja terroristijärjestöjen käsiin.

Unionin on toimittava yhdessä tällä alalla ja otettava asiassa kanta maailmanluokan toimijana, vahvistettava kaikkia ydinsulkusopimuksen kolmea pilaria ja saatava aikaan se, että leviämisen estämistä koskevia sääntöjä ja välineitä sovelletaan ja valvotaan kaikkialla maailmassa. Minusta on välttämätöntä sisällyttää ydinaseiden leviämisen estäminen Euroopan unionin painopistealoihin ja käynnistää rakentava vuoropuhelu kaikkien ydinasevaltioiden, ei pelkästään Yhdysvaltojen ja Venäjän kanssa. Ydinasevaltioita on muitakin kuin Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston viisi jäsentä. Tämän vuoksi unionin on globaalin turvallisuuden vuoksi pyrittävä poliittisin ja diplomaattisin keinoin varmistamaan, että Israelin, Intian, Pakistanin ja Pohjois-Korean kaltaiset valtiot allekirjoittavat ydinsulkusopimuksen.

Catherine Ashton, *unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää näistä puheenvuoroista ja kertoa, miten tärkeänä ja arvokkaana pidän tätä keskustelua strategisten suuntaustemme kannalta.

Aluksi haluan todeta olevani täysin samaa mieltä kaikkien niiden kunnianarvoisten parlamentin jäsenten kanssa, jotka puhuivat parlamentin valvonnan arvosta ja merkityksestä sekä parlamentin asemasta, eikä pelkästään valvonnan alalla, vaan myös asiantuntemuksessa, jota tiedän täältä löytyvän. Aion hyödyntää tätä asiantuntemusta ja toivon mahdollisimman montaa tilaisuutta keskustella monista tai jopa kaikista täällä tänään esiin tuoduista merkittävistä asioista.

Pyrin puhumaan tästä lyhyesti, mutta koetan puhua joistakin keskeisistä aloista, joista katson arvoisien parlamentin jäsenten olevan eniten huolissaan. Aluksi totean, etten sanonut ei Barnierin mietinnölle. Haitissa saamiemme opetusten ja nyt Chilelle tarjoamamme avun perusteella sanoin, että haluamme tarkastella sitä, kuinka paljon enemmän voisimme tehdä, kuinka voisimme toimia tehokkaammin, mitä meillä tulisi olla valmiustilassa ja pitääkö meillä olla valmiustilaa. Tämä edellyttää, että tarkastelemme strategisesti sitä, mitä meidän on tehtävä, ja Barnierin mietintö tarjoaa tässä taustatukea. Olen Michelille hyvin kiitollinen hänen panoksestaan – se on taustatukemme.

Ydinsulkusopimuksesta: monet arvoisat parlamentin jäsenet korostivat toukokuussa pidettävän konferenssin merkitystä, ja olen samaa mieltä heidän kanssaan. On hyvin tärkeää, että edistymme nyt sen osalta, mitä toukokuun mahdollisuus meille tarjoaa.

Olen samaa mieltä myös siitä, että turvallisuus alkaa voimakkaista poliittisista suhteista. Meidän on jatkuvasti tarkasteltava lähestymistapaamme suuressa maailmassa siten, että pyrimme kehittämään näitä voimakkaita poliittisia suhteita turvallisuuden edistämiseksi, ei pelkästään itseämme varten vaan myös kolmansia maita varten, niitä valtioita varten, joiden kanssa haluamme tällaisen suhteen tai joiden kanssa keskustelemme huolenaiheistamme.

Monet arvoisat parlamentin jäsenet toivat esiin aivan perustellusti Balkanin merkityksen. Olen esittänyt ensisijaisissa tavoitteissani, että tämä on uskomattoman merkittävä työala. Bosnian vaalien alla on hyvin tärkeää, että edistämme Euroopan unionin merkitystä ja varmistamme, että kansalliset poliitikot kuvaavat kansalle polun, jota aikovat seurata luodakseen tiiviimmät yhteydet Eurooppaan ja lopulta tullakseen osaksi Eurooppaa.

Olen samaa mieltä Valentin Inzkon ja hänen korkean edustajan virastossa tekemänsä työn merkityksestä. Me työskentelemme yhdessä valmistellessamme strategista lähestymistapaa – ja jälleen on kyse tulevaisuudesta paljon vaalien jälkeen, siitä mihin meidän on päästävä tulevina kuukausina ja vuosina säilyttääksemme turvallisuuden. Ymmärrän vakauden merkityksen: meidän on saatava se aikaan siellä ja pidettävä sitä myös yllä. Alueella ollaan huolestuneita siitä, että meidän katsotaan siirtyvän eteenpäin, ja toisinaan minusta tuntuu, että olemme hieman jumissa sen suhteen, mitä meidän on tehtävä seuraavaksi. Meidän on vietävä tätä eteenpäin.

Tämä koskee erityisesti Kosovoa, kuten useat arvoisat jäsenet totesivat, ja olen tavannut sikäläisen hallituksen. Olen keskustellut hallituksen ja erityisesti pääministerin kanssa siitä, mitä meidän olisi tulevaisuudessa tehtävä. Sitten on Serbia, joka ponnistelee kovasti päästäkseen osaksi Euroopan unionia. Tavatessani presidentti Tadićin ja hallituksen jäseniä oli aivan selvää, että se on se, mitä he haluavat tulevaisuudeltaan, ja hekin ymmärtävät meitä huolestuttavat seikat tällä matkalla.

Mitä tulee keskusteluun Kuubasta, olin aikonut osallistua siihen. Kyse on yksinkertaisesti päällekkäisyyksistä. Puheenjohtajakokous, jossa keskustellaan ulkosuhdehallinnosta, on samaan aikaan, enkä voi olla kahdessa paikassa samaan aikaan. Näin Euroopan parlamentti päätti aikataulusta. Minun on toteltava ja oltava paikalla siellä. Katson kuitenkin, että Kuuba on merkittävä keskustelunaihe, ja olen varma että palaamme vielä tähän aiheeseen.

Erillisestä rauhanrakentamisen osastosta vastaukseni on, että rauhanrakentamisen on sisällyttävä kaikkeen mitä teemme, ja suhtaudun aina pelokkaasti jonkin erottamiseen erikseen, ikään kuin se olisi erillään kaikesta mitä teemme. Kun tarkastelette sitä, kuinka aiomme toimia ulkosuhdehallinnossa, se on ikään kuin sateenvarjo-organisaatio, joka omaksuu selkeästi perussopimuksen mukaiset vastuualansa, mutta joka palvelee myös teitä ja komissiota.

Kun komissio siis aikoo tehdä jotain maailmanlaajuisen kaupan, ilmastonmuutoksen tai energiavarmuuden aloilla, ulkosuhdehallinto voi olla myös sen työkalu, joka yhdistää välittömästi komission työn tapahtumiin paikan päällä. Kaikessa tässä on minusta kysymys entistä turvallisemmasta ja vakaammasta maailmasta. Minulle kyse on nyt siitä, kuinka saamme sisäänrakennettua sen ajatuksen, että olemme olemassa sitä varten, että tuemme ponnisteluja sen varmistamiseksi, että saadaan aikaan ja ylläpidetään rauhaa.

Atalanta-operaatiosta: minusta tätä koskevat seikat olivat hyvin myönteisiä. Operaatio on hyvin merkittävä, mutta sitä on tarkasteltava yhteydessä kaikkeen muuhun, mitä teemme alueella. Panin merkille myös sen, että on ajateltava kalastusta ja sitä koskevaa strategiaa. Ymmärsin tämän oikein hyvin.

Työryhmät: minusta on oikein hyvä ajatus, että parlamentilla olisi työryhmiä. Katson korkeampien virkamiesten tällä hetkellä ottavan ne hyvin huomioon, ja meidän on jatkettava näin.

Operatiivisesta esikunnasta: ei ole kyse siitä, että olisin muuttanut kantaani. Totesin tammikuussa, etten ole vielä vakuuttunut. Olemme nyt tarkastelleet tätä, ja koska olen ollut hieman pitempään työssäni, olen enemmän sitoutunut työhön, jota teemme ulkomaan operaatioissamme, Kosovossa, Bosniassa tai keskusteltaessa Atalanta-operaation tulevaisuudesta tai siitä, mitä olemme juuri tehneet Haitissa, ja niin edelleen.

Totesin puheenvuorossani, että meidän on tarkasteltava sitä, mikä on tarpeellista ja päätettävä sitten, mikä on paras tapa saavuttaa se. On erilaisia mielipiteitä, mutta uskoakseni mielipiteet yhtyvät yhteisessä aiheessa, ja niin meidän pitää toimia. On siis kyse siitä, että vakuutumme yhdestä tai toisesta keinosta toteuttaa se.

Ihmisoikeuksista: haluan kuvata aihetta hopealankana. Arvojemme ja ihmisoikeuksien heijastuminen on olennaista kaikessa mitä teemme Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella. On kyse siitä, kuinka varmistamme, että tämä hopealanka kulkee läpi kaikkien toimiemme tukien työtä, jota teemme kaikkialla maailmassa edistääksemme Euroopan unionin arvoja. Haluan tarkastella tämän toteuttamista hyvin huolellisesti, joten kyse ei ole jostain ylimääräisestä lisästä vuoropuheluun. Se on olennainen osa kaikkea mitä teemme.

Olen samaa mieltä myös voimakkaista transatlanttisista suhteista Yhdysvaltoihin. Yhdysvallat on voimakas kumppanimme hyvin monissa asioissa, erityisesti kriisinhallinnassa, ja meidän on tärkeää lähteä tältä pohjalta. Olen myös hyvin innokas jatkamaan työtä, jota teemme Yhdysvaltojen kanssa esimerkiksi kehitysyhteistyön alalla erityisesti Afrikassa, jossa on mahdollisuuksia – ainakin minä uskon niin – tehdä paljon enemmän, ja tämä perustuu kokemuksiini Aid for Trade kanssa kaupasta vastaavana komission jäsenenä.

Meidän on ajateltava myös muita merkittäviä kumppanuuksia. Olen keskustellut Brasilian ulkoministerin kanssa mahdollisuudesta tehdä taas yhteistyötä siinä, missä mittakaavaedut ja yhteistyövalmiudet antavat meille mahdollisuuden vapauttaa paljon tehokkaammalla tavalla voimavaroja tiettyihin osiin maailmaa, jossa on todellista tarvetta.

Olen samaa mieltä myös tietoverkkouhista. Se on hyvin tärkeä asia. Se on jo todellisuutta. Se on asia, jota meidän on pidettävä jatkuvasti silmällä, sillä uhat tietenkin muuttuvat koko ajan.

Vielä hieman ulkosuhdehallinnosta. Euroopan unionin maantieteellisen laajuuden on oltava edustettuna ulkosuhdehallinnossa. Olen tästä täysin samaa mieltä, mutta sen toteuttaminen vie minulta aikaa. Olen

sanonut kaikille ulkoministereille yhden asian, jonka sanon myös parlamentille: olkaa hyvät ja vastustakaa houkutusta olettaa, että koska ensimmäiset neljä tai viisi nimitystäni eivät kenties koske parhaiten tuntemaanne jäsenvaltiota, se tarkoittaisi, etten vastaisuudessa tekisi nimityksiä näistä jäsenvaltioista. Tätä on yksinkertaisesti rakennettava vaihe kerrallaan. Kuten arvoisat parlamentin jäsenet tietävät, sitä ei ole vielä lainkaan olemassa. Minulla ei ole vielä tiimiä tai henkilöstöä ulkosuhdehallintoon, koska ennen oikeusperustaa meillä ei vielä ole mitään. Meillä on yksinkertaisesti se, mikä meillä oli ennenkin, ja pyrimme kokoamaan sen entistä johdonmukaisemmalla tavalla.

Teen nimitykset puhtaasti ansioiden enkä minkään muun perusteella. Tässä asiassa ei ole suosikkeja. Se tapahtuu ansioiden perusteella. Haluan parhaat ja fiksuimmat, ja olen sanonut tämän jäsenvaltioille ja toimielimille. Haluan valtuuskuntien paikan päällä toimivan sateenvarjona, kykenevinä tukemaan Euroopan unionin työtä kaikissa sen eri osatekijöissä, kuten se esitetään kolmansille maille, kuten se tehdään kolmansissa maissa.

Tämä on olennaista, sillä muuten ajaudumme taas pirstoutuneeksi. Kyse on siitä, kuinka se tehdään, ja tämän vuoksi me nyt käymme vuoropuhelua neuvoston ja komission kanssa. Jos se olisi hyvin yksinkertaista, olisimme jo toteuttaneet sen. Meidän on vain varmistettava, että teemme sen asianmukaisesti ja tehokkaasti. Me työstimme tätä seuraavina viikkoina.

Resurssien osalta painotan joustavuutta. Painotan sitä, että jos tietyssä valtiossa on kriisi, tai jos todetaan, että on kyettävä siirtämään lisäresursseja, meidän on kyettävä siihen, mutta se on tehtävä parlamentin valvonnassa. Ja jälleen kerran meidän on pohdittava, kuinka se tehdään, ei pelkästään nyt vaan myös tulevaisuudessa.

Meidän on ehdottomasti vältettävä päällekkäisyyksiä, muuten emme saavuta kuin lisää byrokratiaa, emmekä halua sitä. Meidän on varmistettava, että tämä on yhtenäinen yksikkö, joka toimii hyvin, yhtenä yksikkönä Euroopan unionissa, tukien muita toimielimiä ja niiden tukemana. Kuten olen sanonut, meidän on muistettava myös, ettei sitä ole vielä olemassa. Toivokaamme, että saamme työn tehtyä seuraavina viikkoina. Parlamentin tuella olen varma siitä, että onnistumme, että saamme sen perustettua. Voimme valaa sen perustan, mutta rakentaminen vie aikaa, ja se on niin tärkeä asia, että toivon jokaisen arvoisan parlamentin jäsenen ymmärtävän sen.

Vielä muutama viimeinen seikka. Huippukokouksista: on paljon erilaisia huippukokouksia. Meidän on aina muistettava niiden arvo ja merkitys. En voi mennä niihin kaikkiin. Niitä on yksinkertaisesti liikaa. Osallistun joihinkin. Olimme hyvin edustettuina Marokon huippukokouksessa, koska molemmat puheenjohtajat olivat siellä. Uskon todellakin, että jos paikalla ovat neuvoston ja komission puheenjohtajat, voimme sanoa, että huippukokouksessa on vahva EU:n edustus. Aina ei tarvita myös minun läsnäoloani, ja he ovat varmasti samaa mieltä.

Lopuksi, arvoisat parlamentin jäsenet puhuivat suhteista Japanin kaltaiseen valtioon, Venäjän kaltaisiin strategisessa kumppanuudessa merkittäviin valtioihin, Lähi-idän merkityksestä ja arvosta, ja sinne matkustan sunnuntaista eteenpäin, sekä kvartetin merkityksestä ja arvosta, sillä matkustan läpi Lähi-idän. Uskoakseni vierailen viidessä valtiossa ja päätän matkani Moskovaan kvartetin kokoukseen keskustelemaan siitä, mitä teemme seuraavaksi.

Lopuksi kiitän arvoisia jäseniä siitä, että he huomasivat minun olevan neuvoston puolella, eikä komissio ole edustettuna. Minä vaihdan puolia. Niin kauan kun keskellä ei ole istuinta, minä vaihdan puolta. Teidän vastuullanne on muistaa, kummalla puolella minun on oltava, kun saavun.

Kiitän vielä lopuksi suuresti jäsen Albertinia ja jäsen Danjeania erinomaisista mietinnöistä, jotka tarjosivat minulle mahdollisuuden esittää näkemyksiäni tänään.

(Suosionosoituksia)

Gabriele Albertini, esittelijä. – *(IT)* Kiitän kollegojani, joista niin moni käytti puheenvuoron, erityisesti niitä, jotka hyväksyivät mietinnön keskeiset osat, kiittivät ja kannattivat sen sisältöä, mutta myös niitä, jotka esittivät kritiikkiä ja jotka ennen kaikkea tekivät niin halutessaan voittoa ne valitettavan traagiset tapaukset, joissa on käytetty voimaa ja unelmassaan rauhanomaisesta maailmasta. Suuri kreikkalainen filosofi Platon sanoi, että vain kuolleet näkevät sodan loppumisen. Huolimatta siitä, että kieltäydymme alistumasta tälle filosofialle, ja huolimatta pyrkimyksistämme estää tätä tapahtumasta, todellisuus kuitenkin pakottaa meidät voimankäyttöön jopa rauhanturvaoperaatioissa.

Onnittelen arvoisa korkea edustaja Ashton ja kiitän häntä mietintöni mainitsemisesta: pidän erityisesti hänen lähestymistapansa kaksijakoisuudesta, tavasta, jolla hän etsii synergiaa neuvoston ja komission tehtävien välillä. Hänen fyysinen paikkansa – joka vaihtelee täällä neuvoston ja komission istuimilla – selittää hänen haluaan huolehtia kahdesta tehtävästä.

Parlamenttina meidän on minusta tuettava ja edistettävä tätä synergististä sitoumusta. Euroopan komissio harjoittaa kehitysyhteistyöpolitiikkaa, naapuruuspolitiikkaa ja vakautuspolitiikkaa sekä edistää ihmisoikeuksia ja demokratiaa. Neuvosto puolestaan toteuttaa rauhanturvaoperaatioita ja operaatioita oikeusvaltion toteuttamiseksi. Näiden aiheiden on löydettävä lopullinen ilmaisunsa Euroopan diplomaattisessa ulkosuhdehallinnossa, jonka on oltava tehokas, vaikuttava ja varustettu tarvittavin taidoin ja resurssein, jotta se voi toteuttaa tehtävänsä siltä edellytetyllä tavalla, ja me teemme paljon töitä tämän aikaansaamiseksi.

Kiitän korkeaa edustajaa – ja tästä keskustelemme lisää 23. huhtikuuta – myös siitä, että hän suostui olemaan läsnä ulkosuhdehallintoa käsittelevässä ulkoasiainvaliokunnan kuulemisessa, jossa meillä on mahdollisuus keskustella siitä syvällisemmin. Yhteistyömme käynnistyy tänään, eikä todellakaan ole loppumassa.

Arnaud Danjean, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, kiitos kaikista puheenvuoroista, jotka jälleen kerran auttoivat rikastuttamaan tätä keskustelua ja rikastuttamaan tätä mietintöä.

Haluan rauhoitella niitä, jotka ovat tuoneet esiin epäilyksiään ja toisinaan epäluulojaan siitä, että mietinnöllä avataan ovi entistä suuremmalle kilpailulle erityisesti Naton kanssa, tai jopa eristymiselle. Tästä ei todellakaan ole kyse, en missään tapauksessa usko siihen, ja lisäksi vielä, ettei tätä ole perussopimuksessa, pikemminkin päinvastoin. Voitte uskoa ranskalaista Euroopan parlamentin jäsentä, joka on taistellut uupumatta saadakseen kotimaansa otetuksi takaisin Naton yhdennettyihin rakenteisiin.

Kun puhumme strategisesta riippumattomuudesta, mitä ajatusta me kehittelemme, mitä politiikkaa olemme kehittäneet kymmenen vuoden ajan? Vastaus on Euroopan unionin valmiudet väliintuloon siviili- ja sotilasoperaatioiden avulla alueilla, joilla muut organisaatiot, Nato mukaan luettuna, eivät siihen kykene. Nato ei olisi kyennyt tulemaan väliin Georgian konfliktin ratkaisemiseksi, sillä YK tai Etyj eivät ole paikan päällä. Nato ei tullut väliin sen aikaisemmin kuin me Afrikan sarvessa lopettaakseen turvallisuusnäkökohtiamme uhkaavat tapahtumat.

Strateginen riippumattomuus merkitsee myös mahdollisuutta tulla väliin lukuisten välineiden avulla, jotka ovat vain meidän hallussamme: siviili- ja sotilasvälineiden, oikeusvälineiden, rahoitusvälineiden ja kehitysyhteistyövälineiden avulla. Euroopan unioni on parhaassa asemassa tämän globaalin lähestymistavan kehittämiseksi kriisialueilla.

Strateginen riippumattomuutemme viittaa myös valmiuksiimme tarvittaessa olla puuttumatta, joko yksipuolisiin sotilaallisiin kampanjoihin tai – ja tätä korostivat monet itävaltalaisjäsenet – koska joukossamme on puolueettomia valtioita ja me kunnioitamme niiden asemaa.

Tätä Euroopan puolustuksella ja turvallisuudella tarkoitetaan. Tätä tarkoitetaan strategisella riippumattomuudella, jota kehitämme tämän politiikan avulla. Ei pidä koskaan unohtaa Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alkuperää. Se juontaa juurensa traagiseen ja veriseen tappioon: Balkanin alueen tilanteeseen 1990-luvulla, kun Euroopan unioni ei selviytynyt merkittävästä turvallisuushaasteesta omassa maanosassaan. Meidän ei pidä unohtaa tätä. Euroopan kansalaiset eivät ole unohtaneet sitä, eivätkä he antaisi meille anteeksi, jos luopuisimme kunnianhimoisesta tavoitteesta saada Euroopan unionille keskeinen asema kansainvälisellä näyttämöllä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Päättämme tämän kohdan käsittelyn. Keskustelu on päättynyt. Olen vastaanottanut keskustelun päätteeksi kuusi työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Äänestys toimitetaan tänään.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Haluan ensiksikin onnitella jäsen Albertinia hänen mietinnöstään. Olen myös iloinen siitä, että ehdottamani tarkistukset on hyväksytty. Euroopan komissio ilmoitti viime

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja

viikolla rahoituksesta 43 suurelle energiahankkeelle, joista neljä koskee Romaniaa. Vastaisuudessa komission on katsottava merkittäväksi niin Euroopan laajuinen Constanța–Trieste-öljyputki sekä suhteiden kehittäminen itäisen kumppanuuden valtioihin. On myös vauhditettava pyrkimyksiä panna täyteen Mustanmeren synergiaan liittyviä hankkeita entistä tehokkaamman yhteistyön varmistamiseksi tällä alueella. Moldovan tasavallalla voi olla merkittävä asema niin itäisessä kumppanuudessa kuin Mustanmeren synergiasakin. Euroopan unionin on kiinnitettävä erityistä huomiota tähän valtioon ja tuettava sitä sen matkalla kohti liittymistä EU:hun. EU:n on osallistuttava laajemmin ratkaisemattomien konfliktien ratkaisemiseen Mustanmeren alueella, ja tämä koskee myös Transnistrian konfliktia. Transatlanttisen kumppanuuden on oltava painopisteala Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikassa. Suhteet Yhdysvaltoihin ovat äärimmäisen tärkeitä maailmanlaajuisen turvallisuuden ja vakauden vahvistamisessa. Osan Yhdysvaltojen ohjuspuolustusjärjestelmästä sijoittaminen Romanian alueelle on todiste kotimaatani kohtaan tunnetusta luottamuksesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On valitettavaa, että monenkeskinen aseriisuntaprosessi on keskeytetty, eikä poliittista tahtoa sen uudelleen käynnistämiseksi ole löytynyt useaan vuoteen. Tämän vuoksi tuleva vuoden 2010 ydinsulkusopimuksen osapuolten välinen tarkistuskonferenssi on erityisen merkittävä.

Kuten allekirjoittamassamme päätöslauselmaesityksessä todetaan, olemme hyvin huolissamme uuden ydinasevarustelun muodostamasta vaarasta. Ydinaseiden kehittämisen, tuotannon ja varastoinnin välitön lakkauttaminen on siis tarpeen.

Yhdysvaltojen on lakattava kehittämästä taktisten ydinaseiden uusia sukupolvia ja käännäytävä päinvastaiseen suuntaan, allekirjoitettava ja ratifioitava täydellinen ydinkoekieltosopimus.

Puollamme myös rauhanomaista ratkaisua Iranin ydinohjelmaa koskevaan kiistaan ja kehoitamme käynnistämään neuvottelut uudelleen. Toteamme jälleen, että vastustamme sotilaallisia toimia tai voimakäyttöä uhkaamista. Varoitamme myös, että sotilaalliset toimet voivat johtaa yhä syvempään kriisiin alueella.

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssi pidetään huhti–toukokuussa 2010. On tärkeää, että Euroopan unionin jäsenvaltiot esittävät kokouksessa yhtenäisen kannan ja vahvistavat uudelleen kaikki sopimuksen kolme pilaria: ydinaseiden leviämisen estämisen, aseriisunnan ja yhteistyön ydinvoiman siviilikäytön alalla. Jäsenvaltioiden on ilmaistava sitoumuksensa ydinasekaupan lakkauttamiseen, nykyisten ydinasevarastojen asteittaiseen vähentämiseen sekä ydinaseiden tuotannossa tarvittavien materiaalien valmistuksen ja niiden tuotannossa tarvittavien tuotteiden hallussapidon tiukkaan seurantaan. Jäsenvaltioiden on otettava johtoasema syksyllä 2009 (24. syyskuuta) annetun Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselman 1887 soveltamisessa. Päätöslauselman mukaisesti jäsenvaltioiden on painotettava erityisesti sellaisen kattavan kansainvälisen sopimuksen laatimista, jolla säännellään ydinaseiden kieltämistä tiukassa kansainvälisessä valvonnassa. Lisäksi niiden on pyrittävä toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä edellä mainituilla aloilla näyttääkseen esimerkkiä muulle maailmalle. EU:n jäsenvaltioiden on edistettävä täydellisen ydinkoekieltosopimuksen täytäntöönpanoa sekä Yhdysvaltojen ja Venäjän välisen Start-sopimuksen uusimista. EU:n on kohdeltava ydinpolttoaineeseen liittyviä toimia painopistealana ja keskityttävä yhdenmukaistamaan, tiukentamaan ja tekemään avoimeksi ydinpolttoaineen varastointia, kuljetusta ja kauppaa koskevat säännöt.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät kollegat, minun on sanottava, etten usko vuosittaisen selvityksen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikasta vuonna 2008 herättävän niin suuria tunteita, kuin aiheesta ensi vuonna käytävä keskustelu. Toivon nimittäin, että vuoden kuluttua me tiedämme, millainen Euroopan ulkosuhdehallinnosta tuli, ja tällä uudelle yksiköllä vuorostaan tulee olemaan valtava vaikutus Euroopan ulkopoliittikan kehitykseen.

Euroopan unionin kunnianhimoinen tavoite on tulla maailmanlaajuisesti toimijaksi. Tavoite on hyvä, mutta sitä ei ole helppo saavuttaa. Edessämme on kovaa työtä. Yhteisön toimielinten on päästävä yhteisymmärrykseen Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Se ei tule olemaan helppoa, mutta ilman sitä emme kykene parantamaan ulkopoliittikkaa. Meidän on palattava Euroopan unionin perusarvoihin ja käytettävä niitä perustana, jolle rakennamme ulkopoliittikkamme.

Meidän on aina muistettava solidaarisuus, tasa-arvo, yhtenäiset standardit sekä ihmis- ja kansalaisoikeudet. Meidän on muistettava säilyttää sisäinen tasapaino ja se, että meidän on puolustettava niitä kaikkien EU:n jäsenvaltioiden etuja, jotka eivät sulje pois toisiaan. Keskeinen asia on ehdottomasti tarve parantaa koordinoitua yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä. Erityisten kansallisten etujen ei pidä olla ristiriidassa johdonmukaisuutemme tai yhteisömme kanssa. Paradoksaalisesti nekin valtiot, jotka haluavat

tulla miellettyiksi Euroopan yhdentymisen eteenpäin vievinä voimina, toimivat toisinaan unionin yhteisiä etuja vastaan. Tämä meidän on muutettava.

Kristiina Ojula (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, eräät puheenvuoron aiemmin käyttäneet ovat korostaneet ongelmia, joita liittyy Euroopan ulkosuhdehallinnon kokoonpanoon nyt, kun sen toiminta on alkanut Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Minusta on erittäin tärkeää noudattaa maantieteellisen tasa-arvon periaatetta Euroopan ulkosuhdehallintoa perustettaessa ja soveltaa niin kutsuttua positiivista syrjintää uusien jäsenvaltioiden edustajien osalta, kuten muissakin Euroopan unionin elimissä, mikä näkyy siirtymäajanjaksossa ja mahdollistaa urakehityksen nopeutumisen. Uusien jäsenvaltioiden edustajilta puuttuu tarvittava vuosikymmenten mittainen kokemus Euroopan unionin toimielimissä, jota edellytetään korkeimpia virkoja täytettäessä. Olisi epärealistista, jos kaikki merkittävät virat täytettäisiin vanhoista jäsenvaltioista tulevilla virkamiehillä ja jos uusien jäsenvaltioiden virkamiehet joutuisivat vuosiksi sivuraiteelle. Tämä olisi tietenkin myös resurssien tuhlaamista, sillä esimerkiksi Maltan edustajilla voi olla paljon enemmän Pohjois-Afrikkaa koskevaa taitotietoa, Kyproksella Lähi-itää koskevaa taitotietoa, Bulgarialla tietoa Turkista, Puolalla Valko-Venäjältä ja Ukrainasta, Baltian mailla Venäjältä ja niin edelleen. Toivon, ettei Euroopan unionissa tehdä sitä virhettä, että annettaisiin ainoastaan vanhojen jäsenvaltioiden edustaa Euroopan ulkosuhdehallintoa, ja toivon sen tämän sijaan löytävän optimaalisen ratkaisun, joka tyydyttää kaikkia jäsenvaltioita.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Tilanne maailmassa luo uusia haasteita EU:n ulkopolitiikalle ja edellyttää turvallisuusongelmien entistä kattavampaa ymmärtämistä. On syntynyt uusia voimavaltioita, jotka osallistuvat aktiivisesti globaaliin politiikkaan monilla aloilla. Tämän vuoksi tarvitaan kansainvälisen tason vuoropuhelua sekä uusien yhteistyöperiaatteiden ja tehtävien jakamisen laatimista. Meidän on täydennettävä Naton ja Yhdysvaltojen valtavia tehtäviä maailman turvallisuuden alalla perustamalla EU:hun liikkuvat erityisjoukot, jotka voivat toimia kaikenlaisissa luonnonkatastrofeissa ja onnettomuuksissa. Unioni tullaan mieltämään sekä demokratian ja ihmisoikeuksien puolustajana että instituutiona, joka tulee apuun, kun ihmiset ovat vaikeassa tilanteessa. Muiden uhkien aiheuttama vaara kasvaa selvästi, joten energiavarmuus ja elintarviketurva ovat myös merkittäviä. Katson, että on kehitettävä uudet tavoitteet EU:n ulkosuhdehallinnon toiminnalle niillä aloilla, joilla yhteisön operaatiot ja yksikön perustamista koskevat periaatteet ovat selviä, kuten tehtävien jakamisen ja yhteistyön periaatteet jäsenvaltioiden diplomaattisten yksiköiden kanssa, jotta tehdään selväksi EU:n yksittäisten toimielinten tehtävät. Jos heti alussa epäonnistutaan tehtävien ja toimivallan jakamisessa, se voi aiheuttaa väärinymmärryksiä eri toimielinten ja unionin johtajien välillä sekä EU:n ja jäsenvaltioiden välillä. Alustavat kokemukset ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan tehtävistä sekä yleiset odotukset, että hän toimisi aktiivisesti ja olisi läsnä eri paikoissa, edellyttävät, että harkitsemme varajohtajien nimittämistä tai muiden komission jäsenten osallistamista suuremman määrän hänen työaloilleen, sillä niitä on paljon.

Traian Ungureanu (PPE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen Albertinin mietintöön, jossa esitetään yhteisen turvallisuus- ja ulkopolitiikan tärkeimmät näkökohdat, erityisesti kohtiin, jotka koskevat itäisen kumppanuuden ja Euroopan Mustanmeren alueen politiikan kehittämistä. Itäinen kumppanuus sekä EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaarinen edustajakokous tarjoavat sopivat puitteet EU:n itäisten naapurien lähentämiseen kohti eurooppalaisia standardeja sekä tiettyjen valtioiden, kuten Moldovan tasavallan, EU:hun liittymisen mahdollisuuksien selvittämiseen. Haluan korostaa erityisesti Moldovan tasavallan eurooppalaismieliselle hallitukselle pikaisesti annettavan erityisen avun merkitystä. Tässä yhteydessä on nopeutettava kahta yhteisön toimenpidettä: EU:n makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisprosessia sekä Moldovan tasavallan kansalaisten EU:hun suuntautuvien matkojen viisumivapautta. Mustanmeren alueella on tärkeää jatkaa EU:n energiavarmuuden takaamista koskevan tavoitteen noudattamista. Kannatan mietinnön 21 kohtaa, jossa kehoitetaan EU:ta panemaan Nabucco-hanke täytäntöön täysimääräisesti ja mahdollisimman nopeasti. Toinen aivan yhtä tärkeä tässä keskustelussa esiin tullut aihe on Yhdysvaltojen ohjustentorjuntahankkeen kehittämisen ja sen merkityksen asianmukainen arviointi Euroopan turvallisuuden kannalta. Romanian osallistuminen tähän hankkeeseen osoittaa, että Romaniasta on tullut eurooppalainen turvallisuustoimittaja ja että sillä on täydet valmiudet noudattaa turvallisuussitoumuksiaan liittolaisiaan kohtaan.

Janusz Władysław Zemke (S&D), kirjallinen. – (PL) Haluan esittää useita huomautuksia Euroopan turvallisuusstrategiasta ja yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta.

Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksessä on asianmukaisesti määritetty Euroopan kohtaamat suurimmat uhat ja haasteet. Ongelma on, ettemme kykene vastaamaan niihin riittävällä tavalla, emme ainakaan aina riittävän nopeasti. On kolme pääasiallista heikkoutta, ja jos pääsisimme niistä, voisimme parantaa radikaalisti yhteisen turvallisuus- ja ulkopolitiikan tehokkuutta. Ensimmäinen heikkous on se,

etteivät kaikki EU:n jäsenvaltiot pyri määrätietoisesti yhteiseen politiikkaan sen sijaan, että annettaisiin sanallisia julkilausumia sen tarpeellisuudesta. Toinen heikkous on yhteisön lukuisten toimielinten heikko koordinointi. Unionin tasolla ei ole vielääkään reaktiokeskusta kriittisten tilanteiden varalta. Kolmas ja viimeinen heikkous on se, että unionin, eikä pelkästään yksittäisten jäsenvaltioiden, käytettävissä oleva siviili- ja sotilaspotentiaali on liian pieni.

Esimerkiksi lentoliikenteen ongelmat ovat nyt kuuluisia, ja tällä on perustavaa laatua oleva merkitys nopealle reagoinnille kriisitilanteissa. Vain edistymisen näillä kolmella alalla voi tehdä yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspoliitikasta entistä tehokkaampaa.

(Istunto keskeytettiin hetkeksi äänestysten alkamista odottaessa.)

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

7. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla ovat seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

Robert Atkins (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää työjärjestyspuheenvuoron. Uskon, että jos ensimmäinen äänestys järjestettäisiin klo 12.00, ihmiset istuisivat alas ja osallistuisivat siihen, sen sijaan että me odotamme heidän istuvan alas ja osallistuvan ja äänestämme sitten.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Olen hyvin huomaavainen.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, pahoittelen keskeytystä, mutta Italiasta valittuna Euroopan parlamentin jäsenenä katson, että velvollisuuteni on täällä parlamentissa onnitella kunnioittavasti ja huomaavaisesti kotimaani presidenttiä Giorgio Napolitanoa, Italian perustuslaillisten arvojen ja kansallisen yhtenäisyyden valvojaa.

Italian presidenttiin on viitattava täällä parlamentissa ainoastaan kunnioittavaan ja huomaavaiseen sävyyn.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Siirrymme nyt äänestyksiin.

7.1. Yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätökset – mikroyhteisöt (A7-0011/2010, Klaus-Heiner Lehne) (äänestys)

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain parlamentin panevan merkille Noam Shalitin, EU:n ja Israelin kaksoiskansalaisen kersantti Gilad Salitin isän yleisölehterillä. Gilad Salit on ollut jo yli kolme vuotta Hamasin julmasti sieppaamana ja eristettynä Gazassa. Me kaikki täällä parlamentissa toivomme Noamin kampanjalle menestystä ja että hänen poikansa vapautetaan pian.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Kiitos, hyvä jäsen Tannock.

7.2. EU 2020 - 11. helmikuuta 2010 pidetyn Eurooppa-neuvoston epävirallisen kokouksen seuranta (B7-0150/2010) (äänestys)

7.3. Israelia/Palestiinaa koskevien Goldstonen suositusten täytäntöönpano (B7-0135/2010) (äänestys)

7.4. Kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten vähemmistöjen tilanne Valko-Venäjällä (B7-0134/2010) (äänestys)

7.5. Transaktiovero (äänestys)

7.6. Yhtenäinen euromaksualue (äänestys)

7.7. Tuotevääreennösten torjuntaa koskeva kauppasopimus (ACTA) (äänestys)

- Ennen tarkistuksesta 1 toimitettua äänestystä:

Tokia Saïfi, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, luen ääneen suullisen tarkistuksen: ”kehottaa komissiota jatkamaan ACTA-neuvotteluja ja rajoittamaan ne niin, että ne koskevat vain olemassa olevaa eurooppalaista teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtäävää järjestelmää vääreennösten torjumiseksi”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7.8. Asetus yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta (äänestys)

- Ennen tarkistuksesta 4 toimitettua äänestystä:

Yannick Jadot, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan esittää suullisen tarkistuksen tähän tarkistukseen ja poistaa kaksi osaa tarkistuksesta, nimittäin sanat ”Kolumbian armeijan toimesta” ja ”Kolumbiaan”.

Tarkistus kuuluu näin ollen seuraavasti. ”katsoo, että ammattiyhdistysaktiivien tappamista Kolumbiassa koskevat hälyttävät uutiset sekä hiljattain saadut ja Kolumbian yleisen syyttäjän nyt vahvistamat uutiset viime vuosina tapettujen ihmisten ruumiita sisältävien joukkohautojen löytymisestä La Macarenan alueelta ovat riittävä näyttö sille, että komissio aloittaa säädöksen mukaisen tutkinnan.”

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin. (Tarkistus 4 näin tarkistettuna hylättiin.)

7.9. YUTP:aa koskeva vuotuinen kertomus 2008 (A7-0023/2010, Gabriele Albertini) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, mietintö koskee yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa vuonna 2008. Siinä ei kuitenkaan mainita sitä, mitä tapahtui 10. maaliskuuta 2008, kun tiibetiläiset esittivät rauhanomaisen protestin kulttuuriinsa ja uskontoonsa kohdistuvia sortotoimia vastaan. Meillä on tänään vieras Tiibetistä, Namdrol Lhamo, nunna, joka tuomittiin 12 vuodeksi Drapchin vankilaan, koska hän oli osallistunut rauhanomaiseen mielenosoitukseen ja nauhoittanut sitten lauluja vankilassa. Meidän on syytä osoittaa kunnioitusta hänelle ja muille urheille tiibetiläisille, jotka elävät miehityksen keskellä.

Tapasin aivan hiljattain Dalai Laman, ja tulimme siihen johtopäätökseen, että tarvitaan pikaisesti riippumaton kansainvälinen tutkimus siitä, mitä tapahtui Lhasan kansannousun yhteydessä 10. maaliskuuta 2008 ja sitä ympäröivänä aikana, sillä niin kauan kun asiaa ei tutkita, Kiina syyttää Tiibetin maanpaossa olevaa hallitusta ja Dalai Lamaa kansannousun lietsomisesta ja sen väkivaltaisista seurauksista.

Tiibetin maanpaossa olevan hallinnon mukaan vähintään 220 tiibetiläistä menetti henkensä, monet poliisin umpimähkäisen ammuskelun, huonon kohtelun tai vankilassa kiduttamisen seurauksena. Paljon enemmän ihmisiä on kateissa.

(Jatkuvia suosionosoituksia)

- Ennen tarkistuksesta 1 toimitettua äänestystä:

Adrian Severin, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on tässä tarkistus.

Normaalisti ryhmämme äänestäisi vastaan, mutta jotta voisimme äänestää puolesta, haluamme poistettavan sanat: ”jolla lopetetaan Israelin saarto”.

Tämä siksi, että Israelin saarto on liian monimutkainen asia, enkä näe selkeää yhteyttä edeltävien virkkeiden ja näiden sanojen välillä. Katson, että jos nämä sanat voidaan poistaa, voimme hyväksyä lopun tarkistuksen, ja voimme äänestää sen puolesta. Kyseessä on pieni muutos, mutta näin voisimme äänestää puolesta.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin. Tarkistus 11 näin tarkistettuna hylättiin.)

7.10. Euroopan turvallisuusstrategian ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspoliittikan täytäntöönpano (A7-0026/2010, Arnaud Danjean) (äänestys)

- Ennen tarkistuksesta 5 toimitettua äänestystä:

Reinhard Bütikofer, *Vers/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, ehdotan äänestystä tarkistuksesta tähän esitykseen, ja luen sen ääneen.

(EN) ”kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, neuvosto ja jäsenvaltioita poistamaan epätasapaino siviili- ja sotilassuunnitteluvoimavarojen väliltä”. Lopun voi poistaa, sillä se on jo sisällytetty tekstiin.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

- Ennen tarkistuksesta 34 toimitettua äänestystä:

Hannes Swoboda, *S&D-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, kollegat ovat esittäneet tarkistuksen, jonka voisimme hyväksyä, jos se yhdistetään alkuperäiseen tarkistukseen. Ymmärtääkseni kollegat ja me olemme samaa mieltä siitä, ettei strateginen päätöksemme voi olla riippuvainen Venäjästä, mutta toisaalta Venäjä on merkittävä kumppani.

Jos kollegat suostuvat siihen, että lisäämme heidän tarkistukseensa ”Venäjä mukaan lukien” – sillä Venäjä on yksi mannerten välisen vuoropuhelun osanottajista – voisimme hyväksyä tarkistuksen ja äänestää sen puolesta.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

7.11. Ydinsulkusopimus (äänestys)

8. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Arvoisa puhemies, haluan ilmoittaa, että kannatan tätä päätöstä, vaikka korttini ei aluksi toiminutkaan, ja tämän vuoksi haluan ilmoittaa tämän. Menen nyt itse asiaan. Hyvät kollegat, se on ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi muutoksesta mikroyhteisöjen vuotuisia tilinpäätöksiä koskevaan vastuuseen. Hanke herätti myrskyisää keskustelua lähes kaikilla tasoilla, niin Euroopan unionin kuin jäsenvaltioidenkin toimielimissä. Olen vakuuttunut siitä, että meidän on laadittava Euroopan unionin yhteiset säännöt. Haluan kuitenkin korostaa, että vähentäessämme mikroyhteisöjen hallinnollista taakkaa emme saa vääristää reilun kilpailun edellytyksiä jäsenvaltioiden sisämarkkinoilla tai Euroopan unionin markkinoilla. Katson, että mikroyhteisöjä varten olisi perustettava yhtenäinen vero, jollainen joissakin valtioissa jo on. Jos sellainen voitaisiin laskea, se voitaisiin laskea joko työntekijöiden tai liikevaihdon tai alueen mukaan, liiketoiminnasta riippuen. Tämän seurauksena laittomaan toimintaan ryhtyminen ei enää houkuttaisi näitä yrityksiä.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, tarjotessaan mahdollisuuden vapauttaa mikroyritykset velvoitteesta laatia vuotuisia taseita Euroopan parlamentti ottaa selvän askeleen kohti turhan byrokratian poistamista. EU:n laajuisella noin 6,3 miljardin euron arvoisella helpotuksella me tarjoamme myös kouriintuntuvan kannustimen kasvulle Euroopan pienten ja keski suurten yritysten sektorilla. Koska jäsenvaltiot voivat yksin päättää tästä poikkeuksesta velvoitteeseen laatia vuotuisia taseita, oletan mahdollisimman monien valtioiden, erityisesti Saksan, hyödyntävän tätä mahdollisuutta. Järjestelyllä tarjotaan kyseisille yrityksille mahdollisuus säästää aikaa ja kustannuksia, jotka ovat noin 2 000 euroa yritystä kohden,

ja lisäksi se on erinomainen esimerkki siitä, kuinka Eurooppa on paljon kansalaisystävällisempi kuin monet uskovat. Olisi mukavaa, jos tätä parlamentin esimerkkiä seuraisi suuri määrä muita esimerkkejä.

Tiziano Motti (PPE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en tukenut Lehnen päätöslauselmaa. Pahoittelen tätä, koska kyse oli mikroyrityksistä, jotka ovat talouden selkäranka, mutta katson ennen kaikkea, että sellaisenaan päätöslauselmalla luodaan kilpailueroja eri valtioiden yritysten kesken, emmekä me halua tätä varsinkaan näinä kriisiaikoina. Kirjanpito on itse asiassa tehokasta ja välttämätöntä, juuri siitä syystä, että se mahdollistaa yritykselle kilpailun markkinoilla ja luoton saamisen pankista, koska hallinnon laatua mitataan yhtä lailla yritysten kuin mikroyritysten kirjanpidon perusteella.

Katson, että meidän olisi sen sijaan tehtävä töitä auttaaksemme mikroyrityksiä saamaan kannustimia veronalennuksiin, tarjota nuorille yrittäjille ja perheyrityksille mahdollisuus todelliseen kilpailukykyyn markkinoilla ja jotta ne viime kädessä voisivat saada luottoa luottolaitoksilta, jotka tähän mennessä ovat nähdäkseni olleet pääasiassa kiinnostuneita suuryrityksistä.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani tukea Lehnen mietintöä, jolla autetaan vähentämään mikroyritysten hallinnollista taakkaa.

Yksi asia, joka nousee aina uudelleen esiin keskusteltaessa pienyritysten kanssa, on liiallinen sääntely ja byrokratia sekä hautautuminen paperitöihin. Minusta on hyvin perusteltua, kun pienyrittäjät sanovat, ettei ole järkevää kohdistaa heihin samoja sääntöjä ja säännöksiä kuin suurempiin yrityksiin.

Teimme tänään järkevän päätöksen ja esitimme perustellun vastauksen Euroopan kampailevien pienyritysten huoliin. Suurimman osan ajasta me täällä parlamentissa ehdotamme uutta lainsäädäntöä, mutta tänään muutimme lainsäädäntöä. Tämä johtaa parempaan liiketoimintaympäristöön ja pienyritysten entistä suurempaan kilpailukykyyn, joten se oli sen arvoista.

Vito Bonsignore (PPE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitän jäsen Lehneä hänen mietinnöstään. Euroopan unioni seuraa tiiviisti yritysmaailmaa – kuten tänään osoitimme – ja erityisesti ryhmäni, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä on aina pitänyt pienten ja keskisuurten yritysten tukemista yhtenä ensisijaisista tavoitteistaan. Tämän vuoksi katson, että nyt toteuttamamme toimet byrokratian vähentämiseksi ja mikroyritysten kustannusten vähentämiseksi ovat hyvin oikea-aikaisia. Toimenpide on konkreettinen auttava käsi pienyrityksille näinä vaikeina aikoina.

Lopuksi, hyväksyn toimenpiteen joustavuuden, jolla annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa direktiiviä sille otollisimpaan aikaan. Tällä pyritään välttämään kaikenlaiset laittomuudet, joita valvonnan äkillisestä ja liiallisesta vähentämisestä voi seurata.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0151/2010

Philippe Lamberts, Verts/ALE-ryhmän puolesta. - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, katson tämän äänestyksen olevan kahdelta kannalta hyvin merkittävä. Ensinnäkin, koska kolme suurta ryhmää päätti laatia yhteisen päätöslauselman, jonka ne esittivät kuusi minuuttia ennen määräajan päättymistä, estäen näin muita ryhmiä esittämästä siihen tarkistuksia. Tällainen suljettu asenne ei ole parlamentin arvoista.

Toiseksi, olisipa edes laadittu järkevä teksti! Aikana, jona komissio samojen poliittisten perheiden kanssa kykenee tulemaan tänne viiden tavoitteen ja kuuden näitä tavoitteita tukevan toimintatavan kanssa, tämä parlamentti päättyy päätöslauselmaan, jossa ei sanota yhtään mitään, kolmen suuren poliittisen perheen tuella.

Minusta päätöslauselma asettaa naurunalaiseksi parlamentin, joka niin merkittävässä Eurooppa 2020 -keskustelussa kykenee pelkästään toteamaan itsestäänselvyys.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - (RO) Kuten hyvin tiedetään, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä vaati ensimmäisten joukossa yksityiskohtaisempaa lähestymistapaa talouskasvun strategiaan. Juuri tämän vuoksi olen tyytyväinen tarkistuksiin, joita Eurooppa 2020 -strategiassa esitetään tästä näkökulmasta.

Katson kuitenkin, että tiettyjen näkökohtien osalta ei ole edetty riittävän pitkälle. Tämän vuoksi haluan kiinnittää huomiota siihen, ettei Eurooppa 2020 -strategiassa tehdä oikein selväksi, mikä on koheesiopolitiikan ja tämän strategian välinen suhde. Arvoisa puhemies, katson, että pääasiassa alueelliseen kehitykseen kohdennettuna rahoitusvälineenä koheesiopolitiikan on edelleen kohdistuttava alueisiin.

Lisäksi komission ehdotuksessa annetaan neuvostolle ja jäsenvaltioille suurin tehtävä strategiasta seuraavien politiikkojen täytäntöönpanossa ja hallinnoinnissa, mutta sivuutetaan kuitenkin paikallisviranomaisten merkittävä asema konkreettisten tulosten aikaansaajina alueellisella ja paikallisella tasolla.

Katson, että strategian menestys riippuu pääasiassa tavasta, jolla se pannaan täytäntöön kansallisella, paikallisella ja alueellisella tasolla.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Valtioiden ja hallitusten päämiehet antoivat 11. helmikuuta pidetyssä Eurooppa-neuvoston epävirallisessa kokouksessa julkilausuman Kreikan tukemisesta sen pyrkimyksissä korjata talous- ja rahoitustilannettaan. Lisäksi keskusteltiin siitä, mitä Euroopan unioni puolustaa vuonna 2020, Lissabonin strategian jatkona.

Katson, että tämä äänestys on ääni solidaarisuudelle, sillä kun katsotaan eteenpäin kohti EU:ta vuonna 2020, asetettuja ensisijaisia tavoitteita on noudatettava paljon tiukemmin, mikä antaa kuitenkin mahdollisuuden hyödyntää jokaisen alueen erityisiä ominaispiirteitä ja ratkaista niiden jokaisen kohtaamia ongelmia.

Taloudellisen kilpailukyvyyn on edelleen lisäännäyttävä, jotta voidaan luoda uusia työpaikkoja, ja investointeja tarvitaan eri aloilla, muun muassa koulutuksessa ja tutkimuksessa. Uskon vakaasti, että jokaiselle alueelle ja jokaiselle Euroopan unionin jäsenvaltiolle ominaisia ongelmia tullaan analysoimaan ja käsittelemään asianmukaisesti solidaarisuusperiaatteen mukaisesti, jotta voimme saavuttaa ne tavoitteet, jotka asetamme vuodelle 2020.

Investointeja koulutukseen on tuettava sellaisella rakenteella, joka tukee tiedon soveltamista käytännössä, sosiaalista koheesiota ja Euroopan taloudellisen kilpailukyvyyn globaalia kasvua.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, neuvoston päätelmistä, niitä seuranneesta keskustelusta parlamentissa Brysselissä sekä asiasta vastaavan komission jäsenen ja useiden jäsenvaltioiden päämiesten sittemmin esittämistä kannoista käy selvästi ilmi, että kriisiaikoina ja tiettyjen jäsenvaltioiden kohdatessa vakavia talousongelmia meidän on, muun muassa, ja nykyisen rahaliiton eurooppalaisen solidaarisuuden ja uusien toimitapojen puitteissa tarkasteltava tiettyihin jäsenvaltioihin kohdistuvia spekulatiivisia hyökkäyksiä.

Sellaisenaan tänä aikana esitetyt kannat eurooppalaisten elinten ja rakenteiden, kuten Euroopan valuuttarahaston, perustamisesta näiden ongelmien tarkastelemiseksi ovat hyvin merkittäviä. Odotamme neuvostolta paljon tulevana päivinä. Toivomme tehokkaita toimia ongelmien ratkaisemiseksi tänä kriittisenä aikana.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Hyvät kollegat, haluan puhua hieman EU 2020-strategiasta. Periaatteessa tuemme kaikkia aloitteita, joilla parannetaan Euroopan unionin tilannetta, mutta tämä ei tarkoita, etteikö kritiikille ja parannuksille olisi sijaa. Minusta näin voidaan sanoa myös Euroopan unionin vuoden 2020 strategiasta. Halusimmepa tai emme, meidän on hieman häivyttävä rajoja kansallisvaltioiden taloussääntöjen välillä. Tässä tapauksessa en tietenkään missään tapauksessa tarkoita kulttuurin, perinteiden tai kansallisen perinnön kaltaisia aloja. Meidän on kuitenkin korostettava sitä, että taloudelliselta kannalta Euroopan unionissa on yhteismarkkinat. Muuten kyse olisi samasta asiasta, kuin jos yksi valtio olisi alkanut soveltaa eri edellytyksiä eri alueisiin. Tämän vuoksi, vastustivatpa suuret ja pienet EU:n jäsenvaltiot kuinka paljon tahansa, on asetettava päätöspäivämäärä Euroopan unionin yhteisille talousedellytyksille. Olen myös tyytyväinen huipputeknologiaan, tietoon perustuvaan talouteen ja tieteeseen kiinnitettyyn huomioon. Meidän on kuitenkin tunnustettava, että Euroopan unionin jokainen...

Puhemies. – (EN) Pahoittelen, mutta olemme tainneet kuulla tarpeeksi. Kiitos, arvoisa jäsen Uspaskich. Olen keskeyttänyt puheenne.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, äänestin mietintöä vastaan, sillä EU 2020-strategia seuraa samaa onnetonta uusliberalistista polkua kuin Lissabonin strategia, jolla lisättiin alueellista ja sosiaalista eriarvoisuutta, lisättiin köyhyyttä ja työttömyyttä ja joka oli perussyys kriisiin Euroopan unionissa. Tarvitsemme siis radikaalisen muutoksen niihin puitteisiin, joissa talous- ja sosiaalipolitiikkaa toteutetaan, jotta ne synnyttävät ympärilleen täystyöllisyyttä ja voimakkaampia sosiaalisia oikeuksia.

Kriisin puhjettua Euroopan unionin johtajat pitivät matalaa profilia epävirallisessa huippukokouksessa ja jättivät jäsenvaltiot yksin ratkaisemaan omia ongelmiaan, ja nyt he haluavat valvoa julkisen talouden alijäämiä. He kohtelivat Kreikkaa kuin mustaa lammasta ja haluavat, että sovelletaan tiukkoja toimenpiteitä työntekijöiden haitaksi Kreikassa ja muissa valtioissa.

Yhteiskunnan ja kehityksen vastainen vakaussopimus on siis korvattava kehitys- ja laajentumissopimuksella, kuten Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston esittämässä ehdotuksessa kuvataan.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Euroopan unioni tarvitsee epäilemättä uuden strategian, joka auttaa ja antaa meille mahdollisuuden muotoilla vastauksemme talous- ja rahoituskriisiin. Merkittävänä osana strategiaan on sisällytettävä ihmisten vapaan liikkuvuuden vahvistaminen, ja tällä tarkoitan kaikkia ryhmiä: työntekijöitä, liikemiehiä, tiedemiehiä, opiskelijoita ja jopa eläkeläisiä, ja tämä esitetään päätöslauselmassamme. Toinen hyvä asia on pienten ja keski suurten yritysten tukemisen entistä huomattavampi korostaminen. Ilman näiden yritysten kehitystä unionin tilanteen paraneminen ei ole mahdollista.

Joidenkin mielestä strategiassa tarkastellaan liian vähän koheesiopolitiikkaa. En tiedä onko näin, koska itse asiassa siinä on osio, jossa tarkastellaan koheesiopolitiikan perustavaa laatua olevaa merkitystä unionin tulevaisuuden kannalta. Tiedän kuitenkin, että ilman toteutusta mikään strategia ei paranna tilannetta.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, meidän on aika aikuistua poliittisesti. Kriisi on osoittanut, että tarvitaan laajempaa koordinoitua ja ohjausta merkittäviltä ja auktoritaarisilta yhteisön virastoilta, infrastruktuurihankkeisiin tarvitaan lisäresursseja ja aitoa tukea pienille ja keski suurille yrityksille on painotettava enemmän.

Meidän on järjestettävä merkittäviä ponnisteluja sisämarkkinoiden toteuttamiseksi täysimääräisesti, ja meidän on kiireesti kokeiltava yhteistä veropolitiikkaa. Menneisyydessä monet ummistivat silmänsä amerikkalaisten pankkien markkinoille syytämältä roskalta, vajoten järjettömiin muodollisuuksiin, jopa unionissa. On aika osoittaa vastuullisuutta ja rohkeutta. Päätöslauselma, jonka puolesta minä ja ryhmäni äänestimme, sisältää joitakin näistä seikoista, mutta minusta puheenjohtaja Barroson, neuvoston ja parlamentin on oltava rohkeampia.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) EU:n uusi strategia on itse asiassa Lissabonin strategian pikkuveli. Jos se seuraa isoveljensä esimerkkiä, se ei läpäise mitään laatutestejä.

Samaan aikaan kun Euroopan unionin johtajat puhuivat Lissabonin strategian välttämättömyydestä, jäsenvaltiot itse asiassa rajoittivat työntekijöiden ja myös palveluiden vapaata liikkuvuutta. Uusi strategia on tietenkin hieman parempi kuin joitakin kuukausia sitten esitetty versio, jossa ei puhuttu mitään koheesiosta. Tällä hetkellä se on kuitenkin pikemminkin toiveluettelo. Me tulemme tarkistamaan strategiaa Euroopan unionin seitsenvuotisessa talousarviossa vuodesta 2014 alkaen. Toivon sen olevan strategia, jolla ei edistetä osaltaan vanhan unionin jäsenvaltioiden johtoasemaa uudessa Euroopan unionissa.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Äänestin EU 2020-strategiaa vastaan. Äänestin sitä vastaan, koska siinä selvästi opetetaan uskoa uusliberalistiseen talouspolitiikkaan. Siinä tuomitaan selvästi protektionistinen talouspolitiikka, toisin sanoen se, että valtiolla olisi asemansa taloudessa. Talous- ja rahoituskriisi on kuitenkin osoittanut, ettei kaikkea voi jättää markkinoiden varaan. Lisäksi sen imperialistinen suunnitelma on selkeän ilmeinen. Sen mukaan säännöt tulevat voimaan automaattisesti, jos jäsenvaltiot eivät saata niitä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Siinä tähdätään eurooppalaisen valvontaviranomaisen perustamiseen, ja tietyiltä osin on myös selvää, että sillä pyritään käyttämään sitovia säädöksiä tulosten saavuttamiseksi itsenäisen päätöksenteon sallimisen sijaan. Tämän vuoksi äänestimme mietintöä vastaan.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, talousarvion valvontavaliokunnan jäsenenä haluan sanoa, että äänestin tietenkin EU 2020-strategian puolesta, sillä minusta oli tärkeää, että parlamentti esittää mielipiteensä. Minulla on kuitenkin yksi varaus, jonka haluan selittää parlamentille, ja se on, että 18 kohdan sanamuodot herättävät epäilyksiä jostain valheellisesta. Toisin sanoen jostain, joka ei ole totta.

Siinä todetaan, että tilintarkastustuomioistuin on kritisoinut komissiota ja jäsenvaltioita, vaikka asia on päinvastoin. Tämä johtuu siitä, että 80 prosentin hallinnointia unionin talousarviosta ei ole kritisoitu. Sen sijaan ensimmäistä kertaa 11 vuoteen tilintarkastustuomioistuin kiitti meitä ja antoi myönteisen tarkastuslausuman jäsenvaltioiden hallinnoimasta hieman yli 33 prosentista talousarviota, mikä tarkoittaa maatalousmenoja, ja koska seurantajärjestelmää on parannettu ja se toimii paremmin.

Katson tämän vuoksi, että 18 kohdan sanamuodot antavat julkisuuteen väärän kuvan, jonka mukaan 80 prosenttia talousarviosta olisi huonosti hallinnoitua ja että meitä olisi kritisoitu siitä. Hyvät kuulijat, haluan selventää tämän teille ja Euroopan suurelle yleisölle.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0136/2010

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Äänestin Goldstonen raporttia vastaan, vaikka se vaikutti aluksi hyvää tarkoittavalta yritykseltä analysoida tarkemmin Israelin ja Palestiinan välistä konfliktia ja tunnistaa parhaat ratkaisut tilanteen korjaamiseksi alueella.

Olisin kuitenkin toivonut, että raportti olisi puolueettomampi ja kansanvälisen ja humanitaarisen oikeuden mukainen. Koin itse asiassa hyvin epämiellyttävän yllätyksen huomattessani, että tässä raportissa Israelin hallitusta arvioidaan saman mittapuun mukaan kuin Hamasia, joka on, kuten tiedämme, Euroopan unionin terroristijärjestöjen luettelossa oleva järjestö. Siksi en usko, että tämä raportti auttaa millään tavalla helpottamaan Israelin ja Palestiinan välistä konfliktia sen paremmin kuin alueen jännitteitä tai yleisilannettakaan. Tästä syystä äänestin raporttia vastaan.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Tuomari Richard Goldstonen työryhmään kuuluvat raportin laatijat ovat mielestäni kansainvälisesti tunnustettuja asiantuntijoita, joiden näkemystä ja puolueettomuutta meillä ei ole mitään syytä epäillä. Raportti on puolueeton ja tasapainoinen, ja siksi meidän täytyy luoda tarvittavat edellytykset sen suositusten toteuttamiselle. Äänestin raportin puolesta, vaikka en olekaan samaa mieltä kaikista sen kohdista, mutta on hyvä, että olemme omaksuneet parlamentissa tänään hyväksytyn kannan. Toivottavasti se auttaa rajoittamaan vastapuolten ylilyönnit ja pitkällä aikavälillä saavuttamaan erittäin toivotun ja kestävän rauhan Lähi-itään.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Israel käynnisti joulukuussa 2008 raa'an hyökkäyksen Gazan alueelle, minkä seurauksena yli 1 400 ihmistä kuoli, useimmat siviilejä, mukaan lukien 450 lasta. Goldstonen raportissa on käytetty puolueettomia menetelmiä ja kerätty laajalti lausuntoja, ja siinä paljastetaan nämä hirmuteot ja luetellaan kansainvälisen oikeuden säännökset, joita Israel rikkoi tällä raa'alla operaatiollaan. Paremmun Unkarin puolesta toimivan Jobbik-liikkeen valtuuskunta Euroopan parlamentissa luonnollisesti tuki äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa Goldstonen suositusten hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta, mutta samalla pyydämme anteeksi palestiinalaisilta uhreilta, koska Unkarin hallitus hyväksyy häpeällisesti ja täysin vastoin Unkarin yleistä mielipidettä toistuvasti kansainvälisillä foorumeilla kannan, joka on Goldstonen raportille vastakkainen.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, Goldstonen raportti on liian yksipuolinen. Liian moni asia on pantu Israelin syyksi, vaikka juuri Hamas on väärinkäyttänyt siviilikohteita ja siviilejä suojuksenaan, asevarikkoina ja ihmiskilpinä. Valitettavasti Goldstone ei mainitse sitä lainkaan.

Oletettavasti tämä yksipuolisuus johtuu siitä, että sellaiset maat kuin Saudi Arabia, Libya ja Pakistan johtivat tämän raportin laatimista Yhdistyneiden Kansakuntien asiasta vastaavan komitean kautta. Nämä maat eivät ole varsinaisesti maailmankuuluja loistavista ansioistaan demokratiassa ja sananvapaudessa. Jos olet tekemisissä tällaisten maiden kanssa, ne tartuttavat sen sinuun. Valitettavasti juuri se vaikutti myös Goldstoneen, ja siksi äänestin parlamentin yhteistä päätöslauselmaa vastaan. Itse asiassa päätöslauselma on aivan yhtä yksipuolinen kuin Goldstonen raportti.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, äänestin Goldstonen mietintöä vastaan. Minusta on häpeä, että Euroopan parlamentti hyväksyi, vaikkakin niukalla enemmistöllä, tämän mietinnön, koska tämä oli hyvin yksipuolinen, ja täytyy sanoa, että täällä salissa oli melko suuri sisäinen ristiriita.

Kommentoin yhtä kohtaa. Yli 600 Euroopan parlamentin jäsentä äänesti aivan oikein, että Hamas on terroristijärjestö. Siitä huolimatta, että me olimme melkein yksimielisesti sitä mieltä, että Hamas on terroristijärjestö ja me kuitenkin, tai enemmistö täällä salissa äänesti tämän mietinnön puolesta ja ikään kuin hyväksyi sen toimet. Kaiken sen 8 000 rakettia, minkä Hamas on lähettänyt Israelin siviilikeskuksiin.

Katson, että Israel on uhan alla, minkä vuoksi Israel joutui puolustamaan omaa siviiliväestöä. Tässä suhteessa on kyllä surullista, että tämä hyvin yksipuolinen mietintö meni läpi, vaikkakin pienellä enemmistöllä. Toivon, että tällaista vakavaa häpeätahraa ei enää jatkossa ilmene, vaan me tosiaankin eurooppalaisina taistelemme demokratian, ihmisoikeuksien ja mielipiteenvapauden puolesta ja viemme demokratiaa voimakkaammin Lähi-itään.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Tuomari Goldstonea ei varmasti voi pitää puolueettomuuden perikuvana. Äänestin raporttia vastaan, koska minulla on sellainen vaikutelma, että raportissa pyritään esittämään Lähi-idän tilanne mustavalkoisena ja Israel "mustana" osapuolena – roistona. Tosiasiassa tilanne on paljon monimutkaisempi. Minusta meidän pitäisi välttää tällaisia yksipuolisia, yksiselitteisiä arvioita. Olen itse käynyt paikassa nimeltä Sderot – ja tekin olette tainnut käydä siellä, arvoista puhemies – joka on ollut Hamasin

taistelijoitten ampumien useiden satojen ohjusten kohde, kuten Hannu Takkula juuri totesi. Siksi Euroopan parlamentin ei pitäisi jatkossa erityisemmin kerskua tällä raportilla.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, me olemme kuulleet tässä keskustelussa puhuttavan paljon suhteellisuudesta, ja ihmettelen, mikä Israelin vastustajien mielestä on suhteellista. Ihmettelen, olisiko heidän mielestään ollut parempi, jos juutalaisvaltio olisi yksinkertaisesti syytännyt vastaavan määrän taisteluvälineitä sattumanvaraisesti Gazaan? Olisiko se ollut oikeasuhteinen vastatoimi?

Haluaisin myös tarkastella suhteellisuutta tai sen puutetta tässä raportissa. Goldstonen raporttia lukiessa tulee aavemainen tunne, että lukee väkivaltaisesta hyökkäyksestä ja että kirjoittaja on unohtanut mainita tapahtumien liittyvän nyrkkeilyotteluun. Asiayhteys ei tule lainkaan esille.

En väitä, että Israel pitäisi jättää arvostelun ulkopuolelle, enkä väitä, että Cast Lead pitäisi jättää arvostelun ulkopuolelle. Virheitä on tehty. Israel haluaa saada aikaan tilanteen, jossa sillä on vakaa palestiinalaisyhteisö hyvänä naapurina, mutta tämä infrastruktuuria tuhoava politiikka on jarruttanut tavoitteen saavuttamista. Vastaavasti tämän raportin puolueellisuus ja sävy ovat työntäneet entistä kauemmaksi syrjään ajatuksen kahden valtion ratkaisusta, jossa israelilaisten ja palestiinalaisten yhteisöt elävät rinnakkain rauhanomaisina naapureina.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, Saksan vapaan demokraattipuolueen FDP:n valtuuskunta Euroopan parlamentissa äänesti tänään Goldstonen raportin suositusten täytäntöönpanoa koskevaa useiden ryhmien päätöslauselmaa vastaan. On mahdotonta äänestää sellaisen raportin puolesta, jonka toimeksianto on ollut erittäin kiistanalainen – yksikään Euroopan parlamentin jäsenvaltio ei ole tukenut sitä. Me emme voi äänestää sellaisen raportin puolesta, jossa verrataan demokraattista Israelia ryhmää EU:n virallisesti terroristijärjestöksi nimeämään ryhmään ja jossa ei tarkastella asianmukaisesti konfliktin perimmäisiä syitä.

Äänestyspäätöksemme ei kuitenkaan tarkoita, että torjuisimme Cast Lead -operaatioon liittyvien tapahtumien tutkimisen. Itse asiassa päinvastoin. Israelin pitäisi todellakin tutkia perusteellisesti operaation kaikkia näkökohtia, ja jos lakia on rikottu, heitä on rangaistava. Äänestyspäätöksemme ei myöskään tarkoita, että me tukisimme Israelin valtion hallituksen politiikkaa rauhanprosessissa. Olemme olleet erittäin mielissämme, kun olemme havainneet merkkejä siitä, että Israel ja palestiinalaiset käyvät keskusteluja, vaikkakin toistaiseksi välillisesti.

Yhdysvaltojen varapresidentti Bidenin vierailu osoittaa myös, että Obaman hallinto pyrkii tosissaan saavuttamaan alueella pysyvän rauhan. Sillä on meidän tukemme näissä ponnisteluissa. Siksi on vieläkin vaikeampaa ymmärtää, että Israel nolasi varapresidentin hyväksymällä uusien siirtokuntien rakentamisen Länsirannalle hänen vierailunsa aikana – toimenpide, jota arvostelivat oikeutetusti muutkin kuin palestiinalaiset.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0134/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unioni on lähettänyt Valko-Venäjälle selvän viestin siitä, että se on valmis harkitsemaan kahdenvälisiä suhteita uudelleen, jos Valko-Venäjä ei lopeta ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden rikkomista ja ryhdy korjaaviin toimenpiteisiin.

Samanaikaisesti haluan ilmaista paheksuntani Valko-Venäjän presidentin antamasta säädöksestä, joka koskee Internetin valvontaa ja jossa monissa kohdissa selvästi evätään sanan- ja lehdistönvapaus. Tällainen oikeustoimi rajoittaa vapautta ja demokratiaa Valko-Venäjällä ja syventää kansalaisten ja muiden maiden sekä Euroopan unionin epäluottamusta tämän valtion viranomaisia ja niiden edustajia kohtaan. Kansalaisyhteiskunnan ja demokraattisen opposition viimeaikaisten pidätysten yhteydessä ei voi välttyä huomaamasta, miten lyhyt aika on säädöksen voimaantulosta kuluvan vuoden heinäkuussa ensi vuoden alussa pidettäviin presidentinvaaleihin.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Haluaisin kiittää kollegojani tämän päätöslauselman laatimisesta ja hyväksymisestä Euroopan parlamentissa.

Hyväksymällä tämän päätöslauselman me olemme ilmaisseet tukemme perusoikeuksien ja kansalaisoikeuksien puolustamiselle kansalliset vähemmistöt mukaan lukien. Se on samalla aloite Euroopan perustana olevien demokratian perusperiaatteiden ja suvaitsevaisuuden puolustamiseksi. Olen tyytyväinen parlamentin asiaa koskevaan viralliseen kantaan, jossa tuetaan puolalaisten vähemmistöä Valko-Venäjällä.

Haluan hyödyntää tämän tilaisuuden korostaakseni, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden pitäisi näyttää esimerkkiä muille maille ja naapureillemme ja huolehtia siitä, että kansallisten vähemmistöjen oikeuksia kunnioitetaan kaikilta osin jäsenvaltioissamme.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Äänestin Valko-Venäjää koskevan päätöslauselman hyväksymisen puolesta. Päätöslauselmassa me vaadimme Angelika Borysin johtaman puolalaisten liiton laillistamista Valko-Venäjällä ja ilmaisimme solidaarisuutemme kaikille Valko-Venäjän kansalaisille, jotka eivät voi kaikilta osin hyödyntää kansalaisoikeuksiaan.

Sain eilen kirjeen Valko-Venäjän Puolan-suurlähettiläältä. Hän ilmaisi huolensa siitä, että Euroopan parlamentin jäsenet aikovat hyväksyä päätöslauselman. Hänen mielestään se johtuu tilanteen puolueellisesta käsittelystä Puolan tiedotusvälineissä. Se ei ole totta. Päätöslauselman perustelut ovat huomattavasti syvällisempiä. On kyse kansalaisten perusoikeuksien kunnioittamisesta, vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisesta ja vähimmäisvaatimusten varmistamisesta ja sen seurauksena siitä, mikä on hyväksi Valko-Venäjälle ja valkovenäläisille.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuin päätöslauselmaa kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten vähemmistöjen tilanteesta Valko-Venäjällä, ja haluaisin nyt ilmaista jälleen kerran suuren huoleni viimeaikaisista kansalaisyhteiskunnan jäsenten ja kansallisten vähemmistöjen ja heidän järjestöjensä ihmisoikeuksien rikkomisesta Valko-Venäjällä. Haluan ilmaista täyden solidaarisuuteni kansalaisille, jotka eivät saa nauttia kaikista kansalaisoikeuksistaan.

Haluan myös tuomita voimakkaasti Valko-Venäjän puolalaisten liiton puheenjohtajan Angelika Borysin sekä oppositiossa olevan Valko-Venäjän yhdistyneen kansalaisliiton ja Valko-Venäjän yhdistyneiden demokraattisten voimien johtajan Anatoli Lebedkon pidätyksen. Anatoli Lebedko on vierailut tässä parlamentissa useita kertoja.

Valitettavasti Valko-Venäjän kansalaiset eivät voi hyödyntää Euroopan unionin monia hankkeita ja ehdotuksia osana itäistä naapuruuspolitiikkaamme.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, minusta Valko-Venäjän tilanteesta on erittäin tärkeää, että me eurooppalaisina tässäkin muistamme, mitkä ovat meidän arvomme.

Haluan peräänkuuluttaa tätä sen vuoksi, että äsken oli tuo surullinen äänestys Goldstonen mietinnöstä, ja kaikissa asioissa, koskivatpa ne sitten Valko-Venäjää, Lähi-itää, Kauko-Aasiaa tai Afrikkaa, meidän pitää muistaa, mikä on meidän perustamme. Meidän perustamme ovat demokratia, ihmisoikeudet ja mielipiteenvapaus. Tämä on koko Euroopan unionin oikeutus, Euroopan unionin arvoyhteys, joka pyrkii näitä edistämään. Valko-Venäjällä meidän on vietävä tätä viestiä eteenpäin. Meidän on huolehdittava siitä, että vähemmistöjen oikeudet otetaan siellä huomioon, ja huolehdittava myös siitä, että uskonnolliset vähemmistöt, jotka ovat joutuneet siellä erilaisten vainojen kohteeksi, että myös heidän ihmisoikeutensa, heidän uskonnonvapautensa tunnustetaan.

Meidän eurooppalaisina on erittäin tärkeää huolehtia, että viemme eurooppalaista viestiä myös Valko-Venäjälle ja sitä kautta luomme sinne toivon näköalan.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka tuen suurta osaa tämän päätöslauselman sanamuodoista, mietin, onko meillä parhaat edellytykset läksyttää Valko-Venäjää sen demokratian puutteista. Me valitamme, että Valko-Venäjällä on heikko kumileimasinparlamentti, mutta katsokaa ympärillenne. Täällä me säyseästi kumileimaamme 27-jäsenisen politbyroomme päätöksiä. Me valitamme siitä, että vaikka heillä on vaalit, he vääristelevät niiden tuloksia. Meillä taas toisaalta järjestetään rehellisiä kansanäänestyksiä mutta niiden tulokset jätetään huomiotta. Me valitamme Neuvostoliiton koneiston jäänteestä ja ylläpidämme silti yhteistä maatalouspolitiikkaamme, sosiaalipolitiikkaa koskevaa lukuamme, 48-tuntista viikkoamme ja muuta euro-korporatismiin koneistoa.

On pieni ihme, että SEV-maiden järjestelmään kuuluvat vanhat kommunistipuolueet johtivat ”kyllä”-kampanjoita, kun maat hakivat *Evropeyskiy soyuzin* jäsenyyttä. Joillekin niistä itse asiassa se tuntui kotiinpaluulta. Mieleeni tulee *Eläinten vallankumouksen* pelottavat loppusivut, joilla eläimet katsovat miehestä sikaan ja siasta mieheen ja tajuavat jo silloin, etteivät osaa sanoa, kumpi on kumpi.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, sen lisäksi, että kyseenalaistan tämän päätöslauselman varsinaisen sisällön, haluan myös kyseenalaistaa sen periaatteen.

Ranskalaiset, flaamilaiset, unkarilaiset, saksalaiset ja itävaltalaiset isänmaanystävät ovat jatkuvan oikeudellisen, ammatillisen ja poliittisen vainon kohteena, ja sitä tukee kaikessa välinpitämättömyydessään parlamentti, joka väittää toimivansa esimerkkinä käytännössä koko maailmalle ja erityisesti sen rajojen ulkopuolella oleville.

Esimerkiksi viime viikolla me hyväksyimme Ukrainaa koskevan päätöslauselman, johon kuuluvaa määrystä monet ukrainalaiset isänmaanystävät aivan oikeutetusti pitävät loukkaavana heidän kansallista sankariaan Stepan Banderaa kohtaan. Eittämättä hän pyrki äärimmäisen vaikeissa olosuhteissa tasapainottelemaan kahden totalitarismin muodon välillä: Hitlerin ja Neuvostoliiton. Se ei vähennä hänen sankarin mainettaan monien ukrainalaisten silmissä, jotka oikeutetusti kokevat tulleen tämän parlamentin enemmistön nöyryyttämiksi.

Kansalliset sankarit ovat yleisesti taistelleet naapureitaan vastaan. Loukkaako ystävääni Nick Griffiniä, todellista brittiläistä patrioottia, se, että meille Jeanne d'Arc on kansallinen sankaritar? Ei varmasti! Itse haluaisin, että parlamenttimme osoittaisi samanlaista varautuneisuutta muiden vieraiden valtioiden sankareita kohtaan.

Päätöslauselmaesitys B7-0133/2010

Kay Swinburne, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ECR tunnustaa, että rahoituspalvelualan ei voida odottaa selviävän kriisistä ilman rangaistusta. Häikäilemättömällä toiminnalla on aiheutettu valtavasti vahinkoa, ja asianosaisten on maksettava tämän sotkun selvittämisen kustannukset. On myös luotava uusia järjestelmiä, joilla varmistetaan, että tämä ei koskaan toistu ja että järjestelmän puutteiden vakauttamiseen on hätätapauksessa käytettävissä varoja.

On mahdollista, että kansainvälisen sopimuksen yhteydessä on nyt on aika jonkinlaiselle rahasiirtoja koskevalle verolle. Vaikka tällaisen järjestelmän perustamiseen liittyvät käytännön asiat herättävät epäilyksiä, mitään toimenpiteitä ei pitäisi sulkea pois niin kauan, kun koko kansainvälinen yhteisö tukee niitä ja on takeet siitä, että ne toimivat eikä niitä voida välttää.

Annamme tukemme suurelle osalle tämänpäiväistä päätöslauselmaa, mutta vastustamme 7 kohtaa kahdesta syystä. Ensinnäkin vastustamme Euroopan unionin uusia veronkanto-oikeuksia. Tässä kohdassa – vaikka se onkin muotoiltu huolellisesti – esitetään, että se on toivottu tulos. Toiseksi koko rahasiirtojen verotusta ei pitäisi käyttää rahan hankkimiseen lempihankkeisiin, ovatpa ne miten arvokkaita tahansa. Sen sijaan sillä on varmistettava rahoitusvakaus tulevaisuudessa ja suojeltava senkaltaisilta tapahtumilta, jotka ovat aiheuttaneet hiljattaisen talouskaaoksen.

Tässä päätöslauselmassa sen nykymuodossa on keskitytty liikaa rahasiirtojen verotusratkaisuun, esitetään veronkanto-oikeuksien antamista EU:lle jäsenvaltioiden sijaan, ehdotetaan kerättyjen varojen hyödyntämistä kehitysyhteistyö- ja ilmastonmuutoshankkeisiin rahoitusalan vakauttamisen sijaan ja esitetään lopuksi, että EU-vero voisi olla toteutuskelpoinen, vaikka se ei olisi käytössä maailmanlaajuisesti. Näistä syistä me olemme äänestäneet tätä päätöslauselmaesitystä vastaan.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin rahasiirtojen verotusta koskevasta päätöslauselmasta tyhjää, koska se on toivottoman puutteellinen jättimäisten hedge-rahastojen ja niin sanottujen ”arvovaltaisten” pankkien, kuten Goldman Sachsin, kohtuuttoman yhteiskunnan vastaisen keinottelun torjumisessa ympäri maailman.

The Wall Street Journal -lehti kertoi hiljattain 8. helmikuuta New Yorkissa pidetyistä yksityisistä päivällisistä, joihin osallistui 18 suurimman hedge-rahaston edustajia ja joissa keskusteltiin euron vastaisesta keinottelusta. Jo kuukausien ajan nämä rahoitushait, jotka tunnetaan nimellä hedge-rahastot ja joiden hallinnassa on yli 2 000 miljardia euroa, ovat keinotelleet tarkoituksellisesti euroa ja erityisesti Kreikkaa vastaan miljardien yksityisen voiton saamiseksi.

Uskomatonta kyllä, EU:n komissio ei pysty kohottamaan sormeakaan niiden estämiseksi vaan tosiasiaa vehkeilee näiden talousrikollisten kanssa pelottelemalla Kreikan työläisiä ja köyhiä vaatien heidän elinolojensa kurjistamista maksaakseen näiden loiseläinten vaatimat lunnaat.

Me emme tarvitse rahoitusveroa. Meidän on otettava nämä hedge-rahastot ja suuret pankit julkiseen omistukseen ja demokraattiseen valvontaan, jotta voimme hyödyntää niiden valtavat voimavarat investointeihin, jotka poistavat köyhyyden ja hyödyntävät yhteiskuntaa sen sijaan, että tuhoaisi sen yksityisen ahneuden vuoksi.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, me äänestimme tyhjää, mutta pääasiallisena tarkoituksena oli ottaa kantaa Euroopan unionin ja komission selvää aikomusta vastaan: aikomusta ottaa käyttöön vero, kuten komission jäsen Šemeta esitti hiljattaisessa lausunnossaan *European Voicessa* vähimmäispäästöveron oletetusta välittömästä käyttöönotosta.

Me vastustamme sitä, että Euroopan unionille annettaisiin valtuudet kantaa välittömiä veroja, mikä on lähes kaikissa jäsenvaltioissa perustuslain vastainen etuoikeus, koska se rikkoo periaatetta ”*No taxation without representation*”. Me vastustamme kaikilla mahdollisilla tavoilla kaikkia pyrkimyksiä ottaa käyttöön välitön vero ja perustamme kantamme myös Saksan perustuslakituomioistuimen kesäkuussa 2009 tekemään päätöksen.

Haluan muistuttaa teitä siitä, että puheenjohtaja Van Rompuy vihjasi tähän, kun hän viikko ennen nimitystään Bilderberg-ryhmään – joka ei kuulu maailman avoimimpiin ryhmiin – pidetyssä salaperäisessä kokouksessa ilmoitti – ja jopa sitoutui siihen itse – ehdotuksesta EU:n välittömäksi CO₂-veroksi joka aiheuttaisi polttoaineiden hintojen, palvelujen ja niin edelleen välittömän nousun ja olisi siten EU:n kansalaisten kannalta haitallista.

Tämä EU-veroehdotus on perustuslain vastainen.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole vakuuttunut rahasiirtojen verotuksesta mutta hyväksyn ehdotuksen tukijoiden vilpittömät perustelut. Tämä on aihe, josta hyväntahtoiset ihmiset voivat tehdä erilaisia johtopäätöksiä.

Kyse ei kuitenkaan missään tapauksessa ole tällaisen veron määräämisestä pelkästään Euroopan unionissa. Pelkästään alueellisesti sovellettu Tobinin vero johtaa pääoman pakenemiseen sellaisille lainkäyttöalueille, joilla tällaista veroa ei kanneta, joten miksi tämä parlamentti on juuri äänestänyt niin suurin luvuin Euroopan unionin kannalta haitallisen järjestelmän puolesta?

Vastaus on, että se täyttää tietynlaisten parlamentin jäsenten kaikki odotukset. Se vahingoittaa pankkiireja, se vahingoittaa Lontoon Cityä ja ennen kaikkea se tuottaa Euroopan unionille itsenäisen tulovirran, mikä tarkoittaa, että verojen ei tarvitse siirtyä jäsenvaltioille.

Yhdessä erilaisten muiden ehdotusten kanssa, joita on tulossa muun muassa rahoitusvalvonnan yhdenmukaistamista varten, kuten vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annettu direktiivi, me näemme, että Lontoon Cityyn kohdistuu suuri uhka, ja me näemme, että Euroopan unioni sysätään köyhyyteen ja merkityksettömyyteen.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki, jotka tarkastelevat viimeaikaista rahoituskriisiä, ihmettelevät, miten me sallimme sääntelyn ja valvonnan johtavan tilanteeseen, jossa päädyimme siihen, että pankkien katsotaan olevan liian suuria tekemään konkurssi ja miljardeja veronmaksajien rahoja käytetään näiden pankkien pönkittämiseen.

Kun pohditaan tätä ajatusta maailmanlaajuisesta rahasiirtojen verotuksesta, voi vaikuttaa järkevältä, että haluamme auttaa rahoituskriisin uhreja myös köyhemmissä maissa.

Mutta jos mietimme, miten se todellisuudessa toteutettaisiin ja mikä olisi sen todellinen vaikutus, ja seuraamme sitä koko rahoitusmarkkinoiden ketjua pitkin, huomaamme, että pankit siirtävät kustannukset asiakkailleen. Se vaikuttaisi myös huomattavasti niihin meistä, jotka haluavat käydä kauppaa kehitysmaiden kanssa tai kehitysmaiden yrittäjien kanssa, jotka haluavat käydä kauppaa muun maailman kanssa, ja nostaisi vakuutusmenoja, jotka ovat niin oleellinen osa kansainvälistä kauppaa.

Jos me haluamme todella ratkaista tämän ongelman, meidän ei pitäisi antaa miljardeja veronmaksajien rahoja korruptoituneille tai epäpäteville hallituksille. Meidän pitäisi varmistaa, että poistamme tulliesteitä sekä EU:sta että köyhistä maista, jotta voimme auttaa köyhempien maiden yrittäjiä luomaan hyvinvointia ja pelastamaan ihmiset köyhyydeltä.

Päätöslauselmaesitys B7-0132/2010

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Arvostan Euroopan unionin ponnisteluja pankkitapahtumien yhtenäisen järjestelmän käyttöönottoiseksi euroalueella.

Toisaalta pankit näyttävät käyttävän väärin näiden uusien sääntöjen käyttöönottoa asiakkailtaan perimien maksujen nostamiseen. Jos toisaalta pankkimme muuttavat Euroopan unionin painostuksesta maksujaan

rajat ylittävistä SEPA-siirroista euroalueella niin, että ne ovat samalla tasolla kuin sisäiset siirrot, rahan tallettamisen ja nostamisen maksut pankkikonttoreissa nousisivat samanaikaisesti. Meille kaikille on selvää, että pankkien kustannukset käteisen käsittelystä konttoreissa eivät ole uusien sääntöjen myötä muuttuneet millään tavalla.

Siksi meidän todettava kovaäänisesti, että se, että pankit käyttävät hyväkseen euroalueella käyttöön otettuja uusia sääntöjä lisätäkseen voittojaan kansalaistemme kustannuksella, on silmiinpistävän tyhmää. Siksi meidän velvollisuutemme on valvoa tarkasti, miten rahoituslaitoksia koskevia uusia säädöksiä sovelletaan.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0154/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Äänestin päätöslauselman hyväksymisen puolesta, koska valitsijakuntani edustajana en voi hyväksyä, että mistään asiasta sovittaisiin heidän selkänsä takana ja heidän tahtoaan vastaan. Lissabonin sopimuksessa on annettu Euroopan parlamentille uusia toimivaltuuksia, minkä vuoksi Euroopan parlamentin pitäisi kyetä turvaamaan kansalaisten oikeudet.

Olen samaa mieltä päätöslauselman laatijoiden kanssa, kun he arvostelevat tapaa, jolla komission neuvottelut tuoteväärengösten torjuntaa koskevasta kauppasopimuksesta on pidetty salassa, sekä yhteistyön puutetta Euroopan parlamentin kanssa tässä asiassa. Tämä toimi on suunnattu viranomaisten toimintaa koskevien tietojen yleistä saatavuutta koskevaa EU:n lainsäädäntöä vastaan ja rajoittaa myös yksityisyydensuojaa. Siksi on hyvä, että Euroopan parlamentti on tuonut esiin kysymyksen Euroopan komission neuvottelujen avoimuudesta samoin kuin tuoteväärengökset ja niiden ehkäisy.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuoteväärengösten torjumista koskevasta kauppasopimuksesta parhaillaan käytävät neuvottelut ovat kaikkea muuta kuin avoimet. Nykyisen neuvottelukaavan käyttö maailmanlaajuisen sopimuksen luomiseen on kaikilla tavoin vastakkainen avoimille ja demokraattisille prosesseille, joita meidän pitäisi voida odottaa lainsäätäjiltämme. Sopimuksen sisällöstä riippumatta ei ole hyväksyttävää välttää julkista valvontaa, kun luodaan politiikkoja, jotka vaikuttavat suoraan niin moniin EU:n kansalaisiin.

Mitä tulee sisältökysymykseen, meidän on kiinnitettävä kaikki huomiomme Euroopan tietosuojavalvottuun, joka on antanut hyvin voimakkaasti muotoillun lausunnon näistä neuvotteluista. Hän kannustaa voimakkaasti Euroopan komissiota käymään julkista ja avointa vuoropuhelua tuoteväärengösten torjumista koskevasta kauppasopimuksesta. Hän toteaa myös, että vaikka teollis- ja tekijänoikeudet ovat yhteiskunnan kannalta tärkeitä ja niitä pitää suojella, niitä ei pitäisi asettaa yksilön perusoikeuksien, kuten yksityisyydensuojan, tietosuojan ja muiden oikeuksien, kuten syyttömyysolettaman, tehokkaan oikeudellisen suojelun ja sananvapauden, yläpuolelle. Lopuksi hän toteaa, että periaate, jonka mukaan Internetin käyttö estettäisiin ”kolmen rikkeen” jälkeen, rajoittaisi syvällisesti EU:n kansalaisten perusoikeuksia ja -vapauksia.

Tämä on kaikkien EU:n kansalaisten kannalta hyvin tärkeä asia, ja se, miten komissio ja parlamentti sitä käsittelevät, kertoo paljon vastuullisuudesta ja avoimuudesta.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi tämän päätöslauselmaesityksen tärkeistä kohdista on se, että me onnistuimme saavuttamaan koko parlamentin kattavan liittoutuman.

Yksi alue, josta vallitsi yksimielisyys, oli se tosiasia, että näitä neuvotteluja koskevien merkityksellisten tietojen puuttuessa blogimaailmassa ja muualla nähtiin huhuja, joissa väitettiin ehdotetun esimerkiksi kannettavien tietokoneiden ja MP3-soittimien takavarikointia rajoilla. Kaikille parlamentissa oli täysin selvää, että me halusimme tietoa ja lisää avoimuutta tuoteväärengösten torjumista koskevasta kauppasopimuksesta käytävistä neuvotteluista.

Komission jäsen kuuli eilen illalla tämän viestin voimakkaasti ja selvästi, ja olen hyvin tyytyväinen siihen, että hän on luvannut antaa meille lisätietoja. Jos komissio neuvottelee 27 jäsenvaltion ja EU:n puolesta, on oleellisen tärkeää, että me tiedämme, mikä on neuvottelutilanne, ja että tehdään täydellinen vaikutustenarviointi siitä, mitä on ehdotettu, jotta nähdään, miten se vaikuttaa EU:n teollisuuteen.

Olen tyytyväinen komission jäsenen eilisiltäisiin kommentteihin ja odotan innolla, että avoimuus lisääntyy.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Minua huolestuttaa Euroopan komission käytäntö ja menettelytavat neuvotteluissa tuoteväärengösten torjumista koskevasta kauppasopimuksesta.

Neuvotteluja käydään salassa, suljettujen ovien takana, eikä niistä tiedoteta Euroopan parlamentille ja sen jäsenille, joiden pitäisi loppujen lopuksi hyväksyä tämä asiakirja. Mielestäni meidän pitäisi muuttaa menettelyjä

sen suhteen, milloin Euroopan komissio olettaa parlamentin kantavan vastuun kaikista sopimuksista, joita sille esitetään. Ei myöskään ole hyvä viesti Euroopan kansalaisille tai muulle maailmalle, jos meidän täytyy toistuvasti palauttaa kansainväliset sopimukset Euroopan komissiolle tarkistettavaksi. Tällainen toiminta ei ole osoitus Euroopan unionin tärkeimpien toimielinten välisestä hyvästä viestinnästä.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0181/2010

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten monet meistä tietävät, GSP-järjestelmää ollaan tarkistamassa ja nykyinen järjestelmä on nyt tiensä päässä.

Yksi hyvin tärkeä asia GSP- ja GSP+-järjestelmien tarkastelussa on se, että neuvoteltaessa talouskumppanuussopimuksista monet ehdotettujen alueiden yksittäiset valtiot vastustivat sopimuksen tekemistä EU:n kanssa.

Olen aina arvostellut talouskumppanuussopimuksissa sitä, että niissä sovelletaan kauppaa yhtä ja samaa lähestymistapaa. Hälyttävää oli myös se, että komission kanssa käydyn keskustelun aikana yksi virkailijoista ilmoitti, että talouskumppanuussopimuksissa ei ole kyse pelkästään kaupasta vaan myös EU:n alueellisen yhdentymisen mallin viennistä.

Jotkin yksittäiset maat haluavat tehdä sopimuksen EU:n kanssa ja viedä tavaroitaan ja palveluitaan meille etuuskohteluperiaatteella. Siksi meidän pitäisi ehdottaa, että niille maille, jotka haluavat tehdä kauppasopimuksen mutta jotka eivät täytä talouskumppanuussopimusten ehtoja, tarjotaan vaihtoehtona GSP+-järjestelmää, ja meidän pitäisi olla aiempaa joustavampia.

Toivottavasti autamme siten yrittäjiä luomaan hyvinvointia ja pelastamme ihmisiä köyhyydeltä monissa näistä maista.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Etelä-Afrikka ja Keski-Amerikka ovat miltei huomaamatta liukumassa eräänlaiseen autokratian muotoon – yhdenlaiseen *uus-caudillismi*in. Nicaraguassa, Venezuelassa, Ecuadorissa ja Boliviassa on nähty sellaisten hallintojärjestelmien nousu, jotka eivät ole aivan diktatuureja mutta eivät varmasti myöskään tue parlamentaarista demokratiaa – ihmisiä, jotka on tosin valittu legitimiti vaaleilla mutta jotka ovat sitten ryhtyneet purkamaan kaikkia heidän valtansa esteitä: vaalilautakunnan, korkeimman oikeuden, parlamentin ja monissa tapauksissa lakkauttamaan perustuslain ja kirjoittamaan uudelleen – ”perustamaan uudelleen”, kuten he sanovat – valtionsa sosialististen periaatteiden mukaisesti.

Kun tällaista tapahtuu, ketä vasemmisto voi arvostella tuossa osassa maapalloa? Yksi harvoista hallintojärjestelmistä, joita kansa aidosti tukee, on Álvaro Uriben hallinto Kolumbiassa, jolla on yli kolmen neljänneksen tuki, koska hän on palauttanut järjestyksen tähän onnettomaan maahan ja ryhtynyt toimenpiteisiin sekä vasemmiston että oikeiston puolisolitaallisia ryhmittymiä vastaan. Osoittaa erikoista tapaa arvottaa asioita, että jotkut tässä parlamentissa ovat päättäneet kiusata juuri häntä. Heidän on syytä hävetä.

(ES) On väärin, että puolisolitaallisten ryhmittymien toimintaa helpotetaan, se on häpeällistä!

Mietintö: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, kiitän kollegaani Gabriele Albertinia hänen erinomaisesta työstään tämän EU:n politiikan kannalta keskeisen aiheen parissa. Unioni on Lissabonin sopimuksen voimaantulosta lähtien kantanut aiempaa enemmän vastuuta ulkoasioista ja yhteisestä turvallisuuspolitiikasta, ja uskoakseni monet meistä toivovat, että toimitelin, johon me kuulumme, kantaa aiempaa enemmän vastuuta ulkoasioista ja osallistuu niihin enemmän.

Olen erityisesti samaa mieltä siitä, että YUTP:n korkean edustajan pitäisi kuulla Euroopan parlamentin asiasta vastaavaa valiokuntaa tehdessään nimityksiä parhaillaan luotavan Euroopan ulkosuhdehallinnon johtotehtäviin ja että hänen pitäisi varmistaa, että Euroopan parlamentti sekä neuvosto saavat kaiken luottamuksellisen tiedon.

Siksi nyt valittu reitti on ensimmäinen tärkeä askel kohti vahvan Euroopan ulkopoliittikan luomista määrätietoisesti oman asemansa ja oman poliittisen painoarvonsa arvioimiseksi kansainvälisellä näyttämöllä.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tarkistuksia 17 D ja 19 vastaan, koska niissä hyökättiin Natoa vastaan ja vaadittiin poistamaan Naton tukikohdat täältä Euroopan unionista. Ne, jotka uskovat tähän EU:n hankkeeseen, ovat esittäneet yhtenä viimeisistä perusteluistaan, että EU on pitänyt rauhaa

yllä Euroopassa viimeisten 50–60 vuoden ajan. Se on kyllä valhe, koska itse asiassa juuri Nato joukkoineen on pitänyt yllä rauhaa Euroopassa.

Mielestäni on häpeällistä, että tämä parlamentti on sallinut äänestyksen tällaisesta tarkistuksesta. Huomasin, että tätä tarkistusta ehdottanut ryhmä on itse asiassa jäänne epäonnistuneesta ideologiasta, joka piti kansalaisensa muurien takana ja rikkoi heidän perusihmisoikeuksiaan. Juuri Naton joukot suojelivat muuta Eurooppaa tältä painajaiselta. Haluan merkittäväksi pöytäkirjaan kiitollisuuteni Yhdysvalloille ja Kanadalle sekä muille Nato-maille, jotka säästivät meidät tältä painajaiselta. Mielestäni on Yhdistyneen kuningaskunnan etujen mukaista tehdä yhteistyötä näiden kaikkien maiden kanssa Euroopan unionin muodostaman uuden totalitarismin muodon vastustamiseksi.

Mietintö: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta, koska halusin korostaa sitä, että voimme ylpäästi jakaa kannan, joka koskee toivoa siviili- ja sotilassynergian ja -yhteistyön lisääntymisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden välillä kunnioittaen kuitenkin samalla sitoutumattomia tai neutraaleja kantoja.

Pidän tärkeänä myös sitä, että perustetaan koordinoitimekanismeja varten elin, kuten YUTP:n korkean edustajan alaisuudessa toimiva pysyvä Euroopan unionin operaatiokeskus, joka mahdollistaisi siviili- ja sotilasoperaatioiden yhteisen suunnittelun tehokkaan koordinoinnin. Sen tarkoituksena olisi poistaa ongelmia, häiriöitä ja viipeitä, joita nykyjärjestelmässä valitettavasti yhä ilmenee.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitos kärsivällisyydestänne. Äänestin tätä mietintöä vastaan, koska siinä toistetaan Lissabonin sopimuksen puolustus- ja turvallisuusstrategiaa koskevat vaaralliset suuntaviivat. Siinä toisin sanoen vaaditaan Euroopan unionin militarisoimista, laillistetaan sotilaalliset interventiot, tunnustetaan Naton johtoasema ja tiivis suhde siihen ja kannustetaan myös sotavoimien lisäämiseen kriisien ja suurien yhteiskunnallisten tarpeiden aikana.

Mielestäni Euroopan unionin pitäisi nyt enemmän kuin koskaan, kun maailman arkkitehtuuri on tarkasteltavana, omaksua rauhanomainen politiikka ja erilainen poliittinen näkemys turvallisuudesta, noudattaa riippumatonta ulko- ja puolustuspolitiikkaa Yhdysvalloista vapautettuna, pyrkiä sopimaan kansainväliset erimielisyydet poliittisin keinoin ja näyttää tietä kansainvälisen oikeuden kunnioittamisessa ja YK:n aseman parantamisessa.

Mielestäni tällainen politiikkaa ilmaisisi paremmin EU:n kansalaisten näkemyksiä.

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Se, että suuri enemmistö hyväksyi tämän mietinnön, osoittaa, että meidän on oltava huolestuneita pienistä ja keskisuurista yrityksistä. Tällä hetkellä 5,4 miljoonaa mikroyritystä on velvollisia laatimaan tilinpäätöksen, vaikka niiden toiminta-alue on rajoittunut vain tietyille paikkakunnalle tai alueelle. Jos nämä yritykset eivät ole mukana rajat ylittävässä toiminnassa eivätkä myöskään toimi kansallisella tasolla, raportointivelvollisuus luo vain tarkoituksettoman hallinnollisen rasituksen ja aiheuttaa kustannuksia näille kaupallisille yrityksille (noin 1 170 euroa).

Siksi tässä mietinnössä suositellaan, että jäsenvaltiot luopuvat sellaisten kaupallisten yritysten raportointivelvollisuudesta, jotka täyttävät kaksi seuraavista ehdoista tullakseen katsotuksia mikroyrityksiksi: taseen loppusumma on pienempi kuin 500 000 euroa, nettoliikevaihto on pienempi kuin 1 000 000 euroa ja/tai yrityksellä on keskimäärin 10 työntekijää tilikauden aikana. On ilmeistä, että mikroyritykset jatkavat kirjanpidon tekemistä kunkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Eurooppaa parhaillaan koettelevan kriisin aikana pienistä ja keskisuurista yrityksistä (mukaan lukien siksi myös mikroyritykset) koostuvaa yksityissektoria on kannustettava samalla, kun sitä pidetään tässä vaikeassa ilmapiirissä alueena, joka palkkaa valtion tai yksityisten suuryritysten irtisanomaa työvoimaa.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestän Klaus-Heiner Lehnen mikroyritysten tilinpäätöstä koskevan mietinnön puolesta, koska tuen aktiivisia toimenpiteitä, jotka poistavat byrokratiaa ja tukevat pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joihin syntyy niin Portugalissa kuin muuallakin Euroopassa eniten uusia työpaikkoja. Haluan tuoda esiin kysymyksen eriarvoisuuden syntymisestä tulevaisuudessa sisämarkkinoilla. Koska

jäsenvaltiot saavat valita, soveltavatko ne tätä toimenpidettä vai eivät, meillä on jatkossa samoille yrityksille erilaiset säännöt eri maissa.

Meidän on varmistettava, että näiden sääntöjen siirtämisestä kansalliseen lainsäädäntöön ei synny kielteisiä vaikutuksia suhteessa jatkuviin ponnisteluihin petosten ja veronkierron sekä talousrikollisuuden torjumiseksi (kansallisella, EU:n tai kansainvälisellä tasolla). On myös varmistettava, että osakkeenomistajia ja luotonantajia suojellaan.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Kaksi viimeisintä Euroopan unionin laajentumiskierrosta ovat tuoneet niin vanhoille kuin uusillekin jäsenvaltioille lukuisia hyötyjä mutta aiheuttaneet myös useita haasteita. Mielestäni päätöstä myöntää tietyt edut mikroyhteisöille pitäisi säädellä EU:n tasolla eikä sen pitäisi olla kunkin jäsenvaltion vastuulla. Se on ainoa tapa vähentää mikroyritysten byrokratiaa onnistuneesti ja saavuttaa tasapaino. Meidän on erityisesti pyrittävä poistamaan kaikki sellaiset esteet, jotka vaikeuttavat mikroyritysten toimintaa ja saavat ihmiset luopumaan EU:n tuen hakemisesta.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti hyväksyi keskiviikkona ehdotuksen, jonka tarkoituksena on lakkauttaa pienten ja keskisuurten yritysten velvollisuus julkaista tilinpäätöksensä. Hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi Euroopan komission ehdotti, että maat, jotka haluavat vapauttaa pk-yrityksensä tästä EU:n nykyllä lainsäädännössä asetetusta vuotuisesta velvollisuudesta julkaista tilinpäätöksensä. Minä vastustin tätä kumoamista, koska komission ehdotuksen seurauksena EU:n yhdenmukainen lainsäädäntökehys ei enää koske yli 70:tä prosenttia EU:n yrityksiä.

Mahdollisuus vapauttaa mikroyhteisöt velvollisuudesta laatia ja julkistaa tilinpäätöksensä ei auta vähentämään hallinnollista rasitusta. Pelkään nyt, että jos jäsenvaltiot soveltavat mikroyhteisöjen vapautusmahdollisuutta epäyhdenmukaisesti, se johtaa yhtenäismarkkinoiden jakautumiseen.

Siksi myös belgialaiset parlamentin jäsenet ja Belgian hallitus vastustavat ankarasti EU:n ehdotusta (Belgia on myös koonnut määrävähemmistön ministerineuvostossa, jossa ehdotuksesta vielä äänestetään).

Robert Dušek (S&D), kirjallinen.

– (CS) Mietinnössä ehdotuksesta yritysten tilinpäätöksiä koskevaksi direktiiviksi päätetään kehyksestä ja tilinpäätösvelvollisuuden laajentamisesta mikroyhteisöjen tapauksessa.

Toimenpiteen tavoitteena on vähentää hallinnollista rasitusta ja siten auttaa lisäämään mikroyhteisöjen kilpailukykyä ja talouskasvua. Olen tyytyväinen esittelijän ehdotukseen, jossa annetaan jäsenvaltioille valinnanvapaus ja lupa vapauttaa mikroyhteisöt tilinpäätöksen laatimisvelvollisuudesta eli tämän direktiivin soveltamisalasta. Jos on kyse yhteisöistä, joiden toiminta rajoittuu alueellisille tai paikallisille markkinoille ilman rajat ylittävää toimintaa, niitä ei pitäisi rasittaa EU:n lainsäädännön aiheuttamilla EU:n markkinoita koskevilla lisävelvollisuuksilla. Edellä mainituista syistä hyväksyn mietinnön sanamuodon.

Françoise Grossetête (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Klaus-Heiner Lehnen mietintöä vastaan, koska tilinpäätösvelvollisuuden poistaminen näiltä mikroyhteisöiltä ei vähennä yritysten todellisia kustannuksia mutta aiheuttaa suurta oikeudellista epävarmuutta. Tällainen vapautus heikentää luottamusta, jota tarvitaan hyvin pienten yritysten ja kolmansien osapuolien (asiakkaiden, toimittajien, pankkien) välisissä suhteissa.

Luotettavia tietoja on ylläpidettävä luoton saamiseksi. Ilman kirjanpitokehystä pankkiirit ja muut asiaankuuluvat osapuolet, jotka tulevat aina tarvitsemaan tietoja, ovat taipuvaisia vähentämään luotonantoaan. Tilanne on hyvin pienten yritysten kannalta tuhoisa.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin tänään Klaus-Heiner Lehnen mietintöä vastaan, koska mielestäni pienten ja keskisuurten yritysten hallintomenoja on vähennettävä osana koko Euroopan unionin yhtenäistä ja kattavaa lähestymistapaa.

Jos tämä ehdotus toteutetaan, yli 70 prosenttia eurooppalaisista yrityksistä – Luxemburgissa jopa yli 90 prosenttia – vapautettaisiin vaatimuksesta laatia vakiovuotoinen tilinpäätös.

Sen seurauksena menetettäisiin kyseisten yritysten vastuulliseen hallintoon tarvittava tärkeä päätöksentekoväline.

Jos jäsenvaltiot eivät pane tätä mikroyritysten vapautusta täytäntöön yhtenäisesti – mikä on erittäin todennäköistä – se johtaa sisämarkkinoiden pirstaloitumiseen.

Siksi tämä toimenpide on epätarkoituksenmukainen. Erityisesti yritykset, jotka harjoittavat rajat ylittävää kauppaa, joutuisivat epäedulliseen asemaan. Ainoa järkevä ratkaisu on yksinkertaistaa kaikkia eurooppalaisia mikroyrityksiä koskevia sääntöjä EU:n tasolla.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Erityisesti tällaisena aikana, kun talouskriisi on koetellut pienyrityksiä, velvollisuutenamme on pyrkiä tarjoamaan niille kaikki tuki, jonka avulla ne voivat elpyä ja tarjota vuorostaan tukea Euroopan taloudelle. Byrokratian vähentäminen on tässä yhteydessä tärkeää. Olen tyytyväinen tänään hyväksyttyyn päätökseen. Toivon, että mahdollisimman moni jäsenvaltio panee sen täytäntöön ihanteellisella ja tehokkaalla tavalla pienyritysten ja talouden hyödyksi.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjallinen. – (EL) Äänestin Klaus-Heiner Lehnen mietinnön puolesta, koska siinä jätetään jäsenvaltioiden oman harkinnan varaan, ottavatko ne huomioon eri heijastusvaikutukset, joita direktiivin soveltamisella voi olla niiden sisäisiin asioihin ja erityisesti sen soveltamisalaan kuuluvien yritysten määrään. Mikroyhteisöjen toiminnan rajat ylittävä merkitys on mitätön. Lisäksi tilinpäätösten julkaiseminen turvaa avoimuuden ja on välttämätön edellytys mikroyhteisöjen pääsyyllä luottomarkkinoille, julkisia hankintoja koskevien sopimusten saamiselle ja suhteille muihin yrityksiin.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Klaus-Heiner Lehnen mietintöä ja komission ehdotusta vastaan. Ne ovat askel taaksepäin sisämarkkinoilla ja muodostavat selvän vääristymisen riskin eurooppalaisten pienten ja keskisuurten yritysten välisessä kilpailussa.

On selvää, että tämän ehdotuksen seurauksia on valitettavasti aliarvioitu. Niissä ei myöskään ole otettu huomioon sitä, että jos EU:n direktiiviä ei ole, jäsenvaltiot antavat asiasta omia sääntöjään. Siksi ei ole lainkaan yllättävää huomata, että kaikki pk-järjestöt, eurooppalaiset järjestöt – ja minun tapauksessani belgialaiset eli Belgian keskiluokkien liitto "Union of the Middle Classes" ja yritysjärjestö "Federation for Enterprises" – vastustavat voimakkaasti tätä ehdotusta.

Kyllä, tuhat kertaa kyllä yritysten ja erityisesti pk-yritysten hallinnollisen rasituksen vähentämiselle, mutta yhtenäiselle vähentämiselle, joka saavutetaan ehdotuksella neljännen ja seitsemännen yhtiöoikeusdirektiivin yleisestä tarkastamisesta.

Robert Rochefort (ALDE), kirjallinen. – (FR) Meille esitetyn ehdotuksen mukaan jäsenvaltioille annetaan lupa vapauttaa tietyt yritykset (mikroyhteisöt) tilinpäätöksen laatimis- ja julkaisemisvelvollisuudesta. Kannatan tietysti voimakkaasti yritysten ja erityisesti pk-yritysten ja hyvin pienten yritysten hallinnollisen rasituksen vähentämistä. Komission ehdotus jää kuitenkin räikeällä tavalla tavoitteestaan: ensinnäkään ei ole selvää, vähentäisikö ehdotettu järjestelmä todella näiden yritysten hallinnollista rasitusta (tällä hetkellä kerättävä tilastotiedot on kerättävä muilla tavoin), ja toiseksi tämä teksti, joka jättää jäsenvaltioille päättäväisyyden vapautuksen soveltamisesta tai soveltamatta jättämisestä, uhkaa pirstaloida sisämarkkinat (erittäin todennäköisessä tilanteessa, jossa osa jäsenvaltioista soveltaa vapautusta ja osa ei). Tämä ehdotus olisi pitänyt perua ja huomio olisi pitänyt kiinnittää näiden pienyritysten hallinnollisen rasituksen helpottamiseen (yhtiölainsäädännön, tilinpäätösvaatimusten, kirjanpidon, tilintarkastuksen yksinkertaistamiseen ja niin edelleen) osana neljännen ja seitsemännen yhtiölainsäädäntödirektiivin yleistä tarkistusta, joka on suunnitteilla lähitulevaisuudessa. Äänestin siksi Klaus-Heiner Lehnen yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksiä koskevaa mietintöä vastaan.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Käsiteltävänä olevan ehdotuksen tavoite liittyy liiketoimintaedellytysten yksinkertaistamiseen ja erityisesti mikroyritysten taloutta koskevien tietojen toimittamisvaatimukseen tarkoituksenaan vahvistaa niiden kilpailukykyä ja kasvumahdollisuuksia.

Tässä yhteydessä olen tyytyväinen mietinnön sisältämiin muutoksiin, jotka koskevat mikroyritysten hallinnollisen rasituksen vähentämistä, koska mielestäni se on tärkeä toimenpide, joka piristää Euroopan taloutta ja auttaa torjumaan kriisiä. Tämä johtuu siitä, että mikroyritysten toiminnot rajoittuvat yksittäisille paikallisille tai alueellisille markkinoille, joilla tilinpäätösten laatiminen on työläs ja monimutkainen tehtävä.

En kuitenkaan tue ajatusta mikroyritysten vapauttamisesta tilinpäätöksen laatimisvelvollisuudesta. Se päätös jää itse asiassa kunkin jäsenvaltion tehtäväksi, koska se voisi vaikuttaa suoraan petosten ja veronkierron sekä talousrikollisuuden torjuntaan samoin kuin osakkeenomistajien ja luotonantajien suojeluun.

Siksi kannatan tasapainoisten ratkaisujen etsimistä ottaen huomioon tämän toimenpiteen soveltamistavan hyväksymisen sen sijaan, että asiakirjaan sisältyisi erityinen velvollisuus pitää kirjanpitoa liiketoimista ja rahoitusasemasta. Siksi äänestän tämän mietinnön puolesta muutamiin varauksin.

Marianne Thyssen (PPE), kirjallinen. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kun parlamentti hyväksyi maaliskuussa 2009 eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen (Small Business Act), käynnistettiin joukko poliittisia ehdotuksia liiketoimintaedellytysten muuttamiseksi Euroopassa pienten ja keskisuurten yritysten kannalta suotuisammiksi muun muassa yksinkertaistamalla hallintoa. Niin sanottujen ”mikroyhteisöjen” tilinpäätösjärjestelmän lakkauttaminen vaikuttaa ensi näkemältä yksinkertaistavan hallintoa huomattavasti, mutta ajatellen sitä, että taloutta koskevat tiedot ovat tärkeitä kaikille sidosryhmille, kuten luotonantajille, verohallinnolle ja kauppakumppaneille, se itse asiassa avaa oven paperitöiden lisääntymiselle ja kustannusten suurenemiselle. Lisäksi yrityksiltä evätään yrityksen sisäinen seuraannon kannalta hyödyllinen väline.

Tuen kuitenkin talous- ja raha-asoiden valiokunnan pyyntöä siitä, että mikroyhteisöille myönnettyjen vapautusten merkityksen vaikutusta arvioidaan perusteellisesti ja se asetetaan neljännen ja seitsemännen direktiivin yleisen tarkistuksen kehykseen. Mielestäni tähän ehdotukseen ei sisälly välineitä, joita tarvitaan byrokratian tehokkaaseen torjumiseen.

Näistä syistä äänestin komission ehdotuksen hylkäämisen puolesta. Koska kunnioitetun kollegani Lehnen mietintö perustuu samoihin periaatteisiin kuin komission ehdotus, en voi myöskään tukea hänen mietintöään. Odotan, että neuvosto tekee viisaan ja harkitun päätöksen.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin mikroyhteisöjen (pienien yritysten) vapauttamista EU:n tilinpäätösstandardilainsäädännöstä koskevan ehdotuksen puolesta. Ehdotus on äärimmäisen tärkeä, koska se vähentää byrokratian aiheuttamaa tarpeetonta raskautta ja auttaa yli viittä miljoonaa yritystä säästämään noin 1 000 Englannin punttaa kukin. EU on sitoutunut vähentämään pienten ja keskisuurten yritysten raskautta 25 prosenttia vuoteen 2012 mennessä, ja tämä laki on ratkaisevan tärkeä vaihe matkalla kohti tätä tavoitetta. Nämä pienyritykset ovat usein ensimmäinen etappi matkalla kohti menestyviä työnantajia tulevaisuudessa, ja niitä on kannustettava erityisesti taantuman aikana.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Klaus-Heiner Lehnen mikroyhteisöjen tilinpäätöstä koskevan mietinnön puolesta, vaikka Euroopan komission vaikutustenarviointi on mielestäni epätäydellinen ja puutteellinen. Halusin hyväksyä kannan, joka tukisi selvästi hyvin pienten yritysten tilinpäätösvelvollisuuksien yksinkertaistamista. Taloudellisesti ja sosiaalisesti ei ole mielekästä, että hyvin pieniä yrityksiä koskevat samat hallinnolliset rajoitukset kuin paljon suurempia yrityksiä. Hyvin pienten yritysten osuus EU:n yrityksistä on yli 85 prosenttia, joten ne ovat taloutemme selkäranka, joka tarvitsee pikaisesti tukea. Siksi niiden velvollisuuksien yhdenmukainen vähentäminen on mielestäni oikea linja, mutta on varmistettava, että se ei estä niiden luotonsaantia. Siksi pitäisi tehdä rajat ylittävä arviointi, jossa otetaan huomioon koko hyvin pienten yritysten talousympäristö, niiden suhteet pankkeihin, ohjauskeskuksiin – Ranskan yritysten tapauksessa – ja tietysti asiakkaisiin. Meidän ei pidä aina ajatella velvollisuuksia vaan uskoa yrittäjiimme ja käsitylöläisiimme, joiden hallinnollista raskautta on vähennettävä.

Françoise Castex (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin tätä ehdotusta vastaan, koska sillä on taipumuksena kääntyä pitkällä aikavälillä pk-yrityksiä vastaan ja heikentämällä niiden luotonsaantia riistää niiltä avoimuuden ja luottamuksen edellytykset, jotka ovat niiden hallinnan ja toiminnan dynaamisuuden kannalta välttämättömiä. Mielestäni ei voida toisaalta vaatia suurempaa avoimuutta pankeilta arvostelemalla niitä rahoitusmarkkinoiden avoimuuden puutteesta, joka on aiheuttanut nykyisen kriisin, ja toisaalta pyrkiä poistamaan avoimuuden keinot, jotka ovat ratkaisevia talouden toimijoille itselleen ja talouden sääntelypolitiikalle, jota me haluamme harjoittaa EU:n tasolla. Pk-yritysten ja erityisesti kaikkein pienimpien yritysten tilinpäätösvelvollisuuksien yksinkertaistaminen on edelleen tärkeä vaatimus. Euroopan komission on pikaisesti tarkistettava neljäs ja seitsemäs yhtiöoikeusdirektiivi, jotka voivat yksinään tarjota kattavan, oikeudenmukaisen ja johdonmukaisen ratkaisun.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen iloinen, että Klaus-Heiner Lehnen mietintö hyväksyttiin, koska se vähentää varmasti mikroyritysten hallinnollista raskautta. Pienyritykset valittavat usein laajasta sääntelystä, raskituksesta ja byrokratiasta, jotka vaarantavat usein niiden taloudellisen selviytymisen. Mikroyritykset ovat oikeassa väittäessään, että niihin ei pitäisi soveltaa samoja sääntöjä ja asetuksia kuin suurempiin yrityksiin. Toivottavasti tässä mietinnössä ehdotetut säännöt parantavat mikroyritysten liikevaihtoa ja kilpailukykyä. Mietinnössä jäsenvaltioille annetaan kuitenkin joustava mahdollisuus siirtää direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään sopivana ajankohtana välttääkseen mahdolliset ongelmat, joita sääntelyn vähentäminen voi aiheuttaa. Mikroyritykset voivat kuitenkin jatkaa tilinpäätösten laatimista vapaaehtoisesti, teettää tilintarkastuksen ja lähettää tilinpäätökset kansalliseen rekisteriin. Mikroyritykset joka tapauksessa pitävät edelleen kirjaa myynnistä ja liiketapahtumista hallintoa ja verotietoja varten. Komissio ennustaa, että jos kaikki jäsenvaltiot hyväksyvät tämän vapautuksen, saavutetaan 5 941 844 mikroyrityksessä

yhteensä 5,9–6,9 miljardin euron säästöt. Portugalissa 356 140 portugalilaista yritystä saisi tämän vapautuksen, jos Portugalin hallitus hyväksyisi sen.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin keskiviikkona 10. maaliskuuta 2010 hyväksyttyä tietynlaisten yritysten tilinpäätöstä koskevaa direktiiviehdotusta vastaan. Kannatan pk-yritysten lainsäädännöllisen rasituksen huomattavaa vähentämistä, mutta uskon silti, että tilinpäätösvaatimukset ovat myös ratkaisevia hallintovälineitä niiden ulkoisille kumppaneille (pankeille, asiakkaille, toimittajille ja niin edelleen). Tämä ehdotus vähentää niiden luotonsaantia ja heikentää pitkällä aikavälillä pk-yritysten avoimuuden ja luottamuksen edellytyksiä, jotka ovat niiden hallinnan ja toiminnan dynaamisuuden kannalta välttämättömiä. On toisaalta paradoksaalista vaatia suurempaa avoimuutta pankeilta arvostelemalla niitä rahoitusmarkkinoiden avoimuuden puutteesta, joka on aiheuttanut nykyisen kriisin, ja toisaalta pyrkiä poistamaan avoimuuden keinot, jotka ovat ratkaisevia talouden toimijoille itselleen ja talouden sääntelypolitiikalle, jota minä tuen EU:n tasolla!

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti tukee Euroopan talous- ja sosiaalikomitean tavoin komission tämän aloitteen esittämällä ajamaa tavoitetta eli mikroyhteisöjen vapauttamista hallinnollisista ja tilinpäätösvaatimuksista, jotka ovat kalliita ja mikroyhteisöjen tarpeisiin ja sisäisiin rakenteisiin nähden täysin suhteettomia, jotta ne voisivat vastata lukuisiin monimutkaisen yhtiön olennaisesti kuuluviin rakenteellisiin haasteisiin, mistä on kiittäminen pienyrityksiä koskevan eurooppalaisen peruskirjan täytäntöönpanoa ja mikä on Lissabonin strategiaan yhdistetyn prosessin mukaista. Pidän komission ehdotusta yksinkertaistamisesta hyvänä. Sen tavoitteena on varmistaa, että lainsäädäntökehys auttaa kohottamaan yrittäjähengettä ja lisäämään innovaatioita mikro- ja pienyrityksissä, niin että niiden kilpailukyky parane ja ne hyödyntävät sisämarkkinoiden mahdollisuudet mahdollisimman hyvin. Mikroyhteisöjen vähimmäisvaatimuksena on kuitenkin se, että ne pitävät yhä kirjaa liiketapahtumistaan ja taloudellisesta tilanteestaan, minkä lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää lisävelvollisuuksia. Loppujen lopuksi me autamme mielestäni pieniä ja keskisuuria yrityksiä vähentämällä byrokratiaa, ja se on mielestäni hyvä asia.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0151/2010

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska siinä edistetään EU-maiden välisen taloudellisen koordinaation vahvistamista, vakaus- ja kasvusopimuksen ja muiden EU:n strategioiden välistä suurempaa yhtenäisyyttä, kunnianhimoisen sosiaalisen toimintaohjelman täytäntöönpanoa työttömyyden torjumisessa, suurempaa joustavuutta eläkeiässä ja pk-yritysten tukemista.

Korostan lisäksi sitä, että uudistuksessa pyydetään komissiota kehittämään uusia kannustimia jäsenvaltioille, jotka toteuttavat EU 2020 -strategian, ja rankaisemaan tulevaisuudessa niitä, jotka eivät noudata sitä. Tämä on strategian onnistumisen kannalta ratkaisevaa, koska kohtaamamme ongelmat ovat yhteisiä ja vaativat EU:n tason ratkaisun.

Olen myös tyytyväinen Eurooppa-neuvoston päätökseen sen suuremmasta strategisesta realismista, joka tarjoaa meille enemmän selvyyttä ja vähemmän mutta määrällisiä tavoitteita.

Lopuksi en voi jättää mainitsematta maatalouden sisällyttämistä tähän strategiaan, koska sitä ei ollut esitetty alkuperäisessä ehdotuksessa ja se on epäilemättä oleellinen tavoite, jos EU halua saavuttaa tavoitteensa talouden, elintarvikkeiden tai ympäristön näkökulmasta tai sen maaseutualueiden paremman elämänlaadun suhteen, sillä se tuo lisää työpaikkoja.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) EU 2020 -strategian on ratkaistava talous- ja rahoituskriisin aiheuttamat ongelmat toimenpiteillä, jotka kohdistetaan suoraan jäsenvaltioiden talouksien arkoihin kohtiin. Jos Lissabonin strategia ei ollut täysin onnistunut, koska siinä asetettiin liikaa tavoitteita, nykyistä kriisiä koskevassa strategiassa on keskityttävä muutamaan selvään, määrälliseen tavoitteeseen, kuten ratkaisujen tarjoamiseen työttömyyden torjumiseksi tehokkaasti erityisesti nuorten keskuudessa, tuen tarjoamiseen pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka luovat suurimman osan työpaikoista ja innovaatioista, sekä tutkimukseen ja kehitykseen kohdistettavan prosenttiosuuden kasvattamiseen kolmeen prosenttiin EU:n ja kansallisista talousarvioista.

Meidän on oltava tietoisia siitä, että sosiaalipolitiikan liikkumavara Euroopassa kapenee tulevaisuudessa väestön ikääntymisen vuoksi, samalla kun tuottavuus voi lisääntyä vain, jos investoidaan enemmän tekniikkaan ja koulutukseen. Jos me haluamme kilpailukykyisemmät työmarkkinat, meidän on uudistettava sosiaaliturvajärjestelmiemme rakennetta ja tuettava joustavampia työaikajärjestelyjä. Samanaikaisesti tällaisen strategian on tuettava sellaisten tuotantomenetelmien kehittämistä, joissa kunnioitetaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan komissio esitteli 3. maaliskuuta EU 2020 -strategiansa: ”älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategian”. Se on ehdotus, jossa sovitaan Euroopan unionin (EU) viidestä määrällisesti tavoitteesta vuoteen 2020 asti, jossa luodaan tälle prosessille kehys ja joka on muunnettava kansalliseksi tavoitteiksi: työllisyys, tutkimus ja innovaatio, ilmastomuutos ja energia, koulutus ja köyhyyden torjuminen.

Se on strategia, jossa keskitytään konkreettisiin, realistisiin ja tarkoituksenmukaisesti määritettyihin tavoitteisiin: työllisyyden lisäämiseen 69 prosentista vähintään 75 prosenttiin, tutkimus- ja kehitysmenojen lisäämiseen kolmeen prosenttiin BKT:stä, köyhyyden vähentämiseen 25 prosentilla, koulupinnauksen vähentämiseen 15 prosentista 10 prosenttiin ja 30-vuotiaiden korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden määrän lisäämiseen 31 prosentista 40 prosenttiin.

Äänestin EU 2020 -strategiaa koskevan päätöslauselman puolesta siksi, että siinä ilmoitetut tavoitteet viitoittavat tien, jota EU:n pitäisi seurata, ja siksi, että siinä vastataan selvästi ja puolueettomasti talous- ja rahoituskriisin aiheuttamiin työllisyyden, rahoitussääntelyn ja köyhyyden torjunnan ongelmiin. Nämä ongelmat muodostavat vertailukohdan, jonka avulla voimme arvioida saavutettua edistystä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta. Koska me emme pysty ratkaisemaan nykyisiä sosiaalisia ja taloudellisia ongelmia kansallisella tasolla, meidän ratkaistava ne EU:n ja kansainvälisellä tasolla. EU 2020 -strategian pitäisi ennen kaikkea olla tehokas toimenpide talous- ja rahoituskriisin nujertamiseen, koska sen tavoitteena on luoda työpaikkoja ja talouskasvua.

Valtava työttömyys Euroopassa on nykyisten keskustelujen tärkein aihe, koska jäsenvaltioiden työttömyys kasvaa jatkuvasti ja nyt yli 23 miljoonaa miestä ja naista on työtä vailla, mikä aiheuttaa suuria sosiaalisia ja toimeentulo-ongelmia. Siksi tässä Euroopan parlamentin päätöslauselmassa kiinnitetään eniten huomiota uusien työpaikkojen luomiseen ja sosiaalisen eristyttyneisyyden torjumiseen.

Lisäksi parlamentti kehottaa komissiota työllisyyden ja sosiaalisten ongelmien huomioon ottamisen lisäksi osoittamaan tehokkaita keinoja ratkaista ne, niin että uusi strategia vaikuttaisi aidosti ihmisten elämään. Haluan kiinnittää huomion siihen, että Eurooppa on jo oppinut virheistään eli siitä, että se ei ole kyennyt kaikilta osaan toteuttamaan Lissabonin strategiassa aiemmin asetettuja tavoitteita. Siksi tulevan vuosikymmenen uuden strategian on perustuttava vahvaan hallintajärjestelmään ja sen on taattava vastuullisuus. Siksi äänestämällä tänään tämän päätöslauselman puolesta vaadin komissiota ja Eurooppa-neuvostoa keskittymään Euroopan suurimpiin sosiaalisiin ongelmiin ja asettamaan vähemmän mutta selvempiä ja realistisempia tavoitteita, jotta ne olisi mahdollista toteuttaa.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen tyytyväinen hiljattain epävirallisessa neuvostossa 11. helmikuuta käytyihin keskusteluihin Eurooppa 2020 -suuntaviivoista, Euroopan uudesta strategiasta. Onnittelen komissiota sen aloitteesta ja pyynnöstä lisätä yhteistyötä parlamentin kanssa näin tärkeässä Euroopan tulevaisuutta koskevassa asiassa. On oleellista investoida osaamiseen ja uudistuksiin, jotka tukevat teknistä edistystä, innovaatioita ja koulutusta hyvinvoinnin, kasvun ja työllisyyden lisäämiseksi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Haluan myös korostaa sitä, miten tärkeitä ovat tämän strategian konkreettiset ideat, kuten digitaalistrategia. On ratkaisevan tärkeää hyödyntää nämä mahdollisuudet niin, että EU voi elpyä talouskriisistä kestäväällä tavalla. Koheesiopolitiikka on yhtä tärkeää kasvun ja työllisyyden tukena. Eurooppa 2020 -strategian alueelliseen ulottuvuuteen pitäisi siksi kuulua tämä painopiste yhtenä pilarina, jotta yhteiskunta olisi rikkaampi, hyvinvoivampi ja oikeudenmukaisempi. Vetoan tarpeeseen kehittää rahoitus- ja hallintomekanismeja, jotka vaikuttavat käytännössä tämän strategian toteuttamiseen.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Toiveet olivat suuret Lissabonin strategian suhteen, jonka taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät tavoitteet olivat sekä välttämättömiä että kunnianhimoisia. Sitä seuraava strategia, niin sanottu EU 2020 -strategia, josta äänestimme tänään, vaikuttaa minusta huomattavasti kunnianhimottomammalta. Vaikka kaikkia sen tavoitteita ei ole vielä saavutettu, kuten tutkimukseen kohdistettavia kolmea prosenttia BKT:stä ja vakaus- ja kasvusopimuksen säilyttämistä (kolme prosenttia), on silti valitettavaa, että työllisyys- ja ympäristöulottuvuudet (joita on pienennetty huomattavasti) eivät ulotu sen kaikkiin osiin. Olemme yhä hyvin kaukana todellisesta, maailmanlaajuisesta kestävästä kehityksen strategiasta.

Silti tuin tätä ehdotusta, koska on aivan selvää, että kriisin ja sen monien, erityisesti työllisyyteen kohdistuvien seurausten vuoksi me emme voi enää pysyä toimeettomina. Olen tyytyväinen kunnianhimoiseen sosiaaliseen toimintaohjelmaan liittyviin kohtiin ja pk-yritysten tuen parantamiseen. Lyhyesti sanottuna tarvitsemme uutta elinvoimaa. Toivottavasti EU 2020 -strategia antaa sitä. Toivottavasti ennen kaikkea 27 jäsenvaltiota tekee kaikkensa tämän strategian toteuttamiseksi.

Harlem Désir (S&D), kirjallinen. – (FR) 2020-strategian on tarkoitus korvata Lissabonin strategia. Ennen kaikkea on vaarana, että siinä toistetaan virheet, päädytään samoihin puutteellisiin tuloksiin ja aiheutetaan samanlainen pettymys. Se ei ole todellinen elvytysstrategia eikä uusi näkökulma unionin talous-, sosiaali-, budjetti tai finanssipolitiikassa. Siihen sisältyy lukuisia hyviä tarkoituksia, joiden toteuttamiseen ei kuitenkaan esitetä uusia keinoja.

EU tarvitsee toisenlaista kunnianhimoa, ja kansalaiset odottavat vakuuttavampia vastatoimia. Kriisin alusta lähtien työttömien määrä on kasvanut seitsemällä miljoonalla. Pankit keinottelevat yhä, hedge-rahastoja ei ole säännelty, kansalaisia vaaditaan kiristämään vyötään, julkisia palveluja supistetaan voimakkaasti ja sosiaaliturvaa leikataan. Kreikan kriisi paljastaa solidaarisuuden puutteemme.

Siksi EU:n täytyy keskustella erilaisesta tulevaisuudennäkymästä, joka perustuu todelliseen talouden koordinointiin, solidaariseen elvytykseen, vihreään kasvustrategiaan, energiayhteisöön, koheesiobudjettiin, omiin varoihin, investointeihin koulutukseen, tutkimukseen, verotuksen yhdenmukaistamiseen ja sosiaaliseen yhdenmukaistamiseen, veroparatiisien torjuntaan ja kansainvälisen rahoitussiirtojen verotukseen.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin 11. helmikuuta 2010 pidetyn epävirallisen Eurooppa-neuvoston jatkamista koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta. Jotta meillä olisi kestävä, entistä älykkäämpi ja vihreämpi sosiaalinen markkinatalous, EU:n täytyy määrittää painopisteensä ja sopia niistä yhdessä. Yksikään jäsenvaltio ei voi vastata näihin haasteisiin toimimalla yksin. EU:n politiikka ei voi olla vain 27 maan kansallisen politiikan summa. Kun teemme yhdessä töitä yhteisen tavoitteen puolesta, tulos on suurempi kuin osiensa summa.

Sen ansiosta EU voi kehittää maailman johtajan roolin ja osoittaa, että on mahdollista yhdistää dynaaminen talous sosiaalisiin ja ympäristöä koskeviin kysymyksiin. Sen ansiosta EU voi luoda uusia työpaikkoja esimerkiksi uusiutuvan energian, kestävien kuljetusten ja energiatehokkuuden alueilla. Tätä tarkoitusta varten on oltava käytettävissä tarvittavat rahoitusvarat, joiden avulla EU voi hyödyntää tilaisuudet ja uudet maailmanlaajuisen kilpailun lähteet.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan komissio on julkistanut EU 2020 -strategian, joka korvaa huonosti onnistuneen Lissabonin strategian ja jossa asetetaan EU:lle tärkeitä ja kunnianhimoisia tavoitteita. Nämä haasteet liittyvät pohjimmiltaan viiteen alueeseen, joita komissio pitää strategisina: (i) työllisyyteen, (ii) tutkimukseen ja innovaatioon, (iii) ilmastonmuutokseen ja energiaan, (iv) koulutukseen ja (v) köyhyyden torjumiseen.

Nämä ovat itse asiassa alueita, jotka ovat olennaisia, jotta EU voisi selviytyä kriisistä ja vahvistaa uudelleen asemaansa tärkeänä toimijana maailmanlaajuisilla markkinoilla korkeatasoisella kehityksellä ja kilpailukykyisellä taloudella, joiden avulla pystytään luomaan hyvinvointia, työllisyyttä ja innovaatioita. Euroopan unioni on todella oltava kunnianhimoinen kriisin aiheuttamien haasteiden voittamiseksi, mutta kunnianhimo ei saa aiheuttaa ongelmia jäsenvaltioiden vaatimalle julkisen talouden vakauttamiselle niiden heikkojen julkisten talouksien ja suurien alijäämien vuoksi. Juuri tästä syystä on mielestäni oleellista vahvistaa EU 2020 -strategian tavoitteita.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) EU 2020 -strategian perustana pitäisi olla solidaarisuusperiaate: kansalaisten, sukupolvien, alueiden ja hallitusten välinen solidaarisuus. Näin voimme torjua köyhyyttä ja varmistaa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion kestävä talouskasvun avulla. Solidaarisuusperiaatteen on muodostettava eurooppalaisen sosiaalisen mallin tae.

Meidän on harkittava sosiaaliturvajärjestelmien rakenteen muuttamista ja sosiaalisten vähimmäisoikeuksien takaamista EU:n tasolla, koska se helpottaisi työntekijöiden, erikoistuneen henkilöstön, liikemiesten, tutkijoiden, opiskelijoiden ja eläkeläisten vapaata liikkuvuutta. Tämän periaatteen vuoksi voimavarojen tehokkaasta käytöstä tulee välttämättömyys, joka pohjautuu kestävä kehityksen tarpeeseen.

Tämän strategian täytyy auttaa luomaan työpaikkoja. Emme voi hyväksyä sitä, että EU:ssa on noin 23 miljoonaa työttömää miestä ja naista. Siksi on oleellista tukea yrittäjyyttä sekä pienten ja keskisuurten yritysten byrokratian ja verotuksen vähentämistä.

Se ei tarkoita, että unohdettaisiin teollisuus ja maatalous. Meidän on aloitettava jälleen Euroopan uudelleenteollistaminen. Tavoitteenamme on oltava kestävä maatalous, jonka tuotteet ovat laadukkaita. Sen saavuttamiseksi meidän on edistettävä alkutuotantomme kestävä kehitystä ja otettava johtosema tieteellisessä tutkimuksessa, osaamisessa ja innovaatioissa.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Eurooppa 2020 -strategia, niin sanotun Lissabonin strategian tunnustettu seuraaja, on aloitettava tekemällä asianmukainen arviointi sen edeltäjän menetelmistä. Jos näin tehtäisiin, havaittaisiin, että toteutetut lähestymistavat – nimittäin tärkeiden talouden alojen vapauttaminen sekä sääntelyn poistaminen ja työlaainsäädännön joustavuuden lisääminen – ovat käytännössä aiheuttaneet sen tulokset: työttömyyden, turvattomuuden, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen sekä talouden pysähtyneisyyden ja taantumisen lisääntymisen.

Komissio ja parlamentti pyrkivät nyt soveltamaan samoja lähestymistapoja. Ehdotettu polku on selvä eivätkä sosiaalinen tai ympäristösanahelinä, joita se yrittää esittää, riitä peittämään seuraavia seikkoja: täydellistä keskittymistä yhtenäismarkkinoihin, liberalisoinnin edistämistä, yhä useampien sosiaalisen elämän alueiden kaupallistamista, työpaikkojen puutteellista turvaamista ja rakenteellista työttömyyttä.

Oikeiston ja sosiaalidemokraattien välillä vallitseva yksimielisyyks näistä lähestymistavoista on tehty täysin selväksi. Loppujen lopuksi ne ovat yhdessä olleet sen uskollisia kannattajia viime vuosina. Tämä strategia ei ole perusteiltaan mitään muuta kuin yhden järjestelmän kahden suuntauksen vastaus kyseisen järjestelmän rakenteelliseen kriisiin. Tätä lähestymistapaa noudatettaessa itse strategia on uusien ja syvempien kriisien lähde. Tätä lähestymistapaa noudatettaessa strategia kohtaa väistämättä vastustusta ja työntekijät ja kansalaiset vastustavat sitä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On valitettavaa, että päätöslauselmamme hylätään. Me emme ehdottaneet siinä pelkästään laajaa keskusteluprosessia ehdotuksista, jotka Euroopan komissio on jo esittänyt, ja täydellistä arviointia Lissabonin strategian tuloksista johtopäätösten tekemiseksi uutta EU 2020 -strategiaa varten, vaan esitimme myös uusia ehdotuksia asettaen etusijalle tuottavuuden lisääntymisen ja työntekijöiden oikeuksia kunnioittavien työpaikkojen luomisen, työttömyys- ja köyhyysongelmien ratkaisemisen sekä tasa-arvon takaamisen sosiaalisessa kehityksessä. Uudet ehdotukset olisivat luoneet uuden makrotaloudellisen kehityksen, joka tukisi kestävästä kehityksestä, vahvistaisi sisäistä kysyntää ja kunnioittaisi ympäristöä perustien palkkojen parannuksiin, täystyöllisyyteen, jossa työntekijöiden oikeuksia kunnioitetaan, ja taloudelliseen ja sosiaaliseen koheesioon.

Me äänestimme hyväksyttyä yhteistä päätöslauselmaa vastaan, koska siinä ei mennä ongelman ytimeen, ei ehdoteta vakaussopimukselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä eikä ehdoteta liberalisoinnin tai työmarkkinoiden joustavuuden lopettamista, vaikka ne ovat lisänneet työpaikkojen epävarmuutta ja alentaneet palkkoja. Tällä tavoin Euroopan unionin sallitaan jatkavan enemmän tai vähemmän saman lähestymistavan puolustamista, lähestymistavan, joka on jo johtanut yli 23 miljoonan ihmisen työttömyyteen ja jättänyt yli 85 miljoonan ihmisen köyhyyteen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on kahden viime vuosikymmenen aikana onnistunut monilla alueilla, kuten kolmessa kunnianhimoisessa laajentumisessa ja yhteisvaluutta euron käyttöönotossa.

Euroopan unionin kansalaiset tekevät töitä vähemmän kuin yhdysvaltalaiset ja japanilaiset (10 prosenttia vähemmän työtunteja vuodessa) ja jäävät aiemmin eläkkeelle. Näiden etujen säilyttäminen nykyisellä tasolla ei ole kriisin aikana helppoa, joten olen tyytyväinen kuullessani Eurooppa-neuvoston ja Euroopan komission määrätietoisista toimenpiteistä, joiden tavoitteena on luoda kattava talousstrategia – Eurooppa 2020.

Samanaikaisesti, ennen tämän vuoden maaliskuun ja kesäkuun Eurooppa-neuvostoja, joissa tämä strategia saa lopullisen muotonsa, on esitetty useita epäilyjä kuluvaan vuonna 3. maaliskuuta esitellyn Euroopan komission asiakirjan suhteen. Ensinnäkin mihin tietoihin Euroopan unionin 27 eri jäsenvaltion kansalliset tavoitteet perustuvat? Mitkä seuraamukset tai palkinnot odottavat niitä jäsenvaltioita, jotka noudattavat tai eivät noudata strategiassa asetettuja tavoitteita? Entä mikä osa koko prosessissa on varattu Euroopan parlamentille, kun tähän mennessä Eurooppa 2020 -strategia on ollut pelkästään neuvoston ja komission pilottihanke? Meidän on saatava vastaukset näihin kysymyksiin ennen kesäkuun Eurooppa-neuvostoa. Muussa tapauksessa puheenjohtaja Barroson sanoin unioni menettää ”totuuden hetkensä”.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Lissabonin strategian, jonka tarkoituksena oli tehdä Euroopasta maailman kilpailukykyisin tietoon perustuva talous vuonna 2010, katkeran epäonnistumisen jälkeen meillä on nyt EU 2020 -strategia, joka on nimenomaan tuon strategian jatke. Työmarkkinoiden joustavuus, mikä tarkoittaa käytännössä työntekijöiden kannalta työpaikkojen epävarmuutta, lisääntynyt kilpailu EU:n ja kansainvälisellä tasolla, kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien liberaali uudistaminen ja typerän vakaus- ja kasvusopimuksen ehdoton kunnioittaminen ...

Koossa ovat kaikki ainekset siihen, että siitä muodostuu kansalliseksi ja sosiaalisesti pirstaloitumisen strategia, kuten Lissabonin strategia ennen sitä. Ainoat innovaatiot ovat teidän uusien oikkujenne aikaansaamat: EU:n talouden ohjausjärjestelmän tekeminen pakolliseksi ja sitovaksi, vaikka Brysselin Eurooppa on osoittanut olevansa täysin tehoton maailmanlaajuisen kriisin edessä, ja suuntaus kohti maailmanlaajuisesta ohjausjärjestelmästä niin sanotun maapallon lämpenemisen nimissä, joka vaikuttaa entistä vahvemmin olevan ideologinen tekosyy. Me äänestämme tätä tekstiä vastaan.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan, koska siinä ei korosteta riittävästi täystyöllisyyden tavoitetta. Toiseksi meidän painopisteemme pitäisi olla köyhyyden ja kestävä kasvun torjumisessa. Euroopan parlamentti päästää käsistään myös mahdollisuuden korostaa tarvetta torjua kaikki turvattomien työpaikkojen muodot osa-aikadirektiivin, kaikkia työsopimuksia koskevien taattujen sosiaalisten oikeuksien käyttöönoton ja alihankintaan liittyvien väärinkäytösten torjumiseen tarkoitettujen toimenpiteiden avulla. Lopuksi päätöslauselmassa jätetään huomiotta tarve yhdenmukaistaa veropohja, mikä on Euroopan sosiaalisen mallin luomisen kannalta ratkaisevan tärkeää. Ei ole epäilystäkään siitä, että Euroopan parlamentti on menettänyt tässä hienon mahdollisuuden rakentaa sosiaalinen ja kestävä Euroopan unioni.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Todellisuus, jonka me kaikki olemme kokeneet, on se, että 2020-strategiaan ei sisälly edes riittävästi vihreää tai sosiaalipolitiikkaa. Toinen oleellinen havainto on, että tavoitteet ovat epämääräisiä eikä talouskriisiä käsitellä sen vakavuuden vaatimalla tasolla. Siksi Euroopan parlamentin täysistunnon äänestyksen kohteena olleen päätöslauselman tehtävänä on mielestäni vaikuttaa merkittävästi EU:n seuraavien kymmenen vuoden näkymiin.

Vaikka tehtävämme parlamentin jäsenenä on vain sopimuksen kirjaimen mukainen, voimme silti vaikuttaa huomattavasti. Meidän on kuitenkin oletettava, että jäsenvaltiot osoittavat poliittista tahtoa ja pohtivat kantaamme rakentavasti.

Sellaiset tavoitteet kuin ”sosiaalinen markkinatalous” ja ”talousarvio, joka on älykkään, osallistavan ja kestävä kasvun mukainen” ovat ratkaisevia, jotta selviämme talouskriisin vaikutuksista.

Investoinnit koulutukseen, opiskelijoiden liikkuvuuden kannustaminen ja työvoimamarkkinoiden vaatimukset täyttävien uusien taitojen opettelu ovat toimia, joita varten meidän on laadittava uusia, realistisia toimintasuunnitelmia.

Peter Jahr (PPE), kirjallinen. – (DE) Maatalous on EU 2020 -strategian yhteydessä tärkeässä osassa Euroopan menestyksessä tulevaisuudessa. EU:n maatalouspolitiikka on erityisesti kestävä kasvun ja työllisyyden ja ilmastonmuutoksen kannalta erittäin tärkeää, koska sen aseman työpaikkojen säilyttämisessä maaseudulla ja kaupunkien tuntumassa olevilla alueilla on korvaamaton. Meidän ei silti pidä unohtaa, että maatalous tuottaa 500 miljoonalle eurooppalaiselle korkealaatuisia elintarvikkeita ja tarjoaa 40 miljoonaa työpaikkaa ja että sen vuotuinen liikevaihto on noin 1,3 biljoonaa euroa. Uusiutuvan energian tuotanto tarjoaa lisätyöpaikkoja ja auttaa vähentämään CO₂-päästöjä ja riippuvuutta fossiilisista polttoaineista. Maatalous on innovatiivista, luo lisäarvoa ja on alueellisen talouden kestävä kiertokulun todellinen lähde. EU:n maatalouspolitiikkaan on siksi kiinnitettävä enemmän huomiota tämän uuden strategian yhteydessä.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Haluaisin kiinnittää huomiota siihen, miten epäyhdenmukaisia 2020-strategian tavoitteet ja vuosien 2014–2020 talousarvion ensisijaisiin tavoitteisiin ehdotettujen muutosten seuraukset ovat. Yksi näistä tavoitteista on ympäristön tilan parantaminen. Talousarvion ensisijaisten tavoitteiden muutos tarkoittaa yhteiseen maatalouspolitiikkaan käytettävien varojen rajoittamista, mikä tarkoittaa, että vuonna 2020 maatalouden on oltava erittäin tehokasta tai jopa suoranaisesti teollista. Se tarkoittaa, että se on uhka ympäristölle, mikä puolestaan tarkoittaa, että EU:n olisi luovuttava eurooppalaisesta maatalousmallista, jossa huolehditaan erityisesti ympäristöstä, maisemasta, luonnon monimuotoisuudesta, eläinten hyvinvoinnista, kestävästä kehityksestä sekä maaseutuympäristöjen sosiaalisista ja kulttuuriarvoista. Erään vanhan ja käytännöllisen sanonnan mukaan ”parempi” on ”riittävän hyvän” vihollinen. Meidän pitää varoa, ettemme ympäristöstä huolehtiessamme tee ympäristölle haittaa.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Euroopan unionin tulevaisuuden strategian tavoitteena on hyväksyä nykyiset ja tulevat haasteet ja hallita niitä mahdollisimman hyvin. EU 2020 -strategian yhteydessä erityisesti maatalousala on tärkeä suhteessa uusiin, EU:n määrittelemiін haasteisiin, kuten ympäristön ja ilmaston suojeluun, uusiutuviin energialähteisiin, luonnon monimuotoisuuteen sekä kestäväan kasvuun ja työllisyyteen erityisesti maaseudulla. EU:n on otettava huomioon, että noin 40 miljoonaa työpaikkaa on suoraan tai välillisesti sidoksissa maatalouteen.

Etusijalla on kuitenkin edelleen oltava korkealaatuisten elintarvikkeiden tuotannon varmistaminen 500 miljoonalle eurooppalaiselle erityisesti elintarviketuotannon kaksinkertaistuessa vuoteen 2050 mennessä. EU:n maatalouspolitiikkaan on siksi kiinnitettävä enemmän huomiota tämän uuden strategian yhteydessä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU 2020 -strategia on uusi mahdollisuus EU:lle saavuttaa maailman johtavan talousmahdin asema Lissabonin strategian epäonnistumisen jälkeen. Maailmanlaajuisia talouskriisiä ajatellen EU 2020 -strategian on oltava malli, jota kaikkien jäsenvaltioiden on noudatettava, jotta pääsemme uudelle aikakaudelle, jolla on uudet hyvien käytäntöjen mukaista kestävä kehitys edistävät ajatusmallit.

Kun koko EU:ssa on menetetty miljoonia työpaikkoja, työttömyyden torjumisen on oltava sen ”koetinkivi”. Meidän on kyettävä luomaan työpaikkoja ja tekemään työvoimastamme entistä paremmin koulutettua ja ammattitaitoisempaa. Se on mahdollista vain pk-yritysten täydellä tuella, koska suurin osa uusista työpaikoista syntyy niihin. Jotta EU 2020 -strategia onnistuisi, emme kuitenkaan saa tehdä samoja virheitä kuin Lissabonin strategiassa tehtiin. Näitä vältettäviä virheitä olivat etenkin jäsenvaltioiden puutteellinen sitoutuminen ja vastuunkanto.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Äänestin Euroopan parlamentin yhteisen päätöslauselmaesityksen (RC-B7-0151/2010) puolesta. EU 2020 -strategian tarkoituksena on asettaa uusia tavoitteita sekä poliittiselle toiminnalle että ajattelutavoillemme. Jotta selviytyisimme hyvin kriisistä, meidän on luotava yhteisiä välineitä ja mekanismeja, jotka eivät pelkästään hävitä nykyisen talouskriisin vaikutuksia vaan joiden avulla voimme myös reagoida asianmukaisesti tuleviin kriiseihin tai jopa estää ne kokonaan. Komission, parlamentin ja EU:n muidenkin toimielinten pitäisi muistaa, että niiden kaikkien ensisijainen tehtävä on työskennellä EU:n kansalaisten yhteiseksi hyväksi. Kaikkein tärkeimpiä ovat kansalliset ongelmat, ja nimenomaan kansalaisia meidän pitäisi palvella antamalla neuvoja, tarjoamalla tukea ja ryhtymällä toimiin. Kriisin yhteydessä arkipäivää ovat sellaiset ongelmat kuin työttömyys, köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen. Jos me haluamme rakentaa nykyaikaisen, täysin innovatiivisen, kehitykseen perustuvan ja yhtenäisen Euroopan, meidän on taattava kansalaistemme turvallisuudentunne tulevaisuudessa. Olen pettynyt siihen, että alkuperäisissä EU 2020 -strategiaa koskevissa ehdotuksissa maatalous oli jätetty pois. Talouden jälleenrakentaminen ja ympäristöpolitiikan tavoitteiden toteuttaminen sisältyvät maatalouspolitiikkaan. Jos tätä politiikkaa ei sisällytetä EU 2020 -strategiaan ja kaikkiin myöhempiin strategioihin, meillä ei ole mitään mahdollisuutta saavuttaa tavoitteita sen paremmin mainitsemillani kuin monilla muillakaan alueilla.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjallinen. – (EL) Äänestin EU 2020 -strategiasta annetun yhteisen päätöslauselmaesityksen 6 kohtaa vastaan, koska siinä annetaan ymmärtää, että perinteisesti muodostunutta eurooppalaista sosiaalivaltiota aiotaan purkaa edelleen. EU:n pitäisi tehdä sosiaalisesta unionista näkyvämpi torjumalla kansainvälisellä talousnäyttämöllä sellaisten voimien aiheuttama kilpailupaine, jotka ovat joko selvästi poistaneet sosiaalietuudet ja -rakenteet tai jotka harjoittavat sosiaalista polkumyyntiä. Näyttää siltä, että markkinavoimat soveltavat sosiaalipolitiikkaa ja työllisyyspolitiikkaa valikoivasti ja joustavasti.

Yhtenäistävän strategian taipumuksena on pyrkiä institutionaaliseen yhtenäisyyteen kaikessa markkinavoimiin liittyvässä. Vaikuttaisi kuitenkin puutteelliselta poliitikalta, jos säänneltäisiin epäyhtenäistävien ilmiöiden (kuten työttömyyden, alueellisen epätasa-arvon ja sosiaalisen koheesion puutteen) vaikutuksia. Ajan merkit puoltavat nyt enemmän kuin koskaan sosiaalisempaa Eurooppaa.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska EU 2020 -strategian täytyy mielestäni antaa tehokas vastaus talous- ja rahoituskriisiin sekä uutta pontta ja eurooppalaista yhtenäisyyttä elpymisprosessiin EU:ssa ottamalla käyttöön ja koordinoimalla kansallisia ja eurooppalaisia välineitä.

Kannatan parempaa yhteistyötä kansallisten parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan kanssa, koska useampien toimijoiden mukanaolo lisää kansallisten hallintojen painetta saada aikaan tuloksia.

Samalla Euroopan teollisuuden pitäisi mielestäni hyödyntää edelläkävijän asemaansa kestävässä taloudessa ja vihreän liikenteen teknologioissa hyödyntämällä sen vientimahdollisuuksia. Se vähentää riippuvuutta luonnonvaroista ja helpottaa välttämättömien 20-20-20-ilmastonmuutostavoitteiden noudattamista.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionin talous ei ole maailman kilpailukykyisin vuonna 2010. Kaukana siitä: kun BKT on vain neljä prosenttia ja 23 miljoonaa kansalaista on työttömänä, sen tilanne ei ole kovin hyvä. Jos Euroopan unioni tarvitsee vakavan sähköiskun saadakseen talouden ja työllisyyden takaisin raiteilleen, se on tehtävä asettamalla samanlaisia tavoitteita kuin Lissabonin strategiassa mutta käyttämällä täysin eri menetelmää. Siinä on myös otettava huomioon edessä olevat energiaan, ilmastonmuutokseen, teollisuuteen ja maatalouteen liittyvät neuvottelut. Siksi kannatan määrätietoisuutta,

joka on uuden 2020-strategian käytännönläheisyyden sävyttämää. Nyt on tärkeämpää kuin koskaan aiemmin, että EU saavuttaa seuraavat tavoitteet: työpaikan varmistaminen 75 prosentille työikäisistä ja se, että tutkimukseen sijoitetut kolme prosenttia BKT:stä maksavat itsensä takaisin. Toinen asia on kuitenkin se, tekevätkö 27 jäsenvaltiota yhteistyötä. Siksi me vaadimme seuraamuksia ja kannustimia 2020-strategian hyville ja huonoille oppilaille (14 kohta). Toisessa kädessä seuraamuksia ja toisessa kannustimia. Keppiä ja porkkanaa. Tämä keino on vanha kuin taivas mutta toimii.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tänään parlamentille toimitettua päätöslauselmaa RC7-0151/2010 vastaan samasta syystä kuin me kreikkalaiset emme äänestäneet Barroson toisen komission puolesta: kunnianhimon puutteen vuoksi. Tässä tilanteessa on parlamentin suurimpien poliittisten ryhmien vuoro tuottaa pettymys hyväksymällä päätöslauselma, joka on pelkkä ele – se ei sisällä yhtään talouteen liittyvää, sosiaalista tai ympäristöön liittyvää ehdotusta. Uskon, että eurooppalaiset odottavat tältä parlamentilta enemmän.

Euroopan parlamentti sivuutettiin EU 2020 -strategian suunnittelussa. Kun parlamentilla on nyt myöhäinen mahdollisuus reagoida, sen suurimmat poliittiset ryhmät vehkeilevät jättääkseen tyhjän päätöslauselman. Näin menetetään mahdollisuus saada Euroopan parlamentti sisältöä koskevan keskustelun ytimeen ja keskeiseen asemaan toimielimenä.

Richard Seebler (PPE), kirjallinen. – (DE) Kysymys siitä, mikä EU:n tilanteen pitäisi olla vuonna 2020 suhteessa työllisyyteen ja talouskehitykseen, on ratkaisevan tärkeä. Erityisesti tällaisena talouskriisin aikana EU 2020 -strategian pitäisi toimia moottorina, joka auttaa löytämään ulospääsyn epävarmuudesta. Siksi on entistä tärkeämpää valita tavoitteet niin, että ne voidaan todella saavuttaa. Poliittikka ei ole itsessään tavoite, vaan sen tarkoituksena on luoda realistisia ohjelmia, joita kansalaiset ja talous voivat seurata. Kestävän talouden on oltava tärkeä tekijä välittömän tulevaisuuden muotoilussa.

Tämä tavoite meidän on saavutettava vähitellen varsinkin ilmastonmuutoksen vuoksi. Raaka-aineiden turvallisuutta koskeva kysymys koskee myös tulevaisuudessa Eurooppaa entistä enemmän, minkä vuoksi meidän pitäisi tasoittaa tietä luonnonvarojen kestävälle käytölle nyt ja suunnatta EU:n politiikka siihen.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin yhteistä päätöslauselmaa vastaan, koska kolme suurinta ryhmää pyrkivät selvästi sen avulla edistämään Barroson toisen komission entisen toimintamallin jatkamista. Minun äänestäjäni odottavat erilaista lähestymistapaa ja haluavat, että Eurooppa 2020 -strategia tuo tullessaan vihreän *new dealin*, 2000-luvun vihreän vallankumouksen, joka sovittaa inhimillisen kehityksen yhteen maapallon fyysisten rajoitusten kanssa.

Euroopan unioni vannoo edelleen kritiikittömästi BKT:n kasvun lisäämiseen perustuvan politiikan nimeen. Vihreät ja ympäristönsuojelijat kuitenkin haluavat muuttaa Eurooppa 2020 -strategiaa pelkästään BKT:n kasvuun pyrkivästä laajempaan poliittiseen käsitteeseen EU:n tulevaisuudesta sosiaalisena ja kestäväenä unionina, joka asettaa ihmisten ja ympäristön suojelun politiikkansa ytimeen, pyrkii varmistamaan ihmisten hyvinvoinnin ja luomaan parhaat mahdolliset tilaisuudet kaikille. Meidän mielestämme BKT:hen pitää sisällyttää tietyt hyvinvointia kuvaavat indikaattorit sekä indikaattorit, joissa otetaan huomioon useita ulkoisia talouden tekijöitä ja ympäristöön kohdistuvia paineita. Siksi minun ryhmäni on laatinut kahdeksansivuisen tekstin, jossa kuvataan yksityiskohtaisesti meidän vaihtoehtoinen lähestymistapamme. Mielestäni tämä teksti on parempi kuin kolmen suurimman ryhmän kompromissi.

Marc Tarabella (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin EU 2020 -strategiaa koskevaa päätöslauselmaa vastaan, koska sen 6 kohta, jossa mainitaan sosiaaliturvajärjestelmien uudistaminen ja puhutaan työnantajien joustavuuden lisäämisestä, hyväksyttiin. Lisäksi päätöslauselma on lähinnä enemmän tai vähemmän hyvien aikomusten sekasotku, mistä on haittaa tarkoille määrällisille ja laadullisille tavoitteille. Näin ollen vaikuttaa siltä, että siinä ei ole otettu huomioon Lissabon 2010 -strategian lähes täydellistä epäonnistumista.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Eurooppa 2020 -strategian tavoitteena on laatia tulevaisuudensuunnitelma talouskasvun saavuttamiseksi ja työpaikkojen lisäämiseksi Euroopan unionissa. Sen lähestymistavan on perustuttava tavoitteisiin, jotka liittyvät kestäväan sosiaaliseen markkinatalouteen, kestäväan tietoon perustuvaan yhteiskuntaan ja pk-yritysten osuuteen työllisyyden lisäämisessä.

Vahvan, nykyaikaisen ja joustavan koheesiopolitiikan on oltava tämän strategian keskeinen osa. Koheesiopolitiikka sisältyy uuteen Lissabonin sopimukseen, ja sen horisontaalisella soveltamisella on ratkaiseva merkitys vastattaessa Euroopan unionin uusiin haasteisiin. Tässä yhteydessä EU:n alueellisen koheesion tavoitetta voidaan pitää perustavanlaatuisena.

EU:n koheesion painopisteiden täytyy olla EU:n tason kilpailukyvyyn edistämisen lisäksi rahoituksen tehokkaassa kohdistamisessa sekä heikommassa asemassa olevien alueiden auttamisessa voittamaan sosiaaliset ja taloudelliset vaikeutensa ja vähentämään nykyistä eriarvoisuutta.

EU:n alueiden aktiivista osuutta tämän strategian edistämisessä on korostettava. Hallintotavan merkitystä eri tasoilla kannattaa myös korostaa. On toivottavaa, että EU 2020 -strategiaan liittyvät tavoitteet, tehtävä ja vastuut jaetaan perusteellisesti Euroopan unionin, jäsenvaltioiden sekä paikallisten ja alueellisten viranomaisten välillä.

Edellä esitetyistä syistä äänestin edellä mainitun päätöslauselmaesityksen puolesta.

Marianne Thyssen (PPE), kirjallinen. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, strategia kriisistä irtautumiseksi on oleellinen lyhyellä aikavälillä, mutta pitkällä aikavälillä tarvitaan enemmän kuin se. Jos me haluamme todella antaa sosiaaliselle markkinataloudelle, meidän sosiaaliselle mallillemme, mahdollisuuden, tarvitsemme lisää talouskasvua, vihreää kasvua, joka tekee meistä kilpailukykyisiä ja luo uusia työpaikkoja. Investointien lisääminen tutkimukseen ja kehitykseen sekä innovatiivisiin tuotteisiin, tuotantoprosesseihin ja palveluihin on ratkaisevaa, jos haluamme säilyttää elintasomme maailmanlaajuisessa taloudessa.

Tämä uusi sysäys kohti rakenneuudistusta on nähtävissä komission ehdottamassa ”2020-strategiassa”. On myös ratkaisevan tärkeää, että komissio muuttaa suuntaa ja keskittyy useisiin pieniin tavoitteisiin, jotka ovat mitattavissa ja räätälöitävissä kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle. Kuten päätöslauselmassa oikeutetusti todetaan, strategia ei takaa, että ilmaistut tavoitteet olisivat täytäntöönpanokelpoisia. Koska siitä puuttuu aito seuraamusmekanismi sitä varten, että tavoitteita ei saavuteta tai toimet eivät ole riittäviä, tämä ”2020-strategia” on yhtä lailla puutteellinen kuin edeltäjänä.

Yhteinen päätöslauselma muodostaa hyvän perustan jatkokeskusteluille komission, neuvoston ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kanssa. Siksi äänestin ehdottomasti tämän päätöslauselman puolesta.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien), Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän Eurooppa 2020 -strategiaa koskevassa yhteisessä päätöslauselmaesityksessä ilmaistaan pääoman poliittisten kasvojen yhteinen päätös toteuttaa monopolien häikäilemätön hyökkäys ja ruohonjuuritason vastaiset suunnitelmat työväenluokkia ja työläisiä vastaan koko EU:ssa. EU 2020 -strategiassa noudatetaan ruohonjuuritason vastaista Lissabonin strategiaa ja laajennetaan sitä asettamalla monopolipääoman strategisia tavoitteita ja laatimalla suunnitelmia uhraten työntekijöiden peruspalkka ja sosiaaliset oikeudet. Tarkkaan ottaen siihen kuuluu laajasti sovellettu kuuluisa ”joustoturva” yhdessä ”elinikäisen oppimisen”, ”koulutuksen ja uudelleen koulutuksen”, työntekijöiden ”liikkuvuuden”, työehtosopimusten lakkauttamisen, töiden jakamisen, radikaalien palkka- ja eläkeleikkausten, eläkeiän nostamisen sekä sosiaaliturvan, terveyden, hyvinvoinnin ja koulutuksen jatkuvien muutosten kanssa. Siinä myös annetaan pääomalle valtion rahakirstuista valtavia summia tukien ja ”vihreän kehityksen” kannusteiden muodossa. Kreikan kommunistinen puolue äänesti Euroopan parlamentin EU 2020 -strategiaa koskevaa päätöslausemaa vastaan.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Kauan sitten Jacques Delors’illa oli tapana sanoa, että yhtenäismarkkinoihin tai yhteisvaluuttaan ei voi rakastua. Minä olen rakastunut unioniin, joka suhtautuu kaikkien jäsenvaltioiden perheiden todellisiin tarpeisiin vakavasti, tiukasti kansallisten ja EU:n toimivaltuuksien mukaisesti. Lukiessani EU 2020 -strategiaa ja meidän parlamentaarista päätöslauselmaamme huomasin kuitenkin, että meidän tavoitteemme ovat vain ujoa flirttailua vapaan markkinatalouden kanssa. Kansalaisten investointeja sosiaaliseen koheesioon tai sukupolvien väliseen solidaarisuuteen ei tunnusteta. Eikö meidän pitäisi vaihtaa näkökulmaamme työsuhteisiin ja lisäarvon luomiseen, joista yhteiskunta kokonaisuudessaan hyötyy? Komissio ehdottaa köyhyyden torjumiselle määrällistä tavoitetta. Se väistämättä tuo takaisin kermojen päältä kuorimisen prosessin, joka tuskin auttaa köyhimpiä kansalaisia. Köyhyyttä kuvaavien indikaattorien luettelon puuttuminen osoittaa tahattomasti, että köyhyyden merkitystä ei ymmärretä. Köyhyys tarkoittaa paljon muutakin kuin työttömyyttä, ja päivittäin äärimmäisestä köyhyydestä kärsivät eivät etsi yksistään työtä vaan haluavat nauttia olemassa olevista oikeuksistaan. Eurooppa 2020 -strategian pitäisi vastata tähän tilanteeseen suuremmalla innolla ja määrätietoisuudella. Minä äänestin tyhjää.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0136/2010

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Luin sekä tuomari Richard Goldstonen raportin että suurlähettiläs Dora Holdin päätelmät, joissa kumotaan monta tuomari Goldstonen johtaman YK:n valtuuskunnan raportissa esitettyä väitettä. Vertailllessani näitä asiakirjoja huomasin Goldstonen raportin puolueellisen sävyn, ja sen

vuoksi en ole kannattanut päätöslauselmaa Israelia ja Palestiinaa koskevien Goldstonen suositusten täytäntöönpanosta.

Toimia on analysoitava avoimesti ja puolueettomasti konfliktin kummankin osapuolen kannalta. Goldstonen raportissa ei mainita sitä syytä, joka laukaisi Israelin operaation Gazassa: lähes 12 000 raketti- ja kranaatti-iskua Israelin siviilejä vastaan. Israelin joukkojen Gazasta vetäytymisen jälkeen raketti-iskujen määrä on kasvanut 500 prosenttia. Kun vuonna 2004 Israelin alueelle tehtiin 281 ja vuonna 2005 179 raketti-iskua, Israelin Gazasta vetäytymisen jälkeen (syyskuussa 2005) iskujen määrä on noussut 946:een vuonna 2006 ja 783:een vuonna 2007, kun taas vuonna 2008 iskuja oli 1 730.

Yksikään Euroopan unionin jäsenvaltio ei ole äänestänyt Goldstonen raportin puolesta YK:n ihmisoikeusneuvostossa. Kaikkien osapuolten on ensisijaisesti pyrittävä noudattamaan kansainvälistä oikeutta.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Päätimme äänestää tyhjää kaikissa Palestiinaa ja Israelia koskevissa äänestyksissä. Emme voineet äänestää sellaisten päätöslauselmien puolesta, joiden tarkoituksena on antaa Euroopan unionille valtuudet johtaa ulkopoliittikkaa tai jotka ovat ristiriidassa konfliktiin liittyvän puolueettomuuspolitiikkamme kanssa. Meidän kantamme Israelin, Palestiinan ja muiden arabi- ja muslimimaiden välisiin suhteisiin on puolueeton. Puolueettomuutemme ei kuitenkaan tarkoita välinpitämättömyyttä. Tunnustamme erityisesti sen, ettei valtioiden tai organisaatioiden siviileihin kohdistamia hyökkäyksiä voidaan missään tapauksessa hyväksyä. Lisäksi olisimme tyytyväisiä, jos konflikti saataisiin ratkaistua kunniallisesti.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Kävin Gazassa aiemmin tänä vuonna ja näin itse, miten tärkeää parlamentin toiminta alueella on. Goldstonen suositukset on pantava täysimääräisesti täytäntöön, ja seuraan asian edistymistä tulevana kuukausina.

Derek Roland Clark (EFD), kirjallinen. – (EN) Vaikka myönnänkin, että Gazan ja Länsirannan konflikti on humanitaarinen tragedia, en kannata äänelläni Euroopan unionin toimielinten kansainvälisen vaikutusvallan olemassaoloa, sillä en tunnusta Euroopan unionia. Parlamentissa 10. maaliskuuta 2010 toimitetuissa asioita koskevissa äänestyksissä olen äänestänyt omantuntoni mukaisesti.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin tätä päätöslauselmaa, jossa korostetaan, että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön kunnioittaminen on ehdoton ennakoedellytys oikeudenmukaiselle ja kestäväälle rauhalle Lähi-idässä. Lisäksi päätöslauselmassa ollaan huolissaan Israelin ja Gazan alueen viranomaisten kansainvälisiin järjestöihin kohdistamista paineista, koska nämä ovat osallistuneet Goldstonen selvitykseen, ja siinä vaaditaan Gazan saarron ehdotonta lopettamista ja pyydetään Euroopan unionia antamaan Israelille ja palestiinalaisille julkinen kehoitus panna Goldstonen suositukset täytäntöön. Goldstonen raportissa tehdään se johtopäätös, että äärimmäisen monen siviilin, mukaan lukien yli 300 lapsen, kuolema johtui Israelin tarkoituksellisesta ja kansainvälisen oikeuden vastaisesta suhteettomasta voimankäytöstä. Raportissa tehtiin myös se johtopäätös, että Gazan piiritys merkitsee itse asiassa 1,5 miljoonan kansalaisen kollektiivista rankaisemista, mikä on kansainvälisen oikeuden vastaista. Raportissa suositetaan, että Geneven yleissopimuksissa osapuolina olevien valtioiden (Irlanti mukaan luettuna) olisi asetettava syytteeseen ne, jotka ovat vastuussa näistä menettelytavoista ja niiden täytäntöönpanosta. Laadin parhaillaan Goldstonen raportin tulosten perusteella virallista valitusta Irlannin poliisivoimille, jotta yleisen syyttäjätoimen johtaja voi harkita Irlannissa syytteen nostamista vastuussa olevia vastaan.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen. – (SV) Meidän ruotsalaisten sosiaalidemokraattien mielestä Hamasia ei pidä sisällyttää EU:n terroristijärjestöjen luetteloon. Suhtaudumme Hamasiin ja varsinkin sen Israelin siviiliväestöön kohdistamiin hyökkäyksiin erittäin kriittisesti, mutta samalla olemme huolissamme siitä, että jos EU tuomitsee Hamasin toiminnan ehdoitta, tilanne voi paheta ja johtaa siihen, että Hamas sulkeutuu entisestään. Emme pidä oikeana EU:n päätöstä jatkaa Hamasin poliittista eristämistä nyt, kun puolue menestyi vapaissa ja demokraattisissa vaaleissa. Mielestämme EU:n on harkittava, ovatko onnistumisen mahdollisuudet paremmat eristämisen ja sanktioiden vai kriittisen vuoropuhelun ja yhteistyön avulla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kaikki, jotka ovat seuranneet Israelin ja Palestiinan välistä konfliktia vuosien ajan, kuten minä olen tehnyt, voivat vain todeta surullisena, että monet vilpittömät yritykset saada aikaan pysyvä rauha eivät riitä houkuttelemaan ja motivoimaan väkivallan valinneita luopumaan siitä

lopullisesti. Hamasin vaalivoitto ja Palestiinan alueen jakautuminen kahteen osaan, joilla kummallakin on oma määräysvalta, on pahentanut merkittävästi jo muutenkin synkkää tilannetta.

Niin kauan kuin Hamas ei hyväksy Israelin valtion laillista olemassaoloa, vuoropuhelu on pelkkää teeskentelyä. Israelin on puolestaan huolehdittava siitä, että sen omaksumat kannat ovat asianmukaisia ja oikeasuhteisia, jottei se vaaranna nykyistä kansainvälistä legitimitettiään. Yitzhak Rabinin tavoin en usko, että diplomaattinen rauha on kovin aito rauha, mutta se on kuitenkin välttämätön askel kohti aitoa rauhaa. On välttämätöntä jatkaa työtä tähän suuntaan ja poistaa esteet aidon rauhan saavuttamiselta. Tuomari Goldstonen raportissa pannaan merkkeille joitakin kummankin osapuolen rakentamia esteitä, nimittäin väärinkäytökset ja vakavat rikokset, jotka on selvitettävä ja tuomittava ja joista on annettava rangaistus.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) On kiinnitettävä huomiota Gazassa 27. joulukuuta 2008 alkaneeseen ja 18. tammikuuta 2009 päättyneeseen aseelliseen konfliktiin, joka aiheutti yli 1 400 palestiinalaisen ja 13 israelilaisen kuoleman. Menetettyjen ihmishenkien lisäksi suurin osa siviili-infrastruktuurista tuhoutui.

Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja jäsenvaltioiden on pyrittävä EU:n yhteiseen kantaan siitä, mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä selvitysvaltuuskunnan laatiman Gazan alueen ja Etelä-Israelin konfliktia käsittelevän raportin perusteella.

Haluan korostaa, että kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattaminen on välttämätöntä oikeudenmukaisen ja kestävän rauhan saavuttamiseksi Lähi-idässä.

Kannatan sitä, että unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita kehoitetaan seuraamaan Goldstonen raporttiin sisältyvien suositusten täytäntöönpanoa kuulemalla EU:n ulkomaanedustustoja ja alalla toimivia valtiosta riippumattomia järjestöjä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Gazan konfliktia koskevan parlamentin päätöslauselman hyväksyminen oli myönteinen asia, sillä päätöslauselmassa tunnustetaan Israelin rikkoneen kansainvälistä oikeutta. Tämä on todiste siitä, miten Goldstonen raportti on vaikuttanut Lähi-idän rauhanprosessiin saattamalla Israelin jatkuvat kansainvälisen oikeuden loukkaukset parlamentin tietoon.

Totuus on se, että Goldstonen raportti sisältää selkeitä todisteita siitä, että Israelin joukot ovat rikkoneet kansainvälistä oikeutta Palestiinan alueella vuonna 2008 suorittamiensa sotilaallisten operaatioiden aikana.

Tästä syystä haluamme, että raportin päätelmät hyväksytään välittömästi ja sen suositukset pannaan täytäntöön. Samalla kehoitamme Euroopan unionin virkamiehiä varmistamaan, ettei EU:n ja Israelin assosiaatiosopimusta vahvisteta niin kauan kuin Israel jatkaa kansainvälisen oikeuden ja perusoikeuksien loukkaamista Palestiinan miehityksillä alueilla.

Charles Goerens (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tämä on taas yksi yleiskatsaus konfliktin kummankin osapuolen tekemiin virheisiin. Jos samat syyt tuottavat samoja seurauksia, on aihetta kyseenalaistaa syyt, sillä niiden seuraukset ovat aina tuhoisia. Näitä samoja syitä ovat rakettien ampuminen Israelin kaupunkeihin. Samoja syitä ovat Israelin kohtuuttomat vastaiskut. Samoja syitä ovat Gazan asukkaiden surkea tilanne. Samoja syitä on myös se, miten kaikkein radikaaleimmat ryhmittymät käyttävät hyväkseen heidän kurjuuttaan. Minulla on ajatus: miksemme ala kannattaa kummallakin puolella vain niitä ryhmiä, jotka ovat aidosti valinneet rauhan? Näitä ryhmiä on kummallakin puolella, ja niitä syytetään aivan liian usein oman kansansa pettämisestä, sillä ne haaveilevat tilanteesta, jossa erimielisyydet on mahdollista voittaa tällä alueella, joka on kauan ollut tapahtumakenttänä yhdelle maailman vaarallisimmista konflikteista.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, jossa Goldstonen suositukset kehoitetaan panemaan täytäntöön, sillä on erittäin tärkeää saada Israelin ja Palestiinan viranomaisilta lupaus siitä, että he selvittävät puolueettomasti ja avoimesti Gazan murhenäytelmää vuosina 2008–2009, ei aggressiivisesti vaan päättäväisesti. Jäsenvaltioiden on puolestaan pyrittävä entistään kovemmin omaksumaan vahva kanta ja sitouduttava pitämään yllä näitä israelilaisille ja palestiinalaisille esitettyjä vaatimuksia. Kaikkien konfliktin osapuolten on noudatettava kansainvälistä humanitaarista lainsäädäntöä, ja EU:n on pyrittävä varmistamaan, että näitä periaatteita noudatetaan.

Joe Higgins (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska siinä korostetaan niitä kauhistuttavia oloja, joissa selvästi suurin osa Palestiinan väestöstä tällä hetkellä elää, ja koska siinä erityisesti vaaditaan avaamaan kaikki Gazan rajanylityspaikat "välittömästi" ja "ehdoitta". Kannatan täysin Palestiinan väestön oikeutta itsensä määräämiseen ja sen oikeutta puolustautua Israelin armeijan ja valtion joukkojen toistuvia hyökkäyksiä vastaan. Olen kuitenkin vahvasti eri mieltä oikeistolaisen poliittisen islamin

ja Hamasin ajatuksista. Vastustan myös juutalaisiin työntekijöihin kohdistuvia yksittäisiä hyökkäyksiä, jotka syventävät israelilaisten ja palestiinalaisten työväenluokkien välistä kuilua. Tästä on hyötyä ainoastaan Israelin hallitukselle ja muille Israelin äärioikeistolaisille ryhmittymille, jotka saavat tekosyn uusille Palestiinan väestöön kohdistuville hyökkäyksille. Israelin hallitus ei puolusta palestiinalaisen rahvaan eikä myöskään Israelin työväenluokan etua. Israelilaisten ja palestiinalaisten työläisten on yhdessä voitettava heidän elinoloihinsa ja demokraattisiin oikeuksiinsa kohdistuvat hyökkäykset. Ainoa keino saavuttaa alueella pysyvä rauha on sosiaalidemokraattisen Israelin rinnalla oleva sosiaalidemokraattinen Palestiina. Kumpikin yhteisö sopii rajoista yhdessä ja kuuluu sosiaalidemokraattiseen Lähi-idän valtioliittoon.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan vahvasti Goldstonen raportin tuloksia ja olen tyytyväinen siihen, että parlamentti on kannattanut siinä annettavia suosituksia. Toivon, että Goldstonen raportin tulokset tukevat kahden valtion ratkaisuun perustuvaä pysyvää rauhanprosessia.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n pitäisi olla erittäin huolissaan Israelin ja Palestiinan välisen konfliktin ratkaisemisesta, sillä uhrien lisäksi konflikti on aiheuttanut vuosikymmenten ajan voimakasta epävakautta kyseisellä alueella ja maailmalla.

Tästäkin huolimatta olen sitä mieltä, että se, mitä Israel tekee demokraattisena ja suvereenina valtiona, jolla on samat arvot kuin länsimaalaisilla yhteiskunnilla ja joka myös edistää niitä, eroaa siitä, mitä Hamasin kaltaiset radikaalit liikkeet tekevät, sillä Hamas kieltäytyy lähestulkoon järjestelmällisesti tunnustamasta Israelin valtiota. Tämän on esteenä konfliktin lopulliselle ratkaisemiselle.

Tämä ei kuitenkaan estä meitä tuomitsemasta kaikissa tilanteissa konfliktin kummankin osapuolen väkivaltaisuuksia, jotka ovat järkyttäneet maailmaa ja jotka vain motivoivat meitä ja saavat meidät etsimään entistä aktiivisemmin keinoja ymmärryksen lisäämiseksi.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tämänpäiväinen yhteinen päätöslauselmaesitys Goldstonen raportista on jälleen yksi osoitus EU:n pyrkimyksestä arvioida ja tarkastella Gazan konfliktin tapahtumia oikeudenmukaisesti. YK:n yleiskokous kehotti jälleen 26. helmikuuta 2010 kumpaakin osapuolta toteuttamaan luotettavia selvityksiä ja toimittamaan lisäraportteja viiden kuukauden kuluessa. Palestiinan viranomaiset ovat nyt perustaneet riippumattoman selvitysryhmän, mikä on todella hyvä uutinen. Euroopan unionin on keskitettävä kansainvälisessä toiminnassaan YK:n peruskirjan periaatteiden ja päämäärien sekä kansainvälisen oikeuden tarkkaan noudattamiseen. Lisäksi se, että Israel ja palestiinalaiset noudattavat kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä, on keskeinen ennakkoehto rauhanprosessille, jonka on määrä johtaa kahden valtion rauhanomaiseen ja turvalliseen rinnakkaiseloon. Tällä päätöslauselmalla EU yrittää antaa sysäyksen yhteisen kannan muodostamiselle tuomari Goldstonen johtaman YK:n selvitysvaltuuskunnan laatiman Gazan ja Etelä-Israelin konfliktia käsittelevään raporttiin perustuvista jatkotoimista. Päätöslauselmaesityksessä myös kannatetaan sitä, että raportin suositusten täytäntöönpanoa on vaadittava julkisesti samoin kuin vastuuseen asettamista kaikista kansainvälisen oikeuden loukkauksista, myös sotarikoksista. Tämän vuoksi äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Yhteisessä päätöslauselmaesityksessä Goldstonen raportista välitetään Euroopan unionin toive, että Gazan konfliktiin liittyvät tapahtumat selvitetään oikeudenmukaisesti ja yksityiskohtaisesti. Myös 26. helmikuuta 2010 pidetyssä YK:n yleiskokouksessa vaadittiin jälleen kerran tapahtumien ja väitettyjen vakavien ihmisoikeusloukkausten selvittämistä viiden kuukauden kuluessa. Viimeisimpien tietojen mukaan ainoastaan Palestiina on noudattanut tätä vaatimusta, mikä on todella häpeällistä. Mielestäni Euroopan unionin on pyrittävä aktiivisesti varmistamaan kansainvälisten organisaatioiden ja komiteoiden toiminnan avulla, että kansainvälistä oikeutta noudatetaan ja pannaan täytäntöön. Perustavanlaatuinen ennakkoehto selkeälle edistymiselle Lähi-idän konfliktin rauhanprosessissa on nimenomaan se, että konfliktin kumpikin osapuoli kunnioittaa kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä. Nyt tämä rauhanprosessi saattaa kokea jälleen kerran vakavan takaiskun Israelin siirtokuntien rakentamista koskevien suunnitelmien vuoksi. Yhteisessä päätöslauselmassa kehoitetaan panemaan täytäntöön suositukset, jotka sisältyvät tuomari Goldstonen johtaman YK:n selvitysvaltuuskunnan laatiman Gazan ja Etelä-Israelin konfliktia käsittelevään raporttiin, minkä vuoksi äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Kaikkien Lähi-idän konfliktin osapuolten on kunnioitettava ihmisoikeuksia. Kaikki epäilykset jonkun osapuolen ihmisoikeusloukkauksista on tarkistettava. Kaikkiin konfliktin osapuoliin on kuitenkin sovellettava samanlaista lähestymistapaa. Goldstonen raportti on asiakirja, joka on herättänyt paljon tunteita ja ristiriitoja. Monet ovat syyttäneet sitä puolueellisuudesta. Monet ovat huomauttaneet, ettei raportissa käsitellä tasapuolisesti kaikkia konfliktiin johtaneita tekijöitä.

Kansainvälinen yhteisö ei kuitenkaan saa kääntää konfliktille selkäänsä. Goldstonen suosituksiin sisältyy ehdotus tehdä kansainvälisiä selvityksiä niistä rikoksista, joita konfliktien osapuolten väitetään tehneen. Lähi-idän konfliktin todellisuus asettaa tämän ehdotuksen toteuttamisen kyseenalaiseksi. On olemassa suuri vaara, ettei Euroopan parlamentti pysty valvomaan Hamasin toimia vaan ainoastaan Israelin toimia. Kun nämä olosuhteet otetaan huomioon, päätin äänestää lopullisessa äänestyksessä yhteisen päätöslauselman hyväksymistä vastaan.

Zuzana Roithová (PPE), kirjallinen. – (CS) En kannattanut sosiaalidemokraattien, liberaalien, vasemmistoryhmän ja vihreiden yhteistä päätöslauselmaa Goldstonen Israelia koskevan raportin suositusten täytäntöön panemisesta. YK:n yleiskokous hyväksyi raportin viime vuoden marraskuussa. EU:n 27 jäsenvaltiosta sen hyväksyi vain viisi. Tämä johtuu siitä, ettei ihmisoikeusneuvosto analysoinut raporttia vastuullisesti ja että sen vuoksi yleiskokous äänesti puolueellisesta raportista, jossa Israel kuvataan terroristijärjestöksi. Olen yksi niistä poliitikoista, jotka pyrkivät siihen, että kaikki Gazan konfliktissa tapahtuneet väitetyt ihmisoikeusloukkaukset selvitetään objektiivisella ja tinkimättömällä tavalla. Selvityksen päätelmien uskottavuus on kuitenkin vaakalaudalla. Emme voi hyväksyä sitä, että vielä loppuun saattamaton keskeneräinen selvitys politisoidaan. Tavoitteena olisi kuitenkin oltava rauhanomaisen ratkaisun löytäminen Israelin ja Palestiinan konfliktiin ja kahden itsenäisen valtion, Israelin ja Palestiinan, hyvinvointi tulevaisuudessa, eikä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen taistelu vaikutusvallasta tällä alueella.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Goldstonen suosituksia koskevan päätöslauselmaesityksen RC7-0136/2010 puolesta pääasiassa sen vuoksi, että siinä vaaditaan EU:ta pyrkimään vahvaan yhteiseen kantaan raportin seurannasta ja vaatimaan julkisesti sen suositusten täytäntöönpanoa sekä vastuuseen asettamista kaikista kansainvälisen oikeuden loukkauksista. Lisäksi siinä kehoitetaan kaikkia osapuolia toteuttamaan viiden kuukauden kuluessa kansainväliset vaatimukset täyttäviä selvityksiä sekä vaaditaan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa sekä jäsenvaltioita seuraamaan aktiivisesti raportin täytäntöönpanoa. Lisäksi päätöslauselmaesityksessä esitetään uusia näkökohtia niiden lisäksi, joita parlamentti on jo aiemmin tuonut esiin, kuten pyydetään unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa arvioimaan kaikkien osapuolten suorittamien selvitysten tuloksia ja raporttoimaan Euroopan parlamentille kyseisistä arvioinneista, muistutetaan, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on vastuullisuuden ja uskottavuutensa nimissä valvottava selvityksien toteuttamista kaikilta osin, sekä ollaan huolissaan painostuksesta tiettyjä Goldstonen raportin valmistelussa ja seurantaselvityksissä mukana olleita valtioista riippumattomia järjestöjä kohtaan, mukaan lukien viittauksista toimiin, joilla puututaan näiden järjestöjen toimintaan.

Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) Nyt ei ole oikea aika hyväksyä Israelia koskeva päätöslauselma. Saamme pian täydellisen arvion Goldstonen raportista, eikä meidän pitäisi mielestäni kiirehtiä. Tilanne on arkaluonteinen, ja osapuolten välinen konflikti on jakautunut. Emme saa pahentaa tilannetta hyväksymällä päätöslauselman, johon asianomaiset osapuolet eivät varmasti ole tyytyväisiä. Mielestäni on myös kummallista, että EU voi hyväksyä päätöslauselman mandaatista, jota yksikään EU:n jäsenvaltio YK:n ihmisoikeusneuvostossa ei hyväksynyt.

Marek Siwiec (S&D), kirjallinen. – (PL) Mielestäni yhteinen päätöslauselmaesitys Israelin ja Palestiinan konfliktia koskevista Goldstonen suositusten täytäntöönpanosta ei vastaa täysin niitä näkemyksiä, joita Euroopan parlamentin jäsenet esittivät 24. helmikuuta Brysselissä käydyssä keskustelussa. Päätöslauselmaesitys ei vastaa riittävissä määrin asiakirjan laatimisessa avustaneiden poliittisten ryhmien enemmistön kantaa. Päätöslauselman aiheena oleva raportti – Goldstonen raportti – on puolueellinen, eikä siinä käsitellä tasapuolisesti kaikkia konfliktiin johtaneita tekijöitä. Lisäksi yhteisessä päätöslauselmaesityksessä ei mainita niitä olosuhteita, jotka johtivat konfliktiin, eikä siinä viitata millään tavoin niihin 8 000 hyökkäykseen, joita Hamas ja muut aseelliset ryhmät ovat kohdistaneet Israelin siviiliväestöön. Asiakirja ei myöskään sisällä tietoja siitä, miten Hamas on laiminlyönyt tulitaukoa.

Tarkoittamani asiakirjan 7 kohta osoittaa selvästi, ettei Euroopan parlamentti pysty valvomaan Hamasin toimia vaan ainoastaan Israelin toimia. Tällainen tilanne vähentää Israelin oikeuslaitoksen ja toimielinten uskottavuutta ja heikentää niiden mahdollisuuksia tehdä selvityksiä. Tämän vuoksi äänestin lopullisessa äänestyksessä yhteisen päätöslauselman hyväksymistä vastaan.

Catherine Soullie (PPE), kirjallinen. – (FR) Israelin ja Palestiinan konfliktin pelkistäminen vertailemalla vain taistelevien leirien kuolinlukuja vääristää näkemystämme tästä sodasta, joka on nyt jatkunut jo liian kauan. Me kaikki olemme sitä mieltä, että konfliktiin on vaikea löytää ratkaisua, sillä sen syyt itsessään ovat monimutkaisia ja syvälle juurtuneita. Tämän vuoksi asioita on mahdotonta tarkastella mustavalkoisesti tällä alueella.

Tuomari Goldstonen johtaman valtuuskunnan tehtävänä oli ainoastaan laatia luettelo kansainvälisen oikeuden loukkauksista. Vaikka osa raportin päätelmistä onkin oikeutettuja, äänestäminen näitä päätöslauselmia vastaan, joissa hyväksytään mielestäni puolueellisesti mutta ennen kaikkea ilman asianmukaisia tavoitteita laaditun tekstin lähestymistapa ja päätelmät, oli mielestäni rehellisin älyllinen ratkaisu.

Kyllä, meidän on tuomittava ja lopetettava kummankin alueella sotivan osapuolen väärinkäytökset, mutta siinä on käytettävä huolella harkittua menettelytapaa, mikäli haluamme vahvistaa alueella oikeudenmukaisuutta, joka johtaa meitä kohti kestäväää rauhaa.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin Goldstonen raporttia käsittelevän yhteisen päätöslauselman puolesta erityisesti siksi, että siinä myönnetään, että saarron vuoksi Gazan väestö elää edelleen hirvittävässä olosuhteissa, ja kehoitetaan avaamaan rajanylityspaikat välittömästi, pysyvästi ja ehdoitta. Hyväksytyssä tekstissä vaaditaan Goldstonen raportin suositusten täytäntöönpanoa sekä vastuuseen asettamista kaikista kansainvälisen oikeuden loukkauksista, myös väitetyistä sotarikoksista. Raportti on paikan päälle tehtyihin käynteihin ja todistajien haastatteluihin perustuvan tasapuolisen ja perusteellisen selvityksen tulos.

Raportin mukaan konfliktin osapuolet ovat loukanneet kansainvälistä humanitaarista oikeutta. Raportissa Israelin korkea-arvoisten upseerien katsotaan olevan vastuussa seuraavasta: valkoisen fosforin umpimähkäinen käyttö, siviilejä ja sotilaita ei ole eroteltu millään tavoin, kollektiivisen rangaistuksen välineenä käytetyn saarron inhimilliset seuraukset ja sotatilalain rikkominen.

Raportissa on riittävästi aineistoa, jonka perusteella YK:n pääsihteeri ja turvallisuusneuvosto voivat aloittaa oikeustoimet, mikä on paras keino taata, että kaikki Gazan tapahtumiin liittyvät epäilykset ja pohdinnat voidaan lopettaa. On valitettavaa, ettei Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä ole antanut tälle asiakirjalle minkäänlaista painoarvoa.

Charles Tannock (ECR), kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmä ei pidä Goldstonen raporttia merkittävänä, ja sen vuoksi emme äänestäneet PPE:n päätöslauselmaesityksen puolesta emmekä yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta. ECR-ryhmä on kovasti huolissaan tuomari Goldstonen laatiman raportin legitimiudesta ja puolueellisuudesta, eikä se todellakaan halua IDF:n jäseniä tai poliitikkoja syyttävän sotarikoksista. Kannatamme neuvottelujen jatkamista rauhan ja turvallisuuden aikaan saamiseksi alueella, kannatamme kahden valtion ratkaisua ja tunnustamme ehdottomasti alueella jatkuvan konfliktin aiheuttamat humanitaariset ongelmat.

Róza Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Maailmanlaajuisena toimijana Euroopan unionin on pidettävä mielessään paitsi kansalaistensa hyvinvointi myös maailmanlaajuinen näkökulma. Tämän vuoksi Euroopan parlamentin jäsenten on otettava päätöksiä tehdessään huomioon myös Euroopan unionin ulkopuolinen todellisuus. On virhe äänestää tuomari Goldstonen suosituksia koskevan päätöslauselman puolesta ennen kuin YK on hyväksynyt raportin.

Sen lisäksi, ettei meillä ollut riittävästi aikaa keskustella raportista, meille ei esitelty raporttia, jossa selvitettiin kattavasti vasta-argumentteja. Tilanteessa, jossa Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät osoita tahtoa ryhtyä yhdenmukaisesti Israelia ja Palestiinaa koskeviin toimiin, minkäänlaisen päätöslauselman hyväksyminen Euroopan parlamentissa ei edistä Lähi-idän rauhanprosessia.

Tästä syystä äänestin tyhjää Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän päätöslauselmaa koskevassa äänestyksessä ja äänestin muiden ryhmien esittämää yhteistä päätöslauselmaa vastaan. Suhtaudun erityisen varautuneesti yhteisen päätöslauselman J ja 10 kohtaan, sillä vaikka niissä korostetaan Gazan alueella asuvan väestön traagista tilannetta, niissä ei selitetä, että tämä on suoraa seurausta Hamasin – kansainvälisen yhteisön terroristijärjestönä pitämän ryhmän – hallinnosta. En myöskään voi kannattaa yhteisen päätöslauselman 2 ja 4 kohtaa, joissa vaaditaan Goldstonen suositusten täytäntöönpanoa siitakin huolimatta, etteivät ne kaikki ole oikeutettuja.

Dominique Vlasto (PPE), kirjallinen. – (FR) Goldstonen raportin ansiosta on ollut mahdollista korostaa tarvetta tehdä nopeasti riippumattomia selvityksiä, jotta voidaan osoittaa, mitä todellisuudessa on tapahtunut ja miten osapuolet ovat niistä vastuussa, sekä tehdä johtopäätökset kaikista kansainvälisen oikeuden ja humanitaarisen lainsäädännön loukkauksista Gazan konfliktin aikana. Palestiinan ja Israelin viranomaisten on suoritettava nämä selvitykset rehellisesti. Toivon, että tällä tavoin ne voivat edesauttaa neuvottelujen jatkamista, ja sen vuoksi kannatan varauksetta selvitysten periaatetta. Haluaisin korostaa myös sitä, että tämä konflikti on tuhonnut Gazassa monia Euroopan unionin rahoittamia hankkeita, joilla pyrittiin vähentämään peruselintarvikkeiden ja julkisten peruspalvelujen puutteesta kärsivän väestön humanitaarista kriisiä.

Paikalliselle väestölle on annettava toivoa, ja heidän on uskottava edelleen Israelin ja Palestiinan konfliktin nopeaan ratkaisuun. Vain tällä tavoin on olemassa edellytykset saavuttaa oikeudenmukainen ja kestävä rauha Palestiinan valtion ja Israelin valtion, elinkykyisten, turvallisten ja rauhaa rakastavien naapureiden välille.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0134/2010

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Vain vähän aikaa sitten muistutin parlamentille, etteivät Valko-Venäjän vaalit ole vapaat, ettei maassa ole ilmaisunvapautta, kokoontumisvapautta ja vapautta osoittaa mieltä ja että viranomaisten johtamat sortotoimet ovat lisääntyneet. Myöskään poliittisia vankeja ei ole vielä vapautettu, kuolemanrangaistusta ei ole poistettu eikä takeita ole annettu vallanjaosta, varsinkaan oikeuslaitoksen riippumattomuudesta, tai ihmisoikeuksien kunnioittamisesta.

Äskettäinen poliisivoimien käyttö Valko-Venäjän puolalaisten liiton jäseniä vastaan ja heidän tavoittelemiensa oikeuksien kieltäminen ovat jälleen kaksi tekijää, jotka heikentävät Euroopan unionin luottamusta Valko-Venäjän diktatuuria kohtaan. He kehottavat kaikkia Euroopan unionin demokraatteja, erityisesti Euroopan unionin toimielimiä ja jäsenvaltioiden hallituksia valvomaan tarkasti Minskin viranomaisia ja vastaamaan päättäväisesti ja koordinoitusti näiden viranomaisten toimiin, sillä nämä jatkavat uskollisesti kommunismin pahimpia perinteitä. Euroopan unioni ei voi olla Valko-Venäjän kumppani, sillä maa ei kunnioita omia kansalaisiaan eikä kansainvälistä oikeutta. Kuten kotimaassani on tapana sanoa, on parempi olla yksin kuin huonossa seurassa!

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin ei pitäisi tunnustaa Valko-Venäjän parlamentin legitimeettiiä ennen kuin maassa on pidetty vapaat vaalit. Tämän vuoksi kehotan Valko-Venäjän viranomaisia käynnistämään maan vaalilainsäädännön perusteellisen uudistuksen Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston suositusten mukaisesti.

Valko-Venäjän viranomaisten toimet puolalaisten kansallista vähemmistöä edustavan järjestön jäseniä kohtaan ovat ehdottomasti tuomittavia, samoin kuin poliittisesti puolueelliset oikeudenkäynnit ja se, että oikeusviranomaiset ilmeisesti ottavat toimeenpanoviranomaisilta käskyjä vastaan. EU ei voi hyväksyä Valko-Venäjän viranomaisten päätöstä rajoittaa Internetin käyttöä tai puutteellisia takeita lehdistön vapaudesta, rauhanomaisesta kokoontumis- ja yhdistymisvapaudesta ja vapaudesta osallistua jumalanpalvelukseen muissa kuin Valko-Venäjän ortodoksisessa kirkossa sekä muista oikeuksista ja poliittisista vapauksista.

Mielestäni yhteisön ja Valko-Venäjän viranomaisten tekemän yhteistyön tason pitäisi olla suoraan verrannollinen siihen, missä määrin maa kunnioittaa ihmisoikeuksia. Olen edelleen huolissani unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan esittämästä puolalaisten kansallisen vähemmistön sortamista koskevasta lausunnosta, sillä se oli ponneton ja se esitettiin liian myöhään.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kylmän sodan päättymisen jälkeen Valko-Venäjän ja länsimaiden välit ovat kehittyneet kohti uudenlaista ymmärtämystä, ja Euroopan unioni on käynyt myönteistä vuoropuhelua tarjoten Valko-Venäjälle kannustimia edistyksen aikaan saamiseksi demokratian ja ihmisoikeuksien alalla.

Tästä huolimatta EU ei voi hyväksyä toimia, jotka ovat ristiriidassa kansallisten vähemmistöjen oikeuksia koskevien kansainvälisten periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden kanssa. EU:n kannan ihmisoikeuksiin on oltava yksiselitteinen.

Kristiina Ojula (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, yhtenä kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten vähemmistöjen tilannetta Valko-Venäjällä käsittelevän Euroopan parlamentin päätöslauselman laatijoista äänestin päätöslauselman puolesta. Vaikka viime vuonna Lukashenkon hallinto vapautti poliittisia vankeja ja on muuttunut jonkin verran maltillisemmaksi, Euroopan unioni ei voi kääntää selkäänsä äskettäisille ihmisoikeusloukkauksille, jotka ovat kohdistuneet Valko-Venäjän puolalaisten liittoon. EU:n itäisen kumppanuuden edut voidaan ulottaa koskemaan Valko-Venäjän kansalaisia vain siinä tapauksessa, että maan hallinto takaa kansalaisilleen ihmisoikeudet ja kansalaisvapaudet ja käynnistää demokratia uudistukset. Hallinnon tähän asti tekemät myönnytykset ovat olleet jatkuvasti riittämättömiä, ja Valko-Venäjän puolalaisten liiton johtajan Angelika Borysin pidättäminen sekä liiton rekisteröitymisen kieltäminen ja sen varojen jäädyttäminen ovat taas uusi takaisku maan ja Euroopan unionin välisille suhteille. Mielestäni ihmisoikeus- ja oikeusvaltioperiaatteiden jatkuvan loukkaamisen jälkeen Euroopan unionilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin harkita uusien sanktioiden määräämistä Valko-Venäjän hallinnolle.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Äänestin Euroopan parlamentin yhteisen päätöslauselmaesityksen (RC-B7-0134/2010) hyväksymisen puolesta. Monta kuukautta sitten Euroopan

parlamentti hyväksyi päätöslauselman, jossa Valko-Venäjän viranomaisia kehoitetaan lopettamaan kuolemanrangaistuksen antaminen kansalaisilleen. Tänään puhumme jälleen Valko-Venäjästä, ihmisoikeusloukkauksista ja kansalaisyhteiskunnan periaatteista. Euroopan unioni tarjoaa Valko-Venäjälle mahdollisuutta. Olemme toteuttaneet oikeanlaisia toimenpiteitä esimerkiksi ottamalla Valko-Venäjän mukaan itäiseen kumppanuuteen. Valko-Venäjää kohtaan osoittamamme luottamuksen oli tarkoitus kääntää maan suunta kohti demokratiakehitystä ja kansalaisoikeuksien kunnioittamista. Valitettavasti näin ei ole tapahtunut. Tämän perusteella Euroopan unionin on pysyttävä lujana ja omaksuttava voimakkaampi kanta suhteissaan Valko-Venäjään, ja sen on myös ryhdyttävä tehokkaisiin toimiin taatakseen, että vähemmistöjen oikeuksia kunnioitetaan. Toivottavasti kyseinen päätöslauselma auttaa käynnistämään haluttuun suuntaan vevä muutoksia. Ellei näin tapahdu, oletan Euroopan unionin tarkistavan suhtautumistaan Valko-Venäjään ja asianmukaisten sanktioiden määräämistä. Jokainen tehoton ratkaisu on osoitus heikkoudestamme.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta. Itse asiassa sen teksti hyväksyttiin kaikissa suurimmissa ryhmissä, myös meidän ryhmässämme. Päätöslauselma hyväksyttiin yksimielisesti.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Ilmaisunvapauden puuttuminen, poliittisten ja jopa yhteiskunnallisten järjestöjen rekisteröitymiseen liittyvät ongelmat ja valtion tiedotusvälineiden käyttäminen propagandan levittämiseen ovat merkkejä valtion liian autoritaarisesta toiminnasta. Unioni on ojentanut auttavan kätensä Valko-Venäjälle ottamalla maan mukaan itäiseen kumppanuusohjelmaan, jonka tarkoituksena on vahvistaa demokratiaa ja oikeusvaltioperiaatetta. Valko-Venäjän viranomaisten toiminta ei vastaa opposition ja valtiosta riippumattomien järjestöjen kohtelua koskevia kansainvälisiä sääntöjä eikä kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevia vaatimuksia. On tärkeää löytää riittävät keinot tästä tilanteesta pääsemiseksi, ja unionin olisi osoitettava paheksuntansa erityisillä toimenpiteillä, kuten sanktioilla tai viisumirajoituksilla. Emme saa kuitenkaan eristää Valko-Venäjää muusta Euroopasta, koska siitä kärsisi koko Valko-Venäjän yhteiskunta eivätkä unionin tuomitsemat viranomaiset. Meidän olisi näytettävä Valko-Venäjälle, miten paljon se voi hyötyä yhteistyöstä EU:n kanssa, ja määrättävä, että Valko-Venäjän saaman tuen määrä riippuu siitä, missä määrin se täyttää EU:n vaatimukset.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Ilahduin kuullessani tämänpäiväisen äänestyksen tulokset. Olemme hyväksyneet päätöslauselman, jossa tuomitsemme puolalaiseen vähemmistöön kohdistuvat sortotoimet Valko-Venäjällä. Sillä, että asiakirja hyväksyttiin valtavalla äänen enemmistöllä, on erityinen merkitys. Äänestystulos edustaa koko parlamentin, kaikkien poliittisten ryhmien ja Euroopan unionin 27 jäsenvaltion edustajien mielipidettä. En usko, että Valko-Venäjä hyötyy itäisen kumppanuuden tarjoamista eduista ellei se ensin laillista uudelleen Valko-Venäjän puolalaisten liittoa ja palauta sen omaisuutta ja ellei Andrei Bandarenkon, Ivan Mikhailaun ja Arystom Dubskin kaltaisia poliittisia vankeja vapauteta. Tänään olemme lähettäneet Valko-Venäjälle selkeän signaalin. Nyt odotamme sen vastausta.

Päätöslauselma B7-0133/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Eurooppa-neuvosto on korostanut, että on tärkeää uudistaa talous- ja yhteiskuntasopimus yhteiskunnan ja sitä palvelevien rahoituslaitosten välillä ja varmistaa, että hyvinä aikoina yhteiskunta saa hyötyä ja on suojattu riskeiltä. Tämän vuoksi Eurooppa-neuvosto on kehottanut IMF:ää pohtimaan kaikkia vaihtoehtoja tätä uudistusta tehtäessä, myös kansainvälisten rahasiirtojen verotusta. Kannatan tätä päätöslauselmaa ja olen sitä mieltä, että Euroopan unionin on sovittava yhteisestä kannasta tähän kysymykseen.

Euroopan komission on laadittava kansainvälistä rahasiirtojen verotusta koskeva vaikutustenarviointi ja tarkasteltava sen hyötyjä ja haittoja. Olen samaa mieltä myös siitä päätöslauselman kohdasta, jonka mukaan meidän on analysoitava yhteisön tasolla, miten rahoitusala voisi oikeudenmukaisesti auttaa korjaamaan vahinkoja, jotka se on itse aiheuttanut taloudelle tai jotka liittyvät hallituksen toimiin pankkijärjestelmän vakauttamiseksi.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kyseinen päätöslauselmaesitys, joka esitetään ennen osana Pittsburghin huippukokousta käytäviä G20-keskusteluja ja tiettyjen kansainvälisten elinten, kuten IMF:n, toivomuksesta, saattavat tuoda ratkaisun sekä siihen, miten vältämme kaikki tulevat rahoitusalan katastrofit, sekä siihen, miten saamme takaisin ne rahasummat, joita valtionkassat ovat antaneet pankkien käyttöön pelastaakseen ne romahtamiselta. Joka tapauksessa on myönteistä, että Ranska ja Belgia ovat pioneerihengessä hyväksyneet asiaan liittyviä säädöksiä (myös Yhdistynyt Kuningaskunta tutkii mahdollisuutta samanlaisten säädösten käyttöön ottamiseksi), ja odotamme näkevämme niiden vaikutukset.

Ranskan antamien arvioiden mukaan 0,005 prosentin vero poistaa yli 20 miljardia euroa Ranskan pankkien kassoista. Miten pankkiala aikoo vastata tähän? Vähentääkö se haitallisena pidettävää keinottelua vai käyttääkö se hyväkseen pääoman liikkuvuutta ja jatkaa tällaisia liiketoimia sellaisissa maissa sijaitsevien haarakonttorien kautta, joissa tätä verotusta ei sovelleta?

Tämän vuoksi tämän verotuksen onnistuminen edellyttää kansainvälistä lähestymistapaa, mikä tarkoittaa sitä, että se on esiteltävä myös YK:n kaltaisille kansainvälisille elimille. On vaikea uskoa, että edes tällä tavoin onnistutaan sopimaan yhteisestä kansainvälisestä toimenpiteestä (verrattakoon tätä esimerkiksi offshore-yhtiöitä koskevaan lainsäädäntöön).

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kannattamalla tänään erittäin laajalla enemmistöllä hyväksyttyä päätöslauselmaa (536 äänesti puolesta, 80 vastaan ja 33 tyhjää) Ranskan demokraattiseen liikkeeseen kuuluvat jäsenet toistivat toiveensa saada Euroopan komissiolta vaikutustenarviointi ja käytännön ehdotuksia rahasiirtojen verotuksen käyttöön otosta. Pyydämme komissiota laatimaan ehdotuksen, jossa määritetään kesäkuussa G20-kokouksessa esitettävä Euroopan unionin yhteinen kanta. Olisi myös hyvä ajatus arvioida, missä määrin tällainen verotus voi auttaa vakauttamaan rahoitusmarkkinoita. Komission olisi vastattava kysymyksiin, jotka koskevat tämän verotuksen käyttöä kehitysmaiden tukemiseen ilmastonmuutokseen sopeutumisessa ja kehitysyhteistyön rahoittamiseen mutta myös niitä keinoja, joilla komissio voisi houkutella myös kumppaneitaan käyttämään tätä veroa, jotta välttyttäisiin pääoman siirtämiseltä. Ennen kaikkea on suoritettava perusteellinen vaikutustenarviointi, jotta voidaan varmistaa, ettei verotus vähennä unionin kilpailukykyä tai kestävästä investoinnista ja ettei sillä ole haitallisia vaikutuksia pienille ja keski suurille yrityksille ja yksittäisille sijoittajille.

Harlem Désir (S&D), kirjallinen. – (FR) Vuonna 2000 jätin globalisaatiotyöryhmän kanssa käsiteltäväksi ensimmäisen päätöslauselman, jossa komissiota kehoitettiin tutkimaan keinottelutarkoituksessa tehtyjen pääomasiirtojen verotuksen toteutuskelpoisuutta. Päätöslauselmaan ei hyväksytty, sillä se ei saanut riittävästi ääniä. Nyt kymmenen vuotta myöhemmin G20 ja monet jäsenvaltiot eivät enää sulje pois ajatusta tällaisesta verotuksesta, ja rahoituskriisi on ennen kaikkea auttanut meitä muistamaan, millaista vahinkoa epävakaa rahoitusmarkkinat voivat saada aikaan.

Tämän vuoksi suhtaudun myönteisesti siihen, että rahasiirtojen verotusta koskeva päätöslauselma hyväksyttiin selvästi. Tämä on vain pieni edistysaskel, mutta sen sanoma on selvä. Parlamentti kehottaa komissiota vihdoin ottamaan ongelman käsiteltäväkseen ja laatimaan täytäntöönpanosuunnitelman. Tällaisesta verotuksesta olisi kahdenlaista hyötyä: se auttaisi vakauttamaan markkinoita sekä tuottaisi suuria tuloja, joilla voitaisiin auttaa kehitysmaita rahoittamaan ilmastonmuutokseen sopeutumistaan ja köyhyyden torjumista.

Vastustajat sanovat, että verotuksesta on hyötyä vain, jos se otetaan käyttöön maailmanlaajuisesti, mutta meidän on silti aloitettava jostain, kuten jotkut maat ovat tehneet lentolipuista kannettavan veron osalta. Odottelemisen ei johda mihinkään. Meidän on näytettävä esimerkkiä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Rahoitusalan on kannettava vastuunsa meitä edelleen vaivaavasta talouskriisistä. Tähän asti reaalitalous, veronmaksajat, kuluttajat, julkiset palvelut ja koko yhteiskunta ovat joutuneet maksamaan suurimman osan rahoituskriisin kustannuksista ja seurauksista. Monet jäsenvaltiot ovat vaatineet rahasiirtojen verottamista.

Nykyisin alan poliittinen ja lainsäädännöllinen kehys on erilainen. On uusia sääntelyaloitteita, kuten veroparatiisien vastaiset toimet, tilinpäätöksiä koskevien lainsäädännöllisten aukkojen poistaminen, pörssikauppaan sovellettavat vaatimukset ja kauppatietorekisterien käyttäminen johdannaisvälineiden rekisteröintiin.

Euroopan unionin on omaksuttava yhteinen kanta kansainvälisiä G20-kokouksia varten. Tässä tarkoituksessa komission on arvioitava maailmanlaajuisen rahasiirtojen verotuksen vaikutuksia ennen seuraavaa G20-huippukokousta.

Komission on erityisesti arvioitava, mitä vaikutuksia on rahasiirtojen verotuksen käyttöön otolla Euroopan unionissa verrattuna verotuksen käyttöön ottoon maailmanlaajuisesti. On määriteltävä verotuksesta aiheutuvat kustannukset ja selvítettävä, auttaako verotus vakauttamaan rahoitusmarkkinoita.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Monet toteamukset, jotka esitetään parlamentin enemmistöllä hyväksytyn päätöslauselman perusteluissa, ovat myönteisiä. Tämä koskee erityisesti sitä, että rahoitusmarkkinoiden on osallistuttava kohtuullisessa määrin talouden elvytys- ja kehittämistoimiin, sillä tähän asti veronmaksajien, kuluttajien, julkisten palvelujen ja koko yhteiskunnan on täytynyt maksaa suuri

osa rahoituskriisin kustannuksista ja seurauksista. Tämän lisäksi olin lähestulkoon harmissani sellaisten toimien osalta, jotka saattaisivat edistää rahasiirtojen verotuksen käyttöönottoa, sillä päätöslauselman soveltamiseen liittyy monia rajoituksia. Tästä syystä äänestimme tyhjää.

Valitettavasti edistyminen on ollut hidasta uusien sääntelyaloitteiden soveltamisessa ja luvatussa veroparatiisien torjunnassa, tilinpäätöksiin liittyvien lainsäädännöllisten aukkojen poistamisessa, pörssikauppaan sovellettavissa vaatimuksissa ja kauppatietorekisterien käytössä johdannaisvälineiden rekisteröintiin. On tärkeää saada merkittävää edistystä aikaan ja lopettaa mudassa paikallaan polkeminen, joka hyödyttää vain rahoituskeinottelijoita ja suurpääomaan liittyviä intressejä.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan rahasiirtojen verottamista ja olen erittäin tyytyväinen siihen, että tämä aloite saa kannatusta. Jotta verotus olisi tehokasta, sitä pitäisi soveltaa maailmanlaajuisesti, ja kannatan toimenpiteitä, joilla tällainen rahasiirtoja koskeva maksu otetaan käyttöön.

Arlene McCarthy (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestimme tänään ylivoimaisesti sen puolesta, että pidämme yllä poliittista tahtoa maailmanlaajuisen rahasiirtojen verotuksen käyttöön ottamiseksi. On selvästi tullut aika varmistaa radikaalein toimenpitein, että rahoitusala maksaa osuutensa kriisin seurauksista, ja rahasiirtojen verotus voisi olla tässä merkittävä väline. Kansalaiset, kansalaisjärjestöt ja liitot kaikkialla Euroopassa kannattavat sitä voimakkaasti. Rahasiirtojen verotus voisi auttaa epävakaa ja riskialtista kaupankäyntiä samalla kun sillä kerättäisiin miljardeja euroja, joiden avulla voidaan ryhtyä ratkomaan ilmastonmuutoksen vaikutuksia ja auttaa rahoituskriisistä eniten kärsineitä kehitysmaita. Päätöslauselmassa kehoitetaan komissiota analysoimaan vaihtoehtoja tätä verotusta varten ja annetaan selkeä signaali, että Euroopan unioni aikoo vaatia maailmanlaajuisesta sopimusta, jolla vastataan suuren yleisön vaatimukseen ryhtyä toimenpiteisiin. On ikävää, että ECR-ryhmä ja sen konservatiivijäsenet, jotka vastustavat selvästi kaikenlaista rahasiirtojen verotusta, ovat päättäneet tarkoituksellisesti vääristellä lausunnoissaan tämänpäiväistä äänestystulosta ja väittää sen olevan vaatimus verottaa rahasiirtoja yksinomaan EU:ssa. Ellei Euroopan unioni ryhdy toimenpiteisiin ja muodosta kantaa tähän kysymykseen, jääme kansainvälisen keskustelun ulkopuolelle – sen sijaan tämänpäiväisellä äänestystuloksella Euroopan unionia kehoitetaan johtamaan tätä keskustelua.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Portugalin demokraattinen ja sosiaalinen keskustapuolue vastustaa tavallisesti verojen käyttöönottoa Euroopan unionissa. Verojen kantaminen on myös tärkeä jäsenvaltioiden käytössä oleva väline ja varsinkin nykyisen kriisin kaltaisina vaikeina aikoina. Lopuksi totean, että jäsenvaltioissa joko verotuksen tai maksujen muodossa toteutettavat erilaiset verotusvaihtoehdot tekisivät väistämättä kyseisestä verosta enemmän tai vähemmän rankaisevan, mikä johtaisi järjestömiin epäoikeudenmukaisuuksiin Euroopan unionissa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Mielestäni on väistämätön totuus, että rahoitusalan on osallistuttava kohtuullisessa määrin talouden elvyttämiseen ja kehittämiseen, varsinkin kun reaalitytalous, veronmaksajat, kuluttajat, julkinen sektori ja koko yhteiskunta ovat maksaneet huomattavan osan rahoituskriisin kustannuksista ja seurauksista. Mahdollinen rahasiirtojen verotus voisi vähentää valtavaa keinottelupääoman määrää, jolla on taas hiljattain ollut tuhoisia vaikutuksia reaalitytouteen, ja näin myös auttaa ottamaan askeleen lähemmäs kestävästä kasvusta. Ennen kuin harkitsemme tällaisen veron käyttöönottoa, meidän on huolellisesti punnittava sen hyötyjä ja haittoja. Juuri tällaista menettelyä talous- ja raha-asioiden valiokunnan ehdottamassa päätöslauselmassa vaaditaan, ja tämän vuoksi äänestin päätöslauselman puolesta. Tärkeä ja tekstissä vain ohimennen mainittu näkökohta, joka kuitenkin täytyy määritellä tarkasti ennen päätöksen tekemistä, on tällaisen verotuksen avulla kerättävän pääoman mahdollinen käyttötarkoitus. Mielestäni veroa on perittävä siellä, missä rahasiirto tapahtuu, toisin sanoen sen on hyödytettävä myös sitä jäsenvaltiota, jonka alueella asianomaiset pörssit sijaitsevat. On vielä määritettävä tarkka laskentamenetelmä. Mikäli EU haluaa ehdottomasti periä veron itse, se on joka tapauksessa vähennettävä kyseisen jäsenvaltion bruttomaksuosuudesta. Missään tapauksessa tämän ei saa antaa johtaa EU:n verotusvaltaan.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin rahasiirtojen verotusta koskevan päätöslauselmaesityksen B7-0133/2010 puolesta ja olen iloinen, että ensimmäistä kertaa parlamentti on vaatinut toteutettavuus- ja vaikutustenarviointia rahasiirtojen verotuksen käyttöönotosta EU:ssa. Tämä on huomattavaa edistystä. Nyt on painostettava komissiota ehdottamaan konkreettisia toimenpiteitä. Euroopan unionin kansalaiset odottavat, että rahoitusmarkkinoilla ne, jotka aiheuttivat rahoituskriisin, myös kantavat vastuun sen aiheuttamista kustannuksista. Sen vuoksi emme voi olla tyytyväisiä Yhdysvaltojen ehdotuksen kaltaiseen minimalistiseen ratkaisuun, joka tuottaisi vain muutamia miljardeja euroja – se on suhteellisen vähän valtaviin kustannuksiin nähden. Köyhyyden vähentämiseen, ilmastonmuutoksen torjumiseen ja rahoituskriisin selvittämiseen tarvitaan monien satojen miljardien eurojen lisätuloja. Järkevästi suunniteltu rahasiirtojen verotus tuottaisi tämän mittaluokan tulot ja vähentäisi samalla keinottelua rahoitusmarkkinoilla.

Päätöslauselmaesitys B7-0132/2010

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) käyttöönottoa koskevan päätöslauselman puolesta. Sen avulla pyritään luomaan euromaksupalvelujen yhtenäiset markkinat, joilla käydään tehokasta kilpailua ja joilla rajatylittävien ja kansallisten euromaksujen välillä ei tehdä eroa.

Yhtenäinen euromaksualue (SEPA) ei toimi täydellisesti eikä se täytä käyttäjiensä todellisia tarpeita. Euroopan yhteisön on asetettava SEPA-välineiden käyttöä koskeva asianmukainen ja sitova määräaika, jonka jälkeen kaikki euromaksut on suoritettava järjestelmän standardien mukaisesti. Yhtä tärkeää on varmistaa, ettei järjestelmän hyväksyminen aiheuta Euroopan unionin kansalaisille lisäkustannuksia.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) luominen on olennaisen tärkeää maksupalvelumarkkinoiden yhdentymisen tehostamiseksi. Se lisää kilpailua, sillä rajatylittäviä ja maansisäisiä euromaksuja käsitellään samalla tavoin, ja tällä voi olla suora myönteinen vaikutus Euroopan unionin väestön elämään.

Näin ollen jäsenvaltioiden hallitusten olisi kiireellisesti toteutettava SEPA-palvelut ja laadittava asianmukaiset aloitetta koskevat säännöt, jotta nykyinen maksupalvelutilanne yksinkertaistuisi ja jotta kustannuksia voidaan alentaa kuluttajien hyödyksi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhtenäisellä euromaksualueella (SEPA) pyritään maksupalvelujen yhtenäisiin markkinoihin, joilla kilpailu on tehokasta ja joilla ei tehdä eroa rajatylittävien ja kansallisten euromaksujen välillä. Meidän olisi pitänyt asettaa SEPA-välineisiin siirtymiselle oikeudellisesti sitova määräaika. Julkishallintojen siirtyminen SEPA-järjestelmään ei vastaa odotuksiamme.

Tämän vuoksi on tärkeää, että kaikki asianomaiset osapuolet – lainsäätäjät, pankkiala ja maksupalvelujen käyttäjät – osallistuvat SEPA-järjestelmän toteuttamiseen. On varmistettava, että nykyiset suoraveloitusvaltakirjat ovat edelleen oikeudellisesti voimassa kaikissa jäsenvaltioissa, sillä velvoite allekirjoittaa uusia valtakirjoja kansallisista suoraveloitusjärjestelmistä SEPA-järjestelmään siirtymisen aikana kävisi kalliiksi.

Näin ollen komission on asetettava SEPA-välineisiin siirtymiselle selkeä, asianmukainen ja oikeudellisesti sitova määräaika, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 31. joulukuuta 2012, jonka jälkeen kaikki euromaksut on suoritettava SEPA-standardien mukaisesti. Komission on avustettava julkishallintoja siirtymäprosessissa laatimalla yhtenäiset ja koordinoitut kansalliset siirtymäohjelmat.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhtenäisellä euromaksualueella (SEPA) on muodostettava pikaisesti maksupalvelujen yhtenäiset markkinat. Ennen kuin tämä voidaan toteuttaa, on työtä vielä paljon, ja vaikka onkin olemassa direktiivejä, joissa säädetään SEPA-kortteja ja SEPA-suoraveloitusjärjestelmää koskevasta kehyksestä, totuus on se, etteivät nämä järjestelmät ole vielä toiminnassa. Näin ollen on välttämätöntä raivata kaikki nämä SEPA-järjestelmän täytäntöönpanon esteet, jotta sen toiminta voidaan käynnistää täysimääräisesti mahdollisimman pian. On tärkeää, että siirtymäaika päättyy 21. lokakuuta 2012.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Yhtenäinen euromaksualue on käsite, jonka käyttöönotto helpottaa miljoonien eurooppalaisten arkipäivää. Riippumatta siitä, minkä jäsenvaltion kansalaisia he ovat, he voivat helposti suorittaa nopeita ja halpoja maksuja toisessa jäsenvaltiossa oleville henkilöille tai yrityksille samoin kustannuksin kuin kotimaassaan suoritettavia maksuja. Internet-pankin aikakaudella tämä lisää pankkien välistä kilpailua, ja se taas koituu asiakkaiden hyödyksi. SEPA-järjestelmän käyttöönotto on seuraava askel pyrkiessämme toteuttamaan yhtä neljästä yhteismarkkinoittemme perusvapaudesta – pääoman vapaata liikkuvuutta. Todella tärkeää on se, että SEPA johtaa euroalueen maiden, euroalueeseen kuulumattomien Euroopan unionin jäsenvaltioiden sekä muiden Euroopan vapaakauppa-alueeseen kuuluvien maiden taloudelliseen lähentymiseen.

Tämän vuoksi kannatan täysin Euroopan parlamentin päätöslauselmaa yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) käyttöönotosta. Pyydän samalla, että Euroopan komissio asettaa vähittäispankkiasiakkaiden edut, järjestelmän turvallisuuden ja järjestelmän turvallisuuskysymykset etusijalle valvoessaan SEPA-järjestelmän käyttöönottoa.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0154/2010

Kader Arif (S&D), kirjallinen. – (FR) Tänään hyväksytty ACTA-sopimusta koskeva päätöslauselma, jonka alullepanijoihin kuulun, on erittäin symbolinen, sillä se hyväksyttiin yksimielisesti. Se on selkeä signaali komissiolle, joka on neuvotellut tästä sopimuksesta äärimmäisen salaisesti kahden vuoden ajan. Parlamentti vaatii, että käynnissä olevien neuvottelujen osalta noudatetaan täydellistä avoimuutta ja että perussopimuksia

kunnioitetaan, sillä nämä oikeuttavat parlamentin saamaan samat tiedot kuin neuvostokin. Olipa kysymys menetelmästä tai siitä, mitä tiedämme neuvottelujen sisällöstä, vastustan sitä tapaa, jolla ACTA-neuvotteluja käydään. Yhteisön säännösten kyseenalaistaminen herättää meissä monenlaisia pelkoja. Sen mahdollisuuden lisäksi, että "joustavaa" vastausta aiotaan soveltaa uudelleen, sananvapautta sekä yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskevien kansalaisten perusoikeuksien kunnioittaminen ja Internet-yhteyden tarjoajien ja palvelinten vastuusta vapauttamista koskeva periaate voidaan asettaa kyseenalaiseksi. Parlamentti on jo todistanut olevansa sitoutunut näihin periaatteisiin, ja ellei komissio muuta strategiaansa, aion kampanjoida sen puolesta, ettei parlamentti ratifioi ACTA-sopimusta. Onnistuimme tässä jo SWIFT-sopimuksen tapauksessa.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta. Teollis- ja tekijänoikeuksien parempi suojelu sekä väärentämisen ja laittoman valmistuksen torjuminen ovat todella tärkeitä kysymyksiä Euroopan unionissa ja kaikkialla maailmassa. Olen siis erittäin tyytyväinen kansainvälisten neuvottelujen aloittamiseen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi sekä väärentämisen ja laittoman valmistuksen torjumisen tehostamiseksi. Olen kuitenkin erittäin pettynyt siihen tapaan, miten näitä neuvotteluja käydään.

Lissabonin sopimuksen nojalla komission on tiedotettava Euroopan parlamentille välittömästi ja täysimääräisesti kansainvälisten sopimusten kaikista vaiheista, eikä näin ole toimittu ACTA-sopimuksen tapauksessa. Lisäksi Euroopan parlamentin on annettava hyväksyntänsä ACTA-sopimukselle, ennen kuin se tulee voimaan EU:ssa. Kuinka voimme antaa hyväksyntämme, jos meitä pidetään pimennossa? Toivon todella, että Euroopan komissio täyttää velvollisuutensa ja antaa meille kaikki tarvittavat tiedot neuvottelujen tilanteesta.

Jan Březina (PPE), kirjallinen. – (CS) Arvoisa puhemies, äänestin ACTA-neuvottelujen avoimuutta ja tilannetta koskevan Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, sillä olen laatijoiden tavoin huolissani neuvottelujen tähänastisesta etenemisestä. Neuvotteluja käydään "rajoitetun" menettelyn mukaisesti, mikä tarkoittaa sitä, että vain Euroopan komissio ja EU:n jäsenvaltiot voivat tutustua neuvotteluasiakirjoihin. Euroopan parlamentti jätetään täysin neuvottelujen ulkopuolelle, ja silti parlamentin hyväksyntä on välttämätön ennakoedellytys sopimuksen voimaantulolle. Mielestäni digitaalista sisältöä ja sen käsittelyä ei pitäisi sisällyttää sopimustekstiin, ja mikäli se sisällytetään, kyseiset määräykset eivät saisi olla liian ankaria. Olen vahvasti sitä mieltä, että ACTA-sopimus ei saisi ulottua voimassa olevan teollis- ja tekijänoikeuksia koskevan lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle ja että digitaalisen sisällön kopioinnista annettavat rangaistukset olisi jätettävä yksittäisten jäsenvaltioiden harkinnan varaan. Yksityisyyden suojan ja henkilötietojen suojelun on pysyttävä Euroopan unionin lainsäädännön tukipylväänä, jota kansainväliset sopimukset eivät romahduta. Kannatan väärentämisenvastaista ACTA-sopimusta, sillä väärentäminen muodostaa todellisen vaaran talouselämälle ja kuluttajille ja rikkoo kiistatta teollis- ja tekijänoikeuksia. Toisaalta aineiston kopioiminen yksinomaan omaan käyttöön pitäisi jättää sopimuksen ulkopuolelle. Tämän sisällyttäminen sopimukseen olisi mielestäni ristiriidassa henkilökohtaista vapautta ja tiedonvapautta koskevien oikeuksien kanssa. Lyhyesti todettuna väärentämistä ja kopiointia ei voida käsitellä samalla tavalla.

Derek Roland Clark (EFD), kirjallinen. – (EN) Äänestimme 10. maaliskuuta 2010 ryhmänä ACTA-sopimusta koskevaa päätöslauselmaa vastaan, ja teimme niin, koska periaatteessa ACTA-sopimusta ei pitäisi olla olemassa missään muodossa. Se rikkoo räikeällä tavalla yksilön oikeutta yksityiseen omaisuuteen. Jos olisimme äänestäneet päätöslauselman puolesta, olisimme tunnustaneet tällaisen lainsäädännön olemassaolon, mutta päättimme sen sijaan olla tunnustamatta sopimusta.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Huolimatta Lissabonin sopimuksesta ja siitä, että kansainvälisen kaupan alalla sovelletaan yhteispäätösmenettelyä, komissio ja jäsenvaltiot estävät väärentämisenvastaista kauppasopimusta (ACTA) koskevan julkisen keskustelun käymisen. Tämä avoimuuden puute herättää aitoa epäluuloa, jota voidaan hälventää vain kuulemalla kansalaisia ja Euroopan parlamenttia. Vaikka väärentämisen torjuminen on todellakin oikeutettua ja välttämätöntä, ACTA-sopimus vahvistaisi tekijänoikeuksia. Olisiko Internet-yhteyden tarjoajille annettava valtuudet valvoa digitaalisten tiedostojen vaihtoa ja määrätä käyttäjille rangaistuksia esimerkiksi katkaisemalla heidän Internet-yhteytensä? Tällaisesta valvonnasta aiheutuisi yhteyden tarjoajille kohtuuttomia kustannuksia, ja tarkastusten tekeminen olisi hankalaa. Lisäksi Internet-piratismia ei ole vielä luokiteltu rikokseksi yhteisön lainsäädännössä eikä kansainvälisessä oikeudessa. Sen vuoksi ajatus rangaistusten määräämisestä näin laajassa mittakaavassa ei ole perusteltu, varsinkin kun Internetin käyttö on edelleen perusvapaus, joka perustuu yksilön oikeuteen saada tietoa. Komission on esitettävä parlamentille asiakirja, jossa tehdään yhteenveto neuvotteluista ja kaikista käsiteltävänä olevista kannoista. Ellei se tee näin, parlamentti voi hylätä tämän salaisesti neuvotellun tekstin samalla tavoin kuin se hylkäsi SWIFT-sopimuksen.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin väärentämisen vastaista kauppasopimusta (ACTA) koskevien neuvottelujen avoimuutta ja tilannetta käsittelevän päätöslauselman puolesta, koska kannatan neuvotteluissa avointa menettelyä.

Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen parlamentin on annettava hyväksyntänsä ACTA-sopimukselle, ennen kuin se tulee voimaan Euroopan unionissa. Parlamentin osallistuminen on välttämätöntä, jotta voidaan taata, etteivät teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanotoimet estä innovointia, kilpailua, henkilötietojen suojelua ja tiedon vapaata liikkuvuutta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Väärentäminen on yksi maailmantalouden suurimmista vitsauksista, ja vaikka sitä onkin yritetty torjua, on selvää, etteivät yksittäiset jäsenvaltiot pysty voittamaan tätä taistelua. Tiettyjen tuotteiden ostamiseen liittyy nykyisen selkeitä riskejä kuluttajien terveydelle ja turvallisuudelle.

Kaupallisesta ja teollisesta näkökulmasta tarkasteltuna tämä rinnakkaisteollisuus, joka hyötyy laittomasti muiden luovuudesta ja maineesta, heikentää tuotemerkkien arvoa ja vähentää niiden erityisen roolin merkitystä. Näin ollen, vaikka onkin tärkeää luoda avoimet, vapaat ja oikeudenmukaiset markkinat, tässä voidaan onnistua ainoastaan siinä tapauksessa, että tärkeimmät valmistajat vastustavat ja torjuvat väärentämistä yleisesti. Väärentämisen vastainen kauppasopimus voi olla tässä varteenotettava keino, mutta ensin siitä on sovittava ja siitä on neuvoteltava avoimesti, toisin kuin tähän asti on tehty.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Vuonna 2008 Euroopan unionin jäsenvaltiot ja muut Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön jäsenmaat käynnistivät neuvottelut uudesta monenvälisestä sopimuksesta, jonka tarkoituksena oli varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen ja ryhtyä toimenpiteisiin väärentämisen ja laittoman valmistuksen torjumiseksi (väärentämisen vastainen kauppasopimus – ACTA). Yhdessä he päättivät hyväksyä luottamuksellisuuslausekkeen. Kaikkien Euroopan unionin tekemien ACTA-sopimukseen liittyvien sopimusten on noudatettava yksityisyyden suojasta ja tietosuojasta annettuja EU:n säännöksiä direktiivin 95/46/EY, direktiivin 2002/58/EY ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen parlamentin on annettava hyväksyntänsä ACTA-sopimukselle, ennen kuin se tulee voimaan Euroopan unionissa. Lisäksi komissio on luvannut tiedottaa parlamentille täysimääräisesti kansainvälisiä sopimuksia koskevien neuvottelujen kaikista vaiheista. Näin ollen oikeusperusta olisi pitänyt luoda ennen ACTA-neuvottelujen aloittamista ja parlamentin olisi pitänyt hyväksyä neuvotteluvaltuudet. Komission olisi esitettävä meille ehdotuksia ennen seuraavaa neuvottelukierrosta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Parlamentti on tuominut selvästi sen, ettei komissio ole antanut tietoja väärentämisen vastaista kauppasopimusta (ACTA) koskevista neuvotteluista, ja sen, miten komissio on tällä tavoin toimimalla yrittänyt rajoittaa parlamentaarista ja demokraattista valvontaa. Tästä syystä mielestämme on tärkeää huomauttaa päätöslauselmassa, että komissiolla ”on ollut oikeudellinen velvoite tiedottaa Euroopan parlamentille välittömästi ja täysimääräisesti kansainvälisten neuvottelujen kaikissa vaiheissa”.

Neuvotteluissa on noudatettava demokraattisia ja avoimia menettelyjä, ja niiden sisällöstä on käytävä julkista keskustelua, mitä pidämme myönteisenä asiana. Korostamme myös tarvetta ”kunnioittaa perusoikeuksia, kuten oikeutta sananvapauteen ja oikeutta yksityisyyteen, sekä noudattaa täysin toissijaisuusperiaatetta” sekä suojata henkilötietoja. Tästä syystä äänestimme päätöslauselman puolesta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Tämä väärentämisen vastaisen ACTA-sopimuksen luonnos voi vaikuttaa hyvältä ajatukselta, kun otetaan huomioon, miten paljon Euroopan unionin talous ja työpaikat joutuvat kärsimään tämän epäoikeudenmukaisen toiminnan seurauksista, joka on ominaista meille tyrkyttämälle liiallisen vapaakaupan maailmassa. Kaikki tehdään kuitenkin salassa, kuten aina, kun komission neuvottelemaan sopimukseen liittyy jotain todella vahingollista.

Mieleeni tulee Blair House-sopimus, jolla Euroopan unionin maatalous uhrattiin Yhdysvaltojen monikansallisten maatalous- ja elintarvikealan tuotantolaitosten ruokahalun tyydyttämiseksi. Mieleeni tulee myös pöyristyttävä monenvälinen investointisopimus MAI, jolla pyrittiin vapauttamaan monikansalliset yhtiöt niiden maiden lainsäädännön velvoitteista, joissa ne harjoittivat toimintaansa. Onneksi tämä sopimus ei koskaan tullut voimaan. Tällä kertaa kysymyksessä on ACTA-sopimuksen Internetiä koskeva kappale: se merkitsee käytännössä hirvittävän maailmanlaajuisen Hadopi-lain käyttöönottoa.

Tulliviranomaiset voisivat tutkia kenen tahansa kansalaisen MP3-soittimen, matkapuhelimen ja sylimikron, mikäli häntä epäillään tiedoston laittomasta lataamisesta. Yhteyden tarjoajat voidaan pakottaa katkaisemaan asiakkaidensa yhteyksiä tai antamaan niitä koskevia tietoja. Tätä ei voida hyväksyä, ja sen vuoksi äänestimme

tämän päätöslauselman puolesta, jossa neuvotteluilta vaaditaan täydellistä avoimuutta ja komissiota uhataan pitkillä oikeuskäsittelyillä, ellei se suostu tähän.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin päätöslauselmaa, jolla pyritään Euroopan komission täydelliseen avoimuuteen väärentämisenvastaista kauppasopimusta (ACTA) koskevissa neuvotteluissa, joita käydään tällä hetkellä salaisesti. Sen mahdollisuuden lisäksi, että ”joustavaa vastausta” aiotaan soveltaa uudelleen, sananvapautta sekä yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa koskevien kansalaisten perusoikeuksien kunnioittaminen ja Internet-yhteyden tarjoajien ja palvelinten vastuusta vapauttamista koskeva periaate voidaan asettaa kyseenalaiseksi. Tämän seurauksena Euroopan parlamenttia ei voida Euroopan kansojen puolestapuhujana jättää pois näistä neuvotteluista, vaan sen on saatava samat tiedot kuin neuvostonkin. Tämä on demokraattinen vaatimus. Lopuksi totean, ettei ACTA-sopimus saa vaarantaa geneeristen lääkkeiden saatavuutta. Tässä tilanteessa, kun otetaan huomioon käytettävä neuvottelumenettely ja neuvottelujen sisällöstä liikkuvat huolestuttavat huhut, minun on äänestettävä tämän päätöslauselman puolesta, jossa kyseiseen sopimukseen suhtaudutaan kriittisesti.

Małgorzata Handzlik (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyväksytyssä päätöslauselmassa Euroopan parlamentti on ilmoittanut selvästi kannattavansa avoimuuden lisäämistä Euroopan komission käymissä väärentämisenvastaista kauppasopimusta koskevissa neuvotteluissa. Laiton valmistaminen ja väärentäminen muodostavat kasvavan ongelman Euroopan unionin taloudelle ja muille maailman talouksille.

Kehitysmaiden kansantaloudet ovat kehittymässä yhä vahvemmin tietoon perustuviksi talouksiksi. Tämän vuoksi tarvitsemme myös teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemista koskevia selkeitä ja tehokkaita periaatteita, jotka eivät ole esteenä innovoinnille ja kilpailulle, jotka eivät muodosta perusteetonta taakkaa lailliselle kaupankäynnille ja jotka suojelevat yksityisyyttämme ja perusoikeuksiamme, kuten sananvapautta. Sen vuoksi tänään hyväksytyssä päätöslauselmassa ei kyseenalaisteta ajatusta sopimuksen tekemisestä. Komissio ei ole kuitenkaan käynyt neuvotteluja avoimesti.

Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin kansalaisia ei pidetä ajan tasalla neuvottelujen etenemisestä. Tiedotuksen puute on huolestuttavaa. Haluamme Euroopan komissiolta lisää avoimuutta. Haluamme tietää nyt, millaisia velvoitteita Euroopan komission neuvottelijat ovat hyväksymässä 500 miljoonan Euroopan unionin kansalaisen puolesta.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Väärentämisenvastaista kauppasopimusta (ACTA) koskevat neuvottelut, joissa käsitellään tekijänoikeuslain säännöksiä sekä väärentämisen ja tuote- ja Internet-piratismin torjuntaa, ovat kiistatta tärkeä edistysaskel kohti teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua. Valitettavasti neuvotteluja koskeva komission tiedotuspolitiikka jättää paljon toivomisen varaa.

Koska neuvottelujen tilanteesta ei tiedoteta avoimesti, Euroopan parlamentin on vaikea osallistua rakentavasti määräysten laatimiseen varmistaakseen etukäteen, ettei Euroopan unionin kansalaisten oikeuksia heikennetä eikä tietosuojadirektiivejä rikota. Kannatan päätöslauselmaesitystä (RC7-0154/2010) ja siten myös Euroopan parlamentin komissiolle antamaa kehotusta toteuttaa ACTA-neuvottelujen osalta avoimempaa, yksityiskohtaisempaa ja kattavampaa tiedotuspolitiikkaa.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) ACTA-neuvotteluja koskeva avoimuus on äärimmäisen tärkeää, ja olen iloinen siitä, että parlamentti on vaatinut komissiolta täysimääräistä tiedottamista niin selkein äänin. Vaikka olenkin tyytyväinen vakuutteluihin siitä, ettei yksityishenkilöitä kriminalisoida kopioimisesta omaan käyttöön ja ettei ACTA-sopimuksella pyritä estämään geneeristen lääkkeiden vientiä kehitysmaiin, toivon, että parlamentti voi tutustua kaikkiin asiakirjoihin ja seurata neuvotteluja varmistaakseen, että nämä lupaukset täytetään.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Se ettei väärentämisenvastaista kauppasopimusta (ACTA) koskevista neuvotteluista tiedoteta avoimesti, on ristiriidassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen hengen kanssa. Neuvoston ja komission on annettava välittömästi parlamentin tutustuttavaksi kaikki neuvottelujen perustana olevat asiakirjat. Elleivät komissio ja neuvosto täytätä tätä perustavanlaatuista veloitettaan, parlamentti voi turvautua oikeusmenettelyihin saadakseen nämä asiakirjat tutustuttavaksi. Tämä vahingoittaisi kyseisten Euroopan unionin toimielinten arvovaltaa.

Zuzana Roithová (PPE), kirjallinen. – (CS) Kiitän esittelijöitä ja kaikkia niitä jäseniä, jotka ovat vastanneet siitä, että Euroopan parlamentti on ilmaissut selkeästi ja erittäin laajalla enemmistöllä vastustavansa yksiselitteisesti sitä, ettei näin tärkeästä kansainvälisestä sopimuksesta neuvotella avoimesti. Oletamme, että sopimus avaa uuden kansainvälisen ulottuvuuden väärentämisen torjumisessa heikentämättä kuitenkaan Euroopan unionin kansalaisten oikeutta yksityisyyteen.

Pidän myös sitä ongelmallisena, ettei Kiinaa ole pyydetty mukaan neuvotteluihin. Eilissä keskustelussa myös komissio totesi pitäneensä tätä strategisena virheenä. On epärealistista ajatella, että Kiina, joka on suurin väärennösten lähde maailmassa, liittyisi neuvoteltuun sopimukseen jälkikäteen. Luotan siihen, että tämäänpäiväinen kriittinen päätöslauselmamme saa komission arvioimaan uudelleen suhtautumistaan parlamenttiin, jolla on Lissabonin sopimuksen ansiosta yhteispäätösvaltuuksia uusilla aloilla, myös ulkopoliitikassa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kannatin päätöslauselmaa RC7-0154/2010 väärentämisvastaisesta kauppasopimuksesta ja olen iloinen, että parlamentin laaja enemmistö teki samoin. ACTA-sopimus on vaarassa tulla tunnetuksi ”sopimuksena komission avoimuuden puuttumisesta”. ACTA-sopimusta koskevissa neuvotteluissaan komission pitäisi noudattaa avoimuuden ja ihmisoikeuksien periaatetta ja kunnioittaa Euroopan parlamentin laillista oikeutta saada tietoa. Sen sijaan komissio ei läpäise tätä litmustestiä, jolla arvioidaan sen kykyä tiedottaa parlamentille Lissabonin sopimuksen mukaisesti. EU ei voi jatkaa ACTA-sopimusta koskevia neuvotteluja, ellei kansalaisten anneta osallistua prosessiin.

Sekin olisi täysin absurdi ja paheksuttava tilanne, että parlamentin jäsenten olisi kysyttävä suljettujen ovien takana komissiolta niiden sopimusten sisältöä, joista parlamentin on tarkoitus äänestää. Lisäksi Euroopan parlamentti on osoittanut, ettei se hyväksy salailua ja että se vaalii kaikille avointa Internetiä. Parlamentin jäsenet ovat osoittaneet myös, ettei parlamentti suostu olemaan komission kynnysmattona. Komissiota on kehoitettu voimakkaasti tiedottamaan meille välittömästi ja täysimääräisesti ACTA-sopimusta koskevista neuvotteluista.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0181/2010

Harlem Désir (S&D), kirjallinen. – (FR) Nykyisen tullietuusjärjestelmän voimassaolo päättyy pian. Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, jonka erityisenä tavoitteena on saada parlamentti osallistumaan täysimääräisesti vuoteen 2012 mennessä toteutettavaan järjestelmän tarkistamiseen. Tämä kauppajärjestelmä antaa 176 kehitysmaalle ja alueelle mahdollisuuden hyötyä EU:n markkinoille pääsyä koskevasta etuuskohtelusta, mikäli ne ratifioivat sosiaalisia oikeuksia koskevat ILO:n yleissopimukset ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n yleissopimukset.

Järjestelmän täytäntöönpano ei kuitenkaan ole ollut tyydyttävää. Siksi vaadimme, että ennen järjestelmän tarkistamista on laadittava kertomus ratifioinnin nykytilanteesta, pantava yleissopimukset täytäntöön ja laadittava tullietuusjärjestelmästä vuosia 2006-2009 koskeva vaikutustenarviointi. Lisäksi on määrättävä ehdoksi, että YK:n tärkeimmät 27 yleissopimusta on pantava täytäntöön, sekä vaadittava avoimempia tutkintamenettelyjä – joihin sisältyy erityisesti parlamentin säännöllinen kuuleminen.

On valitettavaa, että oikeiston vastustuksen vuoksi tämän äänestyksen aikana ei hyväksytty tarkistusta, jossa vaadittiin Kolumbiassa useiden ammattijärjestöaktivistien surmia ja satojen La Macarenan alueella surmattujen ihmisten joukkohautoja koskevaa tutkintamenettelyä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unioni on maailman suurin humanitaarisen avun ja kehitysavun antaja. Tiedämme, että joka vuosi Euroopan unioni ja jäsenvaltiot antavat miljoonia euroja yhteistyö- ja kehitysohjelmiin, että tätä apua tarvitaan ja että monessa tapauksessa sillä saadaan todellista muutosta aikaan.

Markkinatalouden kannattajana olen kuitenkin vakuuttunut siitä, että kehitysapua voidaan (ja täytyy) antaa kehitysmaita hyödyttävän kauppapolitiikan avulla. Mielestäni yleistä tullietuusjärjestelmää voidaan käyttää tähän tarkoitukseen, sillä se antaa kehittyneille maille mahdollisuuden tarjota ei-vastavuoroista etuuskohtelua kehitysmaista tuotaville tuotteille.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ei voida mitenkään varmuudella todeta, kuten päätöslauselmassa tehdään, että yleisellä tullietuusjärjestelmällä voidaan auttaa kehitysmaita. Järjestelmä korostaa näiden maiden taloudellista riippuvuutta, koska se johtaa vientiin tarkoitettuun tuotantoon kotimaan markkinoille tarkoitettun tuotannon kustannuksella. Järjestelmästä eivät hyödy kehitysmaiden ihmiset vaan enimmäkseen suuret ylikansalliset yhtiöt, joista osa on peräisin EU:sta.

Näin osa niistä tavoitteista, joiden pitäisi olla yleisen tullietuusjärjestelmän perustana, onkin ristiriidassa järjestelmän todellisten seurausten kanssa.

Toisaalta, kun otetaan huomioon kasvavat paineet kansainvälisen kaupan vapauttamiseksi, on selvää, että EU on käyttänyt asetuksen tarkoitusta eräänlaisena kiristyskeinona saadakseen edellä mainituille

vapaakauppasopimuksille hyväksynnän harjoittamalla näitä maita kohtaan sellaista diplomaattista ja taloudellista painostusta, jota ei voida hyväksyä.

Jotta yleisestä tullietuusjärjestelmästä voisi tulla kehitysavun väline, on mielestämme ensin kumottava tämä järjestelmä ja muut kehitysavun menettelytavat ja neuvoteltava niistä sen jälkeen uudelleen luoden tehokasta solidaarisuutta ja torjuen taloudellista riippuvuutta sekä sitä, että EU:n taloudelliset ryhmittymät käyttävät hyväksi sekä ihmisiä että luonnonvaroja.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Ne Euroopan yhteisön toimet, joita se on toteuttanut vuodesta 1971 alkaen myöntämällä kehitysmailla tullietuuksia yleisessä tullietuusjärjestelmässään, ovat keino muuttaa maailmankauppaa oikeudenmukaisemmaksi ja samalla auttaa kehitysmaita omassa kasvussaan ja talouskehityksessään.

Nykyisten asetusten voimassaolo päättyy vuonna 2011, mikä tarkoittaa sitä, että meidän on ryhdyttävä välittömästi toimenpiteisiin sellaisen uuden välineen luomiseksi, joka voisi säilyttää ne edut, joita järjestelmä on tarjonnut kehitysmailla, ja mahdollisuuksien mukaan jopa lisätä niitä. Tämä on sitäkin tärkeämpää, kun pyrimme jättämään kansainvälisen kriisin taaksemme. Voidaksemme välttää epäoikeudenmukaisuutta on kuitenkin ratkaisevan tärkeää, että uudet tämän järjestelmän piiriin kuuluvat maat suhtautuvat taloustilanteeseensa realistisesti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin lopulta yleistä tullietuusjärjestelmää koskevan yhteisen päätöslauselman (RC7-0181/2010) puolesta, vaikka olenkin todella pahoillani ja huolestunut siitä, miten hyvin Kolumbian suurlähetystö on onnistunut vakuuttamaan jotkut kollegoistamme jättämään tekstistä pois lähes kaikki viittaukset tarpeeseen tutkia Kolumbian ihmisoikeusloukkauksia ja päättää näiden tutkimusten tulosten perusteella, poistetaanko Kolumbian tuotteisiin sovellettavat tullietuudet.

Mietintö: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentin mietinnössä EU:n yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta sekä vastaavassa mietinnössä yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta, jotka Euroopan parlamentin konservatiivien, sosiaalidemokraattien ja liberaalien muodostama ruohonjuuritason vastainen liittouma on laatinut, osoitetaan jatkuvaa tukea pääoman poliittisille äänitorville EU:n militarisoinnin kiihdyttämisessä, erityisesti taantumuksellisen Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, sekä niiden aktiiviselle roolille EU:n imperialistisessa politiikassa sekä interventioissa ja sodissa, joita se käynnistää kolmansia maita ja kansoja vastaan joka puolella planeettaa palvelukseensa monopolipääoman etuja ja ylivaltaa laajenevan imperialistisen valtataistelun ehdoilla.

Mietinnössä vaaditaan

- a) (Lissabonin sopimuksella perustetun) Euroopan ulkosuhdehallinnon tehokasta organisointia, uutta poliittista/sotilaallista osastoa EU:n imperialististen interventioiden organisointia, tukemista ja täytäntöönpanoa varten;
- b) EU:n talousarvion menojen lisäämistä sotilaallisiin ja poliittisiin interventioihin;
- c) EU:n poliittisten ja sotilaallisten valmiuksien yhdistämistä entistä paremmin, niin että EU:n ja Naton yhteys on ratkaiseva, kun EU toteuttaa entistä tehokkaampia imperialistisia interventioita sotilaallisin keinoin.

Kreikan kommunistinen puolue ei voi hyväksyä tätä mietintöä ja äänesti sitä vastaan ja tuomitsee sen, sillä se on puhtaasti ja yksinkertaisesti ihmisiä vastaan suunnattujen imperialististen hyökkäysten ohjekirja.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin on kehitettävä strategista riippumattomuuttaan voimakkaalla ja tehokkaalla ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikalla, jotta se voi puolustaa etujaan maailmanlaajuisesti, varmistaa kansalaistensa turvallisuuden ja edistää ihmisoikeuksien ja demokraattisten arvojen kunnioittamista koko maailmassa. Tekemällä enemmän tehokkaita eurooppalaisia turvallisuussopimuksia jäsenvaltioiden on osoitettava avoimuutensa sille, että Euroopan unionista tehdään entistä merkittävämpi toimija kansainvälisellä näyttämöllä.

Katson, että neuvoston seuraavassa vuosittaisessa selvityksessä yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta on viitattava suoraan Euroopan unionin ulkopoliittisen strategian täytäntöönpanoon, arvioitava sen tehokkuutta sekä tarjottava olosuhteet erityiselle, suoralle Euroopan parlamentin kanssa käytävälle vuoropuhelulle, jossa keskitytään suunnittelemaan strateginen lähestymistapa yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan.

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tarkistusta 18 vastaan, koska kyseinen tarkistus sisältää mielestäni paradoksin. Sen alussa pidetään valitettavana militarisoitajatteluja ja sen lopussa päätellään, että "YUTP:n olisi perustuttava rauhanomaisiin periaatteisiin ja turvallisuuden demilitarisointiin". Henkilökohtainen kantani noudattelee kotimaani kansainvälistä puolueettomuutta ja siksi, koska tarkistus on epäselvä, päätin, etten voinut äänestää sen puolesta tai äänestää tyhjää.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan mietintöä, koska uskon, että selvällä ja koordinoitulla yhteisellä ulko- ja turvallisuuspolitiikalla voidaan vahvistaa huomattavasti Euroopan unionin valtaa kansainvälisesti. Epäilemättä yksi tärkeimmistä YUTP:tä koskevista kysymyksistä on EU:n kasvava energiariippuvuus toimituslähteistä ja siirtoreiteistä sekä tarve vähentää EU:n energiariippuvuutta kolmansista valtioista. Kehotan komission varapuheenjohtajaa ja korkeaa edustajaa, Catherine Ashtonia, panemaan viivytyksettä täytäntöön Euroopan parlamentin suositukset johdonmukaisesta ja koordinoitusta politiikasta. Se tapahtuu ensinnäkin edistämällä EU:n yhtenäisyyttä rakentavassa vuoropuhelussa energiantoimittajien, erityisesti Venäjän, ja kauttakulkumaiden kanssa, tukemalla EU:n energiatavoitteita, puolustamalla jäsenvaltioiden yhteisiä etuja, kehittämällä tehokasta diplomaattista työtä energia-alalla, kehittämällä entistä tehokkaampia toimia kriisien ratkaisemiseksi ja edistämällä energiatoimitusten monipuolistamista, kestävän energian käyttöä ja uusiutuvien energialähteiden kehittämistä. Olen vakuuttunut siitä, että vain toimimalla yhdessä EU voi tulevaisuudessa varmistaa keskeytymättömät ja turvalliset kaasu- ja öljytoimitukset jäsenvaltioihin ja lisätä koko EU:n energiariippumattomuutta.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit uskomme, ettei EU:n ja Naton kumppanuutta pitäisi kehittää vain YK:n peruskirjan perusteella. Siksi pidämme tärkeänä sitä, että tekstissä esitetään jäsenvaltioiden näkemykset asiasta ja otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset perinteet ja kannat ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuten monilla (ellei kaikilla) jäsenvaltioilla, Euroopan unionilla on talousarvio, joka on paljon sen tavoitteita pienempi eikä riitä mitenkään kaikkeen mitä se haluaisi tehdä. Luettelo monista eurooppalaisista arvoista ja odotuksista tässä asiassa korostaa epäsuhtaisuutta.

Se, että toimiakseen politiikka on ennen muuta toimintaa, jossa on ennakoitava ja ryhdyttävä toimiin, on erityisen merkittävää, kun kyse on asioista jotka ovat niin olennaisia yhteiselle elämällemme kuin ulko- ja turvallisuuspolitiikka.

Lissabonin sopimus ja siihen liittyvä korkean edustajan viran perustaminen kertovat jäsenvaltioiden vakaumuksesta, että ripeydelle, koordinoinnille ja lähentymiselle on todellista tarvetta EU:n toiminnassa ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla. Vasta käytännön toimien jälkeen näemme, ovatko sopimuksen määräykset riittäviä ja täyttävätkö ne tehtävänsä onnistuneella tavalla.

Toivon, että Euroopan unioni pystyy vastaamaan tehokkaasti tähän tärkeään haasteeseen.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Mietintö Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta on Euroopan parlamentin vuosittainen asiakirja, jossa arvioidaan EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ja esitetään ehdotuksia kyseisen politiikan tehokkuuden ja näkyvyyden parantamiseksi. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan EU:n ulkoiset toimet saavat uuden ulottuvuuden ja merkityksen. Euroopan parlamentilla on siinä keskeinen rooli ulkoisten toimien demokraattisen legitimiuden valvojana. Tuleva Euroopan ulkosuhdehallinto toimii diplomaattikuntana ja välineenä unionille, joka on tähän saakka voinut tukeutua vain kansalliseen edustukseen. EU:lla on kuitenkin ehdottomasti oltava käytettävissään riittävästi budjettimäärärahoja, jotta se voi saavuttaa ulkoisen edustuksen tavoitteet.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Käsittelen muutamia kohtia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista vuonna 2008 annetun mietinnön Länsi-Balkania koskevassa luvussa.

On kiinnitettävä huomiota siihen, että yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kokouksessa helmikuussa 2008 tehtiin päätös, että jokainen EU:n jäsenvaltio päättää suhteestaan Kosovoon noudattaen kansallista käytäntöä ja kansainvälistä oikeutta.

Samalla odotetaan Kansainvälisen tuomioistuimen neuvoa-antavaa lausuntoa tämän vuoden alkupuoliskolla tapauksessa, joka liittyy kansainvälisen oikeuden noudattamiseen Kosovon väliaikaisten itsehallintoelinten yksipuolisessa itsenäisyysjulistuksessa.

On noudatettava tasapainoista lähestymistapaa arvioitaessa vakautusprosessin kehitystä Kosovossa pitäen mielessä, että vuonna 2009 havaittiin jännittyneitä tilanteita, myös vaalien aikaan marraskuussa. Tässä suhteessa uskon, että voitettavana on monia haasteita, erityisesti lainvalvonnan, korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan, serbien ja muiden vähemmistöjen suojelun, yhteisöjen välisen sovittelun sekä taloudellisten ja sosiaalisten uudistusten täytäntöönpanon alalla.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimus antoi Euroopan parlamentille lisää vastuuta yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, ja me olemme valmiita kantamaan vastuumme ja osallistumaan valintoihin, jotka koskevat kyseisiä politiikanaloja ja henkilöitä, jotka edustavat niitä koko maailmassa, tarkastamalla henkilöt, jotka on nimitetty Euroopan ulkosuhdehallintoon, mukaan luettuna EU:n erityisedustajat. EU:n on osoitettava kansainväliselle yhteisölle, että sen ulkopolitiikasta tulee yhä edustavampaa, johdonmukaisempaa, järjestelmällisempää ja tehokkaampaa. EU:sta on tultava entistä enemmän tärkein maailmanrauhaa edistävä toimija.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Vastustin äänestyksessä Euroopan parlamentille esitettyä neuvoston vuosittaista selvitystä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista vuonna 2008, koska katson, että YUTP:n tavoitteena pitäisi olla EU:n ulkopolitiikan määrittäminen eikä sen alueen puolustaminen. En ole samaa mieltä yhteydestä, joka Lissabonin sopimuksessa muodostetaan EU:n ja Naton välille. Sen sijaan kannatan demilitarisointia ja aseista luopumista. Torjun EU:n militarisointia koskevan ajattelutavan, jota on tehostettu Lissabonin sopimuksella, sekä tehdyt muutokset, kuten Euroopan ulkosuhdehallinnon ja korkean edustajan tehtävän. Todistamme parhaillamme historian suurinta militarisointia. Asemenot ovat jopa suurempia kuin kylmän sodan aikana. Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmää / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto vaatii poistamaan kaikki Yhdysvaltojen ja muiden valtioiden sotilastukikohdat, jotka sijaitsevat EU:n jäsenvaltioiden alueella, ja pyytää käyttämään sotilasmenot siviilitarkoituksiin, jotta vuosituhaten kehitystavoitteet voidaan saavuttaa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tällä mietinnöllä pyritään tekemään EU:sta entistä vahvempi maailmanlaajuinen toimija. Siinä ei kuitenkaan anneta yhteiselle ulko- ja turvallisuuspolitiikalle (YUTP) mitään selviä tavoitteita tai suuntaa. Vaatimus suuremmasta rahoituksesta on siksi torjuttava tässä yhteydessä. Tulevaisuudessa kansainvälisiä toimia pitäisi itse asiassa arvioida sen suhteen, miten järkeviä ne ovat ja miten ne hyödyttävät EU:ta. YUTP:ssä pitäisi loppujen lopuksi kehittää strategiaan perustuva lähestymistapa. Minusta tuntuu, että minun on torjuttava jyrkästi yksimielisyyden periaatteen poistaminen. Niin on tehtävä erityisesti siksi, kuten on todettu useaan kertaan, että tavoitteena on tiivistää kumppanuutta Naton kanssa. EU:n on luotava omat rakenteensa, ja sillä on luonnollisesti oltava tarvittavat resurssit kyseisiä rakenteita varten. Lukuisista operaatioista ja tehtävistä on todettava, että monia nykyisestä 23 erilaisesta toimesta, joihin EU osallistuu, olisi harkittava uudelleen. Erityisesti Afganistanissa Yhdysvaltojen johdolla noudatettu strategia on katsottava epäonnistuneeksi.

EU:n osallistumista olisi siksi harkittava viipymättä uudelleen. Itäisestä kumppanuudesta on syytä jälleen kerran muistuttaa, että Venäjän edut on otettava huomioon historiallisista, kulttuurisista ja maantieteellisistä syistä ja että on syytä välttää EU:n yksipuolisia toimia. Koska mietinnössä ei oteta sitä todella huomioon ja koska se on puutteellinen myös muilla aloilla, äänestin sitä vastaan.

María Muñoz De Urquiza (S&D), kirjallinen. – (ES) Kun puhutaan Albertinin ja Danjeenin mietinnöistä, jotka koskevat Euroopan unionin ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, haluan tehdä selväksi, että Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän Espanjan valtuuskunnan äänet vahvistavat sen, että Kosovoa ei tunnusteta itsenäiseksi valtioksi. Espanja tai neljä muuta EU:n jäsenvaltiota tai 100 muuta Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltiota ei ole tunnustanut Kosovoa.

Siksi me olemme sekä ulkoasiainvaliokunnassa että tänään täysistunnossa tukeneet tarkistuksia, jotka ovat näkemyksemme mukaisia. Espanjan sosialistien valtuuskunta suhtautuu kuitenkin myönteisesti vakautus- ja laajentumisprosessiin, johon Länsi-Balkanin maat, Turkki ja Islanti nyt osallistuvat.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olen lopulta äänestänyt mietinnön A7-0023/2010 puolesta. Mietintö tunnetaan myös vuosittaisena selvityksenä YUTP:stä. Syynä myönteiseen kantaan oli pääasiassa se, että kaksi viidestä tarkistuksestamme hyväksyttiin (toinen transatlanttisesta lainsäätäjien vuoropuhelusta ja toinen odotuksesta, että EU:n ja Kiinan välille kehitetään strateginen suhde). Lopulta hyväksytyissä tarkistuksissa ei ollut suuria muutoksia alkuperäiseen tekstiin eikä yllätyksiä. Mietinnöstä äänestettiin lopulta äänin 592 puolesta (missä mukana meidän äänemme) ja 66 vastaan.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Äänestin tätä mietintöä vastaan, jossa todetaan, että EU:n arvoja ja etuja on puolustettava maailmanlaajuisesti syventämällä unionin yhteistä strategista ajattelua. Se vaikuttaa uskolliselta lähestymistavalta. Gabriele Albertinin mukaan EU:n toimivallan pitäisi kattaa kaikki ulkopoliittikan alat ja kaikki turvallisuuskysymykset, mukaan luettuna yhteinen puolustuspolitiikka, joka voi johtaa yhteiseen puolustukseen. EU on jakaantunut tässä asiassa. Euroopan parlamentti vaatii myös lisää budjettimäärärahoja jäsenvaltioilta, erityisesti koska EU:n on nopeasti lähetettävä YK:hon laaja edustajajoukko, joka puhuu yhdellä äänellä. EU:n jäsenvaltiot pitävät luonnollisesti omat paikkansa YK:ssa, mutta yhtenäisellä EU:lla on niihin suuri vaikutus. Euroopan parlamentti katsoo myös, että EU:n ja Naton on kehitettävä tiivis ja tehokas kumppanuus. Se on ristiriidassa kotimaani liittoutumattomuuspolitiikan kanssa. EU:n kansalaisilla ei ole koskaan ollut mahdollisuutta ilmaista mielipidettään tästä asiasta, koska jotkut jäsenvaltiot ovat kieltäytyneet järjestämästä kansanäänestystä Lissabonin sopimuksesta.

Mietintö: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU:n selvitys EU:n YUTP:stä on EU:n imperialistisen keskuksen kutsu laajamittaiseen sotaan kansoja vastaan. Se merkitsee uutta kilpailun kiihtymistä muiden imperialististen keskusten kanssa.

Mietinnössä suhtaudutaan myönteisesti EU:n ympäri maailmaa toimivien 23 sotilaallisen ja ”poliittisen” operaation 70 000 jäsenen, jotka tekevät useimmissa tapauksissa yhteistyötä Yhdysvaltojen ja Naton kanssa.

Siinä suhtaudutaan myönteisesti EU:n merivoimien toteuttamaan Somalian merialueiden valvontaan ja kehotetaan EU:ta perustamaan ulkomaille Sudanin ”valtionpoliisin ja vakinaisen armeijan mekanismi”, joka ei saa kaataa valtion hallitusta.

Mietinnössä kannatetaan poliittisen/sotilaallisen kriisinhallinta- ja suunnitteluosaston perustamista sekä pysyvän EU:n operaatiokeskuksen perustamista.

Siinä kehotetaan valtioterrorismin kiihdyttämiseen ja demokraattisten oikeuksien kiristämiseen ”terrorismin” ja ”radikalisoitumisen” torjunnan nimissä.

Siinä kehotetaan organisoimaan nopeasti Euroopan ulkosuhdehallinto, jolla on poliittista ja sotilaallista toimivaltaa.

Siinä kehotetaan organisoimaan sotilaallisia ja poliittisia interventioita, jopa EU:n jäsenvaltioissa, oletetun keskinäisen tuen puitteissa. Kyseinen tuki mainitaan Lissabonin sopimuksen ”solidaarisuuslausekkeessa”.

Kansojen ainoa etu on kumota läpikotaisin imperialistinen ja ruohonjuuritason vastainen politiikka ja EU:n rakennelma.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan parlamentti on saanut EU:n kansalaisten äänillä lisää valtaa asioihin kuten talousarvio ja ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan valvonta. Näissä olosuhteissa muiden EU:n toimielinten on otettava Euroopan parlamentin jäsenet mukaan päätöksentekoprosessiin ja EU:ta kansainvälisesti edustavan henkilökunnan nimittämiseen. Valta, jonka Euroopan parlamentti on saanut Lissabonin sopimuksella, on tarkoitettu lisäämään ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevien päätösten legitimiyyttä.

Se oikeuttaa pyynnön perustaa puolustusneuvosto osaksi ulkosuhteiden neuvostoa sekä pysyvä EU:n operaatiokeskus hoitamaan sotilasoperaatioiden operatiivista suunnittelua ja täytäntöönpanoa. Keskusteluja ohjustentorjuntajärjestelmästä, siinä muodossa kuin Yhdysvaltojen hallinto on sitä ehdottanut, on käytävä koko EU:ssa niin että Euroopan parlamentti osallistuu niihin aktiivisesti.

On kuitenkin tehtävä selväksi, että EU:lla on yksinoikeus määritellä puolustus- ja turvallisuuspolitiikkansa eikä kolmansien valtioiden puuttuminen asiaan ole perusteltua. Euroopan unioni päättää siitä miten se takaa parhaiten kansalaistensa turvallisuuden, ja jäsenvaltioiden on päätettävä siitä yksimielisesti eivätkä muut kuin jäsenvaltiot saa puuttua asiaan lainkaan.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on määritelty milloin taloudelliseksi jättiläiseksi milloin poliittiseksi kääpiöksi, ja sen pitäisi tarkoittaa sitä, ettei EU:lla ole tarvittavia keinoja joidenkin tavoitteidensa saavuttamiseksi, varsinkaan ulkopoliitikassa. On monia tapauksia, jotka ovat osoittaneet jäsenvaltioiden tahdon ja toiminnan yksimielisyyden puutteen.

Epäilen sitä, voidaanko tilannetta muuttaa lyhyellä aikavälillä. Uskon pikemminkin siihen, että tilanne on täysin odotettu, kun otetaan huomioon niiden valtioiden määrä, jotka muodostavat unionin, sekä niiden erityiset historiat ja edut. Kysymys yhteisestä puolustuspolitiikasta, asiasta, joka koskee suvereenien valtioiden ydintä, on historiallisesti ollut aina epäluulon aihe Euroopan valtioille ja vielä tänäänkin se vaatii erityistä huomiota, ja aivan oikeutetusti.

Se ei saa estää meitä hakemasta entistä tiiviimpää yhteistyötä ja koordinoitua, kun pyrimme kehittämään yhteistä turvallisuutta ja puolustusta. Euroopan unionin luonne pehmeänä suurvaltana on kestävä, ja sen pitäisi harkita muuttumista todelliseksi toiseksi pilariksi Atlantin liitossa, jossa ei voida enää vaatia Yhdysvaltoja tekemään kaikkia uhrauksia.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä mietintö, joka yhdistää konservatiivisen oikeiston ja sosiaalidemokraatit, on vaarallinen oire siitä, minkä me olemme tuominneet monta kertaa Lissabonin sopimuksen yhteydessä: sillä edistetään uusliberalismia, joka perustuu Euroopan unionin federalismiin ja militarisointiin Naton eurooppalaisena pilarina.

Suurvaltojen yllyttämänä EU pyrkii sovittamaan omat ristiriitansa ja hakemaan paikkaansa prosessissa, jossa pyritään kansainväliseen voimatasapainoon. Prosessi perustuu näkemykseen, jossa suurvallat kilpailevat luonnonvaroista ja markkinoista ja jossa Euroopan unioni vahvistuu taloudellisenä, poliittisena ja sotilaallisena ryhmittymänä, jonka tavoitteena on maailmanlaajuinen interventionismi.

Tämän parlamentin enemmistö on nyt tarjonnut reseptinsä, jota se on puolustanut jo useita vuosia:

- kansainvälisten suhteiden ja sisäisen turvallisuuden militarisointi edellä mainitun terrorismin torjunnan perusteella;
- talousarvioiden kasvattaminen kyseisillä aloilla ja uuden sotilaallisen kapasiteetin luominen, mikä johtaa uuteen kilpavarusteluun;
- mukautuminen Yhdysvaltojen ja Naton ennalta ehkäisevien sotien käsitteeseen ja interventioiden lisääminen koko maailmassa.

Tästä kehityksestä voi seurata uusia selkkauksia, hyväksikäyttöä ja köyhyyttä vastauksena kriisiin, johon kapitalismin on syössyt maailman.

Rauhan tie edellyttää kyseisen politiikan lopettamista.

Charles Goerens (ALDE), kirjallinen. – (FR) Seuraavien näkökohtien perusteella äänestin Danjeenin mietinnön puolesta. 1) Mietinnössä kehoitetaan lakkauttamaan Länsi-Euroopan unionin (WEU) yleiskokous. Siksi mietinnöstä on turha etsiä mitään viittausta työhön, jota yleiskokous on tehnyt Euroopan yhdentymisen edistämiseksi. On vahinko, että Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunnan tekoja keuhutetaan päivät pitkät, vaikka ne ovat usein vähemmän ansiokkaita kuin ajatukset, joita yleiskokous on kehittänyt tähän saakka Pariisissa. 2) Euroopan puolustusasioiden parlamentaarissa valvonnassa on otettava asianmukaisesti huomioon kansallisten parlamenttien panos. Itse asiassa päätös kansallisten joukkojen ja voimavarojen asettamisesta EU:n ja EU:n sotilasoperaatioiden käyttöön riippuu niistä, ja asia on niin vielä pitkän aikaa. Sama pätee sotilasoperaatioiden rahoitukseen. Ne maksetaan jäsenvaltioiden talousarvioista. Meidän pitäisi noudattaa toivettua ehkäistä demokratiavaje EU:n puolustusasioissa, kun etsimme institutionaalista ratkaisua, joka on täysin hyväksyttävä parlamentaarisella tasolla.

Richard Howitt (S&D), kirjallinen. – (EN) Työväenpuolueen Euroopan parlamentin jäsenet suhtautuvat myönteisesti vuosittaiseen selvitykseen Euroopan turvallisuusstrategiasta ja yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta, erityisesti Lissabonin sopimus aiheuttamien muutosten valossa, ja tässä suhteessa erityisen myönteisesti korkean edustajan, Catherine Ashtonin, rooliin asiaa koskevassa keskustelussa parlamentissa.

Vaikka äänestimme koko mietinnön puolesta, päätimme hylätä 20 kohdan, jossa ehdotetaan pysyvän EU:n operaatiokeskuksen perustamista. Meidän pitkäaikainen kantamme on sama kuin Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksella eli ettei tarvita keskusta, joka olisi aivan suotta päällekkäinen nykyisten rakenteiden kanssa. Päätimme äänestää tyhjää tarkistuksesta 20. Vaikka kannatamme koko sydämeistämme toimia ydinaseettoman maailman puolesta, panimme merkille tarkistuksen epätarkkuuden, että tässä yhteydessä Natoa edustavat Yhdysvaltojen aseet eikä Yhdysvaltojen voimavarat. Katsomme myös, että Nato-liittolaisten, Yhdysvallat mukaan luettuna, on keskusteltava ydinkärkien siirtämisestä Saksasta tai muualta. Keskustelu ei kuulu EU:lle erillisenä monenvälisenä kokonaisuutena.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikka ovat kaksi peruspilaria, joiden ansiosta EU:sta voi tulla tärkeä toimija kansainvälisessä yhteisössä, kun torjutaan haasteita ja uhkia, jotka olemme määritelleet Euroopan turvallisuusstrategiassa.

Huolimatta siitä, että EU katsoo YK:n turvallisuusneuvoston olevan päävastuussa maailmanrauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä, EU:n täytyy noudattaa politiikkaa, joka on tehokasta ja johon kaikki jäsenvaltiot osallistuvat, niin että se voi vastata tehokkaasti niihin haasteisiin ja uhkiin, jotka ovat luonteeltaan maailmanlaajuisia.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin Danjeenin mietintöä vastaan, koska siinä ehdotetaan tulevaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, jossa keskitytään EU:n militarisoimiseen ja interventionismin edistämiseen. Siinä ei ehdoteta keskittymistä siviilitoimintaan ja rauhan edistämiseen tai ratkaisua konflikteille, vaan sen sijaan siinä keskitytään puolustukseen ja EU:n militarisointiin. Vastustan tekstiä myös siksi, että siinä viitataan Lissabonin sopimukseen ja sen soveltamiseen. Se edistää siirtymistä vallan keskittämiseen ilman parlamentaarista valvontamekanismia, mikä tekee EU:sta sotilaallisen toimijan kansainvälisellä näyttämöllä. Mietinnössä ehdotetun EU:n ja Naton välisen pysyvän, rakenteellisen yhteistyön sijasta kannatan kaikkia toimia, jotka toteutetaan tiukasti Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden puitteissa siten, että kyseiset kaksi instituutiota erotetaan selvästi toisistaan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Danjeenin mietintö Euroopan turvallisuusstrategian ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta on erittäin laaja, ja siinä käsitellään useita aiheita, jotka ovat tärkeitä EU:lle. Siinä ei kuitenkaan keskitytä selvästi EU:n ulkopoliittikan perusasioiden kehittämiseen lähivuosina eikä siinä ole myöskään tiukkaa poliittista linjaa. Toisaalta mietinnöllä pyritään vahvistamaan EU:n autonomiaa muihin maailmanlaajuisiin toimijoihin, erityisesti Yhdysvaltoihin nähden voimakkaalla ulko-, ja turvallisuus- ja puolustuspolitiikalla, ja siihen olen tyytyväinen. Kuitenkin mietinnössä suositetaan jälleen voimakasta yhteistyötä EU:n ja Naton välillä ja halutaan esimerkiksi luoda yhteiset institutionaaliset rakenteet. Vetoomus laatia yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (YTPP) valkoinen kirja, jossa määritellään selvästi politiikan tavoitteet, on siten erittäin suositeltava. Vaikka suhtaudunkin erittäin kriittisesti Euroopan unionin lisääntyvään keskittämiseen, kannatan pysyvän EU:n operaatiokeskuksen perustamista.

Kyseinen keskus antaisi meille mahdollisuuden suunnitella ja toteuttaa erilaisia operaatioita entistä tehokkaammin. Sen lisäksi työn päällekkäisyyksien välttäminen johtaisi myös kustannussäästöihin. Luonnonkatastrofeihin liittyvä solidaarisuuslauseke, johon viitataan, kuten Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustaminen, on epäilemättä hyödyllistä ja jotain, mihin meidän pitäisi todella pyrkiä. Eri alojen epäselvien kantojen takia jouduin kuitenkin äänestämään tyhjää.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olen lopulta äänestänyt tyhjää lopullisessa äänestyksessä Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanoa koskevasta vuosittaisesta selvityksestä (A7-0026/2010). Mietintö oli meille erittäin monimutkainen ja arkaluontoinen, mutta onnistuimme hyvin. Kaksi ja puoli meidän 11 tarkistuksestamme hyväksyttiin (yksi niistä oli erittäin tärkeä ja siinä vaadittiin korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa poistamaan epätasapaino siviili- ja sotilassuunnitteluvuomavarojen väliltä). Muista suurista muutoksista ei äänestetty. Mietintö hyväksyttiin lopulta äänin 480 puolesta ja 111 vastaan. Minä, kuten sanoin, äänestin yhdessä ryhmäni kanssa tyhjää.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Äänestin mietintöä vastaan. Kyseinen asiakirja on yksi militaristisimmista, joita olen lukenut kaikkina vuosinani Euroopan parlamentissa. Euroopan parlamentti kehottaa perustamaan pysyvän operaatiokeskuksen, joka vastaa operatiivisesta suunnittelusta ja johtaa sotilasoperaatioita, sekä vahvistamaan yhteistyötä Naton kanssa. Euroopan puolustusvirasto kehittää sotilaallisia avaruusvalvontavoumavaroja. Sen lisäksi perustetaan merivalvontavoumavaroja, joilla rajoitetaan muun muassa "laitonta" maahanmuuttoa. Mietinnössä kehoitetaan useampia jäsenvaltioita osallistumaan EU:n sotilasoperaatioihin kuin tähän saakka. EU:n ja Euroopan parlamentin on määrä osallistua keskusteluihin Naton strategisesta toimintaperiaatteesta. Puolueettoman valtion kansalaisena en voi tukea tätä pitkälle menevää mietintöä.

Traian Ungureanu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kiitän kaikkia kollegoitani Euroopan parlamentissa tuesta, jota he ovat antaneet minulle täysistunnossa äänestäen Euroopan turvallisuusstrategiaa koskevan Danjeenin mietinnön tarkistuksen 34 puolesta.

Tein aloitteen tarkistuksesta 34, ja sen tavoitteena oli muuttaa mietinnön 87 kohdan tekstiä, jossa viitattiin ohjustentorjuntajärjestelmän kehittämiseen Euroopassa Yhdysvaltojen ja jäsenvaltioiden, mukaan luettuna Romania, tekemän kahdenvälisen sopimuksen jälkeen. Tarkistuksella halutaan poistaa suositus kehittää kyseistä järjestelmää "vuoropuhelussa Venäjän kanssa", ja korvata kyseinen lause tasapainoisemmalla

sanamuodolla "vuoropuhelussa koko mantereen tasolla". Yhdysvaltojen uusi hanke, joka sisältää ohjustentorjuntajärjestelmän kehittämisen, on luonteeltaan puhtaasti puolustuksellinen ja takaa koko Itä-Euroopan ja Länsi-Balkanin puolustuksen. Hanketta ei ole suunnattu Venäjää vastaan. Siten en näe mitään syytä siihen, että Venäjän pitäisi osallistua siihen ja mahdollisesti toimia päätöksentekijänä hankkeen kehittämisessä.

Siinä olivat perusteet tarkistukselle 34. Olen tyytyväinen siihen, että tarkistus hyväksyttiin ja se sai taakseen 358 ääntä. "Kyllä"-äänien määrä korostaa sitä, että tarkistuksen saama tuki ylitti poliittisten ryhmien ja kansallisten valtuuskuntien rajat, mikä osoittaa, että päätöslauselmaesitys on merkittävä ja että sen takana on eurooppalainen enemmistö.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0137/2010

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Minun mielestäni ponnistelujen voimistaminen ydinaseiden leviämisen estämiseksi ja ydinaseettoman maailman saavuttamiseksi on ehdottoman tärkeä painopisteala. Ydinsulkusopimuksen vahvistaminen siten, että kaikki jäsenvaltiot allekirjoittavat sen ja soveltavat sitä, kuuluu tähän yhteyteen. Pidäytyn tästä päätöslauselmaesityksestä, koska se sisältää perusasian, jota vastustan ja jota Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmää / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto yritti turhaan muuttaa. Viittaan lauseeseen, jonka mukaan EU voi "käyttää kaikkia välineitään joukkotuhouksien levittämistä koskevien ohjelmien ennaltaehkäisemiseksi, estämiseksi, pysäyttämiseksi ja mahdollisuuksien mukaan lopettamiseksi", jos ohjelmat aiheuttavat vakavia ongelmia. Ollakseni täsmällinen, sotilaallisten välineiden käyttämisellä uhkailu, erityisesti Iranin tapauksessa, on erittäin vaarallista, ei edistä rauhaa ja on vastoin vasemmiston näkemystä EU:n sotilaallisista toimista.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Periaatteet, jotka ovat ydinsulkusopimuksen allekirjoittamisen taustalla ja jotka ovat peräisin kylmää sotaa edeltävältä ajalta, ovat edelleen olennaisia ja entistäkin kiireellisempiä. Neuvostoblokin kaatuminen johti ydinmateriaalin leviämiseen eri valtioihin, ja materiaalin käytön ja varastoinnin yhtenäisen valvonnan päättymisen herättää pelkoa sen vastuuttomasta käytöstä tai sen huononemisesta, millä voi olla käsittämättömiä seurauksia terveydelle ja turvallisuudelle kyseisellä alueella.

"Ydinkerhon" jäsenmäärän lisääntyminen, terrorismin uhka ja suhteellinen helppous, jolla joukkotuhouksia voidaan nykyään rakentaa, syventävät yhdessä levottomuuden ilmastoa, jossa me nyt elämme. Euroopan unionin on voitava omaksua yhteinen ja yhdenmukainen kanta näihin kysymyksiin. Sen on pyrittävä luomaan maailma, joka on turvallisempi ja jossa on entistä vähemmän aseita.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Kansainväliset muutokset tarjoavat uusia mahdollisuuksia ydinaseiden leviämisen estämiselle. Virkakautensa alussa presidentti Obama mainitsi tavoitteekseen maailman, jossa ei ole ydinaseita, ja lupasi aktiivisesti pyrkiä täydellisen ydinkoekiellon ratifiointiin Yhdysvalloissa. Euroopan unionin on vastattava ydinaseiden leviämisen estämisen haasteisiin sekä erityisesti niihin, joita aiheuttavat Iran ja Pohjois-Korea, jotka ovat suurimmat uhat kansainväliselle turvallisuudelle. Ydinasearsenaalien supistamisessa tärkeintä on jatkaa kahden suurimman arsenaalin supistamista. Ne kuuluvat Venäjälle ja Yhdysvalloille, joilla on 95 prosenttia maailman nykyisistä ydinaseista. Euroopan parlamentti odottaa Euroopan unionilta yhteistä ja kunnianhimoista kantaa ydinsulkusopimuksen sopimuspuolten tarkistuskonferenssissa.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kansainvälinen ydinaseriisunta on elintärkeää. Se on perusteena tarpeelle edistää ja vahvistaa ydinsulkusopimusta ja varmistaa, että kaikki valtiot allekirjoittavat sen. Nykyisessä kansainvälisessä ilmastossa uuden ydinasekilpavarustelun vaara on aito huolenaihe.

Määräys ydinaseriisunnasta sekä uusien ydinaseiden kehittämisen, tuotannon ja varastoinnin lopettamisesta muodostaa perustan ydinsulkusopimuksen hengelle ja kirjaimelle. Käynnissä oleva kiista Iranin ydinohjelmasta edellyttää rauhanomaista ratkaisua. Sen on perustuttava neuvotteluihin, jotka on tärkeää käynnistää uudelleen. Sotilaallinen toiminta tai uhkaus voimankäytöstä on haitallista, ja sillä on mahdollisesti vaarallisia seurauksia alueelle. Tässä suhteessa meidän on osoitettava selvästi vastustavamme suunnitelmia, jotka voisivat jollain tavoin avata oven sotilaallisen intervention oikeutukselle, kuten hyväksytyn yhteisen päätöslauselman johdanto-osan G kappaleessa.

Charles Goerens (ALDE), kirjallinen. – (FR) Iranin ongelma on keskeinen kysymys keskustelussa, joka koskee valmistautumista ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssiin. Kertaan pääkohdat: Hyväksyessään ydinsulkusopimuksen Iran hylkäsi vaihtoehdon varustautua ydinasein. Jos Iranin tasavalta ei enää kunnioita sitoumuksiaan, meillä on kaksi ongelmaa. Lyhyellä aikavälillä se uhkasi vakautta alueella, jolla useimmilla toimijoilla on taipumus omaksua radikaaleja näkemyksiä. Keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä Iranin

kieltäytyminen ydinsulkusopimuksen määräysten noudattamisesta muodostaisi vakavan ennakkotapauksen alueen ja itse asiassa koko maailman turvallisuudelle. Vaikuttaisi varmasti siltä, että veto-oikeuden omaavien Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston jäsenten ja Saksan huolestuminen ei enää riittäisi muuttamaan asioita. Vahva viesti Yhdysvalloilta ja Venäjältä siitä, että ne kumpikin haluavat supistaa ydinasearsenaaliaan yksipuolisesti, voisi antaa vastuuntuntoa pienemmille ydinasevalloille, jotka myös ovat valmiita riisumaan aseita. Lopuksi totean, että vahva ele suurvalloilta voisi kenties vakuuttaa valtiot, jotka ovat parhaillaan hankkimassa ydinaseosaamista, hylkäämään hankkeensa.

Richard Howitt (S&D), kirjallinen. – (EN) Työväenpuolueen Euroopan parlamentin jäsenet haluavat ilmaista syvällisen sitoutumisensa ydinaseettoman maailmaa koskevaan tavoitteeseen. Olemme ylpeitä siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta johtaa ydinasevaltana ponnisteluja, joiden tavoitteena on maailmanlaajuiseen yksimielisyyteen perustuvan ydinsulkusopimuksen tekeminen toukokuussa New Yorkissa. Annoimme tukemme tälle päätöslauselmalle selvänä tavoitteenamme lähettää viesti siitä, että Euroopan parlamentti ja työväenpuolueita edustavat Euroopan parlamentin jäsenet tukevat kaikkia toimia sen varmistamiseksi, että jätämme taaksemme huonot vanhat ajat, jolloin ydinaseisiin liittyi pättitilanteita ja molemminpuolisen tuhon uhka.

Päätimme äänestää tyhjää tarkistuksesta 2, koska katsomme, että sotilaallinen doktriini on asia, josta kansallisten hallitusten on päätettävä, eikä se kuulu Euroopan parlamentin valtaoikeuksiin. Myös me kannatimme poliittisessa ryhmässämme tarkistusta 3, koska katsomme, että kaikilla valtioilla on oikeus kehittää ydinvoimaa siviilikäyttöön, mutta kyseisillä valtioilla on velvollisuus hylätä ydinaseiden kehittäminen. Työväenpuolueen Euroopan parlamentin jäsenet tukevat tulevaisuudessakin ydinasevaltojen aseriisuntaa, ydinaseiden leviämisen estämistä ja lopulta ydinaseettoman maailman saavuttamista.

Sabine Lösing (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Tiedän hyvin, että kansainvälinen ydinaseriisunta ja siten ydinsulkusopimuksen vahvistaminen sekä se, että kaikki valtiot ratifioivat sopimuksen, ovat elintärkeitä asioita ja että olisi toteutettava kaikki mahdolliset toimet sopimuksen panemiseksi täytäntöön kaikkine näkökohtineen. Jotta tehokkaat monenväliset toimet voidaan varmistaa, ne on sijoitettava kehittyneeseen näkemykseen ydinaseettoman maailman saavuttamisesta mahdollisimman pian. Meidän on pidettävä kiinni ydinsulkusopimuksen VI artiklassa tehdystä ydinasevaltojen sitoumuksesta, joka koskee täydellistä aseriisuntaa, koska se on keskeinen lupaus ja monet valtiot ovat allekirjoittaneet ydinsulkusopimuksen ja luopuvat siten ydinaseista pysyvästi. Vastustamme yhteisen päätöslauselman lausetta (johdanto-osan G kappale): "...hyödyntämään kaikkia käytettävissään olevia välineitä, jotta voidaan ehkäistä...".

Varoitin, erityisesti Iranin tapauksessa, että sotilaalliset toimet ydinaseiden leviämisen estämiseksi ovat erittäin haitallisia ja erittäin vaarallisia. Olen varma siitä, että paras tapa estää ydinaseiden leviäminen on hylätä ydinvoima lopullisesti, sillä sen siviilikäyttö sisältää suuria vaaroja sinänsä eikä ole mahdollista sulkea riittävällä varmuudella pois siviilikäyttöön tarkoitetun ydintekniikkaa käyttämistä sotilaallisiin tarkoituksiin.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Joukkotuhoaseiden leviäminen on todella vakava uhka ihmiskunnalle, rauhalle ja kansainväliselle turvallisuudelle. Ääriliikkeiden terrorismi, joka on rajatonta ja usein fundamentalistista, aiheuttaa sen, että maailma pelkää ja yrittää estää ryhmiä ja hallituksia, joissa on häikäilemättömiä johtajia, saamasta joukkotuhoaseita.

Siksi on tärkeää, että hallitukset, joilla on tällaisia aseita, osoittavat vähitellen, että ne aikovat supistaa arsenaaliaan, mikä antaa hyvän esimerkin. Seuraavassa, tämän vuoden huhtikuulle ajoitetussa huippukokouksessa voitaisiin antaa merkittävä panos asiaan, ja on olemassa suuria odotuksia, jotka kohdistuvat ydinmateriaalin laittoman kaupan entistä tiukempaan valvontaan.

Toivotaan, että Yhdysvallat ja Kiina osallistuvat merkittävällä tavalla Korean niemimaan ydinaseriisuntaan. On edelleen tärkeää, etteivät valtiot etäänny ydinsulkusopimuksesta, sillä se koskee meitä kaikkia eikä vain osaa ihmisistä.

Zuzana Roithová (PPE), kirjallinen. – (CS) Olen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti on hyväksynyt selvästi mietinnön ydinaseiden leviämisen estämisestä. Kristittynä olen tyytyväinen siihen, että länsimaisen sivilisaation edustajat ymmärsivät yli 60 vuotta sodan loppumisen jälkeen, että ydinaseiden olemassaolo oli valtava maailmanlaajuinen uhka, ja toimivat siksi niiden vähentämiseksi. Se, että Iran ja Korean demokraattinen kansantasavalta eivät aio allekirjoittaa ydinsulkusopimusta, muodostaa huomattavan uhan. Kyseiset valtiot eivät myöskään täytä kansainvälisiä velvollisuuksiaan ydinturvallisuuden alalla. Se, että Iran kieltää Kansainvälisen atomienergiajärjestön tarkastajilta pääsyn ydinlaitoksiinsa, on todellinen turvallisuusriski sen välittömässä läheisyydessä olevien valtioiden lisäksi myös EU:lle. Lopuksi kiitän parlamentin jäseniä heidän ponnisteluistaan tehdä päätöslauselmasta niin tasapainoinen kuin mahdollista.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olen lopulta äänestänyt ydinsulkusopimusta koskevan monimutkaisen päätöslauselman (RC7-0137/2010) puolesta. Periaatteessa olen iloinen siitä, että PPE-ryhmän, sosialistien, ALDE-ryhmän ja Verts/ALE-ryhmän esittämä alkuperäinen teksti vahvistettiin ja että yksi neljästä tarkistuksestamme hyväksyttiin (331 puolesta, 311 vastaan), erityisesti, yllättäen, koska siinä kaikkia osapuolia kehoitetaan tarkistamaan sotilaallinen doktriininsa niin, että ne luopuvat ensimmäisen iskun vaihtoehdosta. PPE-ryhmä ei onnistunut pyrkimyksissään poistaa ydinaseettomia vyöhykkeitä, myös Lähi-itää, koskeva kohta.

Geoffrey Van Orden (ECR), kirjallinen. – (EN) Päätöslauselmassa on monia kohtia, joista me olemme samaa mieltä. Kannatamme ponnekkaasti vahvaa ja tehokasta ydinsulkusopimusta. Nykymuodossaan päätöslauselma kuitenkin sisältää joitakin hyödyttömiä kohtia, ja siksi ECR-ryhmä äänesti tyhjää. Johdanto-osan I kappaleessa kyseenalaistetaan taktiset ydinaseet viidessä Euroopan ydinaseettomassa valtiossa. Kannatamme kyseisten aseiden säilyttämisen jatkamista, sillä ne helpottavat taakan jakamista ja takaavat Yhdysvaltojen sitoutumisen Euroopan turvallisuuteen. Useissa kohdissa esitetään epäsuoraa arvostelua läheisiä liittolaisia kohtaan, vaikka arvostelumme pitäisi kohdistua niihin, jotka uhkaavat kansainvälistä turvallisuutta. Yhdistynyt kuningaskunta tai Ranska tai varsinkaan Yhdysvallat eivät tuota tällä hetkellä halkeamiskelpoisia aineita aseita varten. On eri asia väittää, että niiden halkeamiskelpoisten aineiden tuotantolaitokset pitäisi hylätä tässä vaiheessa. Vetoamus ydinaseettoman vyöhykkeen perustamisesta Lähi-itään on ilmeisesti suunnattu Israelille. Israelin naapurit uhkaavat sen olemassaoloa, ja monet niistä ovat kehittäneet menneisyydessä ydinaseita ja muita joukkotuhoaseita, tai ainakin yksi, Iran, jatkaa siihen suuntaan.

9. Äänestyskäyttämistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.55, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti
varapuhemies **Pál SCHMITT**

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

(Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin.)

11. Arktisia alueita koskeva EU:n politiikka (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan lausunto arktisia alueita koskevasta EU:n politiikasta.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin iloinen mahdollisuudesta keskustella teidän kanssanne kehittyvästä arktisia alueita koskevasta Euroopan unionin politiikasta. Se on vakava aihe, jonka poliittinen merkitys kasvaa, ja katson, että meidän on käsiteltävä sitä sellaisena.

Kööpenhaminan neuvottelujen jälkeen on oikein, että me kiinnitämme entistä enemmän huomiota siihen osaan maailmaa, jossa on nähty kaikkein konkreettisimmat todisteet ilmastonmuutoksesta. Tieteelliset todisteet osoittavat, että jäätiköt menettivät viime vuosikymmenellä yli puolet paksuudestaan.

Myös muilla ympäristön muutoksilla on entistä suurempi vaikutus arktisten alueiden asukkaisiin, biologiseen monimuotoisuuteen ja maisemaan niin maalla kuin merelläkin. Kuten muutkin kansainväliset toimijat, olemme olleet entistä aktiivisempia arktista aluetta koskevissa asioissa. Kuten tiedätte, komissio julkaisi vuoden 2008 lopulla arktista aluetta koskevan tiedonannon, johon neuvoston suhtautui myönteisesti, ja sitä seurasivat joulukuussa 2009 kattavat päätelmät arktista aluetta koskevista asioista.

Katson sen olevan uusi vaihe prosessissa, jossa luodaan vähitellen johdonmukainen ja kattava arktisia alueita koskeva politiikka. Kuten tiedätte, komissiota on pyydetty laatimaan seurantakertomus kesäkuussa 2011, ja siitä tulee uusi tilaisuus kehittää ajatteluamme edelleen yhdessä. Kaikki tämä työ on käynnissä, ja siksi olen erittäin kiinnostunut kuulemaan Euroopan parlamentin jäsenten näkemyksiä.

Komissio arvosti arktisten alueiden hallinnasta lokakuussa 2008 antamaanne päätöslauselmaa, joka antoi valmistelun viime vaiheissa hyviä virikkeitä komission tiedonantoon. Haemme toimillemme Euroopan

parlamentin tukea sen varmistamiseksi, että Euroopan unioni tunnustetaan vastuulliseksi ja kunnioitetuksi toimijaksi arktisella alueella. Maantieteellinen sijaintimme ja arktisella alueella käynnissä olevat ohjelmamme ovat lähtökohtamme, mutta me haluamme kehittää asiaa edelleen.

Työssämme on kolme pääalaa, jotka haluaisin mainita erittäin lyhyesti. Ensinnäkin me haluamme antaa panoksemme arktisen alueen sekä sen väestön suojeluun. Arktisen alueen ekosysteemi on erittäin haavoittuva ja edellyttää siksi maksimaalista suojelua. Samalla arktisen alueen resurssien saatavuus paranee ilmastonmuutoksen takia. Se tarjoaa mahdollisuuksia, mutta asia on hoidettava erittäin huolellisesti.

Haluamme varmistaa sen, että EU:n kansalaisia ja yrityksiä kohdellaan oikeudenmukaisesti, myös liikenteen ja luonnonvarojen alalla, ja se on tehtävä erittäin harkitusti ja huolellisesti asianmukaisin ympäristösuojelutoimin. Kumpaaikin tavoitetta voidaan ja niitä pitää kehittää yhdessä EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden, erityisesti kolmen arktisen jäsenvaltion kanssa. Kaikkien pitäisi jatkaa tiivistä yhteistyötä arktisen alueen muiden sidosryhmien kanssa.

Kolmas tavoitteemme on edistää vahvoja ja tehokkaita hallintojärjestelyjä, joilla käsitellään arktisen alueen monia haasteita. Siihen kuuluvat voimassa olevien sopimusten, puitteiden ja järjestelyjen täytäntöönpano, Arktinen neuvosto mukaan luettuna, sekä YK:n merioikeusyleissopimuksen täysimääräinen noudattaminen. Mutta tarvittaessa meidän pitäisi tarkastella huolellisesti sitä, miten tällaisia järjestelyjä voidaan täydentää ja kehittää edelleen.

Ollaksemme uskottavia meidän olisi tunnustettava, että arktinen alue on merkittävästi erilainen kuin Etelämannen, ja tunnustuksen olisi ohjattava poliittista toimintaamme. Toisin kuin Etelämannen, joka on valtava ja asumaton valtameren ympäröimä manner, Arktis on merialue ja sitä ympäröi maa, jota ihmiset ovat asuttaneet tuhansia vuosia ja joka kuuluu itsenäisille valtioille. Siksi ehdotukset Antarktiksien sopimuksen kopioimisesta arktisella alueella olisivat epärealistisia, ja ne todennäköisesti myös heikentäisivät ennakoivaa roolia, jota pyrimme kehittämään.

Kuten tiedätte, tämä on myös neuvoston näkemys. Haluamme kovasti jatkaa tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, kun pyrimme yhteiseen tavoitteeseemme luoda vähitellen arktisia alueita koskeva EU:n politiikka, ja meidän on toimittava yhdessä arktisten valtioiden ja kansainvälisen yhteisön kanssa löytääksemme tehokkaimman tavan säilyttää ja suojella arktiset alueet tuleville sukupolville.

Michael Gahler, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja, paljon kiitoksia keskustelun avaamisesta tässä asiassa, joka on mielestäni tärkeä. Ne, jotka osallistuvat tänään tähän keskusteluun, jakavat mielipiteen, ja uskon, että voimme saavuttaa laajan yhteisymmärryksen tässä keskustelussa. Toimin esittelijänä mietinnölle, joka aiheesta on vielä laadittava, ja teen mielelläni tiivistä yhteistyötä kaikkien niiden kanssa, jotka osallistuvat sen tekemiseen.

Mainitsitte useita avainsanoja. Ympäristönsuojelu on erittäin tärkeää. Mainitsitte asukkaat, merenalaiset resurssit ja kalastuksen. Sitten on vielä merenkulku, laivareitit, joita ilmastonmuutos on avaamassa: Luoteisväylä ja Koillisväylä.

Kyseisten väylien läheisyydessä, kolmen arktisen jäsenvaltiomme ohella, sijaitsee luonnollisesti ainakin kaksi maailmanlaajuista toimijaa – Yhdysvallat ja Venäjä – sekä tärkeä kumppani Kanada. Kyseiset valtiot ovat välittömiä naapurialueita, joihin meidän on joka tapauksessa luotava yhteys ja kehitettävä sitä sen politiikan puitteissa, jota nyt aiomme kehittää.

Erityisesti raaka-aineiden alalla meillä on mahdollisuuksia yhteistyöhön – mutta olemassa on myös konfliktien mahdollisuus, jos emme lähesty asiaa oikein. EU ei todellakaan aio pystyttää lippuaan merenpohjaan, kuten venäläiset ovat tehneet. Meidän pitäisi kuitenkin pyrkiä vuoropuheluun kyseisten kumppanien kanssa, jotta voimme siten saavuttaa yhteisymmärryksessä ne asiat, jotka ovat tärkeitä alueelle ympäristönsuojelun, resurssien käyttöönoton ja paikallisten asukkaiden oikeuksien kannalta.

Liisa Jaakonsaari, S&D-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, Yhdysvaltojen ulkoministeri Hillary Clinton sanoi joku aika sitten eräässä haastattelussa kuinka vaikea on ulkoministerin työ. Hän jatkoi, että ”se on kulkemista kriisistä toiseen”. Sellaisille tulevaisuuden ydinhaasteille, kuten arktisen alueen kehitykselle jää valitettavasti varsin vähän aikaa.

Te korkea edustaja Ashton olette varmasti ehtinyt kokea saman tuskan ja siksi arvostamme erittäin korkealle sitä, että olette avaamassa jo näin varhaisessa vaiheessa arktista politiikkaa koskevaa keskustelua ja olette myös menossa viikonvaihteessa Lappiin, joka on osa arktista aluetta, ja tulette varmasti saamaan siellä tärkeää informaatiota.

Tuo arktinen aarrearkku, joka aukeaa, on täynnä taloudellisia mahdollisuuksia, mutta se on erittäin paljon ympäristöön, turvallisuuteen ja alkuperäiskansojen kohtaloon liittyviä riskejä. Ilmaston lämpeneminen avaa uusia merireittejä ja mahdollistaa öljy- ja kaasuvarojen hyödyntämisen ympäristöä tuhoavalla tavalla. Muun muassa Swedish International Peace Research Institute (SIPRI) on jo julkaissut kirjasen Kiinan arktisesta politiikasta, jonka otsikko on pahaenteisesti *Ice-free Arctic*, ja siksi Euroopan unionin tulee ehdottomasti olla aktiivinen ja laatia oma arktinen strategiansa.

Näissä komission johtopäätöksissä, joita esittelitte, on erittäin myönteistä se, että tätä aluetta ei nähdä vain öljyn, kaasun ja mineraalien uutena Eldoradona, vaan myös alueen ihmiset nähdään keskiössä, ja tämä on erittäin tärkeä asia. EU:n pitää haluta rakentavaa keskustelua myös alkuperäiskansojen kanssa ja sitä kautta unioni voi nousta merkittäväksi tekijäksi arktisessa politiikassa. Esimerkiksi parlamentin taannoiset hylkeenpyyntiä koskevat rajoitukset raivostuttivat alkuperäiskansat.

Arktisen neuvoston vahvistaminen on erittäin tärkeää ja siksi olisi nyt vaikutettava nimenomaan Venäjään ja Kanadaan, jotta Euroopan unioni saisi siellä vahvemman aseman. Arktinen tutkimus on tärkeä yhteistyön kohde ja esimerkiksi Lapin yliopistossa, jonne menette, sijaitsee arktinen yliopisto ja varmasti silloin, kun arktinen informaatiokeskus perustetaan, niin kuin komissio on ilmoittanut, niin Rovaniemi olisi sopiva paikka.

Myös Euroopan unionin omia rakenteita on vahvistettava. Näyttää kyllä siltä valitettavasti, että neuvostossa Pohjoinen jäämeri on jäämässä eteläisen ja itäisen ulottuvuuden jalkoihin, ja siksi tämä pohjoisen ulottuvuuden arktinen ikkuna pitää nyt aukaista. Komissiossa on selkeytettävä kunkin pääosaston roolia ja osoitettava, arvoisa korkea edustaja Ashton, vastuuhenkilö arktisille kysymyksille.

Diana Wallis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa korkealle edustajalle: kiitos paljon lausunnostanne. Uskon, että moni tässä parlamentissa on tyytyväinen siihen, että jatkatte työtä, jonka komissio aloitti ja jota puheenjohtajavaltio jatkoi viime syksynä lausunnoillaan.

Korostitte arktisen alueen herkkää luontoa ja ympäristöä. Herkkä luonto huolestuttaa, kuten totesitte, koko maailmaa eikä vain Eurooppaa tai arktisen alueen kansoja.

Arktinen alue tarjoaa sinänsä ainutlaatuisen mahdollisuuden monikansalliselle yhteistyölle. On ainutlaatuista, että meillä on siellä EU:na myönteinen suhde Venäjään pohjoisen ulottuvuuden ansiosta. Se on jotain, mitä meidän on ehdottomasti hyödynnettävä muiden kumppanien kanssa.

Yhteistyön on oltava merkityksellistä koko arktisella alueella, ja on huolestuttavaa – ettekä te käsitelleet sitä lausunnossanne – että me näemme arktisen kokouksen viiden rannikkovaltion sisäpiirin kehittyvän Arktisen neuvoston rakenteen ulkopuolelle. Se voisi vakavasti heikentää erittäin arvokasta yhteistyötä, ja sitä on käsiteltävä vakavasti.

Samoin meiltä – EU:lta – evättiin tarkkailijan asema. Meidän on sovittava erimielisyytemme ja yritettävä palauttaa luottamus siihen, mitä me haluamme luoda arktisella alueella.

Pidän alkuperäistä komission tiedonantoa hämmästyttävänä asiakirjana tavassa, jolla siinä yhdistettiin monialaisia asioita useassa komission pääosastossa. Se on hyvä perusta, jolle voimme rakentaa. Me kaikki odotamme kiinnostuneina sitä, miten te koordinoitte tätä politiikkaa, edistytte uudessa komissiossa ainutlaatuisessa kaksoisroolissanne. Joka tapauksessa kiitos aloituksesta.

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, suhtautumisessamme arktiseen alueeseen näkyy kulttuurimme skitsofrenisuus. Toisaalta olemme huolissamme. Ilmastomuutoshan näkyy arktisella alueella nopeammin kuin muualla, ja arktista aluetta onkin verrattu kaivoksen kanarialintuun.

Vuoden 1979 jälkeen Pohjoisen jäämeren vuotuinen keskijääpeite on kutistunut noin 1,5 miljoonalla neliökilometrillä, joka on Ranskan, Italian, Espanjan ja Britannian yhteenlaskettu pinta-ala. Tämä sulaminen kiihdyttää ilmastomuutosta, koska se vähentää maapallon heijastavuutta eli albedoa. Se vapauttaa tundrasta ja voi vapauttaa merenpohjastakin metaania, joka kiihdyttää ilmastomuutosta entisestään. Sulaminen vapauttaa ympäristöön myös vuosikymmenien aikana kertyneitä myrkyjä.

Samaan aikaan kun olemme huolissamme, arktiselle alueelle on alkanut ryntäys öljy- ja kaasuvarojen perässä. Valtiot kiistelevät ja neuvottelevat merenpohjan alueiden jakamisesta. Tässä ryntäyksessä paljolti sivuutetaan alkuperäiskansat.

EU:n tulisi nyt johdonmukaisesti ajaa kestävä kehitystä. EU:n tulisi hillitä silmissä kiiltäviä euron ja dollarin kuvia ja tukea sitä, että arktinen alue rauhoitettaisiin vastaavanlaisella kansainvälisellä sopimuksella kuin Etelämannerin on suojeltu, ja että alkuperäiskansat otettaisiin mukaan kaikkeen alueetta koskevaan päätöksentekoon. Vähintään pitäisi sopia 50 vuoden moratorio alueen fossiilivarojen hyödyntämisessä.

On ymmärrettävää, että alueen luonto on herkkä ja haavoittuva. Esimerkiksi öljynporaukseen liittyy paljon suurempia vaikeuksia ja pahempia riskejä kuin muualla. Myös merenkulussa on otettava huomioon alueen suuret vaikeudet ja riskit. Ei auta yhtään, jos liimaamme päätöksiin muutaman kauniin sanan ympäristöstä ja alkuperäiskansoista, mutta samalla todellisilla teoilla otamme valtavia riskejä ympäristön peruuttamattomasta pilaantumisesta ja loukkaamme alkuperäisväestön oikeuksia.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kun Tanska liittyi EU:hun vuonna 1973, EU sai arktisen ulottuvuuden Tanskalle kuuluvan Grönlannin kautta. Vuonna 1985 Grönlanti päätti erota EU:sta, mutta kun Ruotsi ja Suomi liittyivät EU:hun 10 vuotta myöhemmin, ne lisäsivät huomattavasti EU:n etuja arktisella alueella.

Siitä lähtien EU:sta on tullut yksi monista toimijoista, joille arktinen alue – sen ympäristö ja luonnonvarat – ovat keskeinen strateginen etu. Valtiot, jotka omistavat arktisia alueita, Yhdysvallat, Kanada, Venäjä, Norja ja Islanti, puolustavat kaikki etujaan voimakkaasti ja sitkeästi. Euroopan unioni ei saisi nyt epäröidä tehdessään samoin, ja Arktinen neuvosto on mielestäni paras foorumi siihen. Unionin väliaikainen tarkkailijan asema Arktisessa neuvostossa ei riitä siihen tarkoitukseen. Toivon, että korkea edustaja vaatii EU:lle pysyvää tarkkailijan asemaa seuraavassa ministerikokouksessa ensi vuoden huhtikuussa Grönlannissa.

On valitettavaa, että Kanada torjuu EU:n koston unionin hyljetuotteiden kiellolle, ja toivon, että lopulta terve järki voittaa. Kyseisessä lähestymistavassa ei ole juuri mitään järkeä ottaen huomioon, että kuusi EU:n jäsenvaltiota, mukaan luettuna kotimaani Yhdistynyt kuningaskunta, on pysyviä tarkkailijoita. Tanskan, Ruotsin ja Suomen koordinointi Arktisessa neuvostossa on kuitenkin ollut esimerkillistä ja on tarjonnut EU:n laajemmille eduille tilaisuuden tulla kuulluksi alueella.

Liittolaisemme Norja, ja Islanti, joka nyt pyrkii EU:n jäseneksi, ovat edelleen voimistaneet EU:n osallistumista Arktiseen foorumiin. Se on erittäin tärkeää, koska Venäjä ei ole jättänyt epäilyksiä omista suunnitelmistaan arktisella alueella, ja se pystytti tunnetusti Venäjän lipun merenpohjaan Pohjoisnavalla vuonna 2007. Tiedämme omasta kokemuksesta, että Venäjä joskus noudattaa omia sääntöjään kansainvälisissä asioissa. Vain Arktisen neuvoston muiden jäsenten ja tarkkailijoiden yhtenäinen rintama, joka noudattaa EU:n pohjoisen ulottuvuuden politiikkaa, voi pitää Kremlin kurissa. Emme voi sallia sitä, että arktisesta alueesta tulee uusi areena Venäjän ekspansionistisille pyrkimyksille.

Søren Bo Søndergaard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, on monia hyviä syitä keskustella arktisista alueista. Niistä moni on mainittu. Ensinnäkin ilmastonmuutos on aiheuttanut sen, että ilmaston lämpeneminen on tuntunut voimakkaasti arktisella alueella. Toiseksi arktinen alue tarjoaa valtavasti luonnonvaroja. Sitten on vielä kysymys pohjoisten meriväylien avaamisesta, mikä sisältää täysin uusia kuljetusmenetelmiä. Kuitenkin keskeinen kysymys ryhmälleni on se, mistä kulmasta lähestymme arktista aluetta. Otetaanko lähtökohdaksi suppeassa mielessä kaikki edut, joita EU voi saada arktiselta alueelta? Vai otetaanko lähtökohdaksi se, miten arktisen alueen kehittäminen voi hyödyttää koko maailmanlaajuisia yhteisiä – samalla kun muistamme kunnioittaa täysin arktisen alueen kansojen itsemääräämisoikeutta?

Ratkaisu kysymykseen löytyy kannasta, jonka omaksumme: pyrimmekö tekemään arktisesta alueesta alueen, jolla uuden kilpavarustelun sallitaan kukoistaa – Venäjä on toiminut siinä aktiivisesti ja muut ovat seuranneet perästä – vai pitäisikö arktisesta alueesta Antarktiksens tavoin tehdä demilitarisoitu alue? Luonnollisesti Pohjoisnapa ja Etelänapa, arktinen alue ja Etelämanner poikkeavat toisistaan. On kuitenkin kiinnostavaa, että olemme onnistuneet tekemään Etelämantereesta sopimuksen, jossa suljemme pois sotilaallisen läsnäolon ja määräämme, että aluetta voidaan käyttää vain rauhanomaisiin tarkoituksiin. Komissiolle tärkein kysymys on se, pitäisikö sen pyrkiä tekemään arktisesta alueesta demilitarisoitu alue, ja jos niin on, mihin erityisiin aloitteisiin sen pitäisi ryhtyä.

Timo Soini, EFD-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, arktinen asia on tärkeä ja se on noussut nyt myös tälle foorumille. Me Suomessa tunnemme arktiset olosuhteet. Me asumme siellä. Kun korkea edustaja Ashton menee Lappiin, niin siellä ihmiset elävät ja tekevät työtä napapiirin pohjoispuolella myös hyvin paljon. Itse kun menen sinne myös sunnuntaina käymään, niin monet ihmiset siellä ovat erityisesti huolissaan työstä ja toimeentulosta, koska todellisessa demokratiassa ihminen saa vapaasti valita asuinpaikkansa. Hän voi elää myös arktisilla alueilla.

Talouden ja tutkimuksen kannalta Lapin yliopisto Rovaniemellä on paras paikka tehdä tätä tutkimusta. Muun muassa Kaleva -lehdessä Diana Wallis oli antanut tästä myönteisen arvion, ja ilokseni, kun voin liberaaliin näkemykseen kerran yhtyä, niin sen teen.

Tulevaisuuden kannalta täytyy ottaa huomioon kolme asiaa: luonto, eläimet ja ihmiset. Kun nämä kolme mahtuvat kaikki arktisille alueille ja sopusoinnussa, niin me saamme kestäväen arktisen politiikan ja voimme hyödyntää myös logistiikkaa ja taloutta, mutta kunnioittamalla sekä luontoa, ihmisiä että eläimiä.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen voidessani osallistua tämän päivän keskusteluun ja haluan käsitellä hyvin erityistä aihetta, jonka jotkut kollegat ovat jo nostaneet esiin.

En epäile sitä, että elinot kauniilla arktisella alueella ovat karut, en epäile sitäkään, että uudet tekniikat ja edistysaskeleet helpottavat väistämättä alueen luonnonvarojen hyväksikäyttöä, mistä kalastus on hyvä esimerkki.

Komission tiedonannossa vuodelta 2008 tutkitaan kalastuksen nykyistä laajuutta sekä mahdollisuutta avata uusia alueita. On todellakin oikein, että siihen pitäisi olla järjestelmällinen lähestymistapa. Kalastaminen kestäväällä tavalla suojelee kalakantoja ja antaa kalastusyhteisöille tulevaisuuden. Samassa asiakirjassa mainitaan myös perustellusti tarve suojella alkuperäiskansoja ja paikallisia asukkaita, ja sen tilastojen mukaan noin kolmasosa alueen neljästä miljoonasta asukkaasta on alkuperäisväestöä – jälleen erittäin kunnioitettava tavoite. Kuitenkin – ja varoitan tästä komissiota – näen edelleen kummassakin asiakirjassa todisteita siitä, ettei komissio ole ottanut opiksi yleisen kalastuspolitiikan katastrofista. Kyseinen politiikka on aiheuttanut Pohjois-Irlannissa kalastuselinkeinon tuhoutumisen.

Ylhäältä alaspäin suuntautuva lähestymistapa, jossa poliittisia tavoitteita valvotaan ja annetaan Brysselistä käsin, on epäonnistunut täydellisesti, ja kuitenkin vuoden 2008 asiakirjasta ja ulkoasiainneuvoston joulukuussa 2009 pidetystä kokouksesta voidaan päätellä, että EU käyttää samaa lähestymistapaa arktiseen alueeseen. Kehotan korkeaa edustajaa ottamaan huomioon tämän erityisen seikan, kun hän tutkii edelleen miten koordinoita politiikkaa tällä alalla.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, nykymailman kehityksessä arktisia asioita koskeva politiikka, joka on liitetty äärimmäisiin ilmasto-olosuhteisiin, jääkarhuihin ja rajattomiin jääkenttiin, alkaa saada uutta merkitystä. Kansainvälisen kaupan kehittyminen ja luonnonvarojen tarpeen lisääntyminen ovat kasvattaneet kiinnostusta aluetta kohtaan. Arktisen jääpeitteen nopea kutistuminen on luonut uusia mahdollisuuksia hyödyntää aluetta. Arktinen alue on muuttumassa etuvartiosta kiinnostuksen keskipisteeksi maille, jotka etsivät uusia laivareittejä, loputtomia luonnonrikkauksien lähteitä ja kalakantoja. Me kuitenkin tiedämme jo kaiken tämän.

Kysymys kuuluu – miten unionin pitäisi reagoida eräänlaisen arktisen invaasion kiivaisiin valmisteluihin, jotka ovat olleet käynnissä jo jonkin aikaa Venäjällä, Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Norjassa? Ennen kaikkea on pohdittava sitä, täytyykö arktisen alueen sääntelemätöntä oikeudellista asemaa käsitellä. Diplomaattisiin keinoihin perustuvalla politiikalla, jota tähän saakka on käytetty, pitäisi pystyä saamaan aikaan kansainvälisesti yhteisymmärrys, jolla taataan mahdollisten aluehankintojen oikeudenmukainen jako. Säännösten puuttuminen voi tehdä alueesta maailmanlaajuisten konfliktien lähteen. Nyt tarvitaan järjestelmällistä ja koordinoitua toimintaa, jolla vastataan nopeasti esiin nouseviin haasteisiin. Tutkimusinfrastruktuuri ja arktisen alueen monenkeskinen hallinta, joka perustuu YK:n yleissopimukseen ja paikallisen arktisen väestön osallistumiseen, ovat keskeisiä tekijöitä, jotka on sisällytettävä Euroopan unionin arktiseen strategiaan, jonka tavoitteena on ylläpitää tasapainoa luonnonympäristön ja resurssien kestäväen käytön välillä.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Toivotan ulkoasioiden korkean edustajan tervetulleeksi.

Arktinen alue on se paikka planeetalla, jossa ilmastonmuutos näkyy selvimmin. Ilmaston lämpeneminen on saanut jään vähenemään merkittävästi. Virstanpylväs oli vuosi 2007, jolloin jää väheni 34 prosenttia verrattuna kauteen 1970–2000.

Arktisen jääpeitteen sulamisella on kuitenkin monia merkittäviä seurauksia. Se nopeuttaa ilmastonmuutosta. Tähän mennessä arktisen alueen valkoinen pinta on heijastanut 80 prosenttia alueelle osuvasta auringonvalosta ja on siten vaikuttanut maapallon lämpötilaan ja paikalliseen lämpötilaan. Heijastuminen vähenee jatkuvasti, mikä nostaa planeetan ja koko napa-alueen lämpötilaa 1 500 metrin vyöhykkeellä Kanadassa, Venäjällä ja Alaskassa. Vuonna 2007 lämpötila nousi elo-lokakuussa 2 astetta.

Samaan aikaan jään sulaminen on saanut aikaan ennennäkemättömiä muutoksia merivirroissa. Se vaikuttaa haitallisesti meriekosysteemeihin ja kalastukseen ja vähentää meren kykyä sitoa hiilidioksidia, sillä se vaikuttaa planktoniin ja muihin organismeihin ja nostaa meren pintaa.

Siksi EU:n kansalaisia surettavat toistuvat puheet Euroopan unionin osallistumisesta kiihtyvään kilpailuun geopoliittisten etujen rohumukseksi arktisen alueen ympäristökatastrofista.

Euroopan unioni ei saa pyrkiä voittamaan kansainvälistä geopoliittista kilpailua öljystä ja laivareiteistä arktisella alueella. Meidän pitäisi varmistaa, että periaatteitamme kunnioitetaan, että alueen ympäristön koskemattomuutta kunnioitetaan, että noudatetaan periaatteita kuten kansainvälinen kilpailu ja että kunnioitetaan YK:n instituutioita riippumatta siitä, millainen uusi hallinto arktiselle alueelle syntyy nykyisestä valtavasta ympäristökatastrofista.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivotan Catherine Ashtonille onnea hänen virkakaudelleen ja ilmaisen tyytyväisyyteni hänen sitoumukseensa jatkaa tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa siinä kehityksessä, jota hän kuvailee entistä yhdenmukaisemmaksi EU:n politiikaksi arktisella alueella.

Euroopan unionilla on luonnollisesti keskeinen sija arktisia alueita koskevassa politiikassa. Kaksi arktista valtiota, Islanti ja Norja, ovat ETA:n jäseniä. EU:n politiikka esimerkiksi ympäristön, ilmastonmuutoksen, energian, tutkimuksen, liikenteen ja kalastuksen alalla vaikuttaa suoraan arktiseen alueeseen.

Euroopan parlamentin suhteista Sveitsiin, Islantiin, Norjaan ja ETA:han vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana edustan parlamenttia arktisen alueen parlamenttien jäsenten pysyvässä komiteassa.

Siinä ominaisuudessa haluan kertoa tälle parlamentille, että Euroopan parlamentti järjestää tämän vuoden syyskuussa Brysselissä arktisen alueen parlamenttien jäsenten puolivuositaisen kokouksen.

(GA) Valmisteleva kokous järjestetään ensi viikolla Washingtonissa ja lähempänä kokousta Oslolla. Uskon, että kyseisten kokousten järjestäminen on erittäin tärkeää Euroopan parlamentille ja itse asiassa Euroopan unionille.

Puhemies. – (EN) Olen todella pahoillani, mutta meillä ei ollut tulkkausta puheenne loppuosalle.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, en epäile lainkaan, etteivät kaikki parlamentin jäsenet ymmärtäneet mitä sanoin!

Sanoin lopuksi, että järjestäisimme kokouksen, ja toivoisin, että voisitte mahdollisuuksien mukaan harkita kutsuani osallistua osaan kokouksesta, Catherine Ashton. Se on mielestäni ihanteellinen perusta yhteisymmärryksen parantamiselle kyseisistä asioista, ja se antaa valtavan alueen parlamenttien jäsenille mahdollisuuden luoda ja vahvistaa yhteyksiä.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän keskusteluun ja siihen, että Catherine Ashton on täällä ja osallistuu keskusteluun. Puhuitte siitä, että kyse on alueen ja asukkaiden suojelusta. Se on varmasti totta. Erityisesti alueen alkuperäisasukkaiden osalta on kuitenkin kyse enemmän kuin suojelusta, jota tarjoamme ulkoapäin; kyse on siitä, että kunnioitamme heidän itsemääräämisoikeuttaan. Sen on oltava erittäin tärkeä periaate arktisia alueita koskevassa politiikassa.

Alueen luonnon suojelusta on muistutettava, että siellä on luonnollisesti erityisen paljon herkkiä alueita. Tiedän sen, että monet teistä, jotka osallistuvat tähän keskusteluun, torjuvat ajatuksen moratoriosta. Ehkä se oli mielessänne, Catherine Ashton, kun sanoitte, että "arktinen alue on merkittävästi erilainen kuin Etelämanner", mutta vaikka moratorio hylättäisiin, on vastattava – käytännössä eikä vain puheessa – kysymykseen siitä, miten alueen erityistä herkkyyttä voidaan suojella tehokkaasti ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti. Emme voi päästää tilannetta siihen pisteeseen, jossa iskulause "me tarvitsemme kaasua, me tarvitsemme kalaa" lopulta voittaa kaikki ennaltaehkäisy periaatteet lyhyen aikavälin taloudellisten etujen vuoksi.

Yhdyn myös siihen, mitä Michael Gahler totesi. Te puhuitte konfliktin mahdollisuudesta. Se on epäilemättä totta. Voimme jo nähdä, että kansainvälisesti keskusteluissa ei pyritä pelkästään löytämään yhteistä näkemystä, tai muuten esimerkiksi Kanada ja Venäjä eivät olisi yrittäneet evätä EU:n tarkkailijan asemaa Arktisessa

neuvostossa. Arktinen neuvosto on tietysti itsessään *soft law* -järjestö, jolla ei ole kiinteää talousarviota tai henkilökuntaa. Se ei riitä hallintorakenteeksi. Meidän on kuitenkin uusia hallintorakenteita suunnitellessamme – ja olen käsittänyt sen olevan korkean edustajan kanta – edettävä osallistavalla tavalla ja tunnustettava, että muutkin järjestöt haluavat osallistua prosessiin.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, näen, että komissio ja korkea edustaja ovat omaksuneet näkemyksen, että EU:n pitäisi laatia arktisia alueita koskeva politiikka. Suhtaudun tietysti myönteisesti ajatukseen suojella arktista ympäristöä ja tanskalaisena tunnen geopoliittisen tilanteen erittäin hyvin. Tunnen hyvin myös paikallisen väestön ongelmat, ja meidän pitäisi tietysti kunnioittaa heidän elämäntapaansa. En kuitenkaan katso, että EU:lla pitäisi olla politiikka tällä alalla, enkä katso, että EU:n pitäisi ottaa hallinnollinen asema Arktisessa neuvostossa. Se ei olisi unionin eikä arktisen alueen edun mukaista.

Minun mielestäni meidän pitäisi jättää arktinen alue niille valtioille, joilla on suora yhteys alueeseen. EU:n tehtävänä ei voi eikä pidä olla politiikan laatiminen kaikille alueille eikä varsinkaan arktiselle alueelle, joka on alue, jolla olemme perinteisesti tehneet hyvää yhteistyötä ja jossa vain kaksi valtiota (eikä kolme kuten täällä sanottiin) on EU:n jäseniä. Yhdysvallat, Kanada, Grönlandi tai Venäjä eivät ole ilmaisseet tahtoa tulla EU:n jäseneksi. Saatatte epäillä, että yhtäkkinen kiinnostus aluetta kohtaan johtuu pelkästään siitä, että eri valtiot haluavat päästä käsiksi raaka-aineisiin pikemmin kuin mihinkään muuhun. Toisin sanoen paras arktisia alueita koskeva politiikka olisi se, että EU osallistuu siihen vain etäältä.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, on olemassa englantilainen kansantarina kuningas Knuutista, joka määräsi, että nousuvesi ei saa tulla kastelemaan hänen jalkojaan, ja osoitti hoviherroilleen, ettei edes kuningas voi paeta todellisuutta. Niin tehdessään hänestä tuli ylimielisen tyhmyyden vertauskuva.

Kuningas Knuut elää vieläkin Euroopan unionin neuvostossa, joka aloittaa ja lopettaa päätelmänsä arktisista asioista ilmaston lämpenemisen väitetyllä merkityksellä. Se tarkoittaa tieteellisen todellisuuden kieltämistä. Yhdysvaltojen kansallisen lumi- ja jäätietojäsen keskuksen (NSDIC) mukaan arktinen kesäjäähä on kasvanut vuoden 2007 jälkeen 1 059 300 neliökilometriä tai 26 prosenttia. Juuri niin ennustivat tutkijat, jotka tiesivät, että aikaisempi kesäjäähä kutistuminen, jota käytettiin väärin todisteena ilmaston lämpenemisestä, oli itse asiassa vain tuokiokuva ikivanhasta etenemisen ja vetäytymisen luonnollisesta syklistä.

Niinpä arktinen kesäjäähä ei katoa vuoteen 2013 mennessä, eivätkä jääkarhut huku ilmaston lämpenemisen takia. Kuitenkin miljoonat työt tekevät äänestäjät hukkuvat velkoihin ja veroihin ja ovat menettämässä kärsivällisyytensä, kun poliittinen luokka käyttää ilmaston lämpenemistä koskevaa petosta epädemokraattisen kansainvälisen hallinnon luomiseen ja tekaistujen ympäristöverojen keräämiseen.

YK on nyt ilmoittanut tarkistavansa IPCC:n epäilyttävät asiakirjat ja peukaloidut tilastot. Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajien puolesta pyydän tätä parlamenttia tekemään samoin ja lopettamaan rahan haaskaamisen ihmiskunnan historian kalleimpaan suureen valheeseen.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, arktinen alue on ainutlaatuinen alue, josta keskustellaan entistä useammin jääpeitteen sulamisen ja sen tarjoamisen uusien mahdollisuuksien takia. Se on hyvä asia, koska tarvitsemme lisää keskusteluja. Jään sulaminen tarjoaa uusia mahdollisuuksia hyödyntää resursseja, ja siihen liittyy myös vastuuta. Sitten on kysymys siitä, miten voimme parhaiten suojella arktista aluetta ja arvioida läsnäolomme ja toimiemme tulevia seurauksia herkässä luonnonympäristössä.

Ennen kuin päätämme arktisia alueita koskevasta yhteisestä EU:n politiikasta, meidän olisi arvioitava paremmin arktisen ekosysteemin nykytilannetta, koska muuten meidän on vaikea toteuttaa asianmukaisia toimia. Minun mielestäni on naivia ja epärealistista ajatella, että voimme vain jättää resurssit käyttämättä. Sen sijaan meidän olisi keskityttävä varmistamaan, että resurssien käyttöönotto, liikenne, matkailu ja muut alat toimivat kaikki parhaalla mahdollisella tavalla luonnonympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi. Sen on tietysti tapahduttava kuulemalla paikallista väestöä ja yhteistyössä sen kanssa todellisen tilanteen ja vallitsevien olosuhteiden perusteella.

Komission kertomus arktisesta alueesta on myönteinen ensimmäinen askel kohti yhdenmukaista arktisia alueita koskevaa politiikkaa. Ruotsin puheenjohtajakaudella Ruotsi tuki komission päätöstä hakea pysyvän tarkkailijan asemaa Arktisessa neuvostossa. Katson kuitenkin, että komission kertomuksessa ja tähän saakka käydyssä keskustelussa on keskitytty liiaksi veteen eikä riittävästi sitä ympäröiviin maa-alueisiin. Jotkut valtiot, kuten Ruotsi ja Suomi, harjoittavat arktisella alueella laajaa porotaloutta, kaivostoimintaa, maataloutta ja metsätaloutta, ja on erittäin tärkeää, että ne otetaan huomioon.

Toinen keskustelun ulottuvuus, joka harvoin mainitaan mutta jota on korostettava, koskee EU:n strategiaa tavoitteita ja geostrategisia etuja arktisella alueella sekä alueen olosuhteiden muuttumisen vaikutuksia kansainväliseen vakauteen.

Jotkut EU:n jäsenvaltiot sijaitsivat arktisella alueella. Toiset alueen osat ovat EU:n välittömiä naapureita pohjoisessa. Siten ei pitäisi olla vaikeaa laatia yhteisiä strategiaa tavoitteita ja saada niille tukea kaikista EU:n jäsenvaltioista. Eri maiden kasvavan kilpailun ja ratkaisemattomien konfliktien takia on EU:n edun mukaista varmistaa, että jännitteet eivät heikennä turvallisuutta arktisella alueella.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Tänään me keskustelemme erittäin tärkeästä asiasta. Ilmastonmuutos vaikuttaa perustavanlaatuisesti arktisen alueen tilanteeseen. Ilmaston lämpeneminen on mahdollistanut uusien merireittien avaamisen arktisella alueella, mikä puolestaan tarjoaa mahdollisuuksia öljyn, kaasun ja muiden luonnonvarojen kuljettamiselle. Kuitenkin arktisesta alueesta on samalla tulossa erittäin haavoittuva, sillä ilmasto ja alueen resurssien jakaminen valtioiden kesken aiheuttavat ongelmia, millä voi olla kielteisiä seurauksia kansainväliselle vakaudelle ja Euroopan turvallisuudelle. Kun keskustelemme ympäristön ja ilmaston vaikutuksesta kyseiseen alueeseen, yhtenä arktisia alueita koskevan politiikan tärkeimmistä tavoitteista on pidettävä sitä, että lievitetään ilmastonmuutoksen kielteistä vaikutusta ja autetaan aluetta sopeutumaan väistämättömään muutokseen. Tähän saakka arktiseen alueeseen ei ole sovellettu mitään järjestelyjä. Euroopan parlamentti on korostanut arktisen alueen hallinnan merkitystä useaan kertaan. Mielestäni tilanne on nyt muuttunut. Meidän on vähitellen alettava muodostaa autonomista Euroopan unionin politiikkaa, ja Euroopan komission olisi vuorostaan toimittava aktiivisesti tässä asiassa. Pitkän aikaa alueen tilanne on aiheuttanut jännitteitä arktisen alueen valtioiden välillä, ja jännitteet vain lisääntyvät, kun alueelle pääsy helpottuu. Katson, että Euroopan unionin on käynnistettävä kattava vuoropuhelu muiden valtioiden kanssa, mikä avaisi uusia yhteistyömahdollisuuksia. Mielestäni nyt on myös aika alkaa ajatella kansainvälistä yleissopimusta arktisen alueen hallinnasta.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, Catherine Ashton, meidän on pidettävä mielessämme luonnonympäristön merkittävien muutosten lisäksi se, että Pohjoisen jäämeren sulaminen, joka on kiihtynyt, on avannut uusia mahdollisuuksia kilvalle uusista luonnonvaroista. Se voisi kuitenkin aiheuttaa turvallisuusuhan Euroopan unionin ja muiden valtioiden suhteille. Siksi kiinnittäisin huomionne Venäjän käyttäytymiseen, joka ei koske kalastusta, matkailua tai malmeja, vaan maailman suurimpia koskemattomia kaasun- ja öljyvaroja.

Huolimatta Euroopan komission arktiseen strategiaan sisältyvästä ajatuksesta tehdä naapurimaiden kanssa yhteistyötä lähialueita koskevissa asioissa vuosituhannen alusta lähtien Venäjä ei ole osoittanut mitään halua ottaa toivettamme huomioon. Viime vuonna Venäjän kansallinen turvallisuusstrategia lähetti länteen uhkaavan viestin, että Venäjä on tarvittaessa valmis käyttämään sotilaallista voimaa ottaakseen haltuunsa uusia resursseja arktiselta alueelta. Katson, että meidän pitäisi panna täytäntöön kohdennettua politiikkaa Venäjää kohtaan, jotta voimme välttää kilpailun.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Arvoisa puhemies, Catherine Ashton, kiitos, että käsittelette tätä erittäin tärkeää aihetta heti stressaavan virkakautenne alussa. Kiireellisin asia onkin minun mielestäni arktinen alue. Sanoitte suoraan, että arktinen alue ei ole Etelämanner, ja että olisi epärealistista kopioida Antarktiksien sopimus Pohjoiselle jäämerelle.

Uskon, että jos jonkun jossain päin maailmaa olisi puolustettava idealismia, niin sen pitäisi ehdottomasti olla Euroopan komissio. Miksi Euroopan komissio ei esittäisi kumppaneilleen idealistista ehdotusta, että ennen kuin aloitamme uuden kultarynnäköm Pohjoisella jäämerellä, meidän pitäisi soveltaa moratoriota usean vuosikymmenen ajan – että emme käynnistä prosessia, joka luo kilpavarustelun ja muiden uhkien mahdollisuuden?

Sitten sanon muutama sanan arktisen alueen alkuperäiskansojen oikeuksista. Katson, että Euroopan unionin ja Venäjän välisessä vuoropuhelussa ihmisoikeuksista olisi esitettävä kysymys, voivatko Venäjän federaatiassa asuvat alkuperäiskansat osallistua riittävästi Arktisen neuvoston toimintaan. Niin Etelämanner ei ole arktinen alue, mutta toimia, joiden avulla saatiin aikaan sopimus etelässä kylmän sodan aikana, ei pitäisi toistaa vain siksi, ettei komissiossa ole idealismia.

Olen syntynyt maassa, josta Antarktiksien tutkija Bellingshausen lähti matkaan. Hän meni ja löysi uusia asioita, koska hän oli idealisti. Toivotan teille idealismia työssänne.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni haluaa kattavaa arktisia alueita koskevaa politiikkaa. Tämä ehdotus on aivan omituinen. Esimerkiksi Kreikalla ja Kyproksella

on historialliset kulttuurit, mutta katsokaa maantiedettä. On todella vaikea ymmärtää, miksi Egeanmerellä sijaitseva valtion tarvitsee siellä arktisia alueista koskevaa EU:n politiikkaa.

Arktisia alueita koskeva EU:n politiikka ei ehkä ole niin outoa kuin erittäin epäpätevän Catherine Ashtonin, entisen opiskelijavasemmiston Sarah Palinin, nimittäminen korkeaksi edustajaksi. Kuulemisissa tuli selväksi, että korkea edustaja ei ole unohtanut mitään eikä ole oppinut mitään. Sen lisäksi...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EN) Olen pahoillani, mutta mielestäni meidän ei tarvitse kuunnella tuollaisia henkilökohtaisia kommentteja tässä salissa.

(Välihuomautus salista)

Puheajan on päättynyt. Emme suvaitse tuollaisia henkilökohtaisia kommentteja.

(Välihuomautus salista)

Annan nyt puheenvuoron seuraavalle puhujalle.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, palatkaamme jälleen asiaan. Aivan kuten useat kollegat täällä ovat sanoneet, niin kilpajuoksu arktisen alueen luonnonvaroista ja hallinnoinnista on täydessä käynnissä.

Arktinen alue tarvitsee kuitenkin, aivan kuten täällä korkea edustaja totesi, kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Siinä tulee huomioida arktisen luonnon äärimmäinen herkkyyks, jään sulamisen vaikutus pitkällä tähtäyksellä ja ennen kaikkea alueen alkuperäiskansojen ja alueella asuvien ihmisten oikeudet.

Tähän saakka arktisen merialueen ja merenpohjan luonnonvarojen sääntelyyn on riittänyt YK:n merioikeusyleissopimus ja kalakantasopimus. Arktinen neuvosto puolestaan on keskittynyt ympäristö- ja tutkimusyhteistyöhön, mutta näiden luonnonrikkauksien käyttöönottoon keskittyvien sopimusten rinnalle on kasvanut ehdottomasti tarve kehittää alueen kansainvälistä hallinnointia ja siinä EU:lakin voi olla oma roolinsa. Myös EU:n arktinen politiikka tarvitsee oman strategiansa ja yhteistä koordinaatiota.

EU:lle sopiva tapa osallistua arktiseen toimintaan olisi arktisen keskuksen perustaminen. Ensimmäisen kerran tämä tarve EU:n arktisesta informaatiokeskuksesta nousi esille jo komission arktisessa tiedonannossa syksyllä 2008 ja komissio aloitti neuvoston kehotuksen mukaan selvittämään tuon arktisen informaatiokeskuksen perustamista unionin alueelle.

Suomessa napapiirillä, Rovaniemellä sijaitseva Lapin yliopiston arktinen keskus on ilmaissut valmiutensa siihen, että se voisi toimia tällaisena informaatiokeskukseksi. Suomella ei ole omia aluevaatimuksia luonnonvarojen hyödyntämiseen ja niinpä maa soveltuisi hyvin neutraalina toimijana tuon keskuksen johtoon, aivan kuten puhemies Walliskin on todennut kannustavasti.

Kiirehdin siis ulkosuhdekomissaari Ashtonin tekemään päätöksen EU:n arktisen keskuksen muodosta, sijainnista, tehtävistä ja siten nostamaan EU:n profiilia arktisessa politiikassa ja toivotan Teille hyvää Lapin matkaa.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, ilmastomuutoskeskustelun yhteydessä käydään nyt vieläkin vilkkaampaa keskustelua arktisesta alueesta vesitienä, johon liittyy mahdollisuus lyhentää kauppareittejä ja siten kuluttaa vähemmän polttoainetta – älkää unohtako sitä, se on yksi huomioon otettavista seikoista – mikä sisältää kysymyksen siitä, millaisia luonnonvaroja öljystä kaasuun siellä on ja miten niitä voidaan ottaa käyttöön. Myös kalastus on mainittu. Tietysti tällä keskustelulla on ollut ja on edelleen erittäin suuri symbolinen merkitys, mikä tuli selväksi, kun Venäjä asetti lippunsa meren pohjaan – nostaminen ei ole tässä yhteydessä oikea sana. Myös muut valtiot alkavat ilmaista vaatimuksiaan entistä voimakkaammin. Tätä taustaa vasten olen erittäin kiitollinen korkealle edustajalle siitä, että hän käsittelee asiaa painopistealana.

Minun näkemykseni mukaan se, mitä Euroopan parlamentissa on tähän saakka keskusteltu ja myös komissiossa, kuten komission vuoden 2008 ehdotus, joka myös on mainittu, on ollut aivan liian puolustuksellista. Uskon, että tätä kysymystä on lähestyttävä hyökkäävästi, kummassakin suhteessa: siinä asiassa, jonka monet parlamentin jäsenet ovat nostaneet täällä esiin, eli ympäristön ja paikallisten asukkaiden suojelussa, ja siinä asiassa, että meidän on pohdittava huolellisesti sitä, liittyykö asiaan mahdollisesti myös mahdollisuuksia, ja keskusteltava siitä rehellisesti. Vuonna 2008 annetun öljymietinnön yhteydessä meillä oli aiheesta alustava ja hyvin varovainen keskustelu, joka viitoitti tietä. Kun puhumme aina siitä, miten meidän on monipuolistettava ja etsittävä uusia lähteitä, mukaan luettuna resurssit ja energialähteet, meidän

on keskusteltava siitä, voidaanko kyseiset lähteet ottaa käyttöön vaarantamatta luontoa ja ympäristöä. Se keskustelu on käytävä – meidän on käytettävä tämä tilaisuus. Olemme nyt erilaisessa teknisessä tilanteessa, ja kyseisen alan tekniset saavutukset ovat muuten eurooppalaisia saavutuksia. Jos puhumme tekniikan tulevasta kehityksestä, niin se on tehtävä kaikilla aloilla. Olen kiitollinen siitä, että tämä keskustelu käydään. Toivon, että se käydään objektiivisesti ja avoimesti.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kuka ottaa arktisen alueen hallintaansa? Se oli lehtiartikkelin otsikko, jonka löysin kun tutkin aihetta. Siinä kuvataan ytimekkäästi, mutta voisi myös sanoa kärkevästi, arktista aluetta koskevan kilvan nykytilannetta. Tässä asiassa Catherine Ashtonin esittämä kysymys vaikuttaisi hyvin asianmukaiselta – miten Euroopan unioni voi toimia vastuullisesti arktiseen alueeseen liittyvien ongelmien alalla? Vastuullisesti – korostan sitä. Siksi tämä keskustelu Euroopan parlamentissa vaikuttaa minusta joka suhteessa hyödylliseltä ja hyvältä, koska sitä käydään täällä toista kertaa seurauksena ensimmäisestä ja nykyisestä tiedonannosta neuvostolta Euroopan parlamentille sekä komissiolta neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

Arktinen alue on alue, jota ei hallita kansainvälisen oikeuden perusteella, ja valtava kiinnostus arktiseen alueeseen on toisaalta, kuten jo korostettiin, ilmastonmuutoksen seurausta, mutta toisaalta arktinen alue on myös yhä selvemmin tunnustettu mahdolliseksi resurssiksi ja sitä on jo käytetty sellaisena, erityisesti energiavarojen ja kaasun mutta myös luonnonvarojen kuten kalan tapauksessa. Siihen liittyy tietysti uhkia – ympäristöuhkia raaka-aineiden käytöstä ja kalastuksesta, mutta myös uhkia alueen alkuperäiskansoille, ja siihen meidän on myös kiinnitettävä huomiota.

Sen lisäksi reitin, meritien avaamisella alueen muutosten yhteydessä on valtava vaikutus tapaan, jolla ihmiset tarkastelevat arktista aluetta. Vastaava vaikutus on pyrkimyksillä jakaa alue tapahtuneiden tosiasioiden perusteella. Sellaisia ovat esimerkiksi symboliset lippujen pystyttämiset. Minusta olisi pantava merkille, etteivät viisi arktista valtiota ole erityisen kiinnostuneita säännöksistä, mutta Euroopan unionin pitäisi kuitenkin saada merkittävä rooli arktisella alueella, ei vain läsnäolon vaan periaatteessa osallistumisen ja tiedon keinoin. On välttämätöntä rakentaa keskinäistä luottamusta, ja me voimme rakentaa kyseistä luottamusta sääntelyaloitteella, kuten arktinen peruskirja.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Haluan käyttää puheenvuoroni tämän parlamentin Islannista vastaavana esittelijänä.

Kuten hyvin tiedätte, tällä hetkellä Islanti odottaa neuvostolta vahvistusta siihen, että liittymisneuvottelut voidaan aloittaa. Jos Islannista tulee Euroopan unionin jäsenvaltio, kuten me kaikki toivomme, niin siitä tulee ainoa jäsenvaltio, joka sijaitsee kokonaan arktisella alueella. Islanti lisäisi yhdessä Suomen, Tanskan ja Ruotsin kanssa Euroopan unionin jäsenvaltioiden määrän arktisessa neuvostossa neljään Yhdysvaltojen, Venäjän, Kanadan ja Norjan kanssa.

Minusta se tosiseikka on erityisen tärkeä, koska Euroopan unionille ei ole valitettavasti myönnetty tarkkailijan asemaa kyseisissä foorumeissa.

Sen lisäksi uskon, että Islannin liittyminen EU:hun voi edistää ensinnäkin EU:n energialähteiden monipuolistamista ja toiseksi monenkeskisen hallinnon perustamista alueelle, joka herättää yhä suurempaa kiinnostusta ja joka voi aiheuttaa konflikteja, kuten aikaisemmin jo mainittiin. Islannin liittyminen EU:hun voi myös johtaa yhdenmukaiseen ja tehokkaaseen EU:n politiikkaan kyseisellä alueella.

Kaiken kaikkiaan uskon, että kun Islanti liittyy Euroopan unioniin, EU saa entistä suuremman roolin kyseisellä strategisella alueella.

Kiitos.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) On korkea aika luoda johdonmukainen arktisia alueita koskeva EU:n politiikka, jolla ratkaistaan myös uusia alueita koskevat pitkäaikaiset kiistat. Sulamisen seurauksena louhintapotentialiaali kasvaa uusilla alueilla 200 metriin pinnan alle, ja kyse on miljoonista neliökilometreistä. Venäjän, Norjan, Yhdysvaltojen ja Kanadan kiistoilla on luonnollisesti myös geopolitiittista merkitystä. Jääpeite on jo kutistunut puoleen. Tärkeintä on kuitenkin suojella vettä saastumiselta, ja Venäjän arktisen alueen ydinjätteet ovat myös keskeinen kysymys.

Arvoisa korkea edustaja, tulen valtiosta, jolla ei näyttäisi olevan mitään tekemistä arktisen alueen kanssa, mutta voin vakuuttaa teille, että jopa Tšekin tasavallassa monet kansalaiset ovat kiinnostuneita siitä, minkä kannan Euroopan unioni omaksuu ulkopoliitikassa, mukaan luettuna arktisen alueen tulevaisuuteen

vaikuttaminen. Siihen kuuluu raaka-aineiden kestävä käyttöönotto, kestävä liikenne, tieteellisen tutkimuksen olosuhteet, luonnonsuojelu ja myös alkuperäiskansojen oikeudet.

Seuraan tyytymättömänä kiistoja uusista ja historiallisista valtauksista. Pelkään, että ne voivat jopa aiheuttaa uusia vakavia konflikteja. Toinen asia on kiista strategisesta pohjoisesta väylästä Aasian ja Amerikan välillä. Arvoisa komission jäsen, teidän on varmistettava, että väylä jää pysyvästi kansainväliseksi merialueeksi ja että arktisesta alueesta tulee pysyvästi demilitarisoitu vyöhyke. Koordinoikaa aktiivisesti kansainvälisiä sopimuksia koskevia neuvotteluja kaikista arktista aluetta koskevista kysymyksistä. Euroopan unionin ei pitäisi katsella asioita passiivisesti vaan sen pitäisi neuvotella aktiivisesti ja siten ehkäistä konfliktien laajeneminen ja luonnon vahingoittuminen.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Arvoisa puhemies, on tärkeää, että EU osallistuu keskusteluun arktisesta alueesta, ja on myös hyvä, että EU toimii kyseisellä alueella, jossa kyse on monista eduista ja huolenaiheista. Minun mielestäni tärkeintä on se, että EU:n toimet ovat huomaavaisia ja niissä kunnioitetaan alkuperäiskansojen toiveita ja tarpeita. EU:n olisi kannettava vastuunsa ilmaston lämpenemisestä, joka näkyy hyvin lämpötilan nousuna. Tässä yhteydessä meidän on otettava huomioon, mitä se merkitsee ihmisten elinoloille. Me myös tiedämme, että ilmastonmuutos helpottaa pääsyä käsiksi resursseihin, kuten öljyyn ja kaasuun, sekä pääsyä uusille liikennereiteille Euroopasta Aasiaan. Toisaalta se voisi olla myönteistä mutta toisaalta meidän olisi varmistettava, että me voimme toteuttaa turvallisesti toimia, joissa otetaan täysin huomioon arktisen alueen ainutlaatuinen ilmasto ja herkkä ympäristö.

Kun taloudelliset edut kasvavat arktisella alueella, on tärkeää, että EU ottaa kantaa eri valtioiden siellä toteuttamiin toimiin. Ei pitäisi jättää huomiotta sitä, kun valtiot eivät noudata kansainvälisiä sääntöjä, joita alueeseen sovelletaan. Yksi kuvaava esimerkki tällä hetkellä on Kanada, joka pyrkii perustamaan pakollisen rekisterin kaikille suurille aluksille, jotka kulkevat Luoteisväylän läpi heinäkuusta 2010 alkaen. Korostaisin sitä, että puhumme kansainvälisestä merialueesta ja että Tanskan ulkoministeri Lene Espersen on myös painokkaasti todennut, ettei Kanadan hanketta voida hyväksyä. Siinä on kanta, jonka haluaisin EU:n ja korkean edustajan vahvistavan.

Thomas Ulmer (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, kyse on siitä, että me noudatamme Euroopan unionina selvää strategiaa ja ehkäisemme kulta- tai jalokiviryynnäköä. EU:n on osallistuttava asiaan aktiivisesti. EU voi osoittaa kumppanina vahvuutta puhumalla yhdellä äänellä. Se koskee merenkulkua veden pinnalla ja alla, kalastusta sekä resursseja primaarienergiamuotojen ja raaka-aineiden muodossa.

Tässä yhteydessä me tarvitsemme vakaita ja luotettavia sopimuksia muiden arktisen alueen kumppanien kanssa. Tarvitsemme yhteistyötä, emme vastakkainasettelua. Tarvitsemme vuoropuhelua ympäristönsuojelun alalla suojellaksemme luonnonvaroja ja luontoa. Tarvitsemme vuoropuhelua eläintensuojelun alalla suojellaksemme biologista monimuotoisuutta, ja tarvitsemme paikallisten asukkaiden ja heidän ihmisoikeuksiensa puolustamista ja kunnioittamista.

Jos voimme toteuttaa yhdessä kumppaniemme kanssa myönteistä resurssienhallintaa arktisella alueella, me saamme tilaisuuden valita uusia poliittisia teitä, ja se on myös yhteisen ulkopoliittikkamme ensimmäinen tulikoe – mahdollisuus osoittaa että me voimme eurooppalaisina todellakin pyrkiä tavoitteisiin yhdessä.

Puhemies. – (EN) Siirrymme nyt keskustelun ”catch-the-eye” -osaan. Ennen kuin teemme niin, haluan vain tehdä selväksi sen, että jos katson keskustelun puheenjohtajana, että puheenvuoroa käytetään parlamentin toiminnan häiritsemiseen, minulla on täysi oikeus keskeyttää kyseinen puhuja.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin lämpimät kiitokset siitä, korkea edustaja Ashton, että otitte tämän tärkeän asian agendalle näin varhaisessa vaiheessa. Toivon todella, että komissio ja koko Euroopan unioni ottaisi vahvan roolin tässä arktisessa politiikassa ja muodostaisi oman arktisen strategiansa.

Yhteinen arktinen politiikka luo valtavat mahdollisuudet koko Euroopan unionille, niin turvallisuutta, ympäristöä, energiaa, liikennettä kuin myös alkuperäiskansoja koskevien kysymysten osalta. Jos me jäämme Euroopan unionina tämän keskustelun ulkopuolelle, tämän politiikan ulkopuolelle, tulemme menettämään hyvin paljon.

Haluan nostaa vielä kaksi asiaa esille. Ensinnäkin toivon, että arktista neuvostoa hallinnollisena elimenä vahvistettaisiin edelleen ja Euroopan unioni ottaisi siinä vahvaa roolia. Toiseksi toivon, että suunnitelmat arktisesta informaatiokeskuksesta toteutuisivat ja tämän uskon edistävän vuoropuhelua arktisten alueiden

välillä, ja niin kuin on jo todettu aikaisemmin, niin hyvä ja sopiva paikka arktiselle informaatiokeskukselle olisi varmasti Suomen Lapissa ja Rovaniemellä, jossa on jo erittäin vahvat perinteet arktisille asioille.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, arktinen keskustelu on todellakin lämmennyt tänä iltapäivänä! Millainen parlamentti yrittää estää jäseniään puhumasta, kun heidän sanansa eivät miellytäneet sitä? Meidän ei kuitenkaan pitäisi yllätyä siitä, sillä salaisen palvelun MI5-osasto on aikoinaan kuvannut uutta ulkopoliittikan korkeaa edustajaamme kommunismin kannattajaksi, ja kun tämä oli CND-järjestön taloudenhoitaja, se otti vastaan rahaa neuvostoblokista heikentääkseen kotimaansa puolustuspolitiikkaa.

Tämä paikka näyttää päivä päivältä yhä enemmän Neuvostoliitolta.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, jos Pohjoisesta jäämerestä vapautuu tulevaisuudessa merenpohjan sulamisen takia suuria määriä metaania, jolla on huomattavasti suurempi lämpötilaa nostava vaikutus kuin hiilidioksidilla, meillä on herkässä ilmastojärjestelmässä erittäin vaarallinen uusi muuttuja, joka vaatii pikaisesti huolellista tutkimista.

Arktinen alue ei ole huolenaihe vain ilmaston kannalta, vaan siihen liittyy myös konfliktien mahdollisuus. Se, että jopa Kiina on nyt oletettavasti aloittanut jäänmurtaajien rakentamisen, korostaa Luoteisväylän kauppareitin merkitystä jään sulaessa. Tämä mahdollinen rauhanomainen käyttö on kuitenkin paljon ongelmattomampaa kuin esimerkiksi Yhdysvaltojen vahvistunut toive asentaa arktiselle alueelle sotilaallinen varhaisvaroitusjärjestelmä.

Jään sulamiseen liittyvän mahdollisen mineraalivarojen taloudellisen hyödyntämisen ehdot pitäisi myös selvittää etukäteen. Alueella olevat oletetut öljy- ja kaasuvaroannat voisivat taata EU:lle energiariippumattomuuden.

Birgit Schnieper-Jastram (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, korostaisin vielä kerran painokkaasti sitä, että ympäristö- ja energiakysymysten kaltaisten itsestään selvästi tärkeiden alojen lisäksi kysymys laivareiteistä on erittäin tärkeä. Laivanvarustajat etsivät uusia reittejä, koska perinteisiä laivareittejä kulkevia aluksia on vallattu, koska se on vaarantanut kapteenien ja miehistöjen hengen ja koska kyseiset reitit ovat todella vaarallisia. Kotikaupungissani Hampurissa tämä keskustelu on erittäin tärkeä. Kannustan teitä jatkamaan tätä rataa EU:n arktisessa keskustelussa.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arktinen alue, kuten Etelämannerin, on erityisen haavoittuva ilmastomuutokselle. Sen lisäksi maailmanlaajuinen ilmastojärjestelmä riippuu alueen vakaudesta. Euroopan unionin on ilmastomuutoksen hillitsemisen johtavana toimijana omaksuttava tiukka kanta arktiseen alueeseen.

Euroopan unionin on toimittava maltillisesti offshore-resurssien käytössä ja arktisen alueen kauttakululiikenteessä. Pitkällä aikavälillä kyseiset toimet johtavat vain siihen, että hajotetaan entistä enemmän jäävuorialueita ja sitä vähää mitä napajäästä on jäljellä, mikä vaarantaa peruttamattomasti arktisen alueen ekosysteemit ja väestöt.

Jäävuorien ja napajään suojele hallitsemattomalta inhimilliseltä toiminnalta on välttämätöntä. Euroopan unionin on tehtävä tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltojen, Kanadan, Norjan ja Venäjän kanssa ja vaihdettava jatkuvasti tietoa SEIS-järjestelmän, Eionet-verkoston ja SAON-järjestelmän välityksellä.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin todeta Catherine Ashtonille: Tämä on ensimmäinen tilaisuus, jossa voin kommentoida uutta rooliaanne. Teidän tavoin minäkin tulen Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Ainoa ero on siinä, että minut on valittu vaaleilla mutta teitä ei.

Sitten arktiseen alueeseen: aikovatko Venäjä, Yhdysvallat ja Kanada ryhtyä kilpailemaan keskenään resursseista, jotka muodostuvat kalakannoista ja neljäsosasta maailman öljy- ja kaasuvaroja? Olette kokenut henkilökohtaisesti kilpavarustelun kylmän sodan aikana. Aiottako nyt viedä meidät jääsotaan? Arktista aluetta koskevat toimet todennäköisesti vaikeuttavat ulkosuhteita, eikä EU:lla pitäisi edes olla arktista aluetta koskevaa ulkopoliittikkaa, ei ainakaan siinä tapauksessa että sitä johtaa joku teidän kaltaisenne.

Olette jo osoittanut, ettette kykene täyttämään tehtäväännne. En epäile yhtään sitä, että teidän johdollanne me kaikki luistelemme pian erittäin heikoilla jaloilla. Jos saisitte koulutodistuksen ensimmäisestä 100 päivästännne, siinä sanottaisiin ”teidän on pystyttävä parempaan”, mutta todellisuus on se, että vaikka toimisitte tehtävässänne 100 vuotta, olisitte silti epäonnistunut. Toimikaa kunniakkaasti ja erotkaa.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelu on ollut erittäin mielenkiintoinen ja olen iloinen siitä, että olemme keskittyneet tärkeään maailman alueeseen. Voimakkaat tunteet, joilla ihmiset ovat puhuneet sen merkityksestä, mitä me teemme arktisia alueita koskevassa politiikassa, ovat minulle erittäin tärkeitä, kun vien eteenpäin toimintaa, jota meidän olisi mielestämme harjoitettava tulevaisuudessa.

Vakuutan parlamentin jäsenille, että ympäristönsuojelu ja vuoropuhelu paikallisen – alkuperäisen ja muun kuin alkuperäisen – väestön kanssa ovat erittäin tärkeitä tekijöitä siinä lähestymistavassa, jota haluamme soveltaa. Haluamme tehdä selväksi kaikissa kansainvälisissä keskusteluissa, että arktisia resursseja voidaan käyttää ja hyödyntää vain, jos meillä on korkeat ympäristö- ja turvallisuusnormit ja jos niitä noudatetaan täysimääräisesti.

Meidän on edelleen korostettava sitä, että Euroopan unioni haluaa toimia yhdessä kaikkien arktisen alueen sidosryhmien kanssa sen varmistamiseksi, että vastaamme haasteisiin asianmukaisesti. Se käsittää myös hiilivedyn käyttöönoton.

Omalta osaltani katson, että meillä on paljon annettavaa ympäristödiplomatiastamme ilmastonmuutos-politiikkaamme; laajoista arktista aluetta koskevista tutkimusohjelmistamme maailman alkuperäisväestöjen tukemista koskevaan politiikkaamme. Katson myös, että Arktisella neuvostolla on paljon annettavaa. Sen tekemä työ sekä erityisesti alkuperäisväestön täysimääräisen osallistumisen varmistaminen – se on itse asiassa ainoa järjestö joka antaa alkuperäisväestöjen istua itsenäisten valtioiden rinnalla – ovat syynä siihen, että me haluamme saada pysyvän tarkkailijan aseman, jota useat parlamentin jäsenet ovat pitäneet erittäin hyödyllisenä.

Uskon, että on mahdollista löytää sopiva tasapaino toisaalta arktisen alueen suojelun ja säilyttämisen ja toisaalta sen resurssien kestävästä käytöstä välillä, ja meidän on varmistettava, että me teemme sen kunnolla.

Seitsemän edustajan kokoaminen komission eri osista – te taisitte kertoa siitä eilen minulle, arvoisa puhemies – kertomuksen laatimiseksi on hyvä esimerkki tulevaisuudesta, jonka me haluamme yhteistyön alalla, sekä tehokkaasta toiminnasta, jota me teemme kentällä kaikkialla maailmassa.

Odotan innokkaasti Lappiin lähtöä ensi viikonloppuna. Se on kolmas matkani sinne. Siellä pidetään suuri kokous, jossa keskustellaan asioista eräiden ulkoministerien kanssa. Kun puhutaan Rovaniemestä ja mahdollisesta keskuksesta, niin sille on kaksi vaihtoehtoa: toinen on yksittäinen keskus ja toinen on eri keskusten verkostoiminen, ja meidän on varmasti tutkittava sekin vaihtoehto.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Arktista aluetta koskevat kysymykset, jotka vaihtelevat ilmaston lämpenemisen vaikutuksista resurssien käyttöönottoon ja navigointiin kyseisellä alueella, ovat saaneet viime aikoina osakseen yhä enemmän huomiota. Meidän on muistettava, että planeetan tulevaisuus on tiiviissä yhteydessä arktisen alueen tulevaisuuteen. Arktisen alueen jäävuorten sulaminen, kasvava resurssien tarve ja viimeaikainen tekninen edistyminen ovat syitä siihen, että arktinen alue on ruvennut kiinnostamaan meitä kaikkia erityisellä tavalla. Katson, että arktisia alueita koskevassa EU:n strategiassa on keskityttävä alueen suojelemiseen ja säilyttämiseen, resurssien kestävästä käytöstä edistämiseen monenkeskisen hallinnon puitteissa sekä ennen kaikkea paikallisen väestön kuulemiseen kaikissa näissä kysymyksissä.

Uudet kulkukelpoiset laivareitit vaativat myös paljon entistä tiukempia turvallisuus- ja ympäristönormeja. Jokainen merialue tarvitsee erityisen lähestymistavan, ja EU voi käyttää muilla merialueilla, kuten Itämerellä ja Välimerellä, kehitetyistä ohjelmista saatuja kokemuksia, jotka tarjoavat hyvän käytännön malleja tällekin alueelle.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Arktisen alueen yllä leijuu aave. Ilmaston lämpenemisen aave. Sulavalla jäällä on ratkaiseva vaikutus luonnon lisäksi sosiaalisiin suhteisiin, talouteen ja politiikkaan. Meren jääpeitteellä, joka on pinta-alaltaan suurempi kuin Saksa, Italia ja Ranska yhteensä, on jo käytettyjen resurssien lisäksi rikkauksia kuten kaasua ja raakaöljyä. Jääkerrokset, jotka ohenevat vuosi vuodelta, eivät enää suojele varantoja koeporauksilta. Odotettavissa on armoton kilpailu – 1800-luvun kultarynnäköön kaltainen hullutus. Euroopan unionin on omaksuttava siihen yksiselitteinen kanta. On kehitettävä yhteinen arktisia alueita koskeva EU:n politiikka, joka koskee erityisesti uusia mahdollisuuksia luonnonvarojen hyödyntämiseksi, luonnonympäristöön kohdistuvia vaaroja sekä uusia merenkulkumahdollisuuksia.

Arktinen alue muodostaa osan kolmen EU:n jäsenvaltion alueesta: Tanskan, Suomen ja Ruotsin sekä Islannin, joka hakee jäsenyyttä. Meidän on muistettava, että tilanne on täysin uusi äärimmäisen pohjoisen ihmisille sekä eläimille ja kasveille. Arktisen alueen asukkaat ovat tietoisia ulkoisten sosiaalisten, taloudellisten ja poliittisten tekijöiden kasvavasta vaikutuksesta elämäänsä. Meidän tehtävänä on auttaa paikallisia yhteisöjä löytämään paikkansa uusissa olosuhteissa ja suojelemaan heidän kulttuuriaan ja kieltään. Aivan kuten EU:n politiikan keskiössä ovat sen kansalaiset, arktisen alueen hallintaa koskevissa suunnitelmissa sen asukkaille on annettava keskeinen sija.

Rafał Trzaskowski (PPE), kirjallinen. – (EN) Arktinen alue on pysytellyt kauan poissa suunnitelmistamme, mutta on nyt saanut jälleen osakseen poliitikkojen ja tutkijoiden huomion. Kasvava huoli alueesta on seurausta ilmastonmuutoksesta, joka sulattaa arktista jääpeitettä. Puuttumatta keskusteluun prosessin nopeudesta ja laajuudesta on laajasti oletettu, että se avaa lopulta uusia mahdollisuuksia luonnonvarojen etsinnälle ja uusille merireiteille. Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että prosessin ympäristövaikutukset ovat syvällisiä. Haluaisin kiinnittää tämän parlamentin ja koko EU:n huomion arktisen alueen poliittiseen ja itse asiassa turvallisuutta koskevaan ulottuvuuteen. Kylmä sota osoitti meille alueen strategisen merkityksen. Olemme nähneet alueella taloudellista, poliittista ja jopa sotilaallista kilpailua. Sen myönteistä tulevaisuutta varten tarvitaan selvästi yhteistä kansainvälistä toimintaa, johon EU:n pitäisi osallistua aktiivisesti. On löydettävä tasapaino alueen taloudellisen hyödyntämisen ja sen ekosysteemin välillä, mutta on myös suojeltava muun muassa nykyistä arktisia alueita koskevaa oikeudellista järjestelyä, mainitakseni vain tämän yhden asian.

12. Kuuba (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Kuubasta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, Orlando Zapatan kuolema oli erittäin kielteinen tapahtuma, jonka ei olisi koskaan pitänyt tapahtua emmekä halua sen tapahtuvan uudestaan Kuubassa tai missään muualla.

Euroopan unionin ja sen toimielinten täytyy sitoutua tuomitsemaan tapahtumat, joissa ihmisoikeuksia loukataan, ja toimimaan sen varmistamiseksi, ettei mitään tällaista tapahdu enää koskaan. Euroopan unionin on sitouduttava siihen.

Ihmisoikeudet ovat Euroopan unionin identiteetin perussymboli, koska me uskomme vapauden, suvaitsevaisuuden ja moniarvoisuuden arvoihin. Ne muodostavat siksi identiteettimme, aidoimman identiteettimme. Kun kyseisiä yleismaailmallisia oikeuksia rikotaan, Euroopan unioni tuomitsee ne julkisesti, ja olemme tehneet niin Kuuban tapauksessa. Teimme niin, kun ilmaisimme pessimismimme ja huolestimme ihmisoikeuksien olemattomasta edistymisestä Kuubassa, ja teimme niin, kun pyysimme vapauttamaan mielipidevankit Kuuban vankiloista. Tällä hetkellä mielipidevankeja on noin 200, ja jotkut heistä ovat erittäin vaikeassa tilanteessa terveytensä takia, ja yksi heistä on Guillermo Fariñas

Tuomitsimme rikkomukset sanoessamme, että ihmisoikeuksien puolustajia on suojeltava Kuubassa, ja teimme niin sanoessamme, että Kuuban hallitus, jolla oli tuomiovallassaan monia vankeja, pitäisi saattaa vastuuseen Orlando Zapatan kuolemasta.

Euroopan unionin Kuuban politiikassa mennään kuitenkin vielä pidemmälle. Euroopan unionin Kuuban politiikka rakentuu tiettyjen osatekijöiden ympärille, ja haluaisin korostaa joitakin niistä.

Ensinnäkin on poliittinen vuoropuhelu. Poliittinen vuoropuhelu Kuuban instituutioiden, viranomaisten ja koko kansalaisyhteiskunnan kanssa, ja se käsittää luonnollisesti myös ihmisoikeudet. Toiseksi on kehitysyhteistyö Kuuban kanssa, joka on solidaarisuutta Kuuban kansaa kohtaan, ei sen enempää eikä vähempää. Siihen kuuluu myös kulttuurin ja demokraattisten käytäntöjen edistäminen.

Ne ovat perustekijöitä politiikassa, jolla on periaatteessa yksi kohde: Kuuban kansa, sen hyvinvointi, edistyminen, elinot ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on syvästi pahoillaan Orlando Zapatan kuolemasta ja sen olosuhteista. Haluan ilmaista syvän huoleni Kuuban muista poliittisista vangeista. Me kaikki tässä salissa olemme yhtä raivoissamme ja turhautuneita Orlando Zapatan kuolemasta, ja meidän olisi tehtävä parhaamme sen varmistamiseksi, ettei sellaista tapahdu enää Kuubassa eikä missään muussakaan maassa.

Euroopan unioni perustuu demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien arvoille, joita me pyrimme suojelemaan ja edistämään kärsittyämme viime aikoihin asti perusihmisoikeuksien loukkauksista omalla mantereellamme. Ihmisoikeudet ovat yleismaailmallisia eikä niillä ole rajoja. Tämä periaate on erottamaton osa vuoropuheluumme kaikkien kumppanien kanssa Euroopassa ja sen ulkopuolella.

Rakentava sitoutuminen, ei pakottamisen ja pakotteiden politiikka, on edelleen Kuuban politiikkamme perusta, kuten vuonna 1996 hyväksytyssä yhteisessä kannassa korostetaan. Se on perustelu, joka sai kesäkuussa 2008 neuvoston päättämään vuonna 2003 määrättyjen diplomaattisten toimien kumoamisesta keinona, jolla helpotetaan poliittista vuoropuheluprosessia ja vuoden 1996 yhteisen kannan välineiden täysimääräistä käyttöä. Sama perustelu on viime kuukausina saanut monen jäsenvaltion käynnistämään uudelleen kehitysyhteistyön Kuuban kanssa. Sitä edustavat Euroopan parlamentissa edustetut eri poliittiset puolueet ja se heijastaa siten yhteistä näkemystä kehitysyhteistyön tärkeästä osasta Kuubassa.

Kun otetaan huomioon Kuubassa tällä hetkellä vallitseva tilanne, toimetttömyys olisi pahin mahdollinen vaihtoehto Euroopan unionin uskottavuudelle maailmanlaajuisena toimijana. Kyse on uskottavuuden lisäksi valmiudestamme olla läsnä Kuubassa. Siten uskon vakaasti siihen, että tulevaisuudessa on pyrittävä entistä syvällisempään jatkuvaan poliittiseen vuoropuheluun ja jatkettava yhteistyötä Kuubassa kuubalaisten elämän parantamiseksi.

Euroopan unioni ei ole koskaan keskeyttänyt yhteistyötä Kuuban kanssa, koska kehitysyhteistyö ei merkitse hallituksen tukemista – se merkitsee kansan tukemista. Kantamme on aina ollut se, että kehitysyhteistyö muodostaa tärkeän osatekijän suhteissamme Kuubaan. Kuubassa käynnissä olevat hankkeet hyödyttävät väestöä suoraan, koska niissä huolehditaan heidän perustarpeistaan tukemalla kunnostusta ja jälleenrakennusta hurrikaanien jälkeen, elintarviketurvaa sekä sopeutumista ilmastomuutokseen. Käynnissä on myös hankkeita valtiosta riippumattomien toimijoiden toimien tukemiseksi.

Haluan tehdä täysin selväksi sen, ettei EY:n rahoitusta jaeta hallituksen tai julkisten yksikköjen kautta. Rahan jakajina toimivat Yhdistyneiden Kansakuntien virastot ja eurooppalaiset kansalaisjärjestöt, jotka suhtautuvat myönteisesti komission ja Euroopan unionin läsnäoloon Kuubassa.

On tärkeää, että Euroopan unioni huolehtii edelleen Kuuban asukkaiden perustarpeista samalla kun se puuttuu strategiaan aloihin käytettävissä olevilla aihekohtaisilla tai maantieteellisillä välineillä. EU:n on nyt päättäväisesti haettava oikea tasapaino siinä, miten se osoittaa valmiutta vuoropuheluun, tukee Kuuban väestöä kehitysyhteistyöllä ja vahvistaa omia periaatteitaan.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, kun ryhmäni pyysi sisällyttämään tämän asian esityslistalle, se ei tehnyt niin korostaakseen virheitä, jotka ovat toisinaan korjaamattomia, politiikassa, johon syyllistyvät vapauden viholliset. Se ei tehnyt sitä myöskään siksi, että saisi tuomitsemisesta poliittisen voiton.

Se teki niin, jotta Euroopan parlamentti, joka on toimielin Euroopan unionin demokraattisessa sydämessä, voisi tuomita viattoman ihmisen kuoleman ja ennen kaikkea ilmaista solidaarisuutensa niille kuubalaisille, jotka taistelevat, elävät ja kuolevat Orlando Zapatan tavoin vapautensa ja ihmisarvonsa puolesta.

Kuten Euroopan komissio totesi, neuvoston yhteinen kanta on edelleen voimassa, ja se on kunniallinen kanta, koska siinä pyydetään vapauttamaan poliittiset vangit välittömästi ja ehdoitta. Se on myös johdonmukainen kanta, koska siinä pyydetään kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, jotta Kuuba voisi sitoutua meidän arvojärjestelmäämme eikä sellaisiin vieraisiin järjestelmiin kuin Kiinassa tai Vietnamissa.

Arvoisa puhemies, rohkea mies, Oswaldo Paya, voitti Saharov-palkinnon vuonna 2002. Hänen sanansa kaikuivat vieläkin tässä salissa. Hän sanoi, että ensimmäinen palkinto oli se, ettei hänen sydämessään ollut vihaa. Hän sanoi vainoojilleen, jotka olivat hänen veljiään, ettei hän vihannut heitä vaan etteivät he voisi saada tahtoaan läpi vihaamalla.

Hän sanoi, että Andrei Saharov jätti perinnökseen ihmisarvon ja toiminnan rauhanomaisen yhteiselon hyväksi ja että usein tärkeimpiä ääniä ovat ne, joita ei kuulla.

Emme ole voineet kuulla täällä Naiset valkoisissa -liikettä, jolle myös on myönnetty Saharov-palkinto. Nyt emme valitettavasti voi kuulla Orlando Zapatan ääntä, mutta kuulemme pian monien muiden kuubalaisten äänet.

Tällä välin, arvoisa puhemies, Euroopan parlamentilla, joka edustaa legitiimisti 27 jäsenvaltion 500:aa miljoonaa kansalaista, on velvollisuus vastata selvästi ja kuuluvasti vapauden huutoon, jonka kuulemme rakastetulta Kuuban saarelta ja jota kukaan ei voi pysäyttää.

(Suosionosoituksia)

Luis Yañez-Barnuevo García, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa López Garrido, arvoisa komission jäsen, emme saa koskaan enää antaa vaikenemisemme ajaa meitä salaliittoon vapauden hävittämiseksi. Emme saa koskaan enää sallia sitä, että henkilö, joka taisteli omien vapauksiensa ja kaikkien vapauksien puolesta, kuolee vankilassa Kuubassa tai missään muualla, ilman että vaadimme lujasti ja päättäväisesti hänen pelastamistaan.

Orlando Zapata Tamayo, 42-vuotias musta rakennusmies, joka pyysi vain vankilaolojen parantamista, kuoli oltuaan nälkälakossa 86 päivää ja vankilassa seitsemän vuotta sen takia, että vaati kunnioittamaan ihmisoikeuksia. Seitsemän vuoden aikana vartijat pahoinpitelivät, nöyryyttivät ja ahdistelivat häntä, ja samaan aikaan – emme saa unohtaa sitä – kansainvälinen yhteisö vaiken i tyystin.

Tällä hetkellä Kuubassa on nälkälakossa muita vankeja ja ihmisoikeusaktivisteja, kuten psykologi ja toimittaja Guillermo Fariñas. Hyvät kuulijat, päätöslauselmassa, jonka jätämme ja josta keskustelemme tänään ja josta äänestämme huomenna ja jota minä edustan Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta, vaaditaan vapauttamaan kaikki Kuubassa olevat mielipidevangit. Jälleen kerran siinä kannatetaan demokraattista muutosta sekä perusihmisoikeuksien tiukkaa kunnioittamista.

Ei ryhdytä nyt käsittelemään aihetta, joka jakaa meidät: säilytetäänkö yhteinen kanta vai ei. Keskitytään nyt ihmishenkien pelastamiseen ja ihmisoikeuksiin. Pohditaan asioita maltillisesti jonkin aikaa, ja etsitään yhteisiä näkemyksiä tulevasta Kuuban politiikasta.

Tekstillä on kuitenkin merkittävää lisäarvoa. Se tosiasia, että sen on jättänyt kuusi poliittista ryhmää, on merkki uudesta laajasta yhteisymmärryksestä ihmisoikeuksista tässä parlamentissa.

Ei anneta enää koskaan tilaisuutta sanoa, että EU:n demokraattinen lainsäädäntö taipuu – lainausmerkeissä – jenkki-imperialismin määräyksiin. Ei anneta koskaan enää tilaisuutta sanoa myöskään, että sosialistit ja demokraatit ovat tyytyväisiä tai osallisia kommunistidiktatuureihin. Sanon tämän vain siksi, että kumpikin väittäjä on väärä, ja vapauden hävittämisen uhrien on kaikkialla tiedettävä, että me puolustamme yhtenäisesti ja ehdoitta heidän asiaansa.

Arvoisa puhemies, kiitän lopuksi José Ignacio Salafrancaa, joka neuvotteli tekstin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) puolesta, Renate Weberiä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmästä, Raül Romeva i Ruedaa Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmästä, Edvard Kožušníkia Euroopan konservatiiveista ja reformisteista sekä muita parlamentin jäseniä, jotka ovat osallistuneet tehtävään, joka on ollut vaikea ja monimutkainen mutta josta toivoakseni tulee huomenna menestys.

Kiitän myös Espanjan pääministeriä ja nykyistä Euroopan unionin puheenjohtajaa Rodríguez Zapateroa hänen kannustuksestaan ja tuestaan tälle päätöslauselmalle, josta me tänään keskustelemme.

Renate Weber, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ilmaisen aluksi poliittisen ryhmäni puolesta syvän osanottoni Orlando Zapata Tamayon perheelle. Hän on maksanut vakaumuksestaan korkeimman mahdollisen hinnan.

Vuosien varrella hänen aktivisminsa ihmisoikeuksien puolustamiseksi on innoittanut monia muita ihmisoikeuksien puolustajia Kuubassa ja sen ulkopuolella.

Päätöslauselmassa, jota useat poliittiset ryhmät ehdottavat, ilmaistaan syvä huolestamme Kuuban ihmisoikeustilanteesta. Ollaan aivan rehellisiä. Tilanne ei ole parantunut, ja monet riippumattomat toimittajat, rauhanomaiset toisinajattelijat ja ihmisoikeuksien puolustajat ovat edelleen vankilassa yksinkertaisesti siksi, että he haluavat harjoittaa oikeuttaan sananvapauteen sekä rauhanomaisiin kokouksiin ja kokoontumisiin.

Samaan aikaan Kuuban riippumattomien kansalaisjärjestöjen ei sallita toimia, koska hallitus valvoo niitä ankarasti.

Samalla kun tätä keskustelua käydään, useita ihmisoikeuksien puolustajia on nälkälakossa. Se on huolestuttavaa, koska on olemassa viitteitä siitä, että ainakin Guillermo Fariñasin terveys heikkenee nopeasti.

On vahinko, että tähän saakka Kuuban viranomaiset ovat jättäneet huomiotta EU:n toistuvat kehotukset vapauttaa kaikki poliittiset vangit ehdoitta. Siksi uskon vakaasti, että tämän parlamentin pitäisi pyytää EU:ta jatkamaan kaikkien mahdollisten mekanismien käyttämistä, jotta voidaan taata niiden henkilöiden toiminta ja henki, jotka ponnistelevat moniarvoisen ja demokraattisen Kuuban puolesta.

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin haluan esittää henkilökohtaisesti ja ryhmäni puolesta surunvalitteluni Orlando Zapatan kuoleman johdosta.

Riippumatta siitä mitä itse kukin ajattelee Kuubasta, kyse on sinänsä valitettavasta tapahtumasta, joka ansaitsee tuomiomme ja varmasti enemmän kuin pohtimista ja muistamista. Tapahtuma on ansainnut johdonmukaisen sanamuodon pyynnössä, jonka esitämme tässä päätöslauselmassa niiden henkilöiden vapauttamiseksi, jotka on vangittu poliittisten motiivien tai motivaationsa takia Kuubassa ja kaikkialla maailmassa.

Katson, että toimintamme on johdonmukaista ja että niin on toimittava. Katson, että on tärkeää, että myös teemme niin – haluan korostaa sitä – riippumatta motiiveista, joita sen takana voi olla. Se on osa sopimusta.

Meidän on myös pyydettävä vapauttamaan kyseiset henkilöt välittömästi, Kuuban tapauksessa, ja ennen kaikkea muistettava niiden henkilöiden herkkä tilanne – kuten todettiin – jotka Orlando Zapatan esimerkkiä seuraten ovat aloittaneet nälkälakon, erityisesti Guillermo Fariñasin tapaus.

Haluan kuitenkin myös varoittaa riskistä, joka liittyy siihen, että tätä tapausta käytetään poliittisesti muihin asioihin, mikä voisi olla vaarallista, kuten Yáñez-Barnuevo totesi. Mielestäni on tärkeää muistaa, että käynnissä on monia prosesseja, jotka ovat hyödyllisiä ja toimivat, emmekä saisi missään olosuhteissa antaa periksi houkutukselle – mitä jotkut näköjään haluavat – palata menneisiin tapahtumiin, menneisiin aikoihin; palata poliittisesti epäonnistuneeseen saartoon, koska me tiedämme sen seuraukset.

Siksi, jos me olemme yhtä mieltä siitä, ettemme halua Orlando Zapatan kaltaisten tapausten toistuvan, pidän tärkeänä sitä, että me tiedämme miten voimme edetä yhdessä sen toistumisen välttämiseksi ja aloitamme saaren demokratisointi- ja normalisointiprosessin edistämiseksi.

Edvard Kožušník, *ECR-ryhmän puolesta*. – (CS) Olin henkilökohtaisesti erittäin järkyttynyt Orlando Zapatan kuolemasta ja esitän siksi koko ECR-ryhmän puolesta osanottoni hänen perheelleen. Olen itse syntynyt vuonna 1971 keskellä kotimaani niin kutsuttua kommunistista normalisointia, joka oli yksi kovimmista kommunistisen terrorin kausista, joita maani on käynyt läpi. Kokemus, jonka maani sai kommunismin rikollisesta ideologiasta, on syy siihen, miksi Tšekin kansalaiset tuntevat voimakasta solidaarisuutta Kuuban kansaa kohtaan, ja me koemme siksi erittäin voimakkaasti surulliset uutiset, joita Kuubasta on viime aikoina tullut.

Koska Kuuban totalitaarinen hallinto kannattaa vielä neljäkymmentä vuotta Kuuban vallankumouksen jälkeen iskulausetta ”sosialismi tai kuolema”, se ei ole ansainnut minkäänlaista suvaitsevaisuutta. Uskon, ettei Orlando Zapata kuollut turhaan ja että hänen kuolemansa saa kuubalaiset nousemaan laajaan vastarintaan kommunistihallintoa vastaan. Kun Pavel Wonka kuoli kommunistien vankilassa kotimaani viimeisenä kommunistisen terrorin uhrina, hallitus kaatui puolentoista vuoden sisällä. Toivon, että Orlando Zapatasta tulee Kuuban Pavel Wonka, toisin sanoen kommunistisen despotismin viimeinen uhri. Kenties Kuuba pääsee pian vapaaksi vallankumouksellisen vanhan kaartin otteesta, ja siitä tulee todellinen vapauden saari.

Vetoan siksi teihin. Ellei poliittisten vankien vapauttamisessa tapahdu perustavanlaatuisia ja peruuttamatonta edistystä, ellei tapahdu edistystä, joka johtaa Kuuban yhteiskunnan demokraattiseen toimintaan ja vapaisiin vaaleihin sekä rakennemuutosprosessiin, jonka ansiosta muun muassa kaikkien Kuuban kansalaisten elintaso nousee, niin on mahdotonta harkita keskustelujen käynnistämistä EU:n yhteisen kannan uudelleen arvioinnista.

Willy Meyer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, ryhmäni on syvästi pahoillaan Orlando Zapata nimisen vangin kuoleman johdosta. Kuten kaikkien vankien tapauksessa, valtio oli vastuussa hänen turvallisuudestaan ja hengestänsä. Tässä tapauksessa vastuussa on Kuuba, ja me olemme siksi syvästi pahoillamme hänen kuolemastaan.

Emme hyväksy tapaa, jolla tämä parlamentti manipuloi ihmisoikeuskysymystä. Tänään me keskustelemme asiasta ja huomenna me äänestämme siitä. Emme tehneet niin, kun Hondurasissa tapahtui sotilasvallankaappaus. Tämä parlamentti lienee ainoa parlamentti koko maailmassa, joka ei tuominut Hondurasin sotilasvallankaappausta murhineen ja kidutuksineen tai äänestänyt sitä vastaan.

Siten me emme hyväksy ajattelutapaa, jonka mukaan kantamme ilmaiseminen riippuu siitä missä ihmisoikeuksia rikotaan, mitä ihmisoikeuksia rikotaan ja mikä tilanne on.

Viikko sitten Kolumbiasta löydettiin Latinalaisen Amerikan suurin joukkohauta. Viranomaiset puhuvat itse noin 2 500 ruumiista, ja luku voi nousta jopa 50 000:een. Tuomitaanko tämä tapahtuma? Keskustellaanko ja äänestetäänkö siitä ja tuomitaanko se? Mitä tapahtuu Afganistanin siviiliuhreille? Mitä tapahtuu Länsi-Saharan vainoille? Ei! Emme osallistu tällaiseen tekopyhyyteen.

Peruskysymys on mielestäni se, että luomme Kuuban tasavallan kanssa tasa-arvoisen suhteen, jotta voimme käsitellä kaikkia kysymyksiä: poliittisia kysymyksiä, ihmisoikeuskysymyksiä, rangaistuslaitosten tilannetta, mutta tasa-arvoiselta pohjalta, koska Euroopan unionilla on edelleen Kuuban tasavaltaa koskeva yhteinen kanta, mikä on poikkeus sääntöön. Sillä ei ole yhteistä kantaa mihinkään muuhun maailman maahan. Sillä ei ole yhteistä kantaa Kiinan kansantasavaltaan, kuten todettiin, tai Vietnamiin. Miksi niin? Miksi sillä on yhteinen kanta Kuubaan muttei Kiinan kansantasavaltaan?

Pyydän neuvostoa, neuvoston puheenjohtajaa, nostamaan selvästi esiin seuraavan kysymyksen: lopetetaanko yhteinen kanta? Se on mielestäni yksi selvimmistä esteistä etenemiselle suorassa vuoropuhelussa Euroopan unionin ja Kuuban tasavallan välillä siten, että vuoropuhelussa käsitellään molempien etujen mukaisia yhteisiä kysymyksiä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, se, että toisinajattelija Orlando Zapata kuoli nälkälakon seurauksena ja että bloginpitäjä Yoani Sánchez, joka kertoi maailmalle jokapäiväisestä elämästä sosialistisessa Kuubassa, pidätettiin, osoittavat selvästi, että meidän on pidettävä kiinni vuonna 1996 sovitusta Kuuban politiikan sitomisesta demokratian ja ihmisoikeuksien edistämiseen. Toiveet edistyksestä Raúl Castron hallituskaudella ovat haihtuneet ilmaan kauan sitten.

Esimerkiksi poliittisten vankien tilanne ei ole todella parantunut. Heillä ei edelleenkään ole edes sellaisia vapauksia, joita Castron veljeksille itselleen myönnettiin, kun nämä olivat vangittuina Batistan diktatuurin aikana. Kuuba noudattaa itsepäisesti suunnitelmataloutta eikä pysty enää täyttämään oman väestönsä perustarpeita. Kuubassa vaurautta ja oma-aloitteisuutta pidetään selvästi hallituksen arvosteluna. Siinä mielessä jopa kommunistisen Kiinan kansalaisilla on helpommat oltavat, että he voivat sentään parantaa elämäänsä omin ponnistuksin.

Yhdysvaltojen kauppasaarron helpottaminen tietokoneiden ja ohjelmistopalvelujen osalta ei vastaa täysin odotuksia, joita kansalaisilla oli presidentti Obaman lupausten perusteella, mutta se ehkä mahdollistaa opposition paremman organisoitumisen. Ainakin Kuuban hallituksen on entistä vaikeampi tukahduttaa vapaata mielipiteenilmaisua vaihtoehtojen lisääntyessä. Yksin siitä syystä meidän olisi tuettava EU:n aloitteita parhaamme mukaan sekä edistettävä kommunistisen järjestelmän lievennyksiä.

Puhetta johti

varapuhemies **Isabelle DURANT**

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Kuubalaisen mielipidevängin Orlando Zapatan traaginen kuolema on uusi todiste siitä, että Castron veljesten hallinto jättää huomiotta kansainvälisen yhteisön vetoomukset ihmisoikeusloukkausten lopettamiseksi ja hankkiutuu eroon henkilöistä, jotka vaativat vapautta ja demokratiaa. Nyt kyseinen murhenäytelmä, traaginen kuolema, on saanut symbolisen merkityksen. Se on epätoivoinen huuto avun ja tehokkaiden toimien saamiseksi pääasiassa kansainvälisiltä poliitikoilta ja päätöksentekijöiltä, jotka luodessaan suhteita Kuuban viranomaisten kanssa eivät halua puhua opposition edustajille ja sulkevat korvansa Kuuban kansalaisyhteiskunnan edustajien ääneltä.

Meidän on ryhdyttävä mahdollisimman nopeasti yhteisiin toimiin, joilla painostetaan Castron hallintoa ja vaaditaan vapauttamaan välittömästi ne, jotka on tuomittu usean vuoden vankeusrangaistukseen mielipiteidensä vuoksi.

Viime vuosina Euroopan unioni on yrittänyt pehmentää kantaansa ja on jopa poistanut Kuuban vastaiset diplomaattiset pakotteet siinä toivossa, että kyseinen ele kannustaa viranomaisia noudattamaan demokraattisia normeja. Valitettavasti Orlando Zapatan traaginen kuolema osoittaa, että kyseinen politiikka on naivia, tehotonta ja ettei sitä selvästikään pidä jatkaa.

Huomenna me äänestämme päätöslauselmasta tämänpäiväisen keskustelun päätteeksi. Sen pitäisi olla selvä viesti siitä, että vastustamme ihmisoikeusloukkauksia, poliittisten vankien epäinhimillistä kohtelua ja sitä,

ettei peruskansalaisvapauksia kunnioiteta Kuubassa. Meidän on osoitettava, että tunnemme solidaarisuutta Kuuban kansaa kohtaan. Meidän on toimittava niiden äänenä, joilla ei nyt ole ääntä Kuubassa.

(*Suosionosoituksia*)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, Orlando Zapata Tamayon traaginen kohtalo on saanut koko maailman tuhtumaan kovasti. Toivottomassa tilanteessa Zapata katsoi, että ainoa jäljellä oleva vaihtoehto oli tappaa itsensä nälkälakolla. Hän joutui maksamaan hengellään protestistaan vangitsemistaan sekä kuubalaisen vankilansa kammottavia olosuhteita vastaan. Miksi? Minkä rikoksen Zapata teki, mikä johti siihen, että hän ylipäättään oli kyseisessä vankilassa? Muun kuin hallituksen mielipiteen ilmaiseminen ja levittäminen väkivallattomasti ei ole rikos. Se ei tee ihmisestä rikollista tai maanpetturia.

Zapatan kuolema ei ole yksittäistapaus. Psykologi ja toimittaja Guillermo Fariñas on myös aloittanut nälkälakon, koska hän haluaa saada 26 sairasta poliittista vankia vapautetuksi. Millainen kohtalo häntä odottaa? Maksaako hänkin pian hengellään kampanjastaan, joka koskee ihmisoikeuksien kunnioittamista? Milloin Kuuban hallitus muuttaa kantansa? On arvioitu, että Kuubassa on noin 200 muuta poliittista vankia. Ihmisten vangitseminen heidän ihanteidensa takia on täysin vastoin yleismaailmallista ihmisoikeuksien julistusta.

Kehotamme Kuubaa vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kyseiset mielipidevangit ja lopettamaan nämä törkeät ihmisoikeusloukkaukset. Yksikään hallitus ei voi hallita kansalaistensa ajattelua. Vaikka ihmiset vangitaan seinien sisään tai laitetaan kalterien taakse, heidän ajatuksensa säilyvät edelleen. Kaikki yritykset kitkeä ajatuksia ja ideoita epäonnistuvat aina. Eikö Kuuballa ole siitä jo vuosien kokemus?

Hallituksen on yksinkertaisesti ryhdyttävä vuoropuheluun niiden henkilöiden kanssa, joilla on eriäviä mielipiteitä. Poliittinen vuoropuhelu on ainoa keino edetä. Kuuba on sen velkaa kansalaisilleen, koska kuubalaiset ansaitsevat demokratian ja perusvapauksiensa kunnioituksen. Zapatan kuolema ei saa jäädä historiaan merkityksettömänä; sen on merkittävä Kuuban nykyisen ihmisoikeustilanteen päättymistä.

Euroopan unionin on tehtävä kaikki voitavansa Kuuban ihmisoikeustilanteen parantamiseksi. Kyse ei ole vain Zapatan kaltaisista poliittisista vangeista; kyse on myös ihmisoikeuksien puolustajien oikeudesta jatkaa vapaasti toimintaansa. Kuuban hallituksen on pidettävä huolta maansa kansalaisista. Se ei voi vain vangita ihmisiä tai kohdella heitä rikollisina, pelosta. Vapauden riistäminen kansalaisilta on rikos.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, ihmisoikeuksien puolustaminen tarkoittaa Orlando Zapatan vältettävissä olleen, julman ja epäoikeudenmukaisen kuoleman tuomitsemista ja vielä vankilassa olevien henkilöiden vapauttamisen vaatimista. Toivon, että se saa Kuuban viranomaiset ajattelemaan, sillä Kuuban hallituksen on edistyttävä, niin että kansalaiset voivat nauttia todellisesta demokratiasta.

Kuubassa on diktatuuri, koska siellä on mielipidevankeja, koska siellä pelätään vuoropuhelua sekä vapaata ajatusten ja suunnitelmien vaihtoa ja koska siellä pelätään vapautta. Ei ole rikos ajatella; ajatukset voivat provosoida, yllättää ja järkyttää, mutta niistä on aina väiteltävä ja keskusteltava. Ne eivät koskaan vaadi vangitsemista.

Yhteiskunnat ajattelevat ja tuntevat, ja niin tekevät vangit, ja on mahdotonta kieltää ihmisiä ajattelemasta ja tuntemasta. Se merkitsee sitä, että ajatukset ja tunteet, jotka ihmiset haluavat tukahduttaa, tunkeutuvat lopulta koko yhteiskunnan tietoisuuteen kuin vesi. Se pätee myös Kuuban yhteiskuntaan, ja vallankumouksen johtomiesten, jotka lopettivat Fulgencio Batistan hallinnon, pitäisi tietää se paremmin kuin kukaan muu.

Toivon, että tämä päätöslauselma auttaa heitä toteuttamaan muutoksen, joka heidän on tehtävä! Ihmisoikeuksista ei kuitenkaan voida neuvotella. Euroopan parlamentin uskottavuus paranee, kun se reagoi yhtä voimakkaasti kaikkiin ihmisoikeusrikkomuksiin kaikissa maissa: Afganistanissa, Palestiinassa, Baskimaassa – pienessä kotimaassani – Hondurasissa ja Kolumbiassa. Siihen meidän pitäisi sitoutua. Kyse on tietyntyyppisestä sitoumuksesta.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Uskon, että kaikki tässä salissa ovat samaa mieltä siitä, että korruptoitunut kommunistidiktatuuri tekee kaikista myönteisistä muutoksista mahdottomia Kuubassa. Castron veljesten poliisivaltio raunioittaa saaren taloudellisesti, tuhoaa kansalaisvapaudet ja riistää monilta kuubalaisilta toivon elämisen arvoisesta elämästä.

Kuuban tulevaisuus on tietysti kuubalaisten itsensä käsissä, mutta Euroopan unioni voi tukea heitä aktiivisesti. Meidän on vaadittava kaikkien poliittisten vankien vapauttamista. Itse asiassa sen pitäisi olla ensimmäinen

ehto kaikelle vuoropuhelulle Kuuban kanssa. Meidän on tuettava kansalaisjärjestöjen toimintaa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista sekä edistettävä mahdollisuuksia seurata riippumattomia tiedotusvälineitä, myös internetiä.

Demokraattisen muutoksen edistäminen on ala, jolla transatlanttisilla yhteyksillä voi olla suuri merkitys. Siksi meidän pitäisi tehdä tiivistä yhteistyötä Washingtonin kanssa. Yhteisin ponnisteluin me voimme kehittää Kuubaa koskevan pitkän aikavälin strategian, joka ei ala vallitsevan tilanteen sokeasta hyväksymisestä vaan kauaskantoisesta suunnitelmasta, joka koskee demokraattista ja taloudellista jälleenrakennusta.

(Suosionosoituksia)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu osoittaa jälleen kerran, että parlamentin enemmistö on kaksinaamainen. Sama enemmistö, joka kieltäytyi tuomitsemasta Hondurasin sotilasvallankaappausta jättäen huomiotta sen että se johti lukemattomien ihmisten vangitsemisen ja kuolemaan, on nyt valmis neuvottelemaan assosiaatiosopimukset sellaisen hallituksen kanssa, joka on valittu vallankaappauksen taustalla olevien henkilöiden peukaloimilla vaaleilla.

Tietysti me kaikki olemme pahoillamme Kuuban kansalaisen Orlando Zapata Tamayon kuolemasta nälkälakon jälkeen kuubalaisessa sairaalassa. Emme voi kuitenkaan olla pahoittelematta tämän keskustelun ilmauksia ja sen Kuuban vastaista kantaa, jota ei voida hyväksyä. Kannassa sivuutetaan Yhdysvaltojen Kuuballe määräämän talous-, kauppa- ja rahoitussaarron vakavat seuraukset sekä viiden Kuuban kansalaisen vangitseminen yhdysvaltalaisiin vankiloihin. He halusivat vain puolustaa maataan.

Emme voi säilyttää yhteistä kantaa, jota ei voida vahvistaa ja joka estää Euroopan unionia ylläpitämästä avoimia ja täydellisiä suhteita Kuuban hallituksen kanssa kahdenvälisten etujen perusteella. Nyt on aika luopua yhteisestä kannasta, jotta Euroopan unionin ja Kuuban suhteiden normalisointi voidaan aloittaa. Me odotamme sitä puheenjohtajavaltio Espanjalta.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, me muistamme Fidel Castron kuuluisan iskulauseen ”sosialismi tai kuolema”. Nyt voimme hyvin todeta, että iskulauseesta on jäljellä vain kuolema. Siitä todisteena ovat olosuhteet, jotka johtivat kuubalaisen vangin ja isänmaanystävän Orlando Zapatan kuolemaan. Castron diktatuuri on häpeäksi demokraattisen sosialismin idealle.

Kuuban tapahtumat ovat häpeäksi kaikille, jotka osallistuvat politiikkaan vasemmistolaisuuden nimissä. Häpesin myös Euroopan unionia, kun silloinen komission jäsen Michel vieraili Kuubassa ja teki ehdotuksen kehitysyhteistyöstä mutta vältti visusti demokraattisen opposition edustajien tapaamista.

Meidän on lopetettava tällainen politiikka, silmien sulkeminen sellaisen valtion todellisuudelta, jossa ei ole koskaan ollut vapaita vaaleja ja jossa mielipidevangit kärsivät vuosien pituisia vankeusrangaistuksia pöyristyttävissä olosuhteissa. Myös puheenjohtajavaltio Espanja on nyt ehdottamassa avointa politiikkaa Havannan suuntaan, mutta kyseisen politiikan keskeisenä ehtona täytyy olla Kuuban hallinnon demokratisoituminen, poliittisten vankien vapauttaminen, vuoropuhelun aloittaminen yhteiskunnan kanssa, sensuurin poistaminen sekä kansalaisvapauksien palauttaminen. Se pitäisi sanoa selvästi, avoimesti ja tiukasti Kuuban hallituksen edustajille. Se on myös heidän etujensa mukaista.

Tiedämme, että diktatuurien vainoamille kansoille on olemassa monia teitä vapauteen. On olemassa Puolan ja Etelä-Afrikan tie – vuoropuhelun ja ymmärryksen tie. On myös olemassa tie, jonka Romania valitsi hallituksen verisessä kaatamisessa. On kaikkien etujen mukaista välttää sellainen tapahtuma. Minkä tien Havanna valitsee? Avain siihen löytyy Kuubasta. Euroopan unionin politiikalla pitäisi antaa aktiivinen panos Kuuban johtamiseen vapauteen ja demokratiaan. Sen pitäisi olla myös Euroopan parlamentin kanta.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi esitän oman syvän osanottoni Orlando Zapatan kuoleman johdosta ja syvän huoleni neljästä muusta kuubalaisesta vangista ja oppositioaktivistista, jotka ovat aloittaneet protestina nälkälakon.

Euroopan parlamentin pitäisi toistaa vaatimuksemme mielipidevankien välittömästä ja ehdottomasta vapauttamisesta Kuubassa – heitä on Amnesty Internationalin mukaan 55, Kuuban ihmisoikeustoimikunnan mukaan 200 – ja meidän pitäisi ilmaista tänään erityinen huolestamme Darsi Ferrerin äskettäisestä pidätyksestä ja pahoinpitelystä. Hän on Havannassa sijaitsevan terveys- ja ihmisoikeuskeskuksen johtaja. Amnesty Internationalia ei ole kutsuttu Kuubaan 19 vuoteen, ja sen vierailut pitäisi sallia. Meidän pitäisi pyytää Kuuban hallitusta sopimaan tietyistä päivämääristä, jolloin se voi tavata ehdotuksen mukaan kidutukseen liittyvien kysymysten YK:n erityisraportoijan Manfred Nowakin, jonka me aiomme tavata Genevessä ensi viikolla.

Olen yksi niistä henkilöistä tässä parlamentissa, jotka ovat aina vastustaneet Yhdysvaltojen kauppasaartoa, joka on aiheuttanut haittaa vuodesta 1962 lähtien. Olen tyytyväinen siihen, että presidentti Obaman hallituskaudella on hyväksytty toimia, joiden ansiosta Yhdysvaltojen kuubalaiset voivat matkustaa vapaammin ja lähettää rahaa kotiin. Olen tyytyväinen vuonna 2008 tehtyyn EU:n yhteisen kannan tarkistukseen, joka johti poliittisen vuoropuhelun käynnistämiseen Kuuban ja EU:n välillä sekä EY:n kehitysyhteistyön uudelleen käynnistämiseen, ja olen tyytyväinen siihen, että BBC:lle on äskettäin myönnetty vapaa pääsy Kuubaan. Olen kuitenkin pettynyt siihen, että Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvostossa Kuuba ei ole hyväksynyt suosituksia kahden keskeisen ihmisoikeusyleissopimuksen – ICCPR:n ja ICESCR:n – ratifioimiseksi eikä ole sallinut vankiloiden riippumatonta tarkastusta.

Sanon komissiolle ja puheenjohtajavaltiolle tänä iltapäivänä, että teidän – ja kaikkien meidän jotka haluamme käydä Kuubassa – pitäisi pysyä lujana sen varmistamiseksi, että me tapaamme Kuuban kansalaisyhteiskunnan jäseniä. Yhdysvaltojen vara-apulaisulkoministeri Bisa Williams onnistui tekemään tällaisen rajoittamattoman vierailun viime vuonna ja meidän olisi vaadittava – kaikkein meidän jotka menemme Kuubaan – että voimme tehdä samoin.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, Orlando Zapata Tamayon kuolema on traaginen todiste epätoivosta, johon puutteellinen tai olematon vapaus voi johtaa.

Kuten ministeri totesi, sellaista ei olisi saanut tapahtua. Meidän on tuomittava mielipidevankien vangitseminen ja vaadittava heidän vapauttamistaan. Emme voi tukea sellaisen hallinnon mielivaltaisuutta, joka sitkeästi kieltäytyy hyväksymästä perusvapauksien harjoittamista, mutta katson, ettemme voi kieltää itseltämme poliittisen vuoropuhelun etuja ja näkymiä. Se on nyt enemmän kuin koskaan eurooppalaisten arvojemme konkreettisin ilmaisumuoto.

Kuuban ja Euroopan unionin suhteet ovat olleet monimutkaiset jo hyvin kauan aikaa; usein ne perustuvat tiedon ja ymmärryksen puutteeseen, mikä on johtanut voimakkaisiin jännitteisiin ja mikä säännöllisesti heikentää poliittisen vuoropuhelun etuja ja näköaloja. Tiedämme kaikki, että Kuuba on nyt historiansa käännekohdassa. Olen enemmän kuin koskaan vakuuttunut siitä, että olisi väärin hylätä edut ja edistysaskeleet, olivat ne kuinka vaatimattomia tahansa, vuoropuhelussa, jota tukevat erityiset historialliset, kulttuuriset ja kielelliset yhteydet.

Euroopan unioni on epäilemättä ainoa poliittinen voima, joka voi vakuuttaa kuubalaisille, että eristys, johon he ovat itseään sulkemassa, on tuhoisaa ja voi johtaa ennemmin tai myöhemmin vain traagiseen kohtaloon. Emme voi kaihtaa vastuuta, että meidän on jatkettava vuoropuhelua sulkematta pois vaikeita asioita mutta myös sortumatta – kuten mielestäni liian usein tapahtuu – kaksinaismoralismiin.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Vapaus voittaa Kuubassa. Kuubaan tulee demokratia ja vapaa markkinatalous.

Euroopan unioni ei voi auttaa hallituksen kaatamisessa, ja oletan, ettei se haluakaan sitä, vaan sen pitäisi haluta ja voida auttaa kuubalaisia sen jälkeen, kun järjestelmä on muutettu. Kokemukset Puolan, Tšekin tasavallan, Slovakian ja Unkarin kaltaisista maista osoittavat, että niin voidaan tehdä ja että se voi onnistua hyvin. Me voimme auttaa kokemuksinemme, ja Castron kaatumisen jälkeen Euroopan unionin pitäisi auttaa kokemuksineen ja rahoineen, niin ettei Kuuba koskaan joudu tilanteeseen, jota puolalainen kommentaattori Marek Magierowski on kuvaillut ja jossa nyt usein mainitun Orlando Zapatan jälkeläiset tarjoilevat tulevaisuudessa rommia Castron jälkeläisille Havannan ranta- ja puistokaduilla.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Olen alkuperäiseltä ammatiltani lääkäri ja tiedän miten vaikeaa on pelastaa ihmishenki. Olen todella pahoillani jokaisesta ihmiselämän hukkaamisesta ja jaan surunne Orlando Zapatan kuolemasta. Olen tutkinut huolellisesti kaikki poliittisten ryhmien ehdottamat päätöslauselmat. Pelkään, että minun on toistettava se mitä sanoin, kun keskustelimme äskettäin mietinnöstä, joka koskee Keski-Aasian tasavaltojen tilannetta. Totesin silloin, että teemme virheen, jos toimimme mentorina ilman mitään hyvää sanottavaa emmekä osoita kunnioitusta kyseisten valtioiden erityisille historiallisille ja kulttuurisille perinteille, emme edes valtioiden saavuttamille myönteisille tuloksille. Sama pätee Kuubaan. Uskon vakaasti siihen, että ainoa tapa parantaa Kuuban tilannetta on tasa-arvoisten kumppanien vuoropuhelu, johon Kuuban viranomaiset ovat valmiita. Sillä tavoin voimme myös edistää sosiaalisten ja taloudellisten oikeuksien kehittämistä Kuubassa. Emme saa unohtaa, että Kuuba on vaikeasta taloudellisesta tilanteestaan huolimatta ollut aina ensimmäisten joukossa tarjoamassa apua muille, esimerkiksi Haitin katastrofissa. On totta, että se, joka on nopea tuomitsemaan, pitää tuomitsemisesta. Siksi me emme saa missään nimessä valita sitä tietä.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uskon todella voivani julistaa, että me kirjoitamme tänään arvokkaan sivun tämän parlamentin historiassa ja vielä enemmän huomenna kun äänestämme. Kirjoitamme sen, koska kerrankin sysäämme sivuun keskinäiset ennakkoluulomme, jotka johtuvat jäsenyydestä eri ryhmissä, ja kumarramme ihmisen kuoleman suuren arvoituksen edessä ja tunnustamme totuuden.

Mitä me oikeastaan kirjoitamme päätöslauselmassa? Kirjoitamme asioita, jotka vaikuttavat yksinkertaisilta ja ovat itsestään selviä mutta jotka ovat itse asiassa erittäin tärkeitä. Kirjoitamme, että Kuubassa ei ole vapautta; kirjoitamme, että Kuubassa ei ole demokratiaa; kirjoitamme, että elämä on elämä eikä ihmisiä saa tappaa. Me voimme pitää sitä lähes itsestäänselvyytensä, mutta meiltä on vienyt monta vuotta päästä keskinäisistä ennakkoluuloista ja tunnustaa tosiasia, joka ei loukkaa poliittisia vakaumuksiamme mutta joka saa meidät yksinkertaisesti tunnustamaan totuuden perusjyvän, joka on ainoa perusta keskustelulle.

Emme saa välttää keskustelua Kuuban kanssa vaan sen sijaan meidän on vaadittava, että kaikissa tulevilla keskusteluilla lähdetään liikkeelle totuudesta, toisin sanoen siitä ettei Kuuba ole tunnustanut yksilön keskeistä merkitystä. Kättelyitä ja ystävällisiä eleitä enemmän tarvitsemme asianmukaisia toimia, jotka saavat Castron hallituksen luopumaan toiveesta päästä kompromissiin, jossa ihmisoikeuksille ei annettaisi merkitystä tai vain toissijainen merkitys.

Euroopan parlamentti on perustellusti tarttunut tilaisuuteen, toisin kuin korkea edustaja, jota muistutan jälleen, kuten tein tänä aamuna, että *Cuba libre* ei ole drinkin nimi: se on iskulause, jota me kannamme sydämissämme, koska me haluamme demokratiaa ja me haluamme Kuuban olevan vapaa.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän espanjalaiset jäsenet ovat syvästi pahoillaan Orlando Zapatan kuolemasta ja mielipidevankien tilanteesta, ja me vaadimme painokkaasti vapauttamaan heidät.

Orlando Zapatan kuolema on surullinen tapaus, mutta se voi myös saada meidät lopettamaan puheet ihmisoikeuksista Kuubassa ja ryhtymään Kuuban viranomaisten kanssa toimiin ihmisoikeuksien edistämiseksi Kuubassa. Sitä varten meidän on ryhdyttävä pohtimaan yhteisen kannan muuttamista. Se estää meiltä vuoropuhelun Kuuban viranomaisten kanssa, joilla on valta muuttaa saaren ihmisoikeustilanne.

Yhteinen kanta – joka ei muuten ole niinkään yhteinen, koska suurella osalla Euroopan unionin jäsenvaltioista on kahdenväliset suhteet Kuuban kanssa – on este, jolla torjutaan kaikki poliittisen vuoropuhelun mahdollisuudet. Se estää Euroopan unionia noudattamasta periaatteita, jotka ovat sen ulkoisen toiminnan taustalla ja jotka käsittävät demokratian ja ihmisoikeuksien edistämisen maailmassa.

Yhteinen kanta on vanhentunut väline, jonka 15 Euroopan unionin jäsenvaltiota hyväksyi viime vuosisadalla. Nyt meillä on 27 jäsenvaltiota. Maailman tilanne on muuttunut. Yhdysvallat käy vuoropuhelua Kuuban kanssa niinkin aroista asioista kuin maahanmuutto. Amerikan valtioiden järjestö on hyväksynyt Kuuban järjestön taustalla olevien periaatteiden noudattamista koskevan vuoropuhelun perusteella.

Euroopan unionin uudella aikakaudella tarvitsemme kahdenvälisesti neuvotellun välineen, joka antaa meille mahdollisuuden tehdä tehokkaasti sitä, missä Euroopan unioni on tehokas, eli edistää demokratiaa ja ihmisoikeuksia. On erikoista, että Euroopan unioni torjuu vuoropuhelun Kuuban kanssa, koska ulkosuhteissaan se on neuvotellut ja pannut täytäntöön sopimuksia sellaisten valtioiden kanssa, jotka eivät täytä kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien ja tietysti sosiaalisten oikeuksien vähimmäisnormeja, niin kuin Kuuba tekee.

Vain vuoropuhelu, kansainväliseen sopimukseen perustuvat yhteistyön ja kompromissin mekanismit antavat Euroopan unionille mahdollisuuden esittää vaatimuksia Kuuballe, ja ne, jotka kieltäytyvät vuoropuhelusta, estävät arvokkaan ulospääsyn löytämisen niille, joita he väittävät puolustavansa.

Sitä vastoin Espanjan hallituksen ulkopoliitiikka on hyvä esimerkki, sillä rakentavan, vaativan vuoropuhelun ansiosta huomattava määrä mielipidevangeja on päästetty vapaaksi.

Kuten Don Quijote sanoi, jos joitakuista rangaistaan toimilla, heitä ei tarvitse rangaista sanoilla. Siksi me aiomme lopettaa puhumisen ja ryhtyä toimimaan ihmisoikeuksien hyväksi Kuubassa yhteistyössä Kuuban viranomaisten kanssa, mitä mielipidevangit tarvitsevat tämän parlamentin tuomitsemisten sijasta.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vuonna 2003 ”mustan kevään” ratsioissa Kuubassa vangittiin 75 toisinajattelijaa, joita syytettiin Yhdysvaltojen vakoilijoiksi. Orlando Zapata pidätettiin samaan aikaan epäkunnioituksen, julkisesta häiriön ja tottelemattomuuden takia.

75 toisinajattelijan vaimot perustivat Naiset valkoisissa -liikkeen, jolle Euroopan parlamentti myönsi mielipiteenvapauden Saharov-palkinnon vuonna 2005. Muistuttaisin teitä siitä, että Castron hallitus ei myöntänyt Naiset valkoisissa -liikkeen edustajille viisumeita, jotta he olisivat voineet tulla tänne parlamenttiin noutamaan palkintonsa.

Kuuban ihmisoikeustoimikunta tunnustaa, että maassa on noin 200 poliittista vankia, joista 22 on toimittajia. Kuuba on kolmantena vangittujen toimittajien surullisella maailmanlistalla. Sen edellä ovat Iran, 52 vankia, sekä Kiina, 24 vankia.

Amnesty International julisti 42-vuotiaan Orlando Zapatan mielipidevangiksi. Hän aloitti nälkälakon 3. joulukuuta 2009, koska häntä oli pahoinpidelty toistuvasti ja kohdeltu muutenkin huonosti, ja hän kuoli 23. helmikuuta, 85 päivää nälkälakon aloittamisen jälkeen.

Euroopan parlamentin pitäisi ilmaista tukensa Zapatan perheelle ja ystäville sekä suuri huolensa Kuuban ihmisoikeustilanteesta. Tämän parlamentin pitäisi lähettää Castron hallitukselle selvä viesti, erityisesti Espanjan puheenjohtajakaudella. Puheenjohtajavaltio Espanjan pitäisi muuten toimia paljon aktiivisemmin perusoikeuksien puolustamiseksi Kuubassa.

Lopuksi, hyvät parlamentin jäsenet, vaadin vapauttamaan välittömästi kaikki Kuuban poliittiset vangit.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, demokratialla ja ihmisoikeuksien puolustamisella on tärkeä paikka unionin ulkosuhteita koskevien periaatteiden ja tavoitteiden joukossa – viittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklaan. Kyseistä artiklaa sovelletaan myös Kuuban suhteisiin ja kuubalaisiin, jotka ovat meille erittäin tärkeitä.

Valitettavasti viiden viime vuoden aikana neuvoston toimia näyttää pohjimmiltaan hallinneen halu korjata linjaa, joka on omaksuttu aikaisempina vuosina, erityisesti vuonna 2003, jolloin Kuubassa oli erityisen ankara sorron aalto. Vuonna 2005 neuvosto keskeytti vuoden 2003 toimet.

Sen jälkeen ulkoministerit ja komission jäsenet tekivät matkoja saarelle. Kesäkuussa 2008 vuoden 2003 toimet lopetettiin ja käynnistettiin maailmanlaajuinen poliittinen vuoropuhelu – kuten López Garrido meitä muistutti – sekä säännölliset korkean tason kokoukset. Erään jäsenvaltion valtionpäämies jopa vieraili Havannassa äskettäin. Valitettavasti saarella vierailleilla EU:n poliittisilla johtajilla ei ollut aikaa tavata toisinajattelijoiden edustajia, jotka tunsivat siksi itsensä syrjäytetyiksi.

Koko tämän ajan sorto on jatkunut Kuubassa. Muutoksia tai uudistuksia ei ole ollut. Poliittista vuoropuhelua on kuitenkin ylläpidetty. Nyt poliittisen vangin Orlando Zapatan julma kuolema järkyttää meitä kaikkia.

Kuten hyvin tiedetään, hyvät kuulijat, jotkut hallitukset, kuten Espanjan hallitus, ovat toistuvasti todenneet, etteivät ne halua perua yhteistä kantaa. Se kertoo jostain erittäin johdonmukaisesta: tuesta demokraattiselle muutokselle, pohjimmiltaan samasta asiasta, jota vaaditaan perussopimuksen 21 artiklan periaatteissa ja tavoitteissa.

Käsittelen lopuksi kahta näkökohtaa. Yhteinen kanta ei ole estänyt vuoropuhelua. Se on selvää. Sen lisäksi 27 ministeriä vahvisti sen äskettäin, kesäkuussa 2009. Toiseksi, tavoitteena ei voi olla yhteisen kannan muuttaminen – se olisi viimeinen pisara! Tavoitteena nyt on pyytää kaikkien poliittisten vankien välitöntä, täydellistä ja ehdotonta vapauttamista.

Pidän Kuubaa ja Latinalaista Amerikkaa länsimaina, ja lännelle tyypillisiä symboleita ovat ihmisarvo ja perusoikeuksien kunnioittaminen. Esitän vielä yhden ajatuksen: Muistutan neuvostoa siitä, että se sanoi omissa päätelmissään kesäkuussa 2009, että Kuuban viranomaisten kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun tulevaisuus riippuisi saavutetusta edistyksestä sekä erityisesti ihmisoikeuksista. Voiko kukaan sanoa, että kyseistä edistystä tapahtuu tänä päivänä? Voiko kukaan todella sanoa niin?

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) "Historia on minut vapauttava", oli nuoren kansaansa villinneen lakimiehen kuuluisa lausuma. Historia vapauttaa hänet tyrannian ja myöhemmin Yhdysvaltojen kauppasaarron vastustamisesta.

Euroopan parlamentti, joka edustaa maailman suurinta vapauden ja demokratian aluetta, tuomitsee yhtä painokkaasti diktatuurin, josta kuubalaiset kärsivät, saaren ihmisoikeusloukkaukset, poliittisiin vankeihin kohdistuvan julmuuden sekä maanpaossa elävien kansalaisten halveksunnan. Historian tuomio on selvä.

Tällä päätöslauselmalla kaikkia ideologioita edustavat parlamentin jäsenet asettuvat kuubalaisten rinnalle näiden taistelussa. Meidän on tehtävä kaikki mahdollinen estääksemme julman sorron, josta he kärsivät, ja se sisältää lamaannuttavan yhteisen kannan perumisen.

Osoitan kunnioitusta Raúl Riverolle viimeisillä riveillä, jotka hän kirjoitti kotikaupungissaan Havannassa ja joissa sanotaan, etteivät he verota kiintymystä, tyhjyyttä, tukahtumista tai katkeruutta. Kotimaan rauniot ovat turvalliset. Älkää huolehtiko, toverit. Nyt me lähdemme.

Fiorello Provera (EFD). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jälleen kerran Kuuban kommunistihallituksen valinnat ja käyttäytyminen aiheuttavat parlamenttillemme ongelman: onko mahdollista jatkaa keskusteluja kyseisen hallituksen kanssa? Jo vuosien ajan Euroopan parlamentti on pyytänyt Kuuban viranomaisilta demokraattisia uudistuksia, joissa kunnioitetaan ihmisoikeuksia. Vallansiirto Fidel Castrolta hänen veljelleen Raúl Castrolle ei kuitenkaan ole johtanut demokraattisiin uudistuksiin eikä poliittisten vankien vapauttamiseen.

Orlando Zapatan kuolema 85 päivän nälkälakon jälkeen osoittaa hallituksen ideologisen ja painostavan luonteen. Kymmenen vuoden ajan Euroopan unioni on rahoittanut 145 miljoonan euron tukitoimia Kuuballe: tulokset ovat kaukana loistavasta. Itse asiassa rahoitus on auttanut pitämään tyranniaa elossa. Jos haluamme olla uskottavia, meidän on vaadittava, että Kuuban suhteet, myös kehitysapu, sidotaan erityisiin ja todistettaviin parannuksiin kaikkien Kuuban kansalaisten ihmisoikeustilanteessa, alkaen poliittisten vankien ja mielipidevankien välittömästä vapauttamisesta.

Meidän ei pitäisi esittää uhkavaatimusta vaan kehottaa yhtä planeetan pahimmista sortohallituksista muutokseen. Hallitus jäljittelee etäisesti historian ohittamaa ja nopeasti häviävää ideologiaa.

Michael Gahler (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, meidän olisi tehtävä konkreettinen tarjous Kuuban kansalle ja myös saaren hallitukselle: sen sijaan että rahoitamme vallitsevaa tilannetta, me rahoitamme siirtymistä demokratiaan Kuubassa. Ensimmäisen askeleen on oltava kaikkien poliittisten vankien vapauttaminen. Samalla Yhdysvaltojen pitäisi lopettaa pakotteensa, jotka ovat vahvistaneet hallitusta sen sijaan, että se olisi kaatunut. Seuraavaksi pitäisi järjestää pyöreän pöydän neuvottelut, joihin osallistuvat hallitus ja Kuubassa toimiva kansalaisoikeusliike ja joissa laaditaan aikataulu demokratiaan ja demokraattisiin vaaleihin siirtymiselle.

Keski-Eurooppa muuten osoittaa, että entisellä valtion puolueella on vielä tulevaisuutta – niinpä jopa kyseisellä puolueella on elämää vanhan järjestelmän kuoleman jälkeen. Meidän, EU:n ja jäsenvaltioiden, pitäisi tukea kyseistä prosessia samalla tavalla kuin teimme Keski-Euroopassa. Se auttaisi Kuuban kansaa, vakauttaisi alueen ja tasoittaisi myös tietä myös uudenlaisille Yhdysvaltojen suhteille, jotka eivät olisi kopio Castroa edeltävän ajan suhteista.

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Arvoisa puhemies, riippumatta taustalla olevista syistä, Orlando Zapata Tamayon kuolema on valitettava; on valitettavaa, että hän vei protestinsa äärimmäiseen loppuun. Emme kuitenkaan voi hyväksyä sitä, että Kuuban ja sen kansan vastaisia poliittisia ja ideologisia kampanjoita tehostetaan. Niissä surullista ja valitettavaa tapahtumaa käytetään vain tekosyynä.

Huolimatta kunkin henkilön kannasta kuubalaisten valintoihin, kyseisiä valintoja ja heidän suvereenia oikeuttaan päättää kohtalostaan ja valtionsa poliittisen organisaation muodosta on kunnioitettava.

Näistä syistä tuomitsemme kaikki interventiot tai hyökkäykset kaikissa muodoissaan, myös rikollisen saarron, jonka kohteena Kuuba on ollut lähes puoli vuosisataa.

Näistä syistä katsomme myös, että Euroopan unionin johdonmukaisena kantana ja menettelytapana on oltava Kuuban suhteiden täydellinen normalisointi poistamalla Kuuban vastainen yhteinen kanta, joka edustaa sietämätöntä syrjintää Kuubaa ja sen kansaa kohtaan.

Ennen muuta emme hyväksy huomattavaa tekopyhyyttä, joka vaivaa parlamentissa monia henkilöitä, ja tuomitsemme voimakkaasti Euroopan unionin kaksinaamaisen politiikan.

Antonio López-Istúriz White (PPE). - (ES) Arvoisa puhemies, osoitan puheeni Orlando Zapatan äidille ja niille, jotka kärsivät hänen kanssaan taistelussa vapauden puolesta Kuubassa: he eivät ole yksin.

Tänään tällä päätöslauselmalla – josta kiitan puolueeni pääsihteerinä tekijöitä sekä erityisesti kaikkia sen allekirjoittaneita osapuolia – Euroopan parlamentti tuomitsee yhtenäisesti eristäytyneen ja rappeutuneen diktatuurin. Tänään me allekirjoitamme kyseisen hallinnon kansainvälisen kuolemantuomion.

Kuulemieni puheiden enemmistön perusteella olen vakuuttunut siitä, että me kaikki tuomitsemme voimakkaasti ja selvästi poikanne kuoleman. Monet meistä kuitenkin menevät pidemmälle kuin tämä lausunto: voitte olla varmoja siitä, että pysymme valppaana varmistaaksemme kaikkien saarella olevien poliittisten vankien ehdottoman vapauttamisen.

Seuraamme valppaasti saarella tapahtuvia ihmisoikeusloukkauksia. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä jatkaa taistelua Euroopan unionin yhteisen kannan säilyttämiseksi, ja olen kuulemani perusteella varma siitä, että monet muut tekevät samoin.

Emme lähetä sekavia viestejä vaan selvän ohjeen, miten saavutamme haaveemme demokraattisesta Kuubasta. Orlandon antama äärimmäinen uhraus on tuottanut vastauksen koko maailman hyvissä omissatunnoissa. Varmistetaan se, että tuhansien kuubalaisten hiljaista uhria juhlietaan lähitulevaisuudessa vapaassa Kuubassa.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, meidän on suhteellisen helppo puhua, kun ihmisoikeusloukkauksia tapahtuu muualla ja ihmisiä kuolee vakaumuksensa takia. On tärkeää sanoa tämä asia. Orlando Zapata todellakin menetti henkensä nälkälakkonsa seurauksena, ja myös muut vangit ovat nyt ryhtyneet nälkälakkoon.

Siksi meidän on pohdittava erityisesti sitä, miten me voimme edetä kohdennetulla tavalla. Jotkut sanovat, ettei meidän missään nimessä pitäisi puhua Kuuban kanssa, koska emme voi hyväksyä sen hallitusta. Toiset – enkä pidä tätä kantaa ollenkaan hyvänä, João Ferreira – ovat ilmaisseet näkemyksensä, että täällä esiintyy tekopyhyyttä ja että kuubalaisille pitäisi antaa vapaus tehdä omat poliittiset päätöksensä. Katson, että vapaus tehdä poliittisia päätöksiä todellakin loppuu siihen, kun ihmisoikeuksia loukataan ja ihmisiä kuolee. Sellaisissa olosuhteissa meidän, Euroopan parlamentin, täytyy tehdä jotain.

Tätä taustaa vasten on aivan oikein, että keskustelemme yksityiskohtaisesti käsiteltävänä olevista erityisistä ehdotuksista – ainakin muutamasta Gahlerin uudesta ehdotuksesta – ja mietimme kaikki, miten voimme puuttua ihmisoikeusloukkauksiin kaikkialla maailmassa ja auttaa maailman ihmisiä.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kun keskustelemme täällä tänään suhteistamme Kuubaan Orlando Zapatan traagisen kuoleman varjossa, meidän on tunnustettava, että näkemyksemme Kuubasta on peräisin ajalta, jolloin määrittelimme ajatuksemme akselilla ystävä vai vihollinen. Meillä oli toisaalta pahat kuubalaiset, jotka olivat Neuvostoliiton vasalleja ja pyrkivät kansainväliseen vallankumoukseen, ja toisaalta hyvät kuubalaiset, jotka pelastivat maan sokeriparonien, mafian, CIA:n ja Yhdysvaltojen imperialismiin otteesta. Toisella puolella olivat pahat kuubalaiset, kommunistiset kansan sortajat ja toisella puolella olivat ne, jotka tarjosivat kansalle koulutusta, sairaanhoitoa ja ruokaa. Tänäpä, jotta Orlando Zapatan kuolema olisi mielekäs – jos kuolema voi koskaan olla mielekäs – meidän pitäisi joka tapauksessa ottaa kyseinen perintö erittäin vakavasti. Hänen kuolemansa ei saa olla turha.

Toinen asia, jonka täytyy tapahtua, on se, että EU:n on tavoiteltava selviä reittejä, omia poliittisia reittejä, emmekä me saa antaa alistaa itseämme valtioiden ikeen alle; meidän on oltava vapaita vanhoista taakoista ja meidän on käytävä tasavertaista poliittista vuoropuhelua ja yritettävä saada aikaan selviä parannuksia ihmisoikeustilanteesta, niin että voimme pian puhua vapaasta Kuubasta ja saaren ihmiset voivat elää demokratiassa.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, Yhdysvaltojen kauppasaarto on ollut voimassa lähes 50 vuotta. Saarto on aiheuttanut kuubalaisille köyhyyttä ja sortoa, kuten monet eri puhujat ovat korostaneet.

Monet tuntevat Human Rights Watch -järjestön raportin marraskuulta 2009 nimeltä ”Uusi Castro, sama Kuuba”, jossa ehdotetaan, että saarto pitäisi poistaa ja että Kuuban diktaattoreille pitäisi antaa kuusi kuukautta aikaa vapauttaa poliittiset vangit. Jos he eivät tee sitä, niin pitäisi ottaa käyttöön entistä älykkäämpi saarto. Se olisi sellainen, jota on käytetty viime aikoina ja joka sisältää omaisuuden ja ulkomaisten investointien jäädyttämisen sekä matkustuskiellon. Suurten demokraattisten valtioiden ja EU:n pitäisi tietysti tukea sitä. Olisi mielenkiintoista tietää, mitä neuvoston puheenjohtaja ajattelee Human Rights Watch -järjestön ehdotuksesta.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ihmisoikeusloukkausten vastaiseen toimintaan osallistumisen täytyy olla Euroopan unionin painopiste kaikissa olosuhteissa.

Kuubalainen poliittinen vanki Orlando Zapata kuoli nälkälakon seurauksena. Toinen kuubalainen vanki on nälkälakossa puolustaakseen 25:tä vankia, joiden terveys on huono ja henki uhattuna. Oikea ratkaisu ei ole se, mitä Espanjan hallitus ehdotti, kun se tarjosi turvapaikkaa nälkää näkeville vangeille. Ihmettelen Espanjan hallitusta, joka toimii tällä hetkellä Euroopan unionin puheenjohtajana, koska heidän ehdotuksellaan tilannetta

ei korjata. Poliittisten vankien välitön vapauttaminen on varsin vaikeaa. Niinpä pyydän komission jäseneltä Piebalgsilta, että Euroopan komissio ryhtyy neuvotteluihin Kuuban hallituksen kanssa, jotta Kansainvälinen punainen risti voi vierailla kuubalaisten poliittisten vankien luona. Sen avulla voitaisiin arvioida objektiivisesti heidän tilaansa ja auttaa jatkoneuvotteluissa. Punainen risti sai tehdä niin Guantánamon vankilassa.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin kannatan ihmisoikeuksien kunnioittamista Euroopassa sekä muualla maailmassa. Orlando Zapatan kuolema on avunhuuto henkilöltä, joka kiinnittää erittäin traagisella tavalla huomiota johonkin mikä oli – ainakin hänelle – täysin sietämätön tilanne. Haluan nähdä meidän omaksuvan eurooppalaisina selvän kannan Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan kirjattujen ihmisoikeuksien kunnioittamisen puolesta poliittisesta tilanteesta riippumatta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, katson, että keskustelu, jota käymme mielipidevankien tilanteesta Kuubassa sen jälkeen, kun yksi heistä, Orlando Zapata, on kuollut, osoittaa sen, että parlamentin jäsenten ja poliittisten ryhmien välillä vallitsee laaja yhteisymmärrys. Olen varma siitä, että se näkyy huomenna äänestyksessä, joka pidetään tämän keskustelun tuloksena syntyvistä päätöslauselmista, joissa noudatellaan periaatteessa neuvoston, komission ja kaikkien Euroopan unionin toimielinten kantaa. Se vahvistaa epäilemättä Euroopan unionia tärkeässä vuoropuhelussa Kuuban kanssa ja tavoitteessa edistää ja kehittää Kuuban kansan asemaa.

Katson, että olemme kaikki samaa mieltä siitä, että meidän on otettava kantaa välittömästi joka tilanteeseen, jossa ihmisoikeuksia loukataan. Katson, että se on perusperiaate, jota on korostettu, ja sitä pitäisi aina arvioida samoilla perusteilla.

Euroopan unionin on noustava esiin heti kun ihmisoikeuksia rikotaan, koska se on osa unionin identiteettiä. Tässä tapauksessa teemme niin suhteessa Kuubaan sanomalla ja vaatimalla, että kaikki Kuubassa jäljellä olevat mielipidevangit pitää vapauttaa ja että siellä pitää kunnioittaa ihmisoikeuksia.

Se ei kuitenkaan riitä: meidän on toimittava tehokkaasti ja oltava tehokkaita, saavutettava tuloksia, joilla parannetaan mielipidevankien hyvinvointia ja elinoloja tai jopa mahdollistetaan heidän vapauttamisensa.

Joissakin tapauksissa tulokset on saavutettu, ja joissakin tapauksissa on saavutettu edistystä. Se johtuu siitä, että Euroopan unionin Kuuban politiikassa on muun muassa yksi perustekijä, joka on poliittinen vuoropuhelu. Vuoropuhelu käynnistettiin uudelleen vähän aikaa sitten – mitä pidän hyvänä asiana – ja lopettamalla pakotteet, jotka olivat osa Euroopan unionin kantaa ja joissa ei ollut mitään järkeä, ja jatkamalla poliittista vuoropuhelua on ollut mahdollista tehdä jotain, mikä ei ole ollut mahdollista vuoden 2003 jälkeen: puhua Kuuban viranomaisille mielipidevangeista.

Luonnollisesti arviointi, jonka jotkut teistä mainitsivat, vuoropuhelun tulosten arviointi, on tehtävä säännöllisesti, ja prosessi on arvioitava tänä vuonna. Monet teistä – viittaan esimerkiksi Mario Mauron, Luis Yáñez-Barnuevon tai Louis Michelin puheenvuoroihin – ovat korostaneet sitä kuinka tärkeää on vuoropuhelu, yhteistyö ja moraalinen vaatimus, että Euroopan unionin on puhuttava Kuuballe ja saavutettava edistystä, joka on lopullinen tavoite.

Olemme siksi tyytyväisiä Euroopan parlamentin enemmistön sopimukseen, joka koskee Kuuban ihmisoikeustilannetta ja joka voidaan uskoakseni tiivistää yhteen viestiin: vaikka me olemme edelleen avoimia vuoropuhelulle Kuuban kanssa, Euroopan unioni vaatii edelleen, että kaikki poliittiset vangit vapautetaan ja että Kuuban kansalaisten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia kunnioitetaan.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, katson, että tämä keskustelu on osoittanut, että ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevissa asioissa Euroopan parlamentti toimii majakkana.

Myöskään komissio ei koskaan hyväksy ihmisoikeuksien ja demokratian loukkaamista. Se tarkoittaa sitä, että tämä näkemys pysyy politiikkamme kulmakivenä, ei vain vahvuutensa takia, vaan siksi että me uskomme myös, että jos jollakulla on vahvoja näkemyksiä, ne pitää tuoda esille.

Kuten myös tiedätte, perusta Kuubaa koskevalle toiminnallemme on vuoden 1996 yhteisen kannan jatkamisessa. Se tarjoaa perustan ja on selvää, että Kuuban ihmisoikeustilanteesta pitää tapahtua joitakin perustavanlaatuisia muutoksia.

Samaan aikaan myös vuonna 2008 aloitettu rakentava vuoropuhelu osoittaa lupaavia merkkejä. En sanoisi, että olemme saavuttaneet suuria läpimurtoja, mutta monissa asioissa on edistytty.

Katson, että meidän on jatkettava samaan suuntaan. Meidän olisi myös jatkettava tapaamisia kansalaisyhteiskunnan kanssa. Komissio noudattaa neuvoston päätelmää, jossa todetaan, että tarvittaessa tapaamiset demokraattisen opposition kanssa muodostavat osan korkean tason vierailuja ja me pyrimme niihin aktiivisesti.

Puhemies. – (FR) Olen vastaanottanut seitsemän työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Orlando Zapata Tamayo kuoli kahden kuukauden nälkälakon jälkeen kuubalaisessa vankilassa. Hänet oli pidätetty 75 muun toisinajattelijan kanssa vuonna 2003, kun viranomaiset tekivät ratsian oppositioryhmiä vastaan. Toivon, että yhden Kuuban tunnetuimman poliittisen vangin traaginen kuolema on muistuttanut kaikkia siitä, että Kuuban ihmisoikeuskysymystä ei ole ratkaistu.

Yhdyn täysin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja monien ihmisoikeusjärjestöjen vaatimuksiin, että Euroopan valtioiden hallitusten pitäisi painostaa Kuuban viranomaisia vapauttamaan poliittiset vangit ehdoitta tai muuten kaikki pyrkimykset parantaa EU:n ja Kuuban suhteita torjutaan. Mielestäni Euroopan unionin toteuttama Kuuban vastaisten pakotteiden täydellinen poistaminen neuvottelematta kaikkien poliittisten vankien vapauttamisesta oli ennen aikaista. Samalla korostaisin sitä, että Kuuban kansalaisten ei pitäisi maksaa niiden ihmisten virheistä, jotka tekevät tällaisia päätöksiä. On korkea aika, että Kuuba toteuttaa erityisiä toimia demokratisoinnin, kansalaisyhteiskunnan rakentamisen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen sekä erityisesti sanan- ja yhdistymisvapauden hyväksi.

Toistan Espanjan entisen pääministerin José María Aznarin sanat ja totean, ettei voida hyväksyä sitä, että eurooppalaiset poliitikot kieltäytyvät Kuuban vierailuillaan tapaamasta opposition edustajia. Meidän on löydettävä keinot demokraattisen järjestelmän kehittämisen tukemiseksi Kuubassa ja välitettävä Kuuban kansalle yleismaailmalliset arvot, jotka liittyvät demokratian ja demokraattisen yhteiskunnan rakentamiseen.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Orlando Zapata Tamayon ennen aikainen kuolema seitsemän vuoden laittomassa vankeudessa, jossa hänelle jäi jäljelle vain yksi protestoimisen keino, on luettava Kuuban sortohallituksen vastuulle. Velvollisuutemme on muistaa Orlando Zapatan äidin sanat: ”Kenenkään ei pitäisi joutua käymään läpi sitä, mitä poikani joutui kokemaan”. Raúl Castron hallinnon neljän viime vuoden aikana odotukset siitä, että Kuuban kommunistidiktatuurista tulisi inhimillisempi, on selvästi petetty. Kuubassa ihmiset riskeeraavat edelleen henkensä, kun ilmaisevat mielipiteitään. Kuubassa on vielä noin 200 poliittista vankia. Sekä Yhdysvallat että EU:n jäsenvaltiot ovat tuominneet Orlando Zapatan kuoleman, mutta protestointi ei ole ollut riittävän voimakasta tai oikea-aikaista. Tällaisiin tapauksiin reagoitaessa ei voida puheenjohtajavaltio Espanjan tavoin hukata yhtään aikaa. Zapatan tapauksen opetus on se, ettei Kuuban diktatuurin raakaa todellisuutta voida jättää huomiotta. Kuuban politiikkamme on riiputtava edelleen siellä tapahtuvista muutoksista. EU:n on asetettava Kuuban kansan puolelle eikä eläteltävä toiveita siitä, että Zapatan murhaajiin voidaan luottaa.

(Istunto keskeytettiin klo 17.25, ja sitä jatkettiin klo 18.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

13. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0017/2010).

Neuvostolle on osoitettu jäljempänä esitetyt kysymykset.

Georgios Papanikolaou laatima kysymys numero 1 (H-0052/10)

Aihe: EU:n ja Turkin välinen yhteistyö laittoman maahanmuuton alalla

Laittomien maahanmuuttajien suurin virta saapuu Turkista EU:hun Kreikan merirajojen kautta. Täältä heitä siirretään eteenpäin koko EU:n alueelle.

Kun otetaan huomioon, että Turkki haluaa liittyä palavasti EU:n jäseneksi, millaisia aloitteita puheenjohtajavaltio Espanja aikoo tehdä suostutellakseen Turkin hallituksen tekemään yhteistyötä – Turkin osallistuminen yhteistyöhön on näet välttämätöntä?

Mikä on puheenjohtajavaltion arvio toisaalta takaisinottosopimusta koskevien EU:n ja Turkin välisten neuvottelujen etenemisestä ja toisaalta tietojen vaihtoa ja Turkin osallistumista yhteisiin operaatioihin koskevien Turkin ja Frontexin välisten neuvottelujen etenemisestä? Annetaanko Kreikalle tietoja neuvottelujen etenemisestä?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, yhteistyön lisääminen kolmansien maiden – siirtolaisuuden alkuperä- ja kauttakulkumaiden – kanssa on keskeisen tärkeä tekijä Euroopan unionille laittoman maahanmuuton torjunnassa.

Tämä on ollut yksi keskeisistä muutoksista, kehityksistä ja edistyksistä, joita on tapahtunut Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen tuloksena sekä sen jälkeen, kun maahanmuuttoon ryhdyttiin suhtautumaan kokonaisvaltaisesti. Yhteistyö siirtolaisuutta synnyttävien maiden kanssa on uuden siirtolaispolitiikan keskeisimpiä tekijöitä, sillä ennen vuotta 2004 EU:lla ei käytännöllisesti katsoen ollut siirtolaisuuspolitiikkaa lainkaan. Yhteistyö laittoman maahanmuuton alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa on keskeisellä sijalla myös politiikassa, joka syntyi Hampton Courtissa vuonna 2004 pidetyn kokouksen tuloksena.

Kuten totesin, tämä kuuluu Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimukseen, ja neuvosto ilmaisi viime joulukuussa laajentumisesta antamissaan päätelmissä kannatuksensa vahvistetun vuoropuhelun aloittamiselle Turkin kanssa siirtolaisuuskysymyksistä sekä kehotti toteuttamaan erityisiä toimenpiteitä esimerkiksi takaisinotossa ja rajavalvonnassa.

Tukholman ohjelmassa vahvistettiin tarve torjua laitonta maahanmuuttoa. Lisäksi Tukholman ohjelmasta ja neuvoston joulukuussa 2009 antamista päätelmistä käy selkeästi ilmi tarve tehdä takaisinottosopimuksia Turkin kanssa sekä tarve soveltaa tällä välin nykyisiä kahdenvälisiä sopimuksia.

Voin kertoa, että takaisinottosopimuksen edellinen neuvottelukierros käytiin vasta viime kuussa, 19. helmikuuta Ankarassa, ja että neuvosto tukee edelleen komissiota tämän pyrkimyksissä varmistaa neuvottelujen mahdollisimman myönteinen tulos.

Minun on syytä mainita myös Frontexin ja Turkin välinen yhteistyö. Asetuksella (EY) N:o 2007/2004 helpotetaan tätä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operationaalista yhteistyötä, ja on syytä mainita myös, että tässä asetuksessa mainitusta Frontexin ja Turkin välisestä sopimuksesta käydään parhaillaan neuvotteluja.

Tämä operationaalinen yhteistyö pitää sisällään tietojenvaihdon, riskien analysoinnin, tutkimuksen sekä Frontexin yhteiset ja koordinoitut operaatiot. Frontexin viraston ja Turkin viranomaisten välistä operationaalista yhteistyötä kehitetään juuri näissä puitteissa.

Toivomme, että neuvottelut saadaan mahdollisimman nopeasti onnistuneeseen päätökseen, ja jäsenvaltioille tiedotetaan joka tapauksessa mahdollisista tulevista toimista.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Suurkiitokset vastauksestanne. Haluaisin esittää kaksi huomiota.

Ensimmäinen on se, että Kreikan parlamentti äänestää tänään tai huomenna tämänpäiväiseen keskusteluun liittyen Kreikan hallituksen lainsäädäntöaloitteesta, jolla helpotetaan ja sujuvoitetaan Kreikan kansalaisuuden saamista. Tämä lisää luonnollisesti Kreikan houkuttelevuutta siirtolaisten ja varsinkin laittomien siirtolaisten keskuudessa, koska he uskovat saavansa jossakin vaiheessa lainmukaisen aseman. Haluaisinkin tietää, onko tämä puheenjohtajavaltion mielestä oikeanlainen toimenpide strategisessa mielessä.

Toinen huomioni liittyy helmikuussa tehtyyn ilmoitukseen siitä, että Frontex aikoo perustaa ensimmäisen erillisviraston Piraeukseen vahvistaakseen näkyvyyttään Egeanmeren alueella. Onko tälle tarkkaa aikataulua?

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa jäsen, en osaa sanoa näiden parhaillaan käynnissä olevien neuvottelujen tarkkaa aikataulua. Se on kuitenkin varmaa, että neuvottelujen onnistumiseksi vaadittu poliittinen tahto on olemassa. Mainitsemanne Kreikka-tiedot korostavat tarvetta ja mahdollisuutta lujittaa laittoman maahanmuuton torjuntaa näiden takaisinottosopimusten avulla.

Meidän on tuettava näitä lähinnä komission vetämiä keskusteluja ja neuvotteluja. Haluan muistuttaa teitä siitä, että ministeri Billström (puheenjohtajavaltio Ruotsin puolesta) ja komission varapuheenjohtaja Jacques Barrot tekivät viime vuoden lopulla, 5. marraskuuta 2009 vierailun Turkkiin.

Vierailua seurasi komission yhteydenotto. Uutta komissiota ajatellen tämä asia kuuluu pohjimmiltaan Malmströmin toimivaltuuksiin, sillä hän tuntee Tukholman ohjelman erittäin hyvin, koska hän oli mukana sen toteuttamisessa ja valmistelussa. Olen optimistinen sen suhteen, että mainitsemanne tiedot voidaan korvata lisäämällä Turkin kanssa tehtävien todellisten takaisinottosopimusten sääntelyä. Minulla ei ole niiden tarkkaa aikataulua tiedossa juuri nyt, mutta voin kertoa, että neuvoston puheenjohtaja ja komissio haluavat todella, että Turkin kanssa tehtävät takaisinottosopimukset saadaan aikaan. Halumme Turkin lisäksi tehdä sopimuksia myös muiden sellaisten maiden kanssa, jotka saattavat toimia laittoman maahanmuuton alkuperä- ja tai kauttakulkumaina.

Voin kertoa myös, että Frontexin sopimuksia, tässä tapauksessa Turkin kanssa tehtäviä, hallinnoi suoraan Frontex itse. Monissa tapauksissa käydään teknisiä ja operationaalisia neuvotteluja, ja vaikkei neuvosto osallistu toimielimen ominaisuudessa noihin keskusteluihin, sille tiedotetaan niistä, ja neuvosto tiedottaa niistä luonnollisesti myös muille jäsenvaltioille, myös Kreikalle.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, sanoitte, että Frontexin ja Turkin väliset neuvottelut ovat käynnissä ja että komissio raportoi niistä neuvostolle. Toivoisinkin teidän kertovan meille ja haluaisin tietää, onko näiden Turkin ja Frontexin välisten neuvottelujen perustana Kreikan ja Turkin välisen rajan eli toisin sanoen EU:n ulkorajojen kunnioittaminen ja tunnustaminen. Haluan muistuttaa teitä siitä, että Frontexin lentokoneen häirintä Turkissa on toistaiseksi liittynyt tähän kiistaan.

Haluaisin lisäksi tietää, onko Turkki määrännyt muita ehtoja sopimukseen pääsemiseksi Frontexin kanssa?

Roger Helmer (ECR). – (EN) Haluan onnitella ministeriä erinomaisesta vastauksesta ja siitä hienosta työstä, jota teemme Euroopassa siirtolaisten oikeuksien suojelemiseksi.

Pelkään, ettemme aina onnistu suojelemaan omien kansalaistemme oikeuksia heidän liikkueessaan maasta toiseen. Tarkoitin erityisesti joitakin vaalipiirini East Midlandsin valitsijoita, jotka ovat kuluttaneet eläkesäästöjään taloon Espanjassa vain huomataksaan, että asuttuaan siellä pari kolme vuotta puskutraktorit ovat heidän ovellaan ja että Espanjan tuomioistuimet ja viranomaiset eivät välitä heidän oikeuksistaan maahan ja sopimuksen toimeenpanoon.

Olisin kiitollinen, jos ministeri voisi kertoa meille, miksi tilanne on tämä ja mihin toimiin Espanja aikoo ryhtyä ratkaistakseen tämän ongelman, johon Euroopan kansalaiset ovat törmänneet ministerin kotimaassa.

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, Kreikkaa koskevaan kysymykseen vastaan, että unionin jäsenvaltioiden rajoja on luonnollisesti kunnioitettava. Näiden sopimusten nimenomaisena tavoitteena on rajojen kunnioittaminen.

Kun laittoman maahanmuuton kauttakulkumaana mahdollisesti toimivan kolmannen maan kanssa tehdään takaisinottosopimus, joka on tavoitteena, jolloin vahvistetaan Euroopan unionin ja kyseisen kolmannen maan välisiä sopimuksia (mikä onkin Euroopan maahanmuuttosopimuksen yleinen lähestymistapa ja filosofia), tällöin vahvistetaan myös unionin jäsenvaltioiden rajoja. Näin sopimukset vaikuttavat. Ellei laitonta maahanmuuttoa voida valvoa näin tehokkaasti muiden maiden kanssa tehtävän riittämättömän yhteistyön vuoksi ja takaisinottosopimusten puuttumisen vuoksi, käytännössä heikennämme noita rajoja. Näiden neuvottelujen ja takaisinottosopimusten tavoitteena on siis vahvistaa selkeästi rajojen, luonnollisesti myös Kreikan rajojen, valvontaa.

Arvoisan jäsenen kysymykseen, joka koski Espanjaan muuttaneiden Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten säästöillään tekemiä investointeja, minun on vastattava, etten tietenkään edusta Espanjaa maana, jolla on oikeudellisia suhteita alueellaan asuvien kansalaisten kanssa, vaan edustan pikemminkin unionin neuvostoa. Noita suhteita ja mahdollisia ongelmia ratkotaan Espanjan riippumattomissa tuomioistuimissa. Vältän siis vastaamasta yksittäisen maan puolesta yksittäiseen asiaan, joka ei kuulu EU:n lainsäädännön piiriin.

Puhemies. – (EN) **Marian Harkinin** laatima kysymys numero 2 (H-0053/10)

Aihe: Perheväkivalta

Puheenjohtajavaltio Espanjan täysistunnossa tammikuussa 2010 esittämässä puheenvuorossa korostetaan, että puheenjohtajavaltio aikoo tinkimättä vastustaa naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, antaa säädösehdotuksia naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä ja perustaa Euroopan perheväkivallan seurantakeskuksen. Voiko puheenjohtajavaltio täsmentää suunnitelmiaan tässä asiassa? Milloin kyseiset aloitteet tehdään?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, on hyvin tiedossa, että neuvoston puheenjohtajavaltio Espanjan keskeisiin tavoitteisiin kuuluu sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuminen, toisin sanoen miesten ja naisten välinen tasa-arvo Euroopan unionissa, mitä ei ole vielä saavutettu täysin, vaikka unionin perustamisesta on kulunut 50 vuotta. Etenkin naisiin kohdistuva väkivalta on vakavimpia syrjinnän muotoja ja yksi eurooppalaisen yhteiskunnan ja muiden maiden yhteiskuntien sekä valitettavasti itse asiassa kaikkien yhteiskuntien vakavimmista vitsauksista.

Tämä on puheenjohtajavaltion keskeinen tavoite, sillä olemme sitä mieltä, että se on keskeinen tavoite myös Euroopassa. Tästä syystä koska kyse on koko Euroopan tavoitteesta ja koko Eurooppaa koskevasta ongelmasta, tarvitaan myös Euroopan laajuisia strategioita, jolla tätä vitsausta vastaan voidaan taistella. Tavoite on sisällytetty paitsi puheenjohtajavaltio Espanjan ohjelmaan myös puheenjohtajakolmikön (Espanja, Belgia ja Unkari) puolitoistavuotisohjelmaan.

Olemme iloisia siitä, että parlamentti on toimielimenä toiminut aina hyvin aktiivisesti näissä kysymyksissä ja vaatinut toistuvasti toimenpiteitä sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi. Parlamentti kehotti esimerkiksi viime vuoden marraskuussa antamassaan päätöslauselmassa komissiota laatimaan yleisen direktiivin sukupuoleen perustuvan väkivallan kaikkien muotojen ehkäisemisestä ja torjumisesta. Parlamentti kehotti myös jäsenvaltioita laatimaan entistä seikkaperäisempiä tilastoja sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä.

Puheenjohtajavaltio Espanja yhtyy parlamentin kantaan ja on siten pitänyt tätä ratkaisevan tärkeänä kysymyksenä, kuten totesin. Espanja on lisäksi pannut alulle sukupuoleen perustuvan väkivallan seurantakeskuksen perustamisen työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevässä neuvostossa (EPSCO), jossa hyväksyttiin asiaa koskevat päätelmät maanantaina 8. maaliskuuta kansainvälisenä naisten päivänä. On niin ikään laadittu direktiivi suojelumääräyksestä sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi. Nämä ovat ne kaksi keskeistä aihetta, jotka voidaan toivoaksemme valmistella ja saattaa päätökseen ennen Espanjan puolivuotisen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajuuskauden loppua.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Kiitoksia, arvoisa ministeri. Haluan myös kiittää puheenjohtajavaltio Espanjaa sukupuoleen perustuvan väkivaltaongelman esille ottamisesta. Ongelmaa pidetään aivan liian usein kirjaimellisesti suljettujen ovien takana, sillä siellä väkivalta useimmiten tapahtuu: nimittäin kotona perhepiirissä. Uskon, että aloitteenne lisää tuntuvasti ongelman tiedostamista koko EU:ssa.

Mainitsitte Euroopan parlamentin marraskuussa 2009 antaman päätöslauselman, jossa vaadittiin muun muassa mahdollisuutta saada selkeä oikeusperusta tälle kysymykselle. Mahtakohan neuvosto tukea komission luonnosta kattavaksi direktiiviksi sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuntatoimenpiteistä, ja mikähän mahtaa olla neuvoston kanta selkeän oikeusperustan laatimiseen?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa jäsen Harkin, kuten tiedätte, Lissabonin sopimus muuttaa EU:n lainsäädännön – asetusten ja direktiivien – oikeusperustan yhdistäessään yhdeksi yhteisön pilariksi aiemmat kolme erillistä pilaria: yhteisön pilari, ulko- ja turvallisuuspolitiikka sekä oikeus- ja sisäasiat.

Nämä asiat on yhdistetty yhteen pilariin yhdeksi oikeushenkilöksi, mikä tarkoittaa sitä, että ulkopolitiikassa sekä oikeusasioden erityisalalla (oikeudellisessa yhteistyössä siviili- ja rikosasioissa) ja poliisiyhteistyössä otetaan käyttöön tavanomainen yhteisömetodi. Tämä lisää komission ja myös parlamentin näkyvyyttä Luxemburgissa sijaitsevassa EU:n tuomioistuimessa.

Rikosasioita koskevassa yhteistyössä Euroopan unionin hallitusten neljännes voi edelleen tehdä aloitteita näissä asioissa. Sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevassa direktiivissä on edetty seuraavasti: Kaksitoista hallitusta on esittänyt aloitteen, josta neuvoston ja parlamentin on tehtävä lopullinen päätös, sillä asia kuuluu tavanomaisen lainsäätämisjärjestyksen piiriin.

Direktiiviä on jo valmisteltu Lissabonin sopimuksen antaessa hallituksille mahdollisuuden tämän aloitteen tekemiseen, ja direktiivillä on mielestämme oikea ja asianmukainen oikeusperusta, sillä se koskee oikeudellista yhteistyöstä rikosasioissa.

Kyse on pahoinpitely- ja väkivaltarikoksista, jotka katsotaan rikoksiksi kaikissa unionin maissa. Kyse on siten näiden rikosten uhrrien suojelemisesta. Direktiivin oikeusperusta on rikosasioita koskevassa yhteistyössä, ja olemme ymmärtäneet, että sitä on sen vuoksi täysin mahdollista soveltaa tässä oikeudellisessa tekstissä (kuten neuvoston oikeudelliset yksiköt ovat todenneet), jota käsitellään ja josta keskustellaan täällä parlamentissa.

Toivon, että se tehdään nopeasti, sillä uskon, että miljoonat naiset ja miehet Euroopan unionissa odottavat sitä. He odottavat tätä suojaa, joka on tuotava ulos suljettujen ovien takaa (kuten totesitte osuvasti) paitsi jäsenvaltioissa myös EU:ssa. Siitä on tultava osa EU:n asialistaa. Tämä on kahdentoista EU:n jäsenvaltion hallituksen esittämän aloitteen tavoite.

David Martin (S&D). – (EN) Haluan jäsen Harkinin tavoin onnitella puheenjohtajavaltio Espanjaa siitä, että se on nostanut naisiin kohdistuvan väkivallan poliittisen asialistansa kärkeen.

Puheenjohtajavaltio voisi tarkastella 20 vuoden takaisia kokemuksia. Edinburghin kaupunginvaltuusto järjesti tuolloin Euroopan sosiaalirahaston varojen turvin naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan niin sanotun nollatoleranssikampanjan.

Kampanjan opetus oli se, että ongelmaan on suhtauduttava kokonaisvaltaisesti. Tarvitaan tiedotuspolitiikkaa, asianomaisia asuntoviranomaisia, poliisia sekä oikeusviranomaisia.

Aikooko neuvosto tutkia tätä hanketta nähdäkseen, mitä siitä voisi oppia?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa jäsen López Garrido, totesitte lyhyesti, että perheväkivalta kohdistuu tietenkin naisiin mutta myös lapsiin. Perheväkivaltaongelma liittyy kuitenkin myös vanhusten hoitoon, jossa vaatimukset ovat kasvaneet kohtuuttomiksi. Missä laajuudessa myös nämä perheväkivallan osa-alueet aiotaan sisällyttää suunnitteilla olevan perheväkivallan eurooppalaisen seurantakeskuksen toimivaltuuksiin?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa jäsen Martin, parlamentin tukeman aloitteen, jossa kyse on demokraattisen valtion sääntelystä tässä tapauksessa oikeudellisten ja mahdollisimman tehokkaiden kanavien kautta, tausta-ajatuksena on juuri sukupuoleen perustuvan väkivallan nollatoleranssi, joka on osuva termi. Sukupuoleen perustuva väkivalta on nähtävä vuosisatojen ajan syvälle yhteiskuntarakenteisiimme juurtuneena kulttuurisena ilmiönä.

Siksi tarvitsemme kokonaisvaltaista ja kattavaa lähestymistapaa taistelllessamme tehokkaasti sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa vastaan, sillä tätä väkivallan muotoa on äärimmäisen vaikea kitkeä pois. Huolimatta edistyksestä, jota tämän väkivallan muodon torjumisessa on saatu aikaan jäsenvaltioissa, kamppailemme yhä edelleen sen kanssa, sillä se on usein vain jäävuoren huippu, koska vain pieni osa väkivallasta tulee poliisiin tietoon, ja väkivalta saa jatkoa.

Tarvitsemme siis kokonaisvaltaista ja kattavaa lähestymistapaa, jossa hyödynnetään kaikkia käytettävissä olevia oikeusvälineitä, lisätään valistusta tiedotusvälineissä sekä varmistetaan, että ongelma otetaan huomioon myös koulutusjärjestelmissä.

Tämä kokonaisvaltainen ja kattava lähestymistapa sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunnassa, toisin sanoen nollatoleranssi hyväksyttiin maanantaina työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevässä neuvostossa (EPSCO).

Arvoisan jäsenen esittämästä kysymyksestä lapsiin ja vanhuksiin kohdistuvasta väkivallasta olen sitä mieltä, että kyse on kaikkein heikoimpiin kohdistuvasta väkivallasta. Sanonta ”vain vahvimmat jäävät henkiin”, joka on olemassa monissa maissa ja myös kotimaassani, ilmenee juuri väkivallassa heikoimpia kohtaan ja osoittaa niiden pelkuruuden, jotka käyttävät väkivaltaa itseään heikompaan, naista, lasta tai vanhusta kohtaan. Ilmiössä on kyse tällaisista tilanteista.

Neuvosto ja parlamentti ovat kehottaneet komissiota harkitsemaan mahdollisuutta tehdä aloite lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan eurooppalaisen teemavuoden järjestämisestä. Tämä on otettu esille Daphne III -ohjelmassa. Arvoisa jäsen, tämä kertoo tarpeesta ulottaa suojelu kaikkiin heikossa asemassa oleviin ihmisryhmiin, joihin mainitsemanne lapset ja vanhukset totisesti kuuluvat.

Puhemies. – (EN) **Bernd Posseltin** laatima kysymys numero 3 (H-0054/10)

Aihe: Tonava-strategia

Mitä neuvosto aikoo tehdä voidakseen suunnitelmien mukaisesti esittää vielä tänä vuonna ehdotuksen Tonava-strategiaksi? Mikä on suunnitelman aikataulu ja mitkä ovat sen sisällölliset painopisteet?

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Posselt, Tonavan aluetta koskeva strategia on osa Espanjan, Belgian ja Unkarin puheenjohtajavaltiokolmikon ohjelmaa. Kuten voitte varmasti kuvitella, strategia sisällytettiin puheenjohtajavaltioiden ohjelmaan Unkarin aloitteesta.

Nuo kolme valtiota ovat siten sitoutuneet edistämään tätä Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian kehittämistä, ja neuvosto kehottikin tässä yhteydessä viime vuoden kesäkuussa komissiota esittelemään strategian tämän vuoden loppuun mennessä. Odotamme nyt, että komissio valmistelisi strategian.

Komissio on pannut alulle julkisen kuulemisen aiheesta. Julkinen kuuleminen kestää tämän vuoden maaliskuuhun asti, ja komissio ehdottaa myöhemmin kuulemisen tulosten pohjalta strategiaa, joka voidaan toivoaksemme hyväksyä muodollisesti tämän vuoden joulukuussa komission tiedonannon muodossa. Odotamme tiedonannon valmistumista.

Haluan joka tapauksessa kertoa tärkeästä kokouksesta, jossa edettiin strategian mahdollisen sisällön suhteen. Kokous pidettiin Budapestissä 25. helmikuuta ja siihen osallistuivat Itävallan, Bulgarian, Tšekin tasavallan, Saksan, Unkarin, Romanian, Slovakian ja Slovenian hallitukset, ja siellä hyväksyttiin tärkeitä päätelmiä, joissa esiteltiin keskeiset näkökohdat tulevan strategian sisällöksi. Asiassa etenemiselle asetettujen tavoitteiden onnistuminen sekä merkittävä kehitys taloudessa, sosiaalisissa asioissa ja matkailussa riippuukin näiden maiden yhteisistä, EU:n varoin (varojenkäytön on tällöin oltava puolueetonta) tekemistä ponnisteluista EU:ssa.

Toistan siis, että odotamme komission tiedonantoa aiheesta kuulemisen päätyttyä. Neuvosto ottaa tuossa vaiheessa asiaan kantaa heti saatuaan komission tiedonannon.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa ministeri, kiitoksia perusteellisesta ja tyhjentävästä vastauksesta. Minulla on kaksi lyhyttä jatkokysymystä. Ensiksi kysyisin, missä määrin Tonava-strategia liittyy liikenteeseen ja kulttuuriin? Nämä ovat minusta erityisen tärkeitä aloja rajat ylittävän yhteistyön kannalta. Toiseksi kysyn, onko strategiassa mukana olevista maista jo laadittu lopullinen luettelo vai onko päätös tekemättä, kun parlamentti on esittänyt luettelon pidentämistä?

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja ei voi päättää maaluettelosta, kuten varmasti ymmärrätte. Hetki sitten mainitsemani hallitukset ovat halukkaita kehittämään strategiaa, mutta meidän on odotettava, kunnes komissio on julkistanut tiedonantonsa.

En väitä, että kyseisten hallitusten mielestä EU:n ja etenkin komission olisi otettava ohjat käsiinsä strategiassa edistämällä yhteistyötä Tonavan alueella.

Aiemmin mainitsemisani, 25. helmikuuta tehdyissä päätelmissä selostetaan, miten Tonavan aluetta koskevaa strategiaa olisi hyödynnettävä vaurauden, turvallisuuden ja rauhan edistämiseksi alueella elävien ihmisten keskuudessa aluerajat ylittävän ja ylikansallisen yhteistyön sekä koordinaation avulla.

Päätelmissä katsotaan myös, että seuraavat strategiset politiikan osa-alueet olisi sisällytettävä strategiaan: infrastruktuuri, innovaatiot, kulttuuri- ja taidetoiminta, kestävä kehityksen mukainen talouskehitys, matkailu, elintarvikkeiden turvallisuus, talous, pk-yritysten yhteistyö, tutkimus ja kehitys, siirtolaisuus, urheilu, koulutus, työllisyys, terveydenhuolto sekä sosiaaliset kysymykset muiden strategian laajasti ja kunnianhimoisesti kattamien aiheiden ohella.

Tonavan aluetta koskeva strategia on minusta tärkeä, joten kiitän teitä kysymyksestänne, jonka ansiosta sain ottaa strategian esille. Tämä on minusta kunnianhimoinen tavoite, ja odotamme nyt – sanon jälleen – kuulemisen alkamista ja komission tiedonantoa, mutta poliittinen tahto on toki jo olemassa. Puheenjohtajavaltiokolmikolta ja neuvoston puheenjohtajalta löytyy poliittista tahtoa käynnistää Tonavan aluetta koskeva strategia.

Paul Rübigen (PPE). – (DE) Tonava on joki, ja jokien yhteydessä on kiinnitettävä huomiota myös niiden puhtauteen. Siksi minusta olisi tärkeää tietää, millaisia puhdistuslaitoksia ja jäteveden käsittelylaitoksia harkitaan jokien vedenlaadun parantamiseksi. Me tavoittelemme sitä, että Tonavasta saatava vesi olisi juomiskelpoista lähteestä loppuun asti. Toinen kysymykseni kuuluukin seuraavasti: kuinka vesivoiman

käyttöä voitaisiin tehostaa energiantuotannossa sekä ennen kaikkea myös veden talteenotossa niin, että parannamme energiansaantivarmuutta Euroopassa?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) EU:n Tonava-strategian onnistuminen riippuu kunnianhimoisesta toimintaohjelmasta sekä sellaisten erityisten hankkeiden tunnistamisesta, joilla voidaan parantaa Tonavan alueen asukkaiden elämänlaatua.

Haluaisin tietää, joko Tonavan alueen strategisten kehittämishankkeiden tunnistaminen on aloitettu, ja mitä kriteereitä hankkeiden valinnassa aiotaan käyttää?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, olen tietenkin vakuuttanut siitä, että jäsen Rübigin mainitsema tavoite sisällytetään Tonavan aluetta koskevaan strategiaan, jonka sisällöstä olen jo kertonut.

Strategian tavoitteet ovat todella tärkeitä ja ne liittyvät lukuisiin kysymyksiin, jotka vaikuttavat alueen asukkaiden jokapäiväiseen elämään. Ne liittyvät esimerkiksi talouteen, kulttuuriin sekä ympäristön ja luonnonvarojen, siis myös luonnollisesti veden, suojeluun.

Kuten todettu, Tonavan luonnonympäristö on olennainen osa koko aluetta, ja olen vakuuttunut siitä, että alue sisällytetään kattavasti strategiaan, jonka vetäminen on jätettävä maille, jotka edistävät sitä. Kyse on edellä luettelemistani maista, joiden edustajat tapasivat muutama päivä sitten Budapestissä edetäkseen tavoitteiden asettamisessa ja strategian tarkennuksessa, koska sitä ei ole vielä määritelty tarpeeksi tarkkaan.

Siksi minusta on ennen aikaista – viittaan nyt jälkimmäisen puhujan puheenvuoroon – puhua hankkeiden valintakriteereistä tai joidenkin mainitsemiä hankkeiden valintakelpoisuudesta. Hankkeita voi tulla lisää, ja ne voivat koskea esimerkiksi laivaliikennettä, energiavarmuutta, ilmastonmuutoksen torjuntaa, rahoitusmarkkinoiden muutosten vaikutuksia sekä yleisesti ottaen kaikkia kysymyksiä, joita strategialla ja sen täytäntöönpanolla voidaan eittämättä parantaa.

Minusta meidän kaikkien on toimittava yhdessä EU:ssa, koska kyse on Euroopan laajuisesta asiasta, joka koskee koko unionia ja sen keskeisiä politiikan osa-alueita. Olen varma, että esimerkiksi koheesiopolitiikka on kiinnostuksen kohteena, eikä pelkästään sosiaalinen koheesio vaan myös Lissabonin sopimukseen sisältyvä uusi näkökohta, nimittäin alueellinen koheesio. Tämä Lissabonin sopimukseen sisältyvä koheesion muoto ja ulottuvuus sopii erittäin hyvin yhteen Tonava-strategiaa koskevan aloitteen kanssa.

Puhemies. – (EN) Seuraaviin kysymyksiin vastataan yhdessä, koska ne käsittelevät samaa aihetta.
Konstantinos Poupakisin laatima kysymys numero 4 (H-0055/10)

Aihe: Euroopan sosiaalinen malli ja köyhyyden torjuminen

Työttömien, matalapalkkaisten ja pientä eläkettä nauttivien on kaikkein vaikeinta turvata itselleen ihmisarvoinen elintaso taloudellisen taantumun ja kriisin aikoina. Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönotto on osoittautunut riittämättömäksi, sillä 80 miljoonaa kanssaihmistämme elää köyhyysrajan alapuolella. Euroopan sosiaalinen malli ei perustu ainoastaan taloudelliseen tehokkuuteen vaan myös sosiaalisen suojelun korkeaan tasoon.

Miten neuvosto aikoo näin ollen, yhteisen politiikan puitteissa ja yhteistyössä tulevien puheenjohtajavaltioiden kanssa, tukea alimpiin tuloluokkiin kuuluvia ja heikoimmassa asemassa olevia kansankerroksia, jotta näiden toimeentulo helpottuisi, ja samalla puolustaa kanssaihmistemme ryhmiä, joita uhkaa köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen, sosiaalisen Euroopan ydinajatuksen turvaamiseksi

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 5 (H-0102/10)

Aihe: – (RO) Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisen teemavuosi

Vuosi 2010 on Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuosi, ja sitä varten on varattu 17 miljoonaa euroa. Teemavuoden avulla jaetaan tietoa asiaan liittyvistä kysymyksistä, mutta sen lisäksi tarvitaan tehokasta yhteistä toimintaa, jotta voidaan auttaa Euroopan unionissa niitä miljoonia ihmisiä, jotka elävät köyhyydessä ja ovat syrjäytyneitä. Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä, jotta olisi mahdollista hyväksyä vuoden aikana konkreettisia toimia? Kuinka teemavuosi ja sen määrärahat käytetään tehokkaasti siten, että saadaan aikaan pitkäaikaisia tuloksia?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio on samaa mieltä jäsenen mielipiteistä, jotka koskevat tavoitetta nostaa sosiaalisen suojelun tasoa erityisesti niiden

ihmisryhmien keskuudessa, joita uhkaavat köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen. Tavoite on yksi Euroopan sosiaalisen mallin tukipylväistä. Tämä pitää erityisen hyvin paikkansa nyt, kun elämme taloudellisen taantuman aikaa.

Työttömyydestä on sanottava seuraavaa: nykytiedon mukaan työttömien määrä saattaa lisääntyä yli viidellä miljoonalla talouskriisin alkamisen jälkeen. Tämän vuoksi monien perheiden tulot ovat romahtaneet ja moni on vaarassa ajautua köyhyyteen ja ylivelkaantumiseen. On myös mahdollista, että työttömyys pysyy edelleen korkeana ja että pitkäaikaistyöttömyys johtaa siten sosiaaliseen syrjäytymiseen.

Talouskriisin sosiaaliset vaikutukset saavatkin siten tärkeän osan EU:n poliittisella asialistalla seuraavina kuukausina ja luonnollisesti myös puheenjohtajavaltioikolmikon asialistalla, siitä ei ele epäilystäkään.

Meillä on tätä varten käytössämme väline, työkalu, nimittäin vuoden 2010 julistaminen köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodeksi, jolla on neljä erityistä tavoitetta: ihmisten oikeuden tunnustaminen ihmisarvoon ja aktiiviseen rooliin yhteiskunnassa, julkisen mielipiteen sitoutuminen sosiaalisen osallisuuden politiikkaan, yhteiskunnan yhtenäisyyden lisääminen sekä luonnollisesti pitkäkestoiset hallitusten toimet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytyneisyyden torjumiseksi kaikilla tasoilla. Toimet on kohdistettava etenkin kaikkein heikoimpien suojeluun (käytin tätä termiä vastauksessani edelliseen kysymykseen), sillä he kärsivät viime kädessä eniten sekä köyhyydestä että sosiaalisesta syrjäytymisestä. Näihin ryhmiin kuuluvat lapset, naiset ja vanhukset.

Aiomme siten tukea eri aloitteita, joita tehdään mahdollisesti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaan liittyen, ja minun onkin sanottava toivovani, että tästä tehdään EU:n kasvu- ja työllisyysstrategian keskeinen tavoite. Komission 3. maaliskuuta esittelemän asiakirjan tavoitteisiin kuuluu niiden henkilöiden määrän vähentäminen 20 miljoonalla, joita uhkaa ajautuminen köyhyyteen.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Arvoisa ministeri, kiitokset vastauksestanne.

Kun kuitenkin itse totesitte, että työttömyys nousi 10 prosenttiin vuonna 2009, 45 prosenttia Euroopan työttömistä on työttöminä yli vuoden ja että joustavat työsuhteet ovat lisääntyneet huomattavasti selkeän toimielinkehityksen puuttuessa, haluaisimme tietää (olettehan ollut aina hyvin selkeä, mistä olen iloinen), mihin sellaisiin välittömiin toimiin sekä aktiivisiin ja passiivisiin työllisyystoimiin aiotte ryhtyä, joissa kunnioitetaan Euroopan sosiaalisen mallin periaatteita ja henkeä ja joilla ratkaistaan köyhyydessä elävien työntekijöiden ja työttömien, etenkin pitkäaikaistyöttömien (joiden toimeentulo on välittömässä vaarassa) ongelmat?

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Voisiko neuvosto kertoa pääpiirteittäin, miten se aikoo varmistaa, että työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivista osallistamista koskeva suositus, jonka avulla torjutaan perheiden köyhyyttä ja joka on hyväksytty työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevässä neuvostossa, sisällytetään EU 2020 -strategiaan ja että se pannaan täytäntöön, jotta varmistetaan edistymisen köyhyyden vähentämisessä?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, minun on sanottava toistamiseen, että tämä on ensimmäinen kerta, kun tämän ongelman ratkaisemiseksi on haluttu laatia näin kunnianhimoinen EU:n strategia. Toisin sanoen kyseessä on strategia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi sekä pitkäaikaistyöttömien ja vanhusten aktiivisen osallisuuden edistämiseksi. Tässä tulemme jälleen yhteiskunnan heikko-osaisten käsitteeseen.

Aloitan talouskriisistämme, johon vastaamiseksi Euroopan unioni on toteuttanut koordinoitua politiikkaa, välitöntä ja lyhytaikaista "shokkiterapiaa", jossa valtionrahaa pumpataan rahoitusjärjestelmään. Tämä käynnisti automaattiset vakauttajat, joiksi ekonomistit niitä kutsuvat ja joilla turvattiin hyvinvointivaltioiden sosiaaliturva. Näillä toimilla voitiin edes lievittää niiden ihmisten tilannetta, joka ovat joutuneet työttömiksi tai joiden on vaikea ainakin lyhyellä aikavälillä työllistyä uudelleen.

Toisin sanoen nämä toimet olisi syytä ottaa huomioon, sillä ne ovat EU:n nykyisiä, välittömiä ja lyhytaikaisia toimia. Tämän lisäksi Euroopan unioni harkitsee pitkäaikaistyöttömyydestä johtuvan köyhyyden torjuntastrategiaa, joka perustuu ammatilliseen koulutukseen, erikoistumiseen, uudelleen koulutukseen tai yleissivistävään koulutukseen (joka kestää koko nuoruuden ajan) ja jonka tavoitteena on luoda työllistymiselle otolliset olosuhteet. Tämä on keskeinen osa aiemmin mainitsemaani EU 2020 -strategiaa ja se sisällytettiin täällä jo monesti mainitun, tällä viikolla pidetyn työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevän neuvoston kokouksen päätelmiin.

Kyse on strategiasta, joka sisällytettiin unionin priorisoimiin tavoitteisiin, jotka on asetettu EU 2020 -strategiassa. Näihin kvantitatiivisiin tavoitteisiin (saammepa nähdä, hyväksytäänkö ne 25. ja 26. maaliskuuta pidettävässä Eurooppa-neuvostossa, jossa käsitellään komission tiedonantoa) kuuluu muun muassa niiden ihmisten määrän vähentäminen 25 prosentilla, jotka ovat vaarassa ajautua köyhyYTEEN.

On syytä muistaa, että 80 miljoonaa eurooppalaista on vaarassa ajautua köyhyYTEEN, joten tämän määrän alentaminen 20 miljoonalla sekä työelämässä olevien määrän nostaminen ovat niitä keskipitkän aikavälin tavoitteita, jotka ovat osa strategiaa ja joilla voidaan siten muokata koko joukkoa koordinoituja EU:n strategioita.

Hyvät jäsenet, tärkeintä loppujen lopuksi on työllisyys- ja sosiaalipolitiikkamme koordinointi. Tämä todetaan varsin selväsanaisesti Lissabonin sopimuksessa: työllisyys- ja sosiaalipolitiikkaa on koordinoitava.

Tähän Euroopan unioni pyrkii kriisin painostamana. Tämä on paras tapa reagoida tilanteeseen niin, että hyödynnetään EU:n käytössä olevia välineitä ja EU:hun kuuluvia elementtejä, kuten sisämarkkinoita tai rakennerahastoja.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Taloudelliset vaikutukset ovat selvästi pahemmat joissakin jäsenvalioissa muihin verrattuna. Kiitos, että otitte esille eläkeläiset. Komissiolla on ymmärtääkseni valmiudet evätä rakennerahastot, jos jäsenvaltiot eivät noudata EU:n lainsäädäntöä.

Voisiko puheenjohtajavaltio aloittaa tutkimukset siitä, onko täällä parlamentissa maaliskuussa hyväksyttyjä Aukenin mietinnön suosituksia noudatettu? Suositukset koskevat kiinteistönomistajia Espanjassa. Tällä on ollut tuhoisia vaikutuksia joihinkin eläkeläisiin, jotka ovat ajautuneet köyhyYTEEN ja syrjäytyneet.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Minulla on vain yksi kysymys. Köyhyys koettelee eniten kahta yhteiskuntaryhmää: heikosti koulutettuja sekä niitä, joilla on jokin vamma. Kysymyksessä todetaan, että kaksi budjettivälinettä ei ole riittänyt näiden kahden ihmisryhmän ongelmien tehokkaaseen ratkaisemiseen. Kysyn siis seuraavaa: onko Eurooppa-neuvosto valmis pohtimaan, kuinka näiden kahden yhteiskuntaryhmän aseman tukemista voitaisiin tehostaa?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, kiinteistöjä Espanjassa omistavia eläkeläisiä koskeva ensimmäinen kysymys on hyvin samankaltainen kuin minulle jo aiemmin esitetty kysymys, joten myös vastaus on hyvin samankaltainen kuin aiempi vastaukseni.

Kyse on jäsenvaltioiden oman lainsäädännön soveltamisen selkiyttämisestä, johon minun on viitattava. En voi puhua aiheesta neuvoston puolesta, koska siihen liittyvät lailliset kanavat löytyvät jäsenvaltioista. Jos asia koskisi mitä tahansa muuta jäsenvaltiota, olen varma, että se olisi hoidettu täsmälleen samalla tavoin: toisin sanoen maan omia laillisia kanavia käyttäen.

Heikossa asemassa olevista ihmisryhmistä puheen ollen olen ehdottomasti samaa mieltä siitä, että erityistä huomiota vaativat juuri arvoisan jäsenen mainitsemat kaksi ryhmää. Tämä pitää erityisen hyvin paikkansa nyt, kun meillä on käytössämme yksi väline lisää: Euroopan unionin perusoikeuskirja siltä osin kuin siinä viitataan erityisen heikossa asemassa olevien ihmisten, kuten esimerkiksi vanhusten tai vammaisten oikeuksiin sekä heidän ihmisarvoonsa ja osallistumiseensa yhteiskunta- ja kulttuurielämään. Joka tapauksessa perusoikeuskirjassa puhutaan heidän oikeuksiensa suojelusta sekä heidän fyysisen ja henkisen koskemattomuutensa suojelusta alentavalta tai epäinhimilliseltä kohtelulta.

Euroopan unionissa on laadittu useita välineitä kyseisten tilanteiden torjumiseksi sekä tehty seikkaperäinen tilannekartointi. Haluaisin mainita Eurobarometrin vuodelta 2007 peräisin olevan mielenkiintoisen tutkimuksen tuloksen, jonka mukaan puolet eurooppalaisista on sitä mieltä, että heikko-osaisiin kuuluvia vanhuksia kohdellaan huonosti ja jopa kaltoin tilanteissa, joissa on kyse heidän tarpeittensa tyydyttämisestä. Lähes puolet eurooppalaisista on lisäksi sitä mieltä, että yhteiskunta kohtelee vanhuksia negatiivisesti juuri siksi, että he ovat heikossa asemassa.

Jäsenvaltiot ja Euroopan unioni ovat soveltaneet avointa koordinoitimenettelyä jäsenvaltioiden välisessä kokemustenvaihdossa. Tältä osin on sanottava myös, että joissakin tapauksissa on kyse asioista, joiden käsittely kuuluu jäsenvaltioiden lainsäädännön piiriin. Ne kuuluvat siis jäsenvaltioiden toimivaltuuksiin, minkä vuoksi jäsenvaltioiden tehtävänä on ratkaista ne muun muassa läheisyysperiaatteen pohjalta.

Euroopan unioni voi kyllä tukea näitä toimia, mutta se ei voi korvata niitä kokonaan. Se voi siis tukea niitä, mutta tämä liittyy mielestäni myös sosiaaliseen ulottuvuuteen, joka on myös mainittu täällä. Palaan tähän toistamiseen, koska se on minusta tärkeä asia. Unionin kasvu- ja työllisyysstrategian sosiaalinen ulottuvuus

näkyvyyden hyvin vahvasti komission esittelemässä asiakirjassa, ja siitä keskustellaan valtioiden ja hallitusten päämiesten kesken.

Minusta sosiaalisen ulottuvuuden yhteydessä olisi oltava tilaa myös mainitsemillenne ongelmille, jotka eivät näkyneet niin vahvasti edellisessä strategiassa. Koska meillä on kriisi, jolla on sosiaaliset vaikutuksensa, minusta meidän olisi tulevaisuudessa otettava talouskriisin sosiaaliset vaikutukset erittäin vahvasti huomioon.

Robert Atkins (ECR). – (EN) Mitä puheenjohtajavaltiota edustava ministeri aikoo tehdä niiden kansalaistemme suojelemiseksi, joita uhkaavat köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen suorana seurauksena Espanjan harjoittamasta politiikasta brittejä ja muiden jäsenvaltioiden kansalaisia kohtaan eri puolella Espanjaa, missä heidän kiinteistöjään pakkolunastetaan kyseenalaisen suunnittelupolitiikan nimissä? Ministeri ei puheenjohtajavaltion edustajana voi enää väistää tätä kysymystä vaan hänen on painostettava Espanjan hallitusta ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Paljon kiitoksia läsnäolostanne, arvoisa López Garrido. Kysymykseni koskee jossakin päin Espanjaa asuvien Euroopan kansalaisten köyhyysongelmaa. Ymmärrän kyllä, että edustatte täällä Espanjan toimeenpanoelintä ettekä oikeuslaitosta ettekä ole täällä Valencian autonomisen yhteisön tiedottajan ominaisuudessa, mutta tarvitsemme vastauksen. Tähän asiaan liittyy väärinkäytöksiä, joilla ei ole mitään tekemistä kirjoitetun lainsäädännön kanssa vaan pikemminkin sen täytäntöönpanon kanssa, mutta tähän ongelmaan on olemassa ratkaisu. Pyydän teiltä ainoastaan Espanjan hallituksen tutkimusta havaituista väärinkäytöksistä.

Puhemies. – (EN) Puhutte vaikuttavan hyvin espanjaa, jäsen Hannan. Annan kuitenkin jälleen ministerin päättää siitä, haluaako hän käsitellä asiaa.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, en halua hyväksikäyttää asemaani neuvoston puheenjohtajana puolustaakseni jotakin tiettyä hallitusta tai tietyn jäsenvaltion lainsäädäntöä. En halua hyväksikäyttää asemaani, sillä minua kritisoidaisiin varmasti, jos hyväksikäyttäisin tätä foorumia yksittäisen jäsenvaltion toimien tai tietyn maan keskus- tai aluehallinnon puolustamiseen.

Tiedätte vallan hyvin, että tämän asian käsittely kuuluu kansalliselle tasolle, ja sieltä löytyvät kansalliset kanavat. Sekä Espanjassa että kaikissa 27 jäsenvaliossa vallitsevat oikeusvaltion periaatteet ja näistä maista löytyy tarpeeksi oikeudellisia kanavia tämän tyyppisten väitettyjen väärinkäytösten ratkaisemiseen.

Nämä oikeudelliset kanavat toimivat kaikissa Euroopan maissa, joten olen varma, että (enkä tarkoita nyt pelkästään Espanjan tapausta) myös muissa Euroopan maissa, joissa lainsäädäntöä on niin ikään väärinkäytetty tai rikottu, on oikeusvaltion keinot niiden ratkaisemiseksi.

Tämä pätee kaikkiin Euroopan maihin, joissa on vastaavanlaisia tapauksia. En halua välttää antamasta vastausta enkä myöskään halua sanoa, etten vastaa kysymykseen, mutta tiedätte vallan hyvin, että jos esitätte kysymyksen parlamentissa, en kenties halua hyödyntää neuvoston puheenjohtajan asemaani unionin jäsenvaltion sisäisessä asiassa.

Puhemies. – (EN) Kysymys numero 6 on peruutettu.

Seuraaviin kysymyksiin vastataan yhdessä, koska ne käsittelevät samaa aihetta.

Justas Vincas Paleckisin laatima kysymys numero 7 (H-0057/10)

Aihe: Euroopan unionin ja Venäjän viisumijärjestelmä

Euroopan unionin puheenjohtajavaltio Espanja aikoo huolehtia siitä, että Euroopan unionin ja Venäjän kansalaisten viisumipakko poistetaan. Tämä saattaa olla pitkä prosessi ja sen onnistuminen riippuu suuresti Venäjän kyvystä panna täytäntöön tätä varten laadittu toimintasuunnitelma.

Osoituksena EU:n avaamisesta Venäjälle kuuluvalla Kaliningradin alueelle – tai käänteisistä prosesseista – on EU:n ja Venäjän siirtyminen ”viisumimuurin kaatamiseen”. Kaliningradin alueen eristäytymisen purkamiseen pyrkivä politiikka ja rajat ylittävän yhteistyön periaatteet kiinnostavat sekä Venäjää että EU:ta. Tätä varten naapurimaat Puola ja Liettua ovat neuvotelleet raja-alueen asukkaiden rajan ylittämistä helpottavista toimista, mutta niitä ei ole vielä pantu täytäntöön.

Millaisena neuvosto näkee Kaliningradin alueen erityisaseman EU:n ja Venäjän välisessä viisumikysymystä koskevassa vuoropuhelussa? Miten tätä vuoropuhelua voitaisiin hyödyntää paikallisten liikennesopimusten

tekemiseksi EU:n jäsenvaltioiden (Liettua ja Puola) ja Venäjän federaation välillä ja siten helpottaa rajan ylittämiseen liittyviä muodollisuuksia raja-alueen asukkaiden osalta?

Laima Liucija Andrikiienė laatima kysymys numero 8 (H-0080/10)

Aihe: EU:n ja Venäjän suhteet puheenjohtajavaltio Espanjan työohjelmassa

EU:n puheenjohtajavaltio Espanja on laatinut EU:n ja Venäjän suhteita koskevan kunnianhimoisen asialistan. Espanja haluaisi, että Venäjän kanssa käytävät neuvottelut uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta saatettaisiin päätökseen, että Venäjän kanssa sovittaisiin viisumivapausjärjestelmästä ja että EU:n ja Venäjän vapaakauppasopimuksen tekemisessä päästäisiin eteenpäin.

Ennen kuin Venäjä voi tehdä vapaakauppasopimuksen EU:n kanssa, sen on liityttävä Maailman kauppajärjestön WTO:n jäseneksi. Onko Venäjän liittyminen lähiaikoina WTO:hon konkreettisesti mahdollista? Onko neuvostolla erityistä strategiaa saada Venäjä liittymään WTO:hon?

Näkeekö neuvosto mitään olennaista edistymistä neuvotteluissa, joita Venäjän kanssa käydään uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta?

Pitääkö neuvosto ajatusta vapaakauppasopimuksesta Venäjän kanssa ajankohtaisena, kun otetaan huomioon EU:ssa aiheesta vallitseva epäsope? Katsooko neuvosto Venäjän olevan valmiimpi viisumivapausjärjestelmään kuin EU:n muut kumppanit, kuten Ukraina, Moldova tai Georgia?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, kysymyksiä on käsittäakseni kaksi, joista toinen koskee viisumeja eli Venäjän ja Euroopan kansalaisten viisumipakkoa ja toinen Euroopan unionin ja Venäjän välisiä suhteita Tukholman huippukokouksen jälkeen sekä Venäjän liittymistä WTO:hon. Näin ymmärsin nämä kaksi kysymystä, arvoisa puhemies.

Viisumiasiaista haluaisin huomauttaa, että neuvosto antoi vuonna 2003 asetuksia, joilla luodaan erityinen kauttakulkuasiakirja sekä rautateitse tapahtuvaa kauttakulkua helpottava asiakirja. Kolme vuotta myöhemmin komissio totesi, että järjestelmän toteutuminen sujuu kitkattomasti molempien osapuolten tyydytykseksi.

Pitkällä aikavälillä on kyse Kaliningradin alueen asemasta suhteessa muuhun Venäjän federaatioon, sillä tämä niin sanottu kauttakulkua helpottava järjestelmä on sidoksissa Euroopan unionin ja Venäjän federaation välisten tulevien viisumipoliittisten järjestelyjen toteutumiseen.

Joulukuun 2. päivänä viime vuonna pidetyn, oikeus- ja sisäasioita käsitelleen EU:n ja Venäjän pysyvän kumppanuusneuvoston kokouksen päätteeksi annetussa yhteisessä julkilausumassa osapuolet päättivät neuvotella EU:n ja Venäjän väliseen viisumisopimukseen mahdollisesti tehtävistä muutoksista Euroopan ja Venäjän kansalaisten sekä varsinkin Kaliningradin alueen asukkaiden matkustamisen helpottamiseksi.

Euroopan unioni ja Venäjä esittivät yhteisessä julkilausumassa toiveen myös siitä, että paikallisista rajaliikennejärjestelyistä voitaisiin neuvotella ja sopia Venäjän ja sen naapurina olevien niiden EU:n jäsenvaltioiden välillä, jotka olisivat halukkaita siihen. Paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1931/2006 jäsenvaltiot valtuutetaan tekemään kahdensivisiä sopimuksia kolmansien maiden kanssa paikallista rajaliikennettä koskevien sääntöjen soveltamiseksi.

Näistä järjestelyistä neuvottelemineen on tässä tapauksessa asianomaisten jäsenvaltioiden ja Venäjän federaation vastuulla. Neuvosto panee joka tapauksessa merkille, että myös Liettuan ja Venäjän sekä Puolan ja Venäjän välillä käydään parhaillaan neuvotteluja.

Euroopan unionin ja Venäjän välisistä strategisista suhteista neuvosto voi ilmoittaa parlamentille, että Tukholmassa marraskuussa pidetyn Venäjän ja unionin välisen huippukokouksen jälkeen Espanjan puolivuotisen puheenjohtajuuskauden kuluessa järjestetään toinen huippukokous. Tämä EU:n ja Venäjän välinen kokous järjestetään Venäjällä, joten molemmat osapuolet saavat uutta puhtia suhteisiinsa.

Aina on toki mahdollista, että suhteissa esiintyy hankaluuksia tai erimielisyyttä, mutta EU:n ja Venäjän väliset suhteet ovatkin laajat ja moninaiset. Talous- ja kauppasuhteemme ovat tiivistyneet ja olemme hyvin riippuvaisia Venäjän energiasta, se on myönnettävä. Meillä on yhteisiä etuja muilla aloilla, jotka koskevat ongelmia, jotka ylittävät maidenme rajat, sekä haasteita, kuten globaaleja haasteita, jotka meidän olisi syytä ratkaista yhdessä mahdollisimman tiiviissä yhteistyössä.

Siten meidän kannattaa aina kartoittaa mahdollisuuksia lujittaa suhteitamme Venäjään pitämällä kuitenkin tiukasti kiinni omista periaatteistamme ja arvoistamme, joihin Euroopan unioni perustuu.

Euroopan unioni kannattaa Venäjän liittymistä WTO:hon, mutta Venäjän on itse toteutettava tässä asiassa etenemiselle välttämättömiä toimenpiteitä.

Euroopan unionin ja Venäjän välisestä uudesta sopimuksesta on sanottava, että molemmat osapuolet ovat yhtä mieltä siitä, että uuden ja laaja-alaisen sopimuksen tekeminen olisi hyvä asia. Euroopan unionin ja Venäjän välillä 1990-luvulla neuvoteltu kumppanuus- ja yhteistyösopimus on monilta osiltaan vanhentunut. Paljon on tapahtunut ja moni asia on muuttunut sitten 1990-luvun, ja meidän on päästävä eteenpäin tässä uudessa sopimuksessa, jossa meillä on kunnianhimoisia tavoitteita. Olemme asettaneet riman korkealle ja haluamme sisällyttää sopimukseen kaikki EU:n ja Venäjän välisten suhteiden osa-alueet.

Neuvotteluissa on edetty joidenkin kysymysten osalta. Muissa asioissa, kuten kaupassa ja investoinneissa, on edetty hitaammin. On joka tapauksessa hyvin tärkeää, että saisimme kunnon lausekkeet ja sopimukset aikaan Venäjän kanssa kaupassa, investoinneissa ja energia-asioissa.

Vapaakauppasopimusasiassa olemme samaa mieltä siitä, että vapaakauppasopimuksesta voidaan neuvotella heti, kun Venäjä on mahdollisesti liittynyt WTO:hon.

Viisumivapaudella puolestaan on hyvin suuri poliittinen merkitys ja se vaikuttaa hyvin suoraan Venäjän ja EU:n kansalaisten suhteisiin. Molemmat osapuolet haluavat uskoakseni helpottaa viisumien saantia silloin, kun se on mahdollista.

Ihanteellisin vaihtoehto olisi viisumivapaus, toisin sanoen viisumipakon poistaminen, mutta tässä asiassa on toki vielä paljon tehtävää jäljellä. Meidän on lisäksi tasapainotettava pelissä olevat turvallisuuspanokset, mutta tämä on tehtävä kaikissa tilanteissa vastavuoroisesti.

Ukrainan, Moldovan ja Georgian kohdalla on sanottava, että kunkin maan tilanne on erilainen viisumipolitiikan suhteen, joten emme voi tällä hetkellä ennustaa, miten paljon näissä maissa edetään verrattuna viisumeja koskevaan vuoropuheluun, jota käymme nyt Venäjän kanssa.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Haluan ottaa vielä kerran esille kaksi kriittisintä asiaa. Ensimmäinen koskee demokratiaa, oikeusvaltiota sekä ihmisoikeuksia. Näissä on suurimmat puutteet. Kuinka tiiviisti näistä kriittisistä kysymyksistä käydään vuoropuhelua? Meistä tuntuu, että näissä kysymyksissä otetaan pikemminkin takapakkaa kuin edistytään.

Toinen kysymykseni koskee energiavarmuutta. Mikä energianeuvottelujen tila tarkalleen ottaen on?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa jäsen, kuten tiedätte, energiavarmuus kuuluu unionin ensisijaisiin ja strategisesti tärkeisiin tavoitteisiin. Asetamme unionissa erityisen suurta painoa energiavarmuudelle etenkin sen jälkeen, kun monet EU:n maat kärsivät suoraan Venäjän ja Ukrainan välillä vuoden 2009 alussa sattuneesta kaasukriisistä, joten energiavarmuus on todellakin unionin keskeinen tavoite, joka liittyy luonnollisesti ilmastomuutoksen torjunnan suureen haasteeseen.

Neuvoston ja sen puheenjohtajavaltion energia- ja energiavarmuusstrategiassa on tarpeen tehdä entistä selkeämpi ero energiatoimittajien ja -jakelijoiden sekä energianlähteiden välillä. Siten mahdollisuuksia on laajennettava niin, että estetään oligopolien syntyminen ja liika energiariippuvuus.

Joidenkin Euroopan maiden energiariippuvuus Venäjästä on selvästi liian suuri, mikä johtuu osittain myös siitä, että 1920-luvulla Eurooppa oli pitkään jakautunut, sekä siitä, että Euroopan maiden väliltä puuttuu joissakin tapauksissa suorat kontaktit.

Kriisin iskiessä huomasimme, että jotkin maat, jotka välttyivät kriisiltä, eivät kyenneet auttamaan maita, joihin kriisi iski, koska niiden välillä ei ole yhteistyötä. Euroopan keskipitkän ja pitkän aikavälin energiatarvitteet ovat siten äärimmäisen tärkeitä, joten kannatamme energialähteiden monipuolistamista sekä Nabucco- tai Nord Stream- ja South Stream -hankkeiden kaltaisten Venäjään liittyvien hankkeiden edistämistä sekä sitä, että pyritään sellaiseen, mikä Euroopasta nyt puuttuu: nimittäin yhtenäisten energiamarkkinoiden luomiseen. Näiden tavoitteiden (joita helpotetaan Lissabonin sopimuksella, jolla otetaan käyttöön toimivalta energia-asioissa, jota ei aiemmin ollut) saavuttamiseksi on keskeisen tärkeää luoda strateginen kumppanuus Venäjän kanssa energia- ja muissa asioissa.

Lissabonin sopimuksessa meillä on myös muita ulkopolitiikkaan liittyviä välineitä. Lissabonin sopimuksella lujitetaan EU:n ulkopolitiikkaa: meillä on nyt Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja sekä ulko- ja

turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, ja EU:n ulkosuhdehallinto aiotaan perustaa. Toisin sanoen EU:n ulkoista visiota on lujitettu, mikä puolestaan lujittaa neuvotteluasemaamme muiden maiden kanssa kaikilla aloilla, mukaan lukien taloudessa ja energiassa. Tämän vision voin siten antaa teille Venäjän suhteissa.

Neuvottelemme parhaillamme sopimuksesta, jossa energialla on keskeinen sija. Neuvottelut ovat alussa ja näkymämme niissä ovat mitä parhaimmat, mutta kuten kaikissa sopimuksissa, myös tässä kyse on hyvin moninaisista neuvotteluista, jotka puolestaan ovat osa neuvotteluja tästä yhteistyösopimuksesta, jonka haluamme saattaa ajan tasalle, kuten jo totesin, sillä Euroopassa on tapahtunut paljon 15–20 vuodessa. Yksi niistä ovat keskeiset suhteet, jotka meidän on luotava Venäjän kanssa, sillä Venäjä kuuluu maihin, joissa on tapahtunut eniten muutoksia viime vuosina, kuten kaikki tietävät.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, viitaten kysymykseen numero 9, joka minun oli määrä esittää kollegani Morkūnaitė-Mikulėnienėn puolesta ja joka liittyy edelliseen kysymykseen, Venäjä aikoo sijoittaa ydinvoimalan lähelle EU:n itäistä rajaa Kaliningradin provinssiin, ja Valko-Venäjä kaavailee samaa. Suunnitelmat herättävät epäilyksiä niiden vaarallisuudesta, kun muistamme Tšernobylin katastrofin seuraukset. Aikooko neuvosto ottaa ympäristöturvallisuusasian esille seuraavalla neuvottelukierroksella Venäjän kanssa? Meidän näkökulmastamme asia on nimittäin varsin tärkeä:

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Haluan palata kysymyksiin numero 7 ja 8 sekä EU:n ja Venäjän välisiin suhteisiin. López Garrido totesi aivan perustellusti, että suhteiden olisi perustuttava arvoihin, mutta tällöin unionilla on erityisiä velvollisuuksia Venäjän ihmisoikeusaktivisteja kohtaan.

Tähän liittyen haluan esittää seuraavan kysymyksen: eikö EU:n jäsenvaltioiden ja koko EU:n politiikkaan olisi syytä sisällyttää erityiset viisumisäännöt, jotka koskevat Venäjän ihmisoikeusaktivisteja? Siten he saisivat viisumin suhteellisen helposti.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Ydinvoiman turvallisuutta koskevasta puheenvuorosta minun on sanottava, että vastuu, joka on näissä asioissa jäsenvaltioilla, varmistetaan Kansainvälisen atomienergiajärjestön kansainvälisin sopimuksin, toisin sanoen ydinturvallisuutta koskevalla yleissopimuksella, jonka sopimuspuolia Valko-Venäjä, Venäjä, Euratom sekä EU:n jäsenvaltioiden enemmistö ovat.

Neuvoston käsityksen mukaan kaavaillun ydinvoimalan läheisyydessä sijaitsevia sopimuspuolia on kuultava, koska ydinvoimala koskee niitä. Siten Euratomin ja Venäjän välillä tehtyyn, ydinenergian rauhanomaista käyttöä koskevaan sopimukseen on sisällytettävä määräyksiä ydinturvallisuutta koskevista varmistettavissa olevista vaatimuksista sekä työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelusta. Haluan muistuttaa teitä myös siitä, että tätä asiaa käsitellään säännöllisin väliajoin EU:n ja Venäjän välisessä energia-alan vuoropuhelussa.

Neuvosto toteaa ympäristövaikutuksien kansainvälisestä arvioinnista, että Valko-Venäjä on valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevan Espoon yleissopimuksen sopimuspuoli. Sopimus sisältää sitovia velvoitteita, jotka koskevat ympäristövaikutusten ja mahdollisten ympäristöriskien arviointia. Neuvosto toteaa kuitenkin tältä osin, että ympäristövaikutusten arvioinnin laatiminen on lähinnä hankkeiden vetäjien vastuulla.

Venäjän federaatio ei ole Espoon yleissopimuksen sopimuspuoli. Toivomme kuitenkin, että Venäjä soveltaisi Espoon yleissopimusta vapaaehtoisesti. Se on tehnyt niin jo jonkin aikaa nykyisten ydinvoimaloiden suhteen.

Venäjän ihmisoikeustilannetta koskevasta arvoisan jäsenen esittämästä kysymyksestä sen sijaan sanoisin, että edellisessä keskustelussa nostettiin esille ihmisoikeuskysymys, ja minusta ihmisoikeuksien puolustamisen tai ihmisoikeusrikkomuksista raportoinnin kriteerit täytyvät aina kun rikkomuksia tapahtuu. Siten yhtäkään maata ei voida oikeudessa tai sanoisin jopa moraalisen velvoitteen takia jättää rankaisematta ihmisoikeusrikkomuksista, ja myös meidän on aina tuomittava rikkomukset, kun niitä tapahtuu EU:ssa tai sen jäsenvaltioissa.

Tämän yhdistäminen viisumipolitiikkaan on harppaus, jota on nyt hyvin vaikea toteuttaa tai määrittää. Viisumiasiaa käydään yleisen tason neuvotteluja. Uskoisin, että näiden yleisten neuvottelujen puitteissa voitaisiin ehdottaa toisentyypistä erityistä kanavaa viisumien saannin helpottamiseksi, mutta kuten jo sanoin, viisumineuvotteluja Venäjän kanssa käydään toistaiseksi hyvin ylimalkaisella tasolla, joten minusta meidän on keskityttävä nyt seuraavaan: viisumiasian järjestelyyn yleisellä tasolla.

Näin voitaisiin nimittäin edistää oikeasti parhaiten kansalaisten vapaata liikkuvuutta sekä jopa mahdollistaa parhaiten Euroopan kansalaisten ja koko Euroopan arvojen omaksuminen myös muiden kansalaisten keskuudessa sekä EU:n ulkopuolella.

Puhemies. – (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

14. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpanot: ks. pöytäkirja

15. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

16. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

17. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 19.20.)